

οι μεγαλύτερες και του οπιτιού (τυφώνας).

— Βρέ Μαρίνα, πούν' εκείν' ή ή φωτ...

— Ός τή «φωτ» έφτασε κι' ή Παντελής ογκώθηκε:

— Έμένα θα μου επιτρέψετε.

— Μα τί λές τώρα; Άστειεύ-

εσαι; Δέν θα πάρωμ' ένα ού-

ζακι; Αυτό τοιμάζει ή φωτεινή.

Μήν τήν προσβάλεις!

— Αναγκάστηκε να ξανάκατον.

Κι' ήρω ή φωτεινή-άβωρη,

τοπομαλλούσα, χαμπλοθλεπύ-

σα και οεινόνωτη — κι' έφερε

περίφημος και νοστιμότατους

μεζέδες.

Ναι... Άλλά δέν τ' άρεσε ή

φωτεινή...

Τού δείσανε και ή προικία.

— Έτσι να τή όπτε... από περι-

έρνεια!

Τόνα καλύτερο άπ' τ' άλλο.

Ναι... Άλλά δέν τ' άρεσε ή

φωτεινή.

Είχε και λεφτά ή υπάλλημα

Νικολός βέβαια. Πέταξε και κά-

τι «πόντους» για βαπόρι. «Όχι

μενέλο, μα πάντως βαπόρι».

Ναι. Άλλά δέν τ' άρεσε ή

φωτεινή.

Σέ πέντε χρόνια — ή ζωή κά-

νει χιούμορ με τους ανθρώπους

— ή Παντελής ξαναγύρισε στο

νποί (δευτέρως πλοίαρχος) τώ-

ρα πιά. Και με άρετα λεφτά.

Πήγε πάλι σ' όλα τή όπία,

πήγε και στού υπάλλημα Νικο-

λά και τού δείσανε πάλι τή ί-

δια προικία — είχανε και κάτι

προσθέσει! — και τού δώσανε

τά ίδια νόστιμα μεζεδάκια. Και

σ' αυτά είχανε και προσθέσει.

Μόνο ή καυμένη ή φωτεινή, εί-

χε υποσπί κάποιαν άφάριση.

Είχε νινει πιο ξερακιαν... και

πιο άδμονούσα.

Ό Παντελής παντρεύτηκε

τήν κόρη τού Κουτουμπή, τή

Θάλεια. Μπεκόης ή πατέρας, τι-

ποτένια ή μάνα κι' αυτή παρ-

δωλ ή και κοινιστή.

Ναι... Άλλά τού άρεσε τού

Παντελή...

Και υπαρκάρισε και ξαναγύ-

ρισε σ' έναμιο χρόνο. Μακού

ταξίδι έτούτο. Κι' είδε να τόν

κυτάνε μεγαλοκόλα και σο-

δωρα — όσοι τόν άναπούσαν —

και κάπως περίεργα και χαμο-

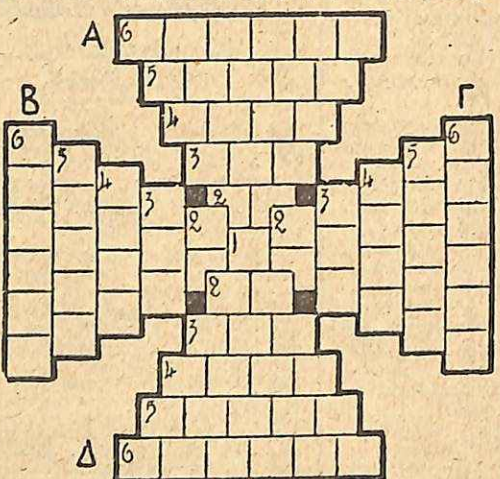
γελαστά, όσοι δέν είχανε μαζί

του πολλές φίλεις. Ψυλλοαντί-

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Τετραπλή πυραμίδα

Άφου τοποθετήσετε ένα φωνήεν στο κεντρικό τετραγώνιο του σχεδίου αυτού, θα το συμπληρώσετε ακολουθώντας προς τις τέσσερες κατευθύνσεις Α, Β, Γ και Δ, με λέξεις των οποίων σας δίνουμε πιά κάτω τις σημασίες. Θα χρησιμοποιήτε κάθε φο-

ρά όλα τα γράμματα της προηγούμενης λέξεως, αναγραμματισμένα ή μη, συν ένα καινούργιο.

ΠΡΟΣ ΤΟ Α'

- 1) Μας δένει τή χείρα.
- 2) Χρονικό διάστημα.
- 3) Πρώτη ύλη για τήν ύφαντουργία.
- 4) Τελευταία κατοικία.
- 5) Είδοποιηση.

ΠΡΟΣ ΤΟ Β'

- 1) Άγιος (δημότης).
- 2) Θεά των προγόνων μας.
- 3) Νησί των Κυκλάδων.
- 4) Θά τή βρήτε στούς Ζωολογικούς Κήπου.
- 5) Η κάτοικος ενός ελληνικού νησιού.

ΠΡΟΣ ΤΟ Γ'

- 1) Έπώνυμο δύο σπάρ τής θόνης.
- 2) Όλόκληρη.
- 3) Τήν άγάπησε ή Ήρακλης.
- 4) Φωτίζει και ζεσταίνει.
- 5) Ό κάτοικος νησιού των Κυκλάδων.

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ'

- 1) Έπώνυμο κυβερνήτου χώρας τής Άπω Άνα-
- 2) Κίνησης ύγρο.
- 3) Τάσις, κλίσις.
- 4) Άλλαγή, μεταβολή.
- 5) Μας κάνει να κοκκινίζουμε.

Σωστό — Λάθος

Άφου τις δύο λέξεις ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ που συνοδεύουν καθεμιά από τις κατωτέρω φράσεις, διαγράψετε εκείνη που δέν ταιριάζει:

- 1) Οι αρχαίοι Γαλάται ήσαν γεωμνηκός καταγωγής: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 2) Ό Βόλγας εκβάλλει στη Μαύρη Θάλασσα: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 3) Τό μαντολινό έχει 8 χορ-

δές: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ

- 4) Ταϊλάνδη, είναι τό επίσημο όνομα τού Σιάμ από τό 1939 ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 5) Ό Λάτ, τού όποιου ή γυναίκα μεταμορφώθηκε σε στήλη άλματος κατά τήν καταστροφή των Σοδόμων, ήταν γυιός τού Ά- θραάμ: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 6) Στην Άσία υπάρχουν περι- σσότεροι λευκοί παρά κίτρινοι: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ

- 7) Σε έπτά χρόνια θα πανη- γυριστή στην Ίταλία ή 7η έκ- τακτικιστής τής γεννήσεως τού Δάντη: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 8) Ό Ήλιος είναι τό μεγαλύ- τερο από τή γωστά μας ούράνια σώματα: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 9) Στην έποχή τού Μιχαήλ Άγγελου ήταν γνωστό τό μέτρο: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ

- 10) Η Σελήνη έχει διάμετρο 3473 χιλιομέτρων: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 11) Η Σελήνη δέν περιστρέ- φεται γύρω από τόν άξονά της: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ
- 12) Περισσότερο από τό ήμι- σι τής Σελήνης είναι έντελος άγνωστο στούς επιστήμονες τής Γης: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ

Πάρτε ένα μαύρο μολύδι και κυρίστε μ' αυτό όλα τή μικρά σχήματα που περιέχουν μαύρη κουκίδα. Άν κάνατε προσεκτικά και καλά αυτό που σας ζητούμε θα άνακαλύψετε τότε πώς είναι ζωγραφικό ταλέντο, που πιθανόν να τό άγνοούσατε. Τό άποτέλεσμα θα είναι ακόμα καλύτερο άν χρησιμοποιήσετε μαύρο κραγιόνι.

Καταπληξήστε τούς φίλους σας

Πήτε σ' ένα φίλο σας να σκεφθή έναν άριθμό χωρίς να σας τόν άποκαλύψη. Τόν παρακαλείτε κατόπιν να προσθέσει 6 και να διπλασιάσει τό σύνολο.

Από τόν άριθμό που τού έδωσαν οι άριθμητικές αυτές πράξεις τού ζητάτε να αφαιρέσει 8 και να δι- αιρέσει τό άποτέλεσμα δια τού 2.

Τόν παρακαλείτε τέλος να αφαιρέσει από τό πη- λικόν τόν άριθμό που σκέφτηκε αρχικά και τού δηλώνετε πώς δέν σας είναι καθόλου δύσκολο να μαντέψετε τόν τελευταίο άριθμό που βρήκε. Κλει- γετε για δύο δευτερόλεπτα τή μάτια και τού λέτε ΔΥΟ!

Έκείνος φυσικά έκπλησσεται. Μη επαναλάβετε όμως τό παιχνίδι με τόν ίδιο φίλο σας ή μπροστά στην ίδια συντροφιά γιατί τό άποτέλεσμα των άριθ- μητικών πράξεων που ζητάτε να κάνουν είναι πάν- τοτε τό ίδιο, δηλαδή 2.

Παράδειγμα: 13+6=19Χ2=38—8=30:2=15—13 =2.

Φροντίστε να μάθετε καλά άπ' έξω τις πράξεις που θα ζητήσετε να κάνουν.

Μικρά προβλήματα

1) Η θεία Ζαίρα είναι πολύ παράξενη γυναίκα. Άν και είναι σήμερα 84 χρόνων και ξέρει πώς όλοι γνωρίζουν καλά τή χρόνια της, εκείνη υποστηρίζει, παρά πέραν λογικήν πώς είναι πολύ νέα. Κρύ- βει με θράσος τόσα χρόνια ώστε ό άριθμός τούς αντιπροσωπεύει τή 57 τής ηλικίας που ίσχυρι- ζεται πώς έχει. Πόσων χρόνων ίσχυρίζεται πώς είναι ή θεία Ζαίρα;

2) Πώς πρέπει να τοποθετήσετε τούς 9 πρώτους άριθμούς:

1 2 3 4 5 6 7 8 9
στον κατωτέρω πίνακα για να έπαληθεύσουν οι λο- γαρισμοί που σας άναγκάζουν να κάνατε τή ά- παρχοντα σημεία:

... Χ ... + ... = 22
... Χ ... — ... = 22
... Χ ... + ... = 22

3) Η διαφορά μεταξύ δύο άριθμών είναι 21. Άν διαίρεσετε δέ τό μεγάλο διά τό μικρό θα έρθει 2 και υπόλοιπο 6. Ποιοί είναι οι δύο ζητού- μενοι άριθμοι;

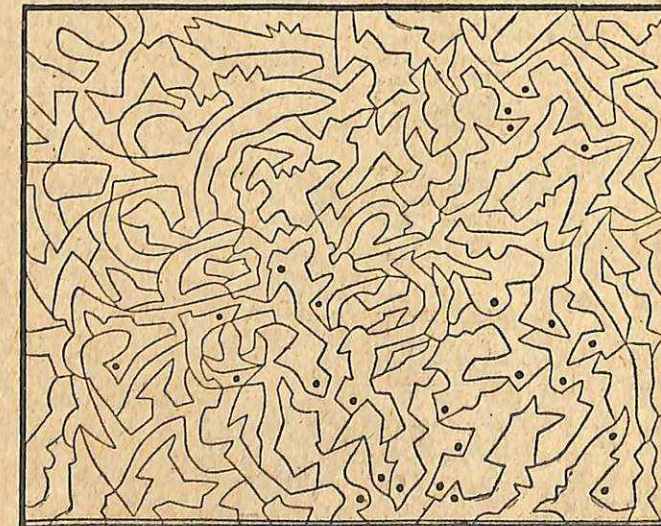
4) Η Ίουλία και ή Λένα όταν ένώσουν τις ή- λικίες τους είναι 41 χρόνων. Η Λένα και ή Κική μαζί είναι 36 χρόνων. Η Ίουλία και ή Κική μαζί συγκεντρώνουν πάλι 39 χρόνια. Μπορείτε με τή δεδομένα αυτά να βρήτε πόσων χρόνων είναι ή καθεμιά από τις τρεις φίλες;

Ποιά είναι ή συνέχεια:

Άν σας δίνουμε τούς άριθμούς 2 4 6 8 10 και σας ρωτούσαμε ποιόν άριθμό θα έπρεπε να το- ποθετήσετε μετά τό 10, δέν θα σας ήταν δύσκολο να άπαντήσετε 12, δεδομένου ότι πρόκειται για τούς πρώτους συνεχόμενους ζυγούς άριθμούς. Με ποιόν άριθμό θα συμπληρώσετε όμως και τις ακό- λουθες σειρές:

1 4 7 10 13 ...
1 2 4 7 11 ...
9 17 25 33 41 ...
1 4 9 16 25 ...
2 6 24 120 720 ...
1 8 27 64 125 ...

Όλοι ζωγράφω!

Πάρτε ένα μαύρο μολύδι και κυρίστε μ' αυτό όλα τή μικρά σχήματα που περιέχουν μαύρη κουκίδα. Άν κάνατε προσεκτικά και καλά αυτό που σας ζητούμε θα άνακαλύψετε τότε πώς είναι ζωγραφικό ταλέντο, που πιθανόν να τό άγνοούσατε. Τό άποτέλεσμα θα είναι ακόμα καλύτερο άν χρησιμοποιήσετε μαύρο κραγιόνι.

Οί λύσεις στη σελ. 106

Ό πασίγνωστος στούς παλιούς άναγνώστες μας Δρ Κάμα άνέλαβε και πάλι να σας παρουσιάσει σε κάθε τεύχος μας ένα έβδομαδιαίο ώροσκόπιο, που θα σας βοηθή να διοργανώσετε καλύτερα τή ζωή σας, έκμεταλλευόμενοι τις ευκαι- ρίες και άποφεύγοντας τούς κινδύνους που σας άπειλούν. Οί δημοσιευόμενες προβλέψεις ίσχύουν για τήν χρονική περίο- δο 28 Αυγούστου — 3 Σεπτεμβρίου 1958.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ: 22 Μαρτίου — 20 Άπριλίου * Πρόσωπο που ένδιφάρεται για σας και για τήν εργασία σας θα σας υποστηρίξει. * Τήν Τετάρτη 3 θα είσοπάξετε χρηματικό ποσό που δέν υπολογίζατε. * Η άστροική έπιρροή καθ' όλα ευνοική. * Μήν άφίστετε τή φαντα- σία σας να σας παρσύρη, γιατί τό- τε κινδυνεύετε να διαπράξετε σοδα- ρά σφάλματα. * Η πανσέληνος συνοδεύεται από σημαντικές αλλαγές, τις περισσότε- ρες προς όφελός σας. * Κατά τό Σεπτέμβριο θα γνωρίσετε νέα και ένδιαφέροντα πρόσωπα.	ΚΡΙΟΣ: 22 Μαρτίου — 20 Άπριλίου * Η πανσέληνος έπηρεάζει δυσμε- νώς τόν χαρακτήρα σας. Αυξάνει τή νευρικότητα σας και δημιουργεί άνω- μαλίες στον αισθηματικό τομέα. * Δύσκολα θα τηρήσετε μία ύπόσχεσι. ΤΑΥΡΟΣ: 21 Άπριλίου — 21 Μαΐου * Τήν Κυριακή 31 θα συμβή κάτι που θα σας επιτρέψη να έκτιμη- σετε τή άπάντη σας αισθηματικά άγα- πημένου προσώπου. * Αποφύγετε τή ραντεβού τή Δευτέρα. ΔΙΑΔΥΜΟΙ: 22 Μαΐου — 22 Ίουνίου * Τήν Κυριακή 31 άγχομημένο πρό- σωπο θα σας άναγκάσει να κάνατε κάποιο μεγάλο έξοδο. Φροντίστε να μην ύπέρη τα όρια των δυνατοτή- των σας. ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 23 Ίουνίου — 23 Ίουλίου * Θα ώφελήθηκε πολύ, άν άκο- λουθήσετε τις συμβουλές προσώπου που δείχνει ελκρινινές ένδιαφέρον για σάς. * Τό Σάββατο 30 πραγματο- ποιήσι επίδιώξεως. * Αποφύγετε τόν έγωκεντρισμό και τήν άποδάρνυσι. * Μη άρνηθή- τε τή βοήθεια που σας ζητούν, ζη- τήσετε όμως τις άπαραίτητες έγγυ- ησεις. * Περίοδος κατάλληλη για να ά- ναπτύξετε πρωτοβουλία. Τό ύπου- νειδύτο σας καθοδηγεί όρθα και οι ένέργειες δέ θ' άργήσουν να καρπο- φορήσουν. * Η πανσέληνος σας δημιουργεί έννοιες. * Αποφύγετε κάθε ένκευρι- σμό, γιατί θα σας βλάψη στην εργά- σία σας. * Τό Σάββατο 30 ή ύπομονή σας θα δοκιμαστή σκληρά. * Η τύχη σας βοηθεί να πραγμα- τοποιήσετε πολλές επιδιώξεις σας, ά- ποφύγετε όμως κάθε άπερίσκεπτη έν- ενέργεια. * Τό Σάββατο 30 άνωμα- λίες στην εργασία σας. * Η Κυριακή 31 θα περάσει εύ- χάριστα άν καταστράψετε ένα λογι- κό πρόγραμμα. * Αποφύγετε τις βιαστικές αποφάσεις. * Μία πρόσω- πα σας εξασφαλίζουν νέες χαρές. * Η Κυριακή 31 θα περάσει εύ- χάριστα σε φιλικό περιβάλλον, με τόν όρο να άφήσετε στούς άλλους κά- θε πρωτοβουλία. * Αρχίζει ένα νέο τρυφερό έίδυλλιο. * Η πανσέληνος δυσχεραίνει τήν πραγματοποίηση των επιδιώξεών σας. Χάρις στην έμπνέδα σας όμως θα ύ- περηγήσετε τις δυσχέρειες και τελι- κά θα θριαμβεύσετε. * Η πανσέληνος δημιουργεί συν- θήκες από τις όποιες μπορείτε να ώ- φελήθηκε άν τις έκμεταλλευήτε κα- ταλλήλως. * Τό Σάββατο 30 εύκαι- ρία να βελτιώσετε τή οικονομία σας. * Η Κυριακή 31 θα περάσει εύ- χάριστα σε φιλικό περιβάλλον, με τόν όρο να άφήσετε στούς άλλους κά- θε πρωτοβουλία. * Αρχίζει ένα νέο τρυφερό έίδυλλιο. * Η πανσέληνος δυσχεραίνει τήν πραγματοποίηση των επιδιώξεών σας. Χάρις στην έμπνέδα σας όμως θα ύ- περηγήσετε τις δυσχέρειες και τελι- κά θα θριαμβεύσετε. * Η Κυριακή 31 θα περάσει εύ- χάριστα σε φιλικό περιβάλλον, με τόν όρο να άφήσετε στούς άλλους κά- θε πρωτοβουλία. * Αρχίζει ένα νέο τρυφερό έίδυλλιο. * Η πανσέληνος δυσχεραίνει τήν πραγματοποίηση των επιδιώξεών σας. Χάρις στην έμπνέδα σας όμως θα ύ- περηγήσετε τις δυσχέρειες και τελι- κά θα θριαμβεύσετε. * Η Κυριακή 31 θα περάσει εύ- χάριστα σε φιλικό περιβάλλον, με τόν όρο να άφήσετε στούς άλλους κά- θε πρωτοβουλία. * Αρχίζει ένα νέο τρυφερό έίδυλλιο.	* Η κατάσταση τής καρδιάς βελ- τώνεται σημαντικά. * Η τύχη θα σας χομολάσει τό Σάββατο 30. * Κατά τό Σεπτέμβριο τυχερός σας ά- ριθμός τό 9. * Θα μετανοήσετε άν δέν πειθαρο- χήσι στις οδηγίες των γιατρών σας. * Άρριμένες προφυλάξεις είναι άπα- ραίτητες για να διατηρήσετε τήν ύ- γεια σας σε καλή κατάσταση. * Κατά τό Σεπτέμβριο τή άστρο ήπηρεάζουν ευνοικά τήν ύγεια σας. Αυτό όμως υπό τόν όρο να μη κάνα- τε σπατάλη δυνάμεών. * Τυχερή ή- μέρα ή Τρίτη. * Διώξετε τις άνησυχίες που ώφει- λονται στη φαντασία σας και πού είναι τελειώς άδικαιολόγητες. * Η Δευτέρα κατάλληλη για τήν άγορά λαχείου. * Η πανσέληνος σας ώθει σε σπατάλη χρημάτων και δυνάμεών. Άντιδράστε έγκαιρώς. * Για τή διατήρησι τής καλής ύγείας ακολου- θήστε τούς κανόνες ύγιεινής. * Ό ήλιος σας εξασφαλίζει μεγα- λή ζωτικότητα. * Αποφύγετε τή ύ- γρα μέρα. * Τυχερός άριθμός τό 3. Ημέρα: ή Τετάρτη, Πετράδι: τό σμαράγδι. * Αποφύγετε κάθε τι που μπορεί να έπηρεάσει δυσμενώς τή νεύρα σας, ιδίως δέ άνώφελες συζητήσεις. * Η Δευτέρα 1 θα είναι μία ημέρα γεμά- τη άτυχίες. * Η ύγεια σας άπαιτεί φρόνησι. Μόνο έτσι θα άποφύγετε διαταραχές που θα σας άνησυχίσουν. * Η Τε- τάρτη 3 κατάλληλη για άγορές που θα σας ίκανοποιήσουν άπολύτως. * Η κατάσταση τής ύγείας σας δέν δικαιολογεί καμία άπαισιοδοσία. Πάντως μη χάνετε καμία εύκαιρία για να άναπαυήτε. * Τό πράσινο εί- ναι τό χρώμα που σας έννοει. * Όλα θα διορθωθούν όταν θα καταρθώσετε να χαλινάγνησετε τή νεύρα σας. * Ακούστε φιλικά πρό- σωπο που σας δίνει λογικές και ώφε- λιμες συμβουλές. * Αποφύγετε τήν όπερκόπωση και προσέξτε πολύ τή διατροφή σας. Βα- ρεία φαγητά κινδυνεύουν να βλάψουν τό στομάχι σας. * Τυχερή ημέρα τό Σάββατο. * Ακολουθήστε τό διαίτολόγιο που άπεδείχθη ώφέλιμο και κατά τό παρελθόν. * Κατά τό Σεπτέμβριο ή ύγεια σας θα σημειώση γενική βελ- τίωση.

Η ΜΠΑΛΑ ΠΟΥ

Ίδωδες μέσο νιά θάλασσιν έ περίπατο

ΔΕΝ περπάτησε μόνο... ο Ίησους Χριστός πάνω στα κύματα, αλλά κι' ο Αμερικανός Γουέιν Ουίλσον! Μόνο που ο δεύτερος χρησιμοποιεί για βοήθημα μια πέλδρα διαφανή μπάλα από πλαστική ύλη, που κυλάει πάνω στο νερό, καθώς ο Ουίλσον περπατάει στο έσωτερικό της!

Η μπάλα αυτή μοιάζει στο σχήμα με πυργίσκο πυροβόλου μεγάλου βομβαρδιστικού αεροπλάνου ή με κάποιο παράξενο... διαστημόπλοιο από άλλους πλανήτες! Περπατώντας συνεχώς μέσα σ' αυτήν, ο Ουίλσον προκαλεί την περιστροφή της πάνω στο νερό. Με τον ίδιο τρόπο την κάνει ν' αλλάξει κατεύθυνση προς τα δεξιά ή προς τ' αριστερά.

Ο Ουίλσον είναι μηχανικός της «Τζέ-νεραλ Έλεκτρικ» και σκάρωσε αυτή τη μπάλα, στις ελεύθερες ώρες του. Δεν ήταν καθόλου εύκολη δουλειά! Έφτιασε πρώτα μόνος του το «καλούπι» καθώς και ηλεκτρικούς φούρνους καταλλήλου σχήματος. Έκοψε τριγωνικά κομμάτια από πλάκες πλαστικής ύλης (όκτώ για κάθε ημισφαίριο), τα ζέστανε δυνατά στους φούρνους, τα κύρτωσε πάνω στο καλούπι και τα κόλλησε μεταξύ τους, το ένα δίπλα στ' άλλο, ώστε να σχηματισθή μια γερή και άθραυστη μπάλα, διαμέτρου 2½ μέτρων και βάρους 150 κιλών.

Λύγισε τις άκρες τους, έτσι ώστε να τμηματίσουν κάτι σαν «κουτιά» γύρω

Ο Αμερικανός Γουέιν Ουίλσον μέσα στη διαφανή μπάλα του κάνει ένα περίπατο στη θάλασσα!...

απ' τη μπάλα. Μ' αυτά σπρώχνει το νερό και κινείται προς τα εμπρός ή μπάλια. Μ' αυτά σπρώχνει το νερό και κινείται προς τα εμπρός ή μπάλια, καθώς περιστρέφεται.

Δυο μεγάλα χαλύβδινα στεφάνια, προσαρμοσμένα γύρω της, επιτρέπουν να κυλάει εύκολα και με μικρή προσπάθεια πάνω σε στερεό έδαφος, χωρίς να χτυπάη πουθενά η λεία επιφάνειά της.

Στο έσωτερικό της βρίσκεται ένας σκελετός από σωλήνες αλουμινίου, που συγκρατεί δεξιά κι' αριστερά δυο μεταλλικά στόμια εισόδου, σαν χωνιά, καθώς και δυο ντουλάπια για τρόφιμα και για ρούχα, και τις χειρολαβές απ' όπου πιάνεται ο έπιδακτης για να κρατά την ισορροπία του.

ΚΥΛΑΕΙ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Ο μπελός είναι πώς να μη κανείς σ' αυτή τη μπάλα! Η θά γλυστρήσει στο έσωτερικό της ενώ βρίσκεται ακόμα στην ξηρά, πάνω σε μια επίπεδη ή ελαφρά κατηφορική ακρογιαλιά, και θα την κυλήσει ύστερα με το περπάτημά του ως το νερό. Η—πιο εύκολα—θα μπη στο νερό ως τη μέση και θα χωθή σ' ένα απ' τα στόμια εισόδου, κάνοντας έτσι τη μπάλα να γυρίσει δόκλληρη προς το μέρος του και να τον κουκουλώσει, όποτε δεν έχει πιά παρά να πιαστή από μια χειρολαβή και να συρθεί μέσα στη μπάλα.

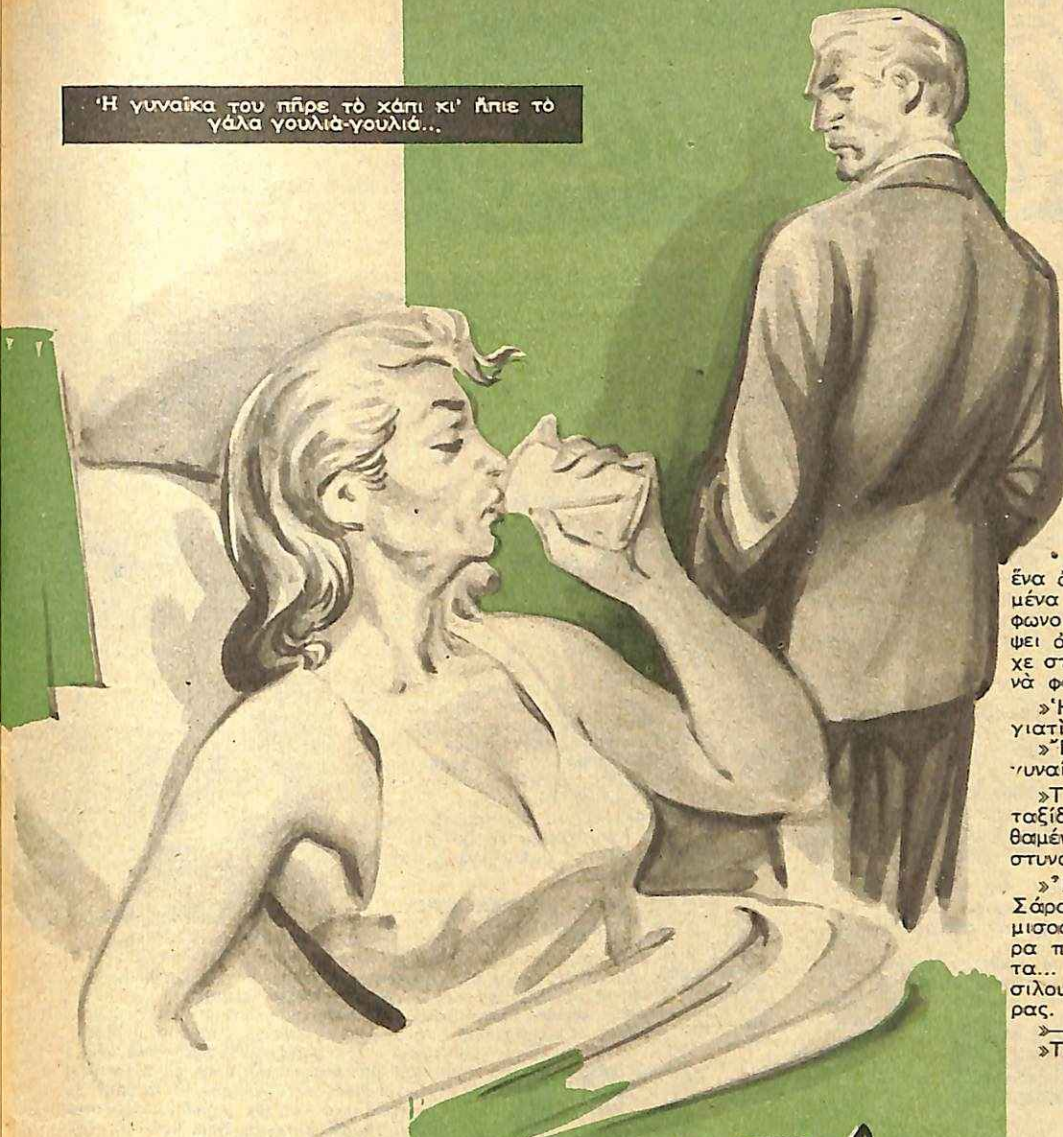
Μολοντί δεν του δόθηκε εύκαιρία να δοκιμάσει το «σκάφος» του με όλες τις συνθήκες, ο Ουίλσον πιστεύει πως είναι ένα απ' τα ασφαλέστερα μέσα μετακινήσεως στο νερό.

Έχει εκτόπισμα πάνω από 1 τόννο και έπομένως ανάλογη ικανότητα πλεύσεως, υπό κανονικές συνθήκες. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να φορτωθή με βάρος 1 τόννου, για να βυθισθή τόσο ώστε το νερό να φτάση ως τα στόμια εισόδου και να κυλή στο έσωτερικό της. Αλλά και τότε ακόμη δε βουλιάζει, γιατί το θωλωτό έπάνω μέρος της κρατάει αιχμαλωτισμένο διπλάσιο απ' τον άέρα που απαιτείται για να διατηρηθή στην επιφάνεια.

Μ' άλλα λόγια, η πλαστική μπάλα του Ουίλσον είναι ακαταδύβηστη.

Μπορεί λοιπόν να υπάρξη ιδεωδέστερο μέσον για ένα θαλασσινό ταξίδι ή περίπατο;...

Η γυναίκα του πήρε το χάπι κι' ήπιε το γάλα γουλιά-γουλιά...

»Έφτιαξε τις βαλίτσες του κι' ύστερα πήγε στην κουζίνα. Γέμισε ένα μεγάλο ποτήρι ζεστό γάλα κι' έριξε μέσα δέκα χαπάκια, που τα είχε πάρει κρυφά απ' το σωληνάριο. Έπειτα το πήγε στη γυναίκα του, που είχε πέσει στο κρεβάτι της και διάβαζε ένα περιοδικό. Έκείνη το πήρε, χωρίς να του πη ούτε ευχαριστώ, έβγαλε ένα χαπάκι και το κατάρπη. Έστερα ήπιε το γάλα, γουλιά-γουλιά.

Μετά πέντε λεπτά, την άκουσε να χαμουριέται.

— Νύσταξες; τη ρώτησε μ' ενδιαφέρον.

Μα η Σάρον δεν απάντησε. Κοιμόταν κιόλας, μ' ανοιχτό στόμα... Ο Τσάρλυ έτρεξε στο γραφείο του κι' έβγαλε απ' το συρτάρι ένα σημείωμα, γραμμένο με τη γραφομηχανή της γυναίκας του: «Λυπάμαι, Τσάρλυ, αλλά βαρέθηκα πιά. Είμαι σίγουρη πως θα ζήσης καλύτερα χωρίς έμένα. Αφούκτονω με το υπνωτικό μου».

Από κάτω ήταν η υπογραφή της Σάρον. Ο Τσάρλυ την είχε βρή κάποτε, σ' ένα άσπρο χαρτί, όπου την είχε φτιάξει αφηρημένα η γυναίκα του, καθώς μιλούσε στο τηλέφωνο. Ήταν ό,τι του χρειαζόταν! Είχε γράψει από πάνω το σημείωμα — γιατί πάντα είχε στο νου του να σκοτώσει τη Σάρον έτσι που να φαίνεται πως αυτοκτόνησε.

Η αυτοκτονία της θα φαινόταν φυσική, γιατί όλη την ήξεραν νευρασθενική.

Έβαλε τώρα το σημείωμα στη φούχτα της γυναίκας του κι' έφυγε.

Τ' άλλο βράδυ, έφτασε σπίτι του απ' το ταξίδι. Έπρεπε τώρα να «άνασκαλύψει» την πεθαμένη γυναίκα του και να ειδοποιήσει την αστυνομία.

Ήταν χαρούμενος που είχε ξεφορτωθή τη Σάρον. Αλλά δεν ένοιωσε και πολύ καλά, στο μισοσκότεινο λίβινγκ-ρούμ. Προχώρησε γρήγορα προς την κρεβατοκάμαρα, άνοιξε την πόρτα... κι' έμπηξε μια κραυγή φρίκης. Μια άσπρη σιλουέτα στεκόταν όρθια στη μέση της κάμαρας. Ένα φάντασμα!...

Σάρον!... τραύισε.

Το φάντασμα άρχισε να προχωρή προς το

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΥΝΑΙΚΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Όταν τα μάτια σας είναι κουρασμένα, βρέψτε τα χέλια σας μέσα σε παγωμένο νερό και βάλτε τις παλάμες σας πάνω στα βλέφαρά σας. Έπειτα από δέκα ή δώδεκα φορές, ή κούραση θα εξαφανιστή και τα μάτια σας θα ζωηρέψουν.

Πολλές φορές, τα κάτω βλέφαρα πρήσκονται και σχηματίζουν ένα μαυριδερνό σειρήνη κάτω από τα μάτια. Αυτό το πρήξιμο μπορεί να οφείλεται σε πάθηση του ήπατος, των νεφρών ή της καρδιάς. Πρέπει τότε ν' αναζητήσετε τη βαθύτερη αίτια που το προκαλεί. Αν, όμως το πρήξιμο οφείλεται σε χαλάρασι των ιστών, θα σας κάμει καλό ή ακόλουθη πομπάδα:

Τανίνη	1 γραμ.
Στύψη	3 »
Βορικό νάτριο	2 »
Χοιρινό λίπος	20 »

Θά σάς κάμουν καλό επίσης οι ζεστές κομπρέσες με δενδρολίθανο ή φύλλα καρδιάς. (Θά βράσετε 40 γραμμάρια από το πρώτο ή τα δεύτερα επί 10 λεπτά μέσα σε 1000 γραμμάρια νερό).

Ένα καλό τρύν, για να κρύψετε αυτό το πρήξιμο είναι το έλξη: Θά βάλτε πάνω στο πρησμένο μέρος του βλεφάρου λίγο σκόδρο φόν ντε τέν και θά το πλαστώσετε δλουγυρα μ' ένα πολύ ανοιχτό φόν ντε τέν. Αν το πρήξιμο δεν συνοδεύεται και από μαυρίσμα, μπορείτε να περάσετε όλη την επιφάνεια του κάτω βλεφάρου μ' ένα πολύ ανοιχτό φόν ντε τέν.

Φρεσκάρισμα του δέρματος

Ο γνωστός Γάλλος αισθητικός δόκτωρ Σαρλ Μάγιε, συνιστά τις ακόλουθες δύο μάσκες για το πρόσωπο:

1) Άλευρο από κριθάρι	90 γραμ.
Μέλι λευκό	35 »
Άσπράδι αόγου	1 »
2) Άλευρο από κουκιά	20 »
Ριζάλευρο	20 »

Βάμμα βενζόνης	5 »
Άσπράδι αόγου	10 »
Μέλι	10 »
Άνθονερο	20 »

Λοσιόν για ξηρό δέρμα

Καθαρός βόρας	0,50 γραμ.
Γλυκερίνη 280 Β	6 »
Οινόπνευμα 960	30 »
Διυλισμένο νερό	100 »

(Συνταγή του δόκτορος Γκατεφός).

Λοσιόν για τα άφουδωμένα δερμάτα

Χλωριόχον νάτριο	0,05 γραμ.
Κόλιντ-κρίμ	20 »

Πεύδρα για ξηρά δερμάτα

Τάλκ της Βενετίας	40 γραμ.
Υπονιτρικόν βισμούθιον	5 »
Άμυλον	65 »

Πεύδρα για λιπαρά δερμάτα

Υπονιτρικόν βισμούθιον	10 γραμ.
Μαγνησία	30 »
Άμυλον	60 »

Μάσκα από μαγιά μύρως

Θά διαλύσετε 3-4 κουταλιές της σούπας μαγιά μύρως μέσα σε χλιαρό νερό, ώπου να σχηματιστεί μια μαλακή ζύμη και θά προσθέσετε λίγο ανθόνερο.

Η μάσκα αυτή είναι καλή για τα λιπαρά δερμάτα.

Αν έχετε κανονικό δέρμα, θά διαλύσετε τη μαγιά της μύρως μέσα σε ίση ποσότητα αμυδαλέλαιου.

Για τα ξηρά δερμάτα ή διαλύσει είναι καλύτερο νά γίνει μέλι σε άγιο έλαιόλαο.

Φυσικές Λοσιόν

Το νερό από χαμαελί ή από κυπαρισσόφυλλα έχει τονωτικές ιδιότητες και ένισχύει την κυκλοφορία στα αίμοφορα όργανα που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του δέρματος.

Το νερό από άνθη τριανταφυλλιάς έχει στυπτικές ιδιότητες (σφίγγει το δέρμα).

Το νερό από δενδρολίθανο ή από άνθη πορτοκαλιάς χαλαρώνει και ήρεμει τους σφιγμένους μύς του προσώπου.

Η μολόχα και το χαμομήλι έχουν καταπραυντικές ιδιότητες.

Το άγριο δέρμα

Οφείλεται πολλές φορές σε κακή λειτουργία του πεπτικού συστήματος. Στην περίπτωση αυτή μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το πύτρου, που είναι ένα ελαφρό και θαυμάσιο καθαριστικό: 2-3 κουταλιές του καφέ πριν από το φαγητό. Μπορείτε να το αναμίξετε με δαμάσκηνα, χωρίς ζάχαρη. Αλλά πρέπει να προμηθευθήτε πύτρου από πολύτως άγνο και πολύ λεπτό. Όταν το πύτρου δεν είναι καθαρό, μπορεί να έρεθιση το λεπτό έντερο και να σάς κάμει κακό αντί για καλό.

Καλοί τρόποι

Όταν βρισκόμαστε σ' ένα σαλόνι, πρέπει να παίρνουμε μέρος κι' εμείς στη γενική συζήτηση, αλλά χωρίς να προσπαθούμε να τραβήξουμε ιδιαίτερως την προσοχή όλων των άλλων.

Πάντως, εξαρτάται απ' την οικοδόμηση το να ρυθμίζη κάθε συζήτηση και να μην επιτρέπη καμιά ομιλία για ζητήματα που θά μπορούσαν να δυσαρεστήσουν έναν επισκέπτη.

Σ' ένα σαλόνι δε μιλάμε ποτέ για πολιτικά, όταν ξέρουν πως είναι παρόντες άνθρωποι με αντίθετα φρονήματα, ούτε για άρρώστειες, ούτε για το νοικοκυριό ή για τους υπηρέτες.

Δεν επιτρέπεται ν' αγγίζουμε με τά χέρια μας τα όμορφα μπαγιέτο που υπάρχουν σ' ένα σαλόνι. Γά θαυμάζουμε απλώς με τά μάτια.

Δεν αγγίζουμε επίσης τα σουλούδια. Αν θέλουμε να τά μυρίσουμε, δε βυθίζουμε το πρόσωπό μας μέσα σ' αυτά, αλλά σκύβουμε ελαφρά κι' ανασαινομε το άρωμά τους, χωρίς επιφωνήματα εχθροφωμίας.

ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΛΗΣΙΑΖΑΝ μεσάνυχτα. Οι καλεσμένοι είχαν κουραστή πιά να χορεύουν, να πίνουν και να κουβεντιάζουν. Εκείνη τη στιγμή ακριβώς, ο δόκτωρ Γκριβ, ο οικοδεσπότης, πρότεινε να διηγηθί μια περίεργη ιστορία, κι' όλοι δέχτηκαν ευχαρίστως.

Είναι μια ιστορία για φαντάσματα, άρχισε ο γιατρός. Μην περιμένετε όμως να σάς μιλήσω για μεσαιωνικούς σκοτεινούς πύργους! Το φάντασμα αυτό παρουσιάστηκε σ' ένα συνηθισμένο σπίτι, με μεγάλα παράθυρα και κόκκινα κεραμίδια... σαν το δικό μου, άς πούμε.

ΑΑΛ' άς άρχισουμε απ' την αρχή. Ο Τσάρλυ Γουέντ ήταν αντιπρόσωπος μιας μεγάλης βιομηχανίας μαργαρίνης, στο Σπώνγκλ Χέιτς. Είχε μέτρια εισοδήματα και μια σπατάλη γυναίκα. Η Σάρον Γουέντ ήταν άχαρη, μεσκόπη και τόσο νευρασθενική, που έκανε μαρτυρική τη ζωή του άντρα της. Δεκαπέντε χρόνια την ανέχθηκε ο Τσάρλυ, και στο τέλος αποφάσισε να τη σκοτώσει. Δεν έμενε παρά να βρη τον τρόπο, κι' αυτόν του τον έδωσε ή ίδια.

Επειδή ή Σάρον έπασχε από άπνεια, ζήτησε τη συμβουλή ενός γέριου γιατρού, που την εξέτασε και της έδωσε ύστερα ένα σωληνάριο με χαπάκια.

Θά παίρνετε ένα κάθε βράδυ, της είπε, και σε πέντε λεπτά θαχετε άποκοιμησή. Προσέχτε όμως γιατί είναι επικίνδυνο! Πέντε τέτοια χάπια μπορούν να σκοτώσουν τον πιο γερό άνθρωπο.

Ο Τσάρλυ, που ήταν μπροστά, έκρυψε με δυσκολία ένα θριαμβευτικό χαμόγελο. Είχε βρη την εύκαιρία που ζητούσε!...

Τά χάπια είχαν θαυμάσια άποτελέσματα. Η Σάρον κοιμόταν τώρα σαν πουλάκι.

Ο άντρας της περίμενε λίγες μέρες ακόμα. Τέλος, έφτασε το βράδυ, που είχε αποφασίσει πως θάταν το τελευταίο της γυναίκας του. Γύρισε στο σπίτι του χωρίς τ' άπόγεμα και δόλωσε στη Σάρον πως ήταν αναγκασμένος να φύγη με το νυχτερινό τραίνο για το Μπρίτζφορντ, όπου βρισκόταν το εργοστάσιο της μαργαρίνης.

Μη φαντάζεσαι πως θά κάτω να σου φτιάσω τις βαλίτσες σου... τω προεδοποίησε εκείνη. Και τότε σκοπεύει να γυρίσει;

Αύριο τ' άπόγεμα, αγάπη μου, απάντησε γελαστός ο Τσάρλυ.

Ήταν τόσο χαρούμενος, ώστε την έλεγε «αγάπη μου» — συνήθεια που την είχε κόψει απ' τους πρώτους μήνες του γάμου τους...

Είμαι πολύ κουρασμένη και θά πάω να ξεπλύνω, του είπε εκείνη αδιάφορα. Φέρε μου σε λίγο το γάλα μου.

Έν τάξει! Σάπλωσε έσο και μη σε νοιάζει. Θά φροντίσω για όλα! τη βεβαίωσε ο Τσάρλυ, γεμάτος χαρά.

Τό φάντασμα

μερος του. Έκανε να το βάλη στα πόδια, μα ήταν σαν νάχε ριχώσει στο πάτωμα... Το φάντασμα άπέιχε μόνο μερικά βήματα... Ο Τσάρλυ έβγαλε άλλη μια φωνή και σωριαστηκε χέμα...

Ο γιοςτόος που τον εξέτασε, δήλωσε πως είχε πεθάνει απ' την καρδιά του...

Μη μάς πητε πως πιστεύετε σ' αυτά τα πράγματα! Είπε στο δόκτωρ Γκριβ κάποιος απ' τους καλεσμένους του.

Φυσικά όχι. Περιμένετε όμως να σάς εξηγήσω... Λοιπόν, εκείνο το πρωί, ή Σάρον εύπνησε εξαιρετικά φρέσκια κι' ευδιάθετη. Έμεινε κατάπληκτη, όταν είδε πως κρατούσε ένα σημείωμα με την υπογραφή της, που έλεγε πως είχε αυτοκτονήσει! Δεν άργησε όμως να καταλάβη... Τηλεφώνησε τότε στο γιατρό και του είπε πως είχε πη κατά λάθος πολλά απ' τα υπνωτικά χάπια.

Μην ανησυχείτε! την παρηγόρησε εκείνος. Τά χάπια ήταν τελείως άκίνδυνα. Τά είχα φτιάξει με ζάχαρη κι' άλγυρι! Βλέπετε, είχα καταλάβει πως οι άπνεις σας όφείλονταν μόνο σε νευρασθένεια. Κι' ήξερα πως θά κοιμάσαστε, αν πιστεύατε ότι παίρνετε υπνωτικό φάρμακο!

Η Σάρον είχε γλυτώσει, σαν από ένα θαύμα... Την έπιασε νευρική κρίση, έκλαψε, φώναξε... Στο τέλος, ήρεμισε κι' άρχισε να σκέπτεται πως θά εκδικιόταν τον άντρα της.

Ήξερε ότι ήταν καρδιακός... Αλειψε λοιπόν το πρόσωπο και τά μαλλιά της με άφθονο κρέμα κι' έοριξε πούντρα από πάνω. Φόρεσε μια μακρεια άσπρη ρούπα και περίμενε τον Τσάρλυ, στο μισοσκόταδο...

Ο γιατρός τελείωσε την ιστορία του. Κάποιος ρώτησε:

Μα ή πόλι μας δε λεγότανε, πριν 2 χρόνια, Σπώνγκλ Χέιτς; — Άκριβώς, είπε ο δόκτωρ Γκριβ. Κι' αυτό εδώ είναι το σπίτι του Τσάρλυ Γουέντ. Τ' άγόρασα απ' τη χώρα του, που έφυγε άμέσως μετά το θάνατό του. Όσο για την ιστορία, μου τη διηγήθηκε ή ίδια, πάνω σε μια νευρική κρίση της. Ήμουν ο γιατρός της.

ΤΖΕΦ ΧΕΛ

ΜΕΓΕΛΩΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ «ΑΝΣΑΜΠΛ»

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ και σ' έντελως νέα τεχνοτροπία, εμφανίζονται τα καινούργια φθινοπωρινά «άνσάμπλ» της μόδας 1958—59. Όλα, σχεδόν, γίνονται στη μοντέρνα χαλαρή γραμμή, η οποία αναδεικνύει τη φυσική κομψότητα της σιλουέτας, χωρίς να σφίγγει καθόλου το σώμα. Η φούστα και πρό παντός το κορσάκι του μοντέρνου «άνσάμπλ», έχει ίσιωμένες τις ραφές, σε τρόπο που να επέλτρη στο σώμα με χάρη, χωρίς όμως να εκάθεται και να τονίζει υπερβολικά τις καμπυλότητες.

Οι φράντζες, που ιδιαίτερα οι φράντζες από το ξέφτισμα του υφάσματος, βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη και θεωρούνται η ύψ' άρ. 1 γαρνιτούρα της νέας μόδας.

Μιά και μιλάμε, όμως, για καινούργιες γαρνιτούρες, πρέπει ν' αναφέρουμε τα παλιά κουμπιά. Σ' όλα τα παριζιάνικα μοντέλα της καινούργιας μόδας, τα κουμπιά παίζουν πρωτεύοντα ρόλο.

Αλλά ποιά κουμπιά; Όχι αυτά που ξέρουμε και που φορούσαμε ως τώρα. Αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με τα κουμπιά, που θα φορέσουμε στα φθινοπωρινά και στα χειμωνιάτικα μοντέλα.

Τα μοντέρνα κουμπιά είναι παμπάλαια και θυμίζουν την πρό έκαστονταίας μόδα.

Τα περισσότερα είναι μετάλλινα, σκαλιστά, ή με αναπαράστασις παλιών νομισμάτων.

Όσα κουμπιά έχετε πεταμένα, σε κανένα μπαούλο της γιγιάς, ψάξτε να τα βρήτε, γιατί η μόδα του 1959 τα ξανάφερε στην επιφάνεια και θα τα χρησιμοποιήσετε όλα, με μεγάλη επιτυχία.

Πού μπαίνουν τα κουμπιά εφέτος;

Η καινούργια μόδα τα τοποθετεί παντού. Ακόμη και στις πλαινές ραφές μπαίνουν μικρά κουμπιά, από πάνω ως κάτω.

Με κουμπιά κλείνει η μοντέρνα ζώνη, αντί για άγκραφα. Με κουμπιά, ορίζονται, υπογραμμίζεται επίσης το τελείωμα ενός πλαστρόν ή το κλείσιμο των ώμων.

Στο Παρίσι έκαναν την εμφάνισις κουμπιά πάνω στα παπούτσια και σε πολλά βραδυά φορέματα, ένα μεγάλο, ακριβό κουμπί, αντικαθιστά συχνότατα την πολύτιμη καρφίτσα ή την αστρατερή άγκραφα.

Τα κλασσικά κοκκάλινα κουμπιά, με τις 4 τρύπες, συνηθίζονται επίσης πολύ, αλλά μόνο σε απλά «άνσάμπλ» τύπου σπορτίφ.

Τα φθινοπωρινά μοντέλα, που βλέπετε στο φιγουρίνι μας είναι κομψά ταγιεράκια ή «εντέ-πιές» της τελευταίας μόδας, τα οποία ση-

Μοντέρνο ταγιέρ διχρωμο, από «βελούρ άνγκλαί» σε δύο διαφορετικές αποχρώσεις του αυτού χρώματος.

μειώνουν μεγάλη επιτυχία στο Παρίσι. Το ασπράμαυρο «ανέν» του Μπαλμαίν, είναι ένα μοντέρνο ταγιεράκι, με κοντή βέστα, της οποίας οι «πάτ» σχηματίζουν τσέπες και οι πλακέ γιακάς γαρνιρέται με πυκνή μαύρη φράντζα, που σχηματίζεται από το ξέφτι του ίδιου του υφάσματος.

Πολύ χαρακτηριστικό μοντέλο της νέας μόδας είναι το ταγιεράκι «εντέ-ντεπούλ» του φιγουρίνιού μας. Έχει μία βαθειά «πένσας» δεξιά και αριστερά στο κορσάκι, που συγκρατείται με φαρδιά ζώνη, η οποία μπαίνει μόνο εμπρός. Στο κάτω μέρος του μπροστινού φύλλου ξαφτίζεται το ύφασμα και σχηματίζει μία φράντζα 6—7 πόντους.

Εξαιρετικά χαριτωμένο και νεανικό «εντέ-πιές» είναι το μοντέλο του Ζιδενού, που αποτελείται από μπολερό κοντό και στενή φούστα, με ζώνη από το ίδιο, ή ό-ποια καλύπτει ως ψηλά την τάλια.

Το μοντέρνο αυτό «εντέ-πιές» γίνεται από ύφασμα «μπουκλές», σε χρωματισμό μελιού, που είναι το πιο μοντέρνο χρώμα για φθινοπωρινά «άνσάμπλ». Είναι δε γαζωμένο δολκίχρο με εξωτερικά γαζιά, καμωμένα με μοιόχρωμο κορδονέτο.

Τα μανίκια εφέτος έχουν όλα ¾ μήκρος και γραμμή κλασσική.

ΤΑΓΙΕΡ ΑΠΟ ΒΑΜΒΑΚΕΡΟ ΒΕΛΟΥΔΟ

Για τις πρώτες δροσερές ημέρες του φθινοπώρου, η καινούργια μόδα «λανάρει» τα νέα ταγιέρ από βαμβάκερο βελούδο ή «βελούρ άνγκλαί», όπως είναι γνωστό.

Τα μοντέρνα ταγιέρ από «βελούρ άνγκλαί» γίνονται διχρωμα ή καλύτερα σε δύο διαφορετικούς τόνους, του αυτού χρώματος, όπως π. χ. σε μπλέ με καφέ, που είναι το μοντέλο, που σάς δίνουμε. Η μοντέρνα αυτή διχρωμία άρσει υπερβολικά και θα φορεθή πολύ, τόσο το φθινόπωρο, όσο και τις ζεστές χειμωνιάτικες ημέρες.

Τα καινούργια βελούδινα ταγιεράκια γίνονται συνήθως σε κλασσικό τύπο, αλλά διατηρούν τη χαλαρότητα της μοντέρνας γραμμής, κυρίως στη ζακέττα, της οποίας η πλάτη είναι ίσια.

Το μοντελάκι, που σάς δίνουμε, είναι από τις τελευταίες επιδείξεις μόδας του 1958—59 και θεωρείται από τα αντιπροσωπευτικότερα του είδους αυτού.

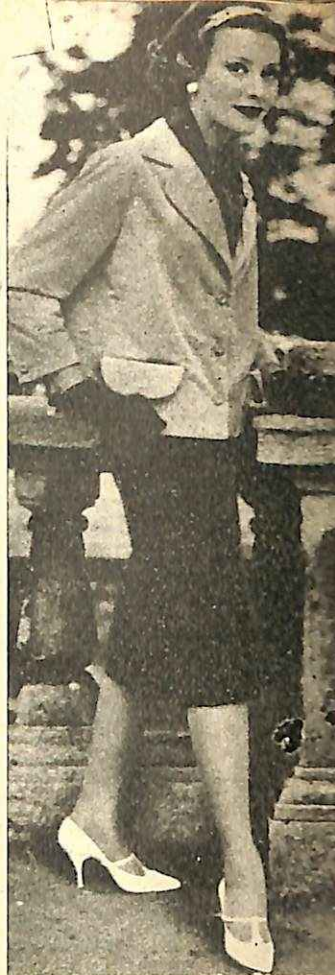
Η ζακέττα του φιγουρίνιού μας είναι σε χρωματισμό μπλέ-μελί. Και η φούστα, όπως κι' η μπλούζα, που φοριέται μέσα από τη ζακέττα, είναι καφέ, που χρυσίζει ελαφρά.

Η αρμονική αυτή αντίθεσι των αποχρώσεων, αποτελεί την πρωτοτυπία της νέας χειμωνιάτικης μόδας, που επικρατεί σε όλα, σχεδόν, τα βελούδινα ταγιέρ.

Τα ταγιέρ από βελούδο, που δεν προορίζονται για το πρωί ή για χωρίς το απόγευμα, αλλά έχουν χαρακτήρα επίσημο, γίνονται εφέτος μαύρα. Τόσο δε το «βελούρ άνγκλαί», όσο και το γνώριμό μας «κοτλέ», συνηθίζονται πολύ.

Αλλωστε, όπως φαίνεται, τα μόνα μαύρα ταγιέρ, που θα δούμε εφέτος το χειμώνα, θα είναι τα βελούδινα. Γιατί η νέα μόδα έχει διαγράψει το μαύρο χρώμα στα μάλλινα ύφασματα και μόνο στα βελούδινα και στα βραδυά μεταξωτά μοντέλα υπάρχουν άραια και πού, μερικά μαύρα. Ο μοντέρνος συνδυασμός της διχρωμίας, των δύο αποχρώσεων, θεωρείται εξαιρετικά κοκκίτικος και αντιπροσωπευ-

1) Μοντέλο του Μπαλμαίν, γαρνιρισμένο με φράντζα, από το ίδιο ύφασμα, που ξαφτίζεται. 2) Μοντέρνο ταγιέρ, (πεν-ντεπούλ) σε γραμμή 1959, με φράντζα εμπρός στο κάτω μέρος. 3) Νεανικό «εντέ-πιές» του Ζιδενού, από τουλιν στο χρώμα του μελιού.

«Μεξικάνικο μπουρνούζι» της νέας μόδας.

τικός της νέας μόδας.

Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΞ

Παράλληλα με τις επιδείξεις των χειμερινών μοντέλων, η καινούργια μόδα εξακολουθεί να δημιουργεί και να εμφανίζει καινούργια πράγματα για το ντύσιμο στην πλάξ.

Στις κοσμικότερες ευρωπαϊκές λουτροπόλεις και ειδικότερα σ' εκείνες της Κιανής Άκτης, οι μεγάλοι γαλλικοί οίκοι μόδας παρουσίασαν, προ ημερών, τα μαγιώ «Γοητεία» και ιδιόρρυθμα μπουρνούζια σε στυλ μεξικανικό.

Τόσο τα μαγιώ, όσο και τα μπουρνούζια της καινούργιας μόδας, έγιναν δεκτά μ' ένθουσιασμό.

Ηδη οι κομψές λουόμενες αντικατέστησαν τα παλιά κουστόμια του μπάνιου με τα μαγιώ «Γοητεία» και τα μεξικανικά μπουρνούζια, τα οποία, όπως βλέπετε και στο φιγουρίνι μας, δεν είναι παρά φαρδιές ριγωτές εσάρπες, από χνουδωτό ύφασμα.

Στο φιγουρίνι που σάς δίνουμε, βλέπετε δύο ωραιότατα μαγιώ «Γοητεία», που σχηματίζουν κομψό σύνολο, με την άσσορτι φουστίτσα, με την οποία συμπληρώνονται.

Το εμπριμέ μαγιώ γίνεται σε μοντέρνα γραμμή, με φαρδιές μπρετέλλες από το ίδιο ύφασμα και φοριέται με δμοια φούστα, η οποία γίνεται και μπέρτα, ανάλογα με την περίσταση.

Το ίδιο και το δεύτερο μαγιώ, που γίνεται από χοντρή άσπρη πούλινα, με μπουρνούρα στην άκρη.

Τα χαριτωμένα αυτά μαγιώ «Γοητεία» δικαιολογούν απόλυτα την ονομασία τους και φοριούνται, τόσο σαν κουστόμια του μπάνιου, όσο και σ' α κομψά φορεματάκια ντεκολτέ, όταν χρησιμοποιηθή η φούστα και κλείση εμπρός. Η ίδια αυτή φούστα, όταν ο καιρός είναι λίγο ψυχρότερος ή φυσά στην πλάξ, γίνεται μπέρτα. Δηλαδή, το ζωνάκι της φούστας, που κουμπώνει γύρω από τη μέση, μπαίνει στο λαιμό και σχηματίζει ένα ξεχειλωμένο ντεκολτέ, που είναι εφέτος πολύ της μόδας, ενώ η κυρίως φούστα καλύπτει δολκίχρο το επάνω μέρος του σώματος.

Για να «στέκη» ωραία η φόρμα του στήθους, χρησιμοποιούν από μέσα σουτιέν από το γνωστό τρυπητό λάστιχο. Το λάστιχο αυτό κόβεται στη φόρμα του σουτιέν, που θέλετε, και ράβεται μαζί με το μαγιώ.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΜΟΔΑΣ

Οι μοντέρνες μπλούζες, που θα φορεθούν σε λίγο, κάτω από τις φθινοπωρινές ζακέττες ή με τη φούστα του ταγιέρ, είναι βαθειά επηρεασμένες από την καινούργια μόδα. Όπως δε διαπιστώνετε κι' από τη μπλούζα, που βλέπετε στο φιγουρίνι μας, δεν έχει καμιά σχέση η μοντέρνα τεχνοτροπία, με τον κλασσικό τύπο της μπλούζας, που φορούσαμε ως τώρα.

Βέβαια, εξακολουθεί να φοριέται και η ανδρική μπλουζίτσα, αλλά όχι και ο τύπος του ανδρικού πουκάμισου, που συνηθίζονταν μέχρι

Δύο χαριτωμένα μαγιώ τύπου «Γοητείας», που λανσάρονται με μεγάλη επιτυχία στις κοσμικές γαλλικές πλάξ.

πρό ολίγου καιρού. Η καινούργια μόδα λανσάρει μπλούζες πάνω στις οποίες κυριαρχεί η γυναικεία χάρη.

Αυτά τα δύο σημεία είναι τα χαρακτηριστικότερα της νέας μόδας και πάνω σ' αυτή τη βάση, κυρίως, έχουν γίνει όλα τα νέα μοντέλα του 1958—59. Οι δε μπλούζες, που κρατούν την πρώτη θέση στο γυναικείο ντύσιμο, είναι απλές και χαριτωμένες.

Η κλασσική ίσια γραμμή στις μπλούζες γίνεται εφέτος πιο απαλή. Ο γιακάς στρογγυλεύει ελαφρά και άλλοτε ξεχειλώνει γύρω από το λαιμό, σύμφωνα με τη νέα τεχνοτροπία, άλλοτε ανεβαίνει αρκετά και πλαισιώνει το πρόσωπο, όπως είναι π. χ. η ριγωτή μπλουζίτσα του φιγουρίνιού μας.

Τα δεσμάτα και οι φιδόκοι στο κλείσιμο του γιακά συνηθίζονται πολύ εφέτος και βγαίνουν σαν πελώρια «ζαμπώ» μέσα από το άνοιγμα της ζακέττας.

Οι περισσότερες «εμπιγιές» μπλούζες, γίνονται από μεταξωτό ύφασμα με μεγάλα «πουά» και συμπληρώνονται έτσι, κατά πολύ μοντέρνο τρόπο, το φθινοπωρινό ταγιεράκι.

Η μόδα της «πουαντιγιέ» μπλούζας με σουρωτά κορσάκι και το ντεκολτέ «εμπάτ» ή τον ψηλό ξεχειλωμένο γιακά, κάνει θραύσι. Η μπλούζα του φιγουρίνιού μας, όπως βλέπετε, έχει μεγάλα άσπρα «πουά» και μία φαρδιά φάσα 12—14 πόντους γύρω από το λαιμό, που φοδράρεται, για να «στέκη» καλύτερα. Σχηματίζει δε μεγάλο στρογγυλό άμυγ, που ανοίγει σε ντεκολτέ «εμπάτ».

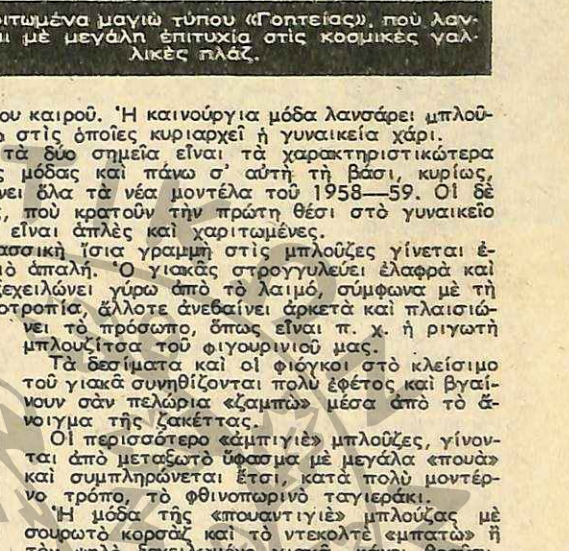
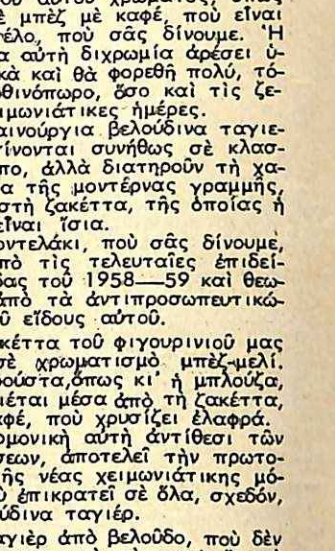
Ο τύπος αυτός της «εμπιγιέ» μπλούζας συνηθίζεται πολύ και συνοδεύει κάθε μονόχρωμο ταγιεράκι στις επίσημότερες κάπως περιστάσεις.

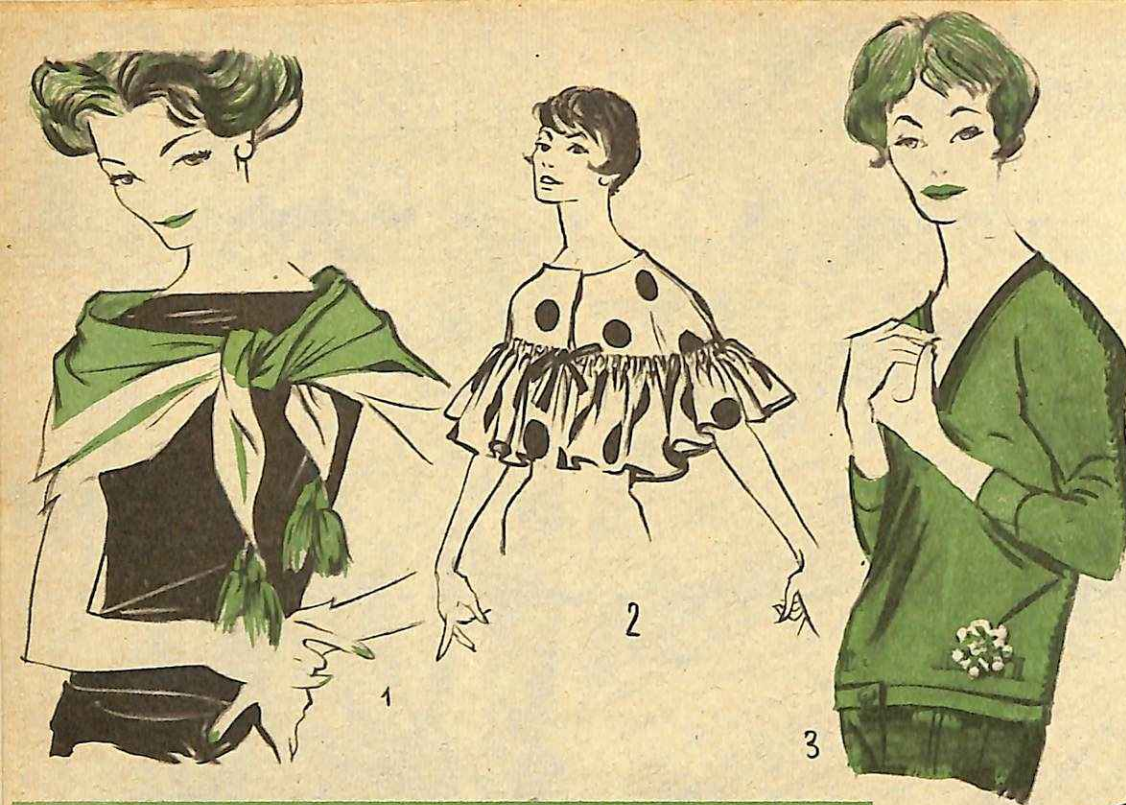
Φυσικά, τις μπλούζες που έχουμε από πέρσι και πρόπερσι, δεν πρόκειται εφέτος να τις πετάσουμε. Άπλως θα τις συγχρονίσουμε με τη νέα μόδα και εκείνο, κυρίως, που θα μεταβάλουμε, είναι ο γιακάς.

Η στρογγυλή φάσα, που βλέπετε στην «πουαντιγιέ» μπλουζίτσα του φιγουρίνιού μας, μπορεί κάλλιστα να χρησιμεύσει ως μοντέλο, για να επιδιορθώσετε μια παλιά μπλούζα.

Αν υπάρχει κουμπωμά εμπρός, η φάσα θα χωρίση εμπρός και θα σχηματίση ένα «V» ή

1) Μπλούζα ρινέ, σε κλασσικό τύπο της νέας παριζιάνης μόδας. 2) «Πουαντιγιέ» μπλούζα σε μοντέρνο στυλ «εμπιγιέ».

1) Μοντέρνο χρωματιστό μαντήλι, της νέας μόδας, που γαρνίρει κομψά ένα ίσιο φορεματάκι. 2) Κομψό μπερτάκι από «πουαντιγιέ» οργάντζα, στυλ 1959. 3) Δίχρωμο πουλόβερ, της τελευταίας μόδας, με τη γαρνιτούρα στην τσέπη. 4) Μοντέρνος τρόπος αξιοποίησης ενός μαύρου πουλόβερ με μακρύ μανίκι. 5) Ζακέττα «Τορεαντόρ» από κόκκινη τσόχα, με μαύρα πομπόν.

θα στρογγυλεύουν ελαφρά οι γωνιές της. "Αν έχετε ύφασμα, μπορείτε να προσθέσετε, επίσης, ένα δέσιμο ή ένα φιάγκο στην παλιά μπλούζα και να την κάνετε καινούργια.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ 1958 - 59

Δέν είναι δυνατό, φυσικά, να ανανεώνη μία γυναίκα όλη τη γκαρνταρόμπα της. Ελάχιστες είναι οι γυναίκες, που άντεχουν σε μία τέτοια δαπάνη. Παράλληλα όμως, κάθε κομψή γυναίκα επιθυμεί να εμφανίζεται ενημερωμένη και να εξαφανίζει από το ντύσιμό της τα ίχνη της μόδας που πέρασε.

Για να το επιτύχετε αυτό, δεν έχετε παρά να ακολουθήσετε τους νεωτερισμούς που επικρατούν.

Ένα ίσιο μαύρο φορεματάκι π. χ., θα το ανανεώσετε κατά τρόπο μοντέρνο και εξαιρετικά κομψό, αν το γαρνίρετε με ένα τετράγωνο μαντήλι, κόκκινο, πράσινο ή κίτρινο, στο οποίο θα βάλετε τριγύρω μία φαρδιά φάσα από ανοιχτότερη οργάντζα και στις δύο άκρες του από ένα πομπόν ή δυο φούντες.

Το ίδιο φορεματάκι, το μεταβάλλετε και το κάνετε αγνόριστο αν το φορέσετε με ένα μπερτάκι από οργάντζα «πουαντιγιέ» στον τύπο, που βλέπετε στο φιγουρίνι μας.

Με δύο παλιά πουλόβερ, μπορείτε να κάνετε μία ωραία μοντέρνα δίχρωμη μπλούζα, χρησιμοποιώντας την πλάτη του ενός και το εμπρός του άλλου.

Ο νεωτερισμός της δίχρωμης μπλούζας, όπως π. χ. μαύρη πλάτη, με μπλε φωτεινό το εμπρός, συνθίζεται πολύ. Διευκολύνει δε αφάνταστα την κομψή γυναίκα, για να χρησιμοποιήσει μόνο το εμπρός ή το πίσω κομμάτι ενός παλιού πουλόβερ και να πλέξη αυτό που λείπει ή να χρησιμοποιήσει μαλλιά ρετάλια και να πλέξη μ' αυτά την καινούργια μπλούζα από την αρχή.

Όπως βλέπετε στο μοντέλο που σας δίνουμε, ένα κεντητό λουλούδι με χρωματιστές πέτρες ή μία μεγάλη καρφίτσα στο γοφό και ειδικότερα στο σημείο της αριστερής τσέπης, συμπληρώνουν, σύμφωνα με την καινούργια μόδα, την κομψή αυτή μπλούζα.

Ένα μαύρο πουλόβερ με μακρύ μανίκι, γίνεται «άμπιγιέ» και μπορεί να φορεθεί σε οποιαδήποτε επίσημη συγκέντρωση, το φθινόπωρο και το χειμώνα, αν του ανοίξετε βαθειά το ντεκολτέ στην πλάτη και το πλαισιώσετε μ' ένα χρωματιστό γαλόνι, που να δένει πίσω.

Το ζακετάκι του ταυρομάχου, θεωρείται μία πολύ νόστιμη «νουβάτ», που συμπληρώνει μοντέρνα κάθε απλό, ίσιο φορεματάκι, ή ακόμη και την ίδια μαύρη φούστα.

Το ζακετάκι «Τορεαντόρ», όπως χαρακτηριστικά ονομάζεται, γίνεται κατά προτίμηση από κόκκινη τσόχα και γαρνίρεται ολόκληρο με μικρά μαύρα πομπόν, όπως βλέπετε στο φιγουρίνι μας.

Με τις απλές και χαριτωμένες αυτές ιδέες, που μας δίνουν οι μεγάλοι γαλλικοί και ιταλικοί οίκοι μόδας, μπορούμε να ανανεώσουμε την παλιά βεστιάρα μας και να εμφανισθούμε ντυμένες κομψά, πρωτότυπα και σύμφωνα με το πνεύμα της χειμερινής μόδας.

ΑΜΠΙΓΙΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Τα βαρειά μεταξωτά κρέπ, όπως και κάθε σγουρό και ανώμαλο ύφασμα, έναγούρισαν έφετος στη μόδα και βρίσκονται στην πρώτη σειρά των νέων παρισινών μοντέλων.

Τα βαρειά μεταξωτά κρέπ, όπως και οι οργάντζες, συνθίζονται πολύ, για «άμπιγιέ» φορέματα και βραδυές μπλούζες.

Η «νουβάτ» της εποχής είναι ο συνδυασμός του βελούδου, με το κρέπ ή την οργάντζα, που θεωρείται ως ο επιτυχέστερος και ο πιο μοντέρνος συνδυασμός της νέας χειμερινής μόδας.

Τα βελούδινα δε φορέματα και «ντε-πιές» γαρνίρονται έφετος με σατέν και όλα σχεδόν τα καινούργια βελούδινα μοντέλα είναι μαύρα. Όπως είπαμε, άλλωστε, το μαύρο χρώμα έχει αίσθητά παραμερισθή και μόνο στα βελούδα εμφανίζεται και επικρατεί.

Τα βοθύχρωμα χειμερινά φορέματα, τα γιέρ και «ντε-πιές», ακόμη και τα έπανω-φόρια, έχουν το γκριζομαύρο χρώμα του ανθρακίτου ή το σκούρο πράσινο του μπουκαλιού.

Όλα τα άλλα χρώματα της μόδας είναι ζωηρά, χαρούμενα και νεανικά.

Γι' αυτούς όλους τους λόγους, χρειάζεται μεγάλη προσοχή στην έκλογή των χρωμάτων και προ παντός στους συνδυασμούς, που θα κάνετε, για να ντυθήτε κομψά το χειμώνα.

Τα «άμπιγιέ» φορέματα έφετος διακρίνονται, κυρίως, για την απλότητά τους και εκτός από τις πολύ επίσημες βραδυές τουαλέτες, όλες οι άλλες έχουν τη σφραγίδα της νεανικότητας, που βάσει η νέα μόδα, τόσο στα πρώινα, όσο και στα άπογευματινά και τα άνεπιστα βραδυά φορεματάκια.

Μία κομψή δημιουργία του Ντιόρ, είναι το «άμπιγιέ» μοντελάκι, που σας δίνουμε στο φιγουρίνι μας.

Γίνεται από μαύρο βελούδο, πάνω στο οποίο κεντιούνται με κορδονέτο ή χρυσή κλωστή, ή και με τα δύο, φαρδιές σειρές και γίνεται έτσι ένα πολυτελές ριγωτό ύφασμα, εξαιρετικά πρωτότυπο και κομψό.

Από το άνοιγμα του λαιμού βγαίνει ένα

στρογγυλό πλαστρόν από διπλή οργάντζα, τα δε μανίκια γαρνίρονται με μανσέτες, από διπλή οργάντζα επίσης.

Το δεύτερο «άμπιγιέ» μοντέλο μας, είναι μία δημιουργία του Μπαλμαίν, για βράδυ, από οργάντζα, σε χρώμα ανθρακίτου, που γαρνίρεται με μία φάσα από μαύρο βελούδο στο κορσάκι.

Με το απλό και χαριτωμένο αυτό βραδυό φορέμα, μπορείτε να εμφανισθώτε αξιόλογα οπουδήποτε, ακόμη και στην επίσημότερη κοσμική συγκέντρωση.

Τα βαρειά μεταξωτά κρέπ, γίνονται σε ίσια γραμμή, με ανάγλυφες πτυχές, που τόσο κολακεύουν τις ψηλόλιγνες σιλουέττες και γενικά κάθε γυναικείο σώμα, χωρίς υπερβολικές καμπυλότητες.

ΛΙΛΙΑΝ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

Ανάμεσα στα τόσα μοντέρνα κολλιέ, ως δούμε και μία τελευταία έμπνευση της μόδας: Πρόκειται για τα κολλιέ, που στολίζουν το ντεκολτέ με τέσσερις

σειρές διάφανες φούσκες. Η κάθε σειρά έχει διαφορετικό χρώμα, προσέχοντας φυσικά ώστε όλα αυτά τα χρώματα ν' αποτελούν ένα αρμονικό σύνολο.

Οι φούσκες είναι ομοιόμορφες σε μέγεθος και μάλλον μεγάλες. Είναι παρασπασμένες ή μία κατόπιν της άλλης, χωρίς τίποτε στο ενδιάμεσο.

Αυτές οι 4 σειρές του κολλιέ πιάνονται σε μία μεταλλική μπαρέττα, που είναι και το φερμουάρ.

Σύμφωνα με τη μόδα των συνδυασμών, ένα ομοιόμορφο βραχιόλι στολίζει το μπράτσο κι' έχει στο φερμουάρ του ένα μπρελόκ. Το μπρελόκ δεν είναι άλλο παρά μία μεγάλη διάφανη φούσκα.

Δύο τέτοιες φούσκες αποτελούν και τα σκουλαρίκια, που στολίζουν τ' αυτιά.

Το χαρακτηριστικό αυτών των μοντέρνων κοσμημάτων είναι, ότι η ύλη από την οποία είναι καμωμένα, έχει την ιδιότητα ν' αντανάκλα το φως. Έτσι τα χρώματα εναλλάσσονται, ανάλογα με τον εκάστοτε φωτισμό και παίρνουν όλα διαφορετικές ανταύγειες.

Αυτά τα πραγματικά ωραία κοσμήματα, έχουν τη θέση τους μ' ανοιχτόχρωμες τουαλέτες, αλλά και με σκούρες, στις οποίες προσθέτουν ένα ευθύμο τόνο.

Μερικές ώστόσο κοκκέτες γυναίκες, που είναι προικισμένες με όμορφα ντεκολτέ, προτιμούν ν' αφήνουν γυμνό το λαιμό τους. Τότε, αντί του κολλιέ προτιμούν άλλα κοσμήματα.

Έτσι, μ' ένα φορέμα, που σχηματίζει με το άνοιγμά του ένα μικρό μυτερό ντεκολτέ, διαλέγουμε μία όμορφη καρφίτσα και στολίζουμε μ' αυτήν το ένα πλάι του κορσάκι.

Προσέχουμε να την τοποθετήσουμε λίγο χαμηλότερα από τον ώμο. Η καρφίτσα έχει στρογγυλό σχήμα και είναι καμωμένη με χρωματιστά πετράδια και μικρές πέρλες στα διάμεσα τοποθετημένες.

Το ίδιο είναι καμωμένα και τα σκουλαρίκια. Παρόμοιο συνδυασμό μπορείτε να πετύχετε και με σκουλαρίκια, βραχιόλι, δακτυλίδι.

Κι' εδώ η δίχρωμία είναι πολύ της μόδας, με συσχετίσι ως προς το χρώμα της εκάστοτε τουαλέτας.

ΤΑ ΡΟΛΟΓΙΑ

Τα ρολογάκια του χεριού έχουν εξελιχθεί σε σωστά κοσμήματα. Η τελευταία λέξη της μόδας τα κάνει να φαίνονται διακοσμητικά είδη, περιφρονώντας κάποτε τον πρακτικό τους σκοπό. Γιατί τί μηχανισμό θέλει νάχη ένα ρολογάκι-δακτυλίδι;

Οι πιο πρακτικές προτιμούν τα ρολογία του χεριού και μάλιστα όσες εργάζονται, αντί βραχιόλι, προτιμούν το λουράκι.

ΜΑΥΡΟ ΚΑΙ ΛΕΥΚΟ

Ο συνδυασμός του μαύρου και του λευκού είναι πάντοτε στις μεγάλες του δόξες.

Τα άξεσουάρ σ' αυτά τα δυο χρώματα, παίζουν τον πρωτεύοντα ρόλο.

Τσάντες από γυαλιστό μαύρο δέρμα, από μαύρο βελούδο, από μαύρο σουέτ ή σατέν, ή κάθε μία στο σχήμα και στον τόπο, που ταιριάζει για το ύλικό που θα χρησιμοποιήσουμε.

Οι δερμάτινες τσάντες γίνονται ως επί το πλείστον σε σχήμα φακέλλου με το καπάκι εθυγραμένο ή καμπυλωτό και μεγάλο. Σκεπάζει τη μισή ή τα τρία τέταρτα της τσάντας. Το χερούλι είναι «φιέ» καμπυλωτό.

Οι τσάντες από βελούδο ή σατέν, είναι πιασμένες με σουρές στο φερμουάρ. Και τα φερμουάρ είναι ντυμένα με το ίδιο ύλικό της τσάντας. Οι σουρές συντελούν στο να δίνουν στην τσάντα χωρητικότητα.

Το κρέμασμα εδώ είναι σούπλ. Πολλές μαύρες τσάντες συνδυάζονται με λευκό, αλλά μερικές προτιμούν ν' αφήσουν ολόμαυρη την τσάντα και να χρησιμοποιήσουν λευκό, για το φορέμα, ή την εσάρπα, ή το καπελλάκι.

Μην ξεχνούμε και τις φαρδιές δερμάτινες ζώνες ή τις ζώνες από βελούδο ντραπριστό ή σατέν. Είναι συχνότατα το συμπλήρωμα μιάς λευκής τουαλέτας.

Η μόδα του ασπρόμαυρου τη βλέπουμε ακόμη και σε μερικά κοσμήματα: σ' ένα κολλιέ, σ' ένα βραχιόλι, σε μία καρφίτσα.

Τα «ζέ» με τις πέρλες είναι από τους δραιοτέρους συνδυασμούς.

ΤΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

Σας παρουσιάζουμε σήμερα δύο χαριτωμένα χτενίσματα.

Το ένα απ' αυτά είναι για όσες έχετε μακριά μαλλιά.

Τα χτενίζετε όλα προς τα πίσω, χωρίς να τα τραβάτε, με κάποια χάρη, ώστε να σχηματίζουν ελαφρές όντουλασιόν.

Στην κορυφή σχηματίζουμε ένα κότσο πλούσιο και αρκετά απλωτό. Στο πλάι τοποθετούμε ένα κόσμημα που συμπληρώνει και στολίζει το σύνολο.

Το άλλο χτένισμα γίνεται με κοντά μαλλιά, κάπως μακρύτερα του συνήθους. Έτσι που να μπορέσει ο κομμωτής να δώσει στις διάφορες τούφες το μήκος που χρειάζεται.

Το μακρύτερο αυτό είναι, φυσικά, ανόμοιο και τα μαλλιά χτενίζονται σε όλες τις κατευθύνσεις γύρω στο κεφάλι.

Το ανόμοιο μακρύτερο είναι απαραίτητο για να πετύχει η κάθε τούφα τον προορισμό της.

Είναι ένα χτένισμα φαινομενικά απλό, που θέλει όμως μεγάλη τέχνη για να γίνει.

Πίσω η κατάληξη είναι ελαφρές «όντουλασιόν», που όλο και σβύνουν.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ

Για τα πρώινα στην έξοχή, το σόρτ από κοτονάντ ή από ένα λινό ή και λεπτό λαϊνάκι, είναι ό,τι χρειάζεται: Πρακτικό και συγχρόνως κομψό.

1) Κομψή δημιουργία του Ντιόρ από μαύρο «βελούρο ανγκλαί» με κεντημένες πλατειές ρίγες και πλαστρόν από διπλή άσπρη οργάντζα. 2) «Αμπιγιέ» φορέμα του Μπαλμαίν από οργάντζα, που γαρνίρεται με βελούδο στο κορσάκι.

Για τ' απογεύματα, εξ' άλλου, το μακρύ παντελόνι είναι πιο κατάλληλο.

Γίνεται από ημιλίνο ύφασμα ή πολύ λεπτό λαϊνάκι. Μ' ένα τέτοιο παντελόνι, όλες οι κινήσεις είναι ελεύθερες και δεν ενοχλεί ο αέρας στις εξοχές και στ' ακρογιάλια.

Τα έφετεινα σόρτς των κοριτσιών έχουν κάπως πιο περιορισμένο φάρδος προς τα κάτω. Πλησιάζουν μάλλον στα κοντά αγορίστικα, μόνο που είναι λιγότερα πιο άνετα.

Τα κοριτσίστικα σόρτς έχουν ζωηρά χρώματα: Κόκκινο, πράσινο, μπλε-ρουά, κίτρινο.

Η γραμμή των μακρυνών παντελονιών είναι ίσια, με ελαφρό στένεμα προς τα κάτω. Μία ραφή ζώνη από το ίδιο ύφασμα τα συγκρατεί στη μέση και μία τσέπη στο κάθε πλάι τα στολίζει.

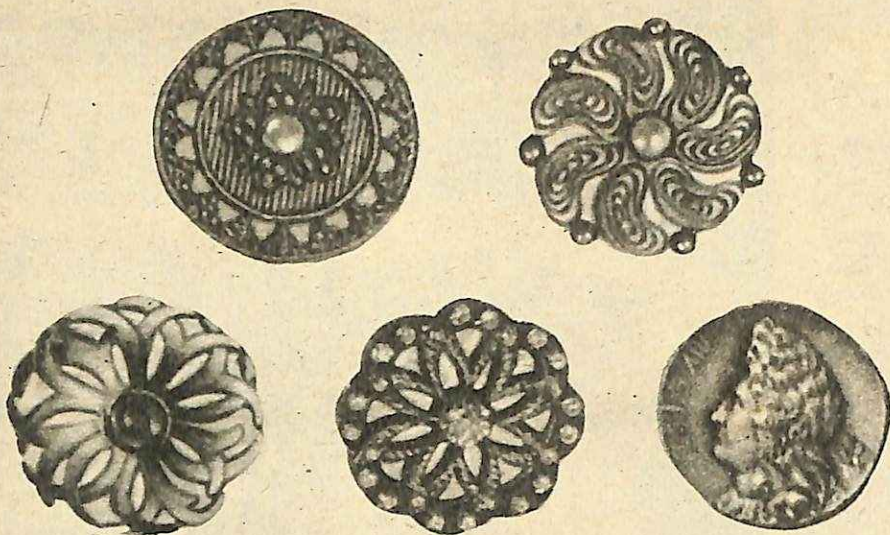
Το κομψάκι γίνεται με ένα έκαστο στο πλάι. Τόσο τα σόρτς, όσο και τα μακριά παντελόνια, φοριούνται με μπλουζίνες ή βαμβακερά πουλόβερ, κάποτε δε και μάλινα, όταν οι καιρικές συνθήκες το επιβάλλουν.

Μία ωραία κόψη για τις μπλουζές, είναι η κιμονό, μ' ένα νομπί, που συνεχίζεται σε κοντά μανικέκια.

Η μπλούζα ενώνεται στο νομπί με μία φαρδιά οριζόντια πιέτα κι' ένα έξωτερικό γαζί. Το κομψάκι της μπλουζας περιορίζεται μόνο στο νομπί με τρία κουμπάκια. Μπορούν και να μείνουν ξεκουμπωτά τα δύο, αφήνοντας ένα μωτερό άνοιγμα με συμπλήρωμα ένα γιανταδάκι.

Είναι επίσης πολύ της μόδας οι κλασικές σεμιζιέ μπλουζές. Έχουν, αντί νομπί, δύο έπωλέτες στους ώμους και μπροστά ένα είδος ζιλέ.

Το ζιλέ σχηματίζεται με μία κουφωτή πιέτα στη μέση και δυο ή τρεις ακόμη πλαγισστές πιέτες εκατέρωθεν της κουφωτής.

Τὰ μοντέρνα κουμπιά ἐφέτος εἶναι παλαιωτάτου τύ-
που καί, ὅπως βλέπετε, θυμίζουν ἐκεῖνα πού φοροῦ-
σαν οἱ γυναῖκες, πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια.

χαριτωμένος συνδυασμός εἶναι φαντασί παντελόνι με
μονόχρωμη βέστα.
Τὰ μικρά ἀγόρια, στὸ συνδυασμὸ αὐτό, ἐπιδιώκουν
ζωηρά χρώματα, ὅπως εἶναι τὸ μπλέ, τὸ κόκκινο, τὸ
πράσινο.

Ἡ βέστα εἶναι ἀπολύτως εὐθύγραμμη καὶ κουμπώνει
με δύο κουμπιά χαμηλὰ τοποθετημένα.
Δὲν ἔχει γιακά οὔτε ρεδέρ καὶ τὸ ἀνοιγμὰ της εἶναι
μισητό. Δύο ἐξωτερικὲς τσέπες τὴ στολίζουν ἐκατέρωθεν
τοῦ κουμπώματος.

Γιὰ τὰ παιχνίδια στὴν ἀμμουδιά, τὰ πολὺ μικρά παι-
διά, ἀγοράκια ἢ κοριτσάκια, φοροῦν φουφουλίσες ἢ πολὺ
κοντὰ παντελονάκια, με ριχτὲς μπλουζίσες ἢ πουλόβερ,
χωρὶς μανικάκια.

Ἔτσι ἀπολαμβάνουν καλύτερα τὴ ζωὴ στὸ ὑπαιθρο.
Καὶ ἐδῶ ἔχουν τὸ λόγο τὰ ζωηρά χρώματα σὲ φαντασί
ἢ μονόχρωμα ὑφάσματα, πού συνδυάζονται με τὸ λευκό.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ

Στὰ φορεμάκια τῶν μικρῶν, ἐκεῖνο πού κυριαρχεῖ
εἶναι οἱ σουρίτσες. Αὐτὲς τοὺς δίνουν τὴν ἀνάλαφρη ἐμφάνισι, πού
πρέπει νὰ ἔχουν.

Εἴτε πρόκειται γιὰ φορεμάτνια σταμπάτα, εἴτε γιὰ μονόχρωμα,
τὰ μπουστακία τοὺς ἀκολουθοῦν τὴ ζαпонέ κοῦπ. Κάποτε ἔχουν ἕνα
μεγάλον κομμάτι, ὁ ὁποῖος κατεβαίνει ἀρκετὰ χαμηλὰ, ὥστε νὰ σχημα-
τίσῃ καὶ τοὺς ὤμους. Τὰ μανίκια ἐφαρμόζονται χαμηλὰ.

Στὸ σημεῖο τῆς μέσης, τὸ μπουστακί σχηματίζει σουρίτσες καὶ
ἐλαφρὸν μπουφάν, ἐνῶ κάτω ἀπ' αὐτὸ ἡ φουστίτσα σχηματίζει κι'
αὐτὴ ἐλκτριγυρα σουρίτσες.

Πολὺ πρακτικὰ εἶναι ἐπίσης γιὰ τὰ μικρά τὰ σύνολα φούστας
καὶ ριχτῆς μπλουζας.

Ἡ μπλουζα κλείνει ὡς τὴ ρίζα τοῦ λαιμοῦ μ' ἕνα κατεβαστὸ για-
καδάκι καὶ μία κορδελίτσα περασμένη κάτω ἀπὸ τὸ γιακά δένει ἕνα
φιογκάκι.

Αὐτὲς οἱ μπλουζίσες φοριοῦνται κάτω ἀπὸ τὰ σόρτς ἢ τὰ παντε-
λονία, ἀλλὰ εἶναι πολὺ τῆς μόδας νὰ φοριοῦνται καὶ ἀπ' ἔξω, ριχτῆς.
Τὸ λευκὸ χρώμα εἶναι ἐκεῖνο πού φοριέται πολὺ, ἀλλὰ καὶ διάφορα
ἄλλα χρώματα, ὅπως καὶ κάθε ὑφάσμα φανταίσι.

Ὅσο γιὰ τὰ πουλόβερ, εἴτε βαμβακερά εἶναι, εἴτε μάλλινα, ἡ μόδα
τὰ θέλει σὲ ζωηρά χρώματα, σὲ ἀρμονικοὺς συνδυασμοὺς με τὸ σόρτ
ἢ τὸ παντελόνι.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ἄν ἡ ἐξοχή εἶναι ἡ βασιλεία τῶν παντε-
λονίων καὶ τῶν σόρτς, αὐτὸ δὲ σημαίνει
ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχουμε στὰ κοριτσάκια μας
καὶ μερικά φορέματα.

Οἱ φούστες εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ συν-
δεῦσουν τὶς μπλουζες.

Γιὰ καλοκαιρινὲς φούστες χρησιμοποιούμε
κοτονάντ, ἄλλα βαμβακερά ὑφάσματα, ἡμίλι-
να καὶ λαϊνά.

Ἡ κοῦπ, με φαρδεῖα κορσελέ ζώνη καὶ λο-
ξὰ φύλλα, εἶναι ἡ πιὸ κατὰλληλη. Δύο τι-
ράντες μάλλον φαρδεῖες στοὺς ὤμους, συγ-
κρατοῦν τὴ φούστα.

Ἐξ ἄλλου, τὰ κοριτσάκια πρέπει νὰ ἔχουν
καὶ ἀπὸ ἕνα λουσάτο φόρεμα, πού νὰ συν-
δυάζῃ ἀπλότητα καὶ κομψότητα.

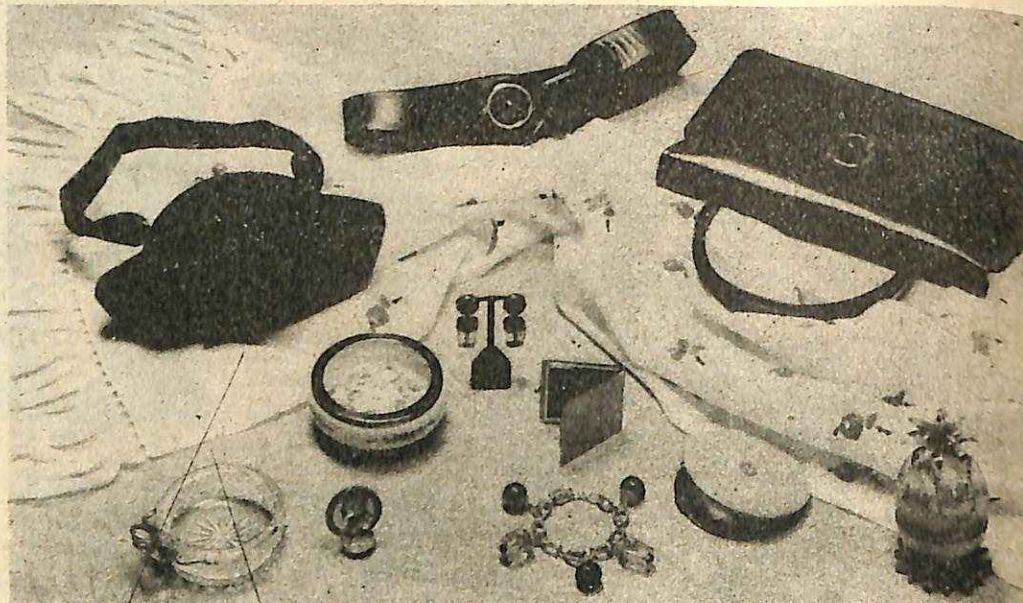
Τὰ σταμπάτα εἶναι πάντα πολὺ τῆς μό-
δας, ἰδίως γι' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, προτιμῶνται
ὅμως οἱ σκούρες ἀποχρώσεις.

Μπλε-παπιὲ ἐν συνδυασμῷ με τὸ λευκό, εἶ-
ναι ἕνα ἀπὸ τὰ χρώματα, πού θὰ ἐπικρατή-
σουν. Φόντο μπλε καὶ λευκὰ σχέδια ἢ ἀνθά-
κια ἢ πουά.

Τὸ φόρεμα θὰ ἔσῃ λευκὰ γαρνιρίσματα π.χ.
ἕνα λευκὸ κομμάτι, μία λευκὴ φάσα γιὰ τὸ
κούμπωμα, ἕνα λευκὸ γιακαδάκι καὶ ρεδερά-
κια στὰ μανίκια.

ΑΓΟΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

Γιὰ τὶς φθινοπωρινὲς ἡμέρες, τὰ ἀγοράκια
συμπληρώνουν τὰ κοστούμι τους, παντελονάκι
καὶ μπλουζα, με μιά σχετικὴ βέστα. Ἕνας

Ζώνη, τσάντες, πουδιέρες, βραχιόλια. Ὅλα ἀξεσουάρ τῆς τε-
λευταίας μόδας.

Ἡ φούστα σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι εἶναι κομμένη ἐν φόρμ, ὥστε
νὰ ἔχῃ ἀρκετὸ φάρδος πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ μὴ ἐπιδιῇ θέσις κάτω ἀπὸ
τὴ μπλουζα.

Ἐδῶ βλέπουμε συχνὰ συνδυασμὸ μονόχρωμου ὑφάσματος καὶ ρι-
γοῦτο. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο ἀποτελεῖ τὸ γαρνιρίσμα τῆς ριχτῆς μπλου-
ζας καὶ τὴ στολίζει στὸ κάτω ἔκρο καὶ στὸ τέλος τῶν μανικιών.

Μιά ἄλλη τελευταία μόδα γιὰ τὰ μικρά, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ πιὸ με-
γάλα κοριτσάκια, εἶναι τὰ κεντημένα μοτίβα.

Σὰς δέχνουμε δυὸ χαριτωμένα μοντέλα γιὰ μικρὰ καὶ πιὸ μεγάλη
κοπελλίτσα καὶ πλάι τοὺς βλέπετε τὰ κεντημένα μοτίβα σὲ μεγάλο
μέγεθος. Ἔτσι θὰ μπορέσετε, χωρὶς δυσκολία, νὰ τὰ ἐφαρμόσετε.

Τὰ κεντήματα αὐτοῦ τοῦ εἶδους γίνονται σὲ χρώμα σχετικὸ με
τὸ φόρεμα, σὲ τόνους ἐντεγκραντῶν. Ἔτσι πού ν' ἀποτελοῦν
ἕνα ἀρμονικὸ σύνολο.

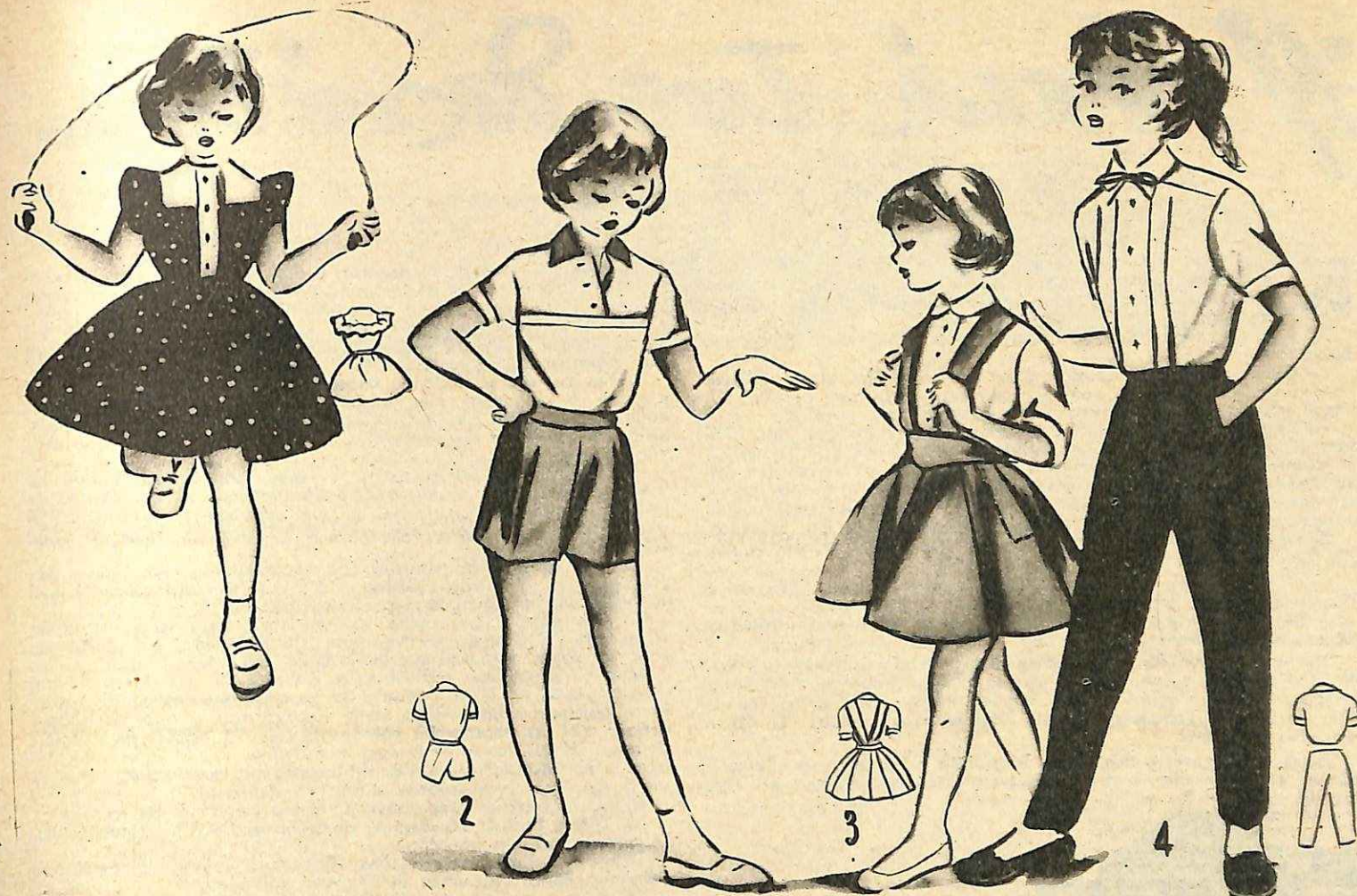
Στὸ φουστανάκι τῆς μικρῆς, καθὼς βλέπετε, οἱ κεντημένες μπάν-
τες στολίζουν διαγωνίως τὸ μπουστακί, ἐνῶ τῆς μεγαλύτερης κο-
πελλίτσας τὸ φόρεμα γαρνιρεται με τὶς μπάντες τοποθετημένες κά-
θετα καὶ στὸν μπουστο καὶ στὴ φούστα.

Η ΚΑΜΑΡΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἡ κάμαρα τῶν παιδιῶν, εἴτε αὐτὴ πού προορίζεται γιὰ ὕπνο, εἴτε
αὐτὴ πού προορίζεται γιὰ παιχνίδι, πρέπει νὰ εἶναι ἕνα δωμάτιο ὑγιει-
νὸ καὶ εὐάερο, ἀλλὰ συγχρόνως εὐθυμιο, χαρῶπο.

Ἡ μόδα δίνει ἰδιαίτερη προσοχὴ στὸ συνδυασμὸ διαφόρων χρωμά-

Βραχιόλι, σκουλαρίκια καὶ βακτυλίσι: «ἀσορτί».

1) Φορεμάτκι γιὰ κοριτσάκι 5 χρόνων. Καμωμένο ἀπὸ σκούρα κοτονάντ με ἀσπρὲς βούλες. 2) Σόρτ καὶ μπλουζα γιὰ κορι-
τσάκι 6-7 χρόνων. 3) Φουστίτσα με μπρετέλλες καὶ ἀσπρη μπλουζα. 4) Γιὰ κοπελλίτσα 13-14 χρόνων μακρὸ σκούρο παντελόνι
με ἀσπρη βατιστένια μπλουζα. 5) Φόρεμα λινό με μεγάλο νωμίτι πού σχηματίζει μανικάκια. 6) Φορεμάτκι ἀπὸ ζεφυρ με ἀσπρη
καὶ κόκκινα «καρρῶ» καὶ ἀσπρους φιδόγκους. 7) Κίτρινο πουλόβερ καὶ μπλε παντελονάκι γιὰ μικρὸ ἀγόρι.

των καὶ αὐτὸ ὄχι μόνο στὰ ἐπιπλα, ἀλλὰ καὶ στοὺς τοίχους.
Ἔτσι βλέπουμε ἄλλο χρώμα ἀπὸ τὴ μέση κι' ἀπάνω καὶ ἄλλο
χρώμα ἀπὸ τὴ μέση καὶ κάτω. Ἀλλοτε πάλι, ὁ ἕνας τοῖχος εἶναι
ἕνα χρώμα καὶ ὁ ἀμέσως πλαινός του ἄλλο.

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

Ἀλλὰ ἂς ρίξουμε μιά ματιά καὶ στὴν πλευρὰ τοῦ δωματίου, πού
χρησιμεύει γιὰ κοιτώνας καὶ ἂς υποθέσουμε πὼς ἡ γωνία αὐτὴ εἶναι
γιὰ δύο ἀδελφάκια.

Ἡ ὁμοιομορφία εἶναι κι' ἐδῶ περιττὴ. Τὸ κάθε κρεβάτι μπορεῖ
νάχῃ ἄλλο χρώμα, σύμφωνα με τὸ γούστο τῆς μαῖας.

Τὰ σημερινὰ κρεβάτια τῶν παιδιῶν εἶναι ἕνα εἶδος ντιβανιού με
ἐξήλινη βάση καὶ συρτάρι κι' ἀπὸ πάνω μπαίνει ἕνα στρώμα συνθε-
μένο ἢ ἕνα στρωματέζ, πού εἶναι ὑγιεινὸ καὶ ἀναπαυτικὸ.

Εἶναι πολὺ πρακτικὸ, ὅταν τὰ κρεβάτια τοποθετοῦνται κατὰ μῆκος
τοῦ τοίχου, νὰ μπαίνῃ πίσω ἀπὸ τὸ ἑπάνω μέρος τῶν κρεβατιῶν ἕνα
κοντραπλακέ ἀρκετὰ ψηλὸ, με χώρισμα στὴ μέση, πού χωρίζει τὰ δύο
κρεβάτια.

Τὸ χώρισμα αὐτὸ εἶναι, φυσικὰ, χρωματιστὸ καὶ τὸ κάθε παιδί κρε-
μαεῖ στὴν πλευρὰ πού τοῦ ἀνήκει διάφορες ζωγραφιὲς καὶ παιχνίδια.
Ξερούμε πὼς τὰ παιδιὰ δὲ θέλουν οὔτε τὴν ὥρα πού κοιμοῦνται ν'
ἀποχωρίζονται τὰ πραγματάκια πού ἀγαποῦνε.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Τὰ ἐπιπλα στὴν κάμαρα τῶν παιδιῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα με τὴν
ἡλικία τους. Δηλαδή, νὰ μὴ εἶναι πολὺ ψηλά, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ
φτάσουν καὶ νὰ πιᾶσουν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται.

Τὰ καθίσματα ἐπίσης θὰ εἶναι χαμηλά, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ καθί-
σουν ἀναπαυτικὰ, τὸ τραπέζι, πού θ' ἀκουμποῦν τὰ παιχνίδια τους,
τὸ γραφεῖο πού θὰ καθίσουν νὰ γράφουν. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν μεγάλη
σημασία, γιὰτὶ συντελοῦν ὥστε νὰ κἀθεταί τὸ παιδί σὲ μιά κανονικὴ
στάσι, χωρὶς φόβο νὰ στρεβλώσῃ τὸ σῶμα του.

Στὴ γωνία πού εἶναι προαρισμένη γιὰ τὰ παιχνίδια του, μπορεῖ
νὰ ὑπάρχῃ ἕνα πρακτικὸ καὶ μοντέρνο ἐπιπλο.

Θὰ εἶναι ἕνας μικρὸς κομὸς, ἂς τὸν πούμε, ἀνάλογος με τὸ ὕψος
τοῦ παιδιοῦ καὶ ὅσῃ τρία-τέσσερα συρτάρια.

Τὸ ἑπάνω μέρος του ἐπεκτείνεται στὰ δύο πλάγια κι' ἔτσι προσ-
φέρει περισσότερο χώρο γιὰ τοποθέτησι πραγμάτων.

Στὰ συρτάρια τοῦ κομοῦ ἡ μητέρα τακτοποιεῖ τὰ ρουχαλάκια τοῦ
παιδιοῦ ἢ τῶν παιδιῶν.

Ὅσο γιὰ τοὺς δύο κενούς χώρους κάτω ἀπὸ τὰ ἐράφια τοῦ κο-
μοῦ, αὐτοὶ μπορεῖ νὰ χρησιμεύουν γιὰ νὰ κρύβουν τὰ ντιβάνια κι'
ἔτσι νὰ μὲν ἀρκετὴ ἀπλῶσις στὸ δωμάτιο.

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Πολὺ πρακτικὸ εἶναι ἐπίσης τὸ τραπέζι τῶν παιχνιδιῶν με καρού-
λια, πού μπορεῖ νὰ κυλᾷ εὐκόλως.

Τὸ τραπέζι αὐτὸ εἶναι κλειστὸ ἀπὸ τὶς τρεῖς πλευρὲς καὶ μόνον
μπροστὰ ἀνοίγει καὶ κλείνει μ' ἕνα μπερντεδάκι.

Στὸ ἐσωτερικὸ ἔχει ἕνα ράφι κι' ἐκεῖ μπορεῖ νὰ τακτοποιῇ τὸ
παιδί τὰ παιχνίδια του.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

"Όχι" του δαγνάτου...

ΚΑΤΑ τις 8 το πρωί, ο Μάκ ειδε να στέκεται στην καγκελόπορτα της φυτείας μια λεπτοκαμωμένη κοπέλλα με άσπρο φόρεμα. Είχε έρθει ως εκεί πάνω με τ' αυτοκινητάκι της.

Τα μαλλιά της ήταν ολόξανθα και τα μάτια της γκρίζα και γλυκά.

— Είμαι η Χάυντι Μόργκαν, είπε στο Μάκ. Πού είν' ο Τζόννυ; — Στο βουνό. Μά θα κατεβή γρήγορα! απάντησε εκείνος. Είστε η κόρη του Μάκ Μόργκαν, του ιδιοκτήτη της φυτείας;

— Ακριβώς! είπε γελώντας η κοπέλλα. Δεν υπάρχει όμως λόγος να με φοβάσαστε!... Αλλάστε είσατε φίλος του Τζόννυ!...

Κύτταξαν ψηλά κι είδαν το Τζόννυ Ρούσοκ να κατεβαίνει απ' το βουνό. Έφτασε σε λίγο στη φυτεία. Ήταν ένας άντρας ψηλός κι ήλιοκαμένος. Φορούσε χακί σορτς κι είχε τυλιγμένους τους αστραγάλους του με χοντρές γκέτες, για προφύλαξη απ' τα φίδια. Δε φιλήθηκαν ο Τζόννυ κι η Χάυντι. Μό ο Μάκ κατάλαβε απ' την έκφρασή τους πως θα το ήθελαν πολύ...

— Η δεσποινίδα είναι η μέλλουσα κυρία Ρούσοκ, εξήγησε ο Τζόννυ γελώντας στο σύντροφό του.

— Α, τ'α συγχαρητήριά μου! απάντησε ο Μάκ, προσπαθώντας να κρύψει το όθονό του.

Όποτε ο Τζόννυ θα παντρευόταν με την κόρη του Μόργκαν και θα γινόταν συνταξιώτης του! Κι' αυτός, ο Μάκ, που ήταν πολύ καλλίτερός του—πιο έξυπνος, πιο ικανός—θα μινε ένας απλός εργάτης, φτωχός, τυχοδιώκτης, χωρίς κανένα στον κόσμο! Τί άδικη που είναι η Τύχη!

Έτσι τουλάχιστον πίστευε ο Μάκ. Μά δε σκεπτότανε πως ο Τζόννυ είχε δουλέψει στη φυτεία έννιά ολόκληρα χρόνια κι' είχε ζυμωθεί μ' αυτήν...

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μετά το φαγητό, ο Μάκ πήρε ένα μικρό τσεκούρι κι' ανέθηκε στην κοντινή πλαγιά για να κόψει κλαριά με μπανάνες και να τα στείλει κάτω με το έναέριο «τραινάκι». Όταν απομακρύνθηκε λίγο, κύτταξε πίσω κι' είδε να φιλιούνται ο Τζόννυ κι' η Χάυντι. Εσφίξε τις γροθιές του κι' έκανε μια γκριμάτσα...

Όταν έφτασε κοντά στην κορφή του λόφου, εκεί απ' όπου ξεκινούσε το «τραινάκι», είδε ξαφνικά μια «όχι» του θανάτου», κουλουριασμένη κάτω απ' ένα δέντρο. Είχε ως 60 πόντους μήκος και πλακουτσό τριγωνικό κεφάλι. Ήταν το πιο φαρμακερό φίδι της Κουηνσλάνδης.

Όστόσο, ο Μάκ δεν το σκότωσε—δίχως να ξέρει κι' ο ίδιος το γιατί. Στάθηκε και το κύτταξε, βουδός κι' αμίλητος. Έπειτα έκοψε τρία κλαριά με μπανάνες και τα φόρτωσε στο τραινάκι. Τη στιγμή εκείνη, το φίδι ξετυλίχτηκε κι' άρχισε να σέρνεται προς το μέρος του.

Ο Μάκ άπατραβήχτηκε γρήγορα τρομαγμένος. Μά η «όχι» δεν ενδιαφέρθηκε γι' αυτόν. Χώθηκε σ' ένα απ' τα φορτωμένα κλαριά και εξαφανίστηκε ανάμεσα στις μπανάνες.

Ο Μάκ ζάρωσε τα φρύδια του. Κύτταξε προς τα κάτω, προς τη φυτεία. Ο Τζόννυ ταχτοποιούσε τις μπανάνες, ενώ η Χάυντι καθόταν κοντά του και παρακολουθούσε τη δουλειά του...

Μια σατανική ιδέα πέρασε τότε απ' το νου του Μάκ: "Αν η «όχι» δάγκανε το Τζόννυ, κανείς δε θα παραξενευότανε. Ο τόπος ήταν γεμάτος φίδια... Πάνω στην ταραχή του, ο Μάκ δε βάδερε βέβαια πώς να περιποιηθί τον εαυτό του. Η Χάυντι θα λιποθυμούσε... Έτσι, θα χανόταν ώρα πολύτιμη... κι' ο Τζόννυ θα πέθαινε! Θα γινόταν τότε ο Μάκ έπιστάτης της φυτείας. Κι' ίσως—γιατί όχι;—να παντρευόταν αυτές τη Χάυντι!

Δίχως να διστάσει περισσότερο, έβαλε μπροστά το τραινάκι... Ο Τζόννυ άρταξε τα κλαριά, τα ξεφόρτωσε και τ' άφισε χαίμα. Άναψε έπειτα ένα τσιγάρο.

Ξαφνικά, η Χάυντι έμπηξε ένα ούρλιασμα φρίκης. 'Η «όχι» είχε χάσει τα δόντια της στον αστράγαλο του νέου!

Όταν έφτασε κάτω ο Μάκ, ο Τζόννυ ήταν ξαπλωμένος ανάσκελα και βογγούσε. Ο Μάκ άπρόσχε, γιατί περίμενε να τον βρή έτοιμαθάνατο. Η Χάυντι βγήκε απ' την καλύβα, κρατώντας ένα μπουκαλάκι με κόκκινα κρύσταλλα κι' ένα ξυράφι.

— Φέρετε γρήγορα ζεστό νερό! φώναξε στο Μάκ.

Ύστερα, χωρίς να του δώσει πια προσοχή, έσκισε τη γκέτα κι' έλευθερώσε το πόδι του Τζόννυ. Είχε μόνο μια τρύπα απ' τα δόντια της «όχι». Και το περισσότερο δηλητήριο του φιδιού είχε χυθεί, φαίνεται, στη γκέτα.

Η κοπέλλα χάραξε σταυρωτά με το ξυράφι το μέρος εκείνο. Έβαλε πάνω λίγα κόκκινα κρύσταλλα κι' έδεσε σφιχτά το πόδι, πάνω απ' την πληγή, για να μην κυκλοφορή πια το αίμα.

— Πρέπει να τον πάω στο γιατρό! είπε μ' αγωνία στο Μάκ.

— Υπάρχει ένας γιατρός στη Νγκάρλα. Μά δεν ξέρω αν θα τον βρήτε εκεί... Κι' ύστερα, δεν κάνει να τον μετακινήσετε, σ' αυτή την κατάσταση. Καλλίτερα να μείνει εδώ που βρίσκεται.

Τόν εόπλισαν στο κρεβάτι του. Άργα τη νύχτα, άνοιξε τα μάτια του και προσπάθησε να χαμογελάσει στην κοπέλλα, που σκουβε πάνω του με λαχτάρα. Ο Μάκ κατάλαβε τότε πως θα γλύτωνε, θα παντρευόταν τη Χάυντι και θα κληρονομούσε τη φυτεία! Όλες οι ελπίδες του Μάκ είχαν διαλυθί...

Το πρωί, ο Τζόννυ μπόρεσε να σηκωθί. Τα μάγουλά του είχαν ξαναβρή το χρώμα τους. Έφαγε με όρεξη. Ύστερα η κοπέλλα τον πήρε στ' αυτοκινητό της, για να τον πάει στο γιατρό.

— Ευχαριστώ για όλα! φώναξε στο Μάκ, πριν ξεκινήσει.

Είχε αποτύχει το σχέδιο του Μάκ! Η μόνη του παρηγοριά ήταν ότι θα ξαναγύριζαν την άλλη μέρα και θα μπορούσε τότε να ξανοδοκιμάσει.

Όλη την ημέρα έκανε διάφορες δουλειές, για ν' άπασχολή το μυαλό του. Το βράδυ, ετοιμάστηκε να πλαγιάσει. Έβγαλε τις μπότες του και τα ρούχα του και φόρεσε μια πυτζάμα. Κούρδισε το ζυγνήτηρή και τόβαλε χάμα, δίπλα στο κρεβάτι. Ύστερα ξαπλώθηκε ανάσκελα και τεντώθηκε κάτω απ' τα σκεπάσματα. Ξαφνικά, πάγωσε! Κάτι κουνιότανε δίπλα στα πόδια του! Δεν τόλμησε να σηκωθί, να κυττάξει. Άοχισε να τρέμη, βλέποντας να σαλεύουν τα σκεπάσματα. Είχε καταλάβει... Ήταν το φίδι, η «όχι», που είχε χωθεί στο κρεβάτι του, αφού δάγκασε το Τζόννυ!

Ένοιωσε ξαφνικά ένα σουβλερό πόνο στο πόδι του. Το φίδι τον είχε δαγκάσει!

Πετάχτηκε απ' το κρεβάτι, ούρλιαχοντας... Τό ξυράφι, το μπουκαλάκι με τα κόκκινα κρύσταλλα! Γρήγορα!...

Έμιασε με αγωνία, αλλά δεν τ' άβρηκε πουθενά! Τά είχε πάρει μαζί της η Χάυντι!

Και τώρα ήταν χαμένος, καταδικασμένος!... Τά πόδι του άρχισε να μουδιαίζει. Έπεσε χάμα, ανάσκελλα, βογγώντας.

Τό κορμί του πάγωνε σιγά-σιγά και τα μάτια του θόλωναν. Έφτανε ο θάνατος!...

RITZARNT KLAPEPTON

Η Χάυντι έμπηξε ένα ούρλιασμα φρίκης: 'Η «όχι» είχε χάσει τα δόντια της στο πόδι του Τζόννυ!...

Ένα συγκλονιστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό ΝΤΕ'Υ' ΚΗΝ

"Σίμα ΤΡΕΛΛΟΣ"

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Αφού ο πυγμάχος Μπάρνεϋ Μάντελ δοξάστηκε στο ρινγκ, κέρδισε πολλά λεφτά και παντρεύτηκε την όμορφη Γκέιλ, κόρη του πλούσιου δικαστή Έμπλινγκ. Άρχισε να παθαίνει παρασθενίες. Ένας ψυχίατρος, φίλος του πεθερού του, τον βεβαίωσε τότε πως χρειαζότανε ψυχιατρική θεραπεία. Και πραγματικά, μπήκε με τη θέλησή του σ' ένα φρενοκομείο, απ' όπου βγήκε μετά 2 χρόνια. Πηγαίνει τότε στο Σικάγο, όπου υπολογίζει να συναντήσει τη γυναίκα του, αλλά δεν τη βρίσκει. Άποητευμένος και πικραμένος ζητάει παρηγοριά στη συντροφιά άλλων γυναικών, καμιά τους όμως δεν τον τραβάει. Καθώς γυρίζει στην καμάρά του, το επιτίθεται στα σκευητά ένας άγνωστος, τον χτυπάει στο κεφάλι και του παίρνει το πορτοφόλι του μ' όλα τα λεφτά του. Ύστερα μπαίνουν στο λούτρό του, βρίσκου δολοφονημένη μια ξανθεία, με την οποία έκανε προηγούμενες συντροφιά. Υποπτευότανε τότε πως τη σκότωσε αυτός, σέ μια κρίση τρέλλας του, και ειδοποιεί την αστυνομία. Ο επιθεωρητής Κάρλσον, που αναλαμβάνει την υπόθεση, είναι βέβαιος για την ένοχη του Μάντελ. Ενώ ο ίδιος ορκίζεται ότι δε θυμάται τίποτα. Τον προφυλακίζουν λοιπόν. Οι έφημεριδες γράφουν όλες εναντίον του, κι' ο παλιός φίλος του δημοσιογράφος Τζέι Μέρσερ κρατάει μια ανεξήγητη εχθρική στάση απέναντί του. Όστόσο, ένας κάποιος Κούρτις επιτυγχάνει την αποφυλάκιση του, πληρώνοντας ένα ποσό για εγγύηση. Τον παίρνει στο γραφείο του και του εξηγεί ότι είναι έφορετικός κι' έτσι τον άναζητούσε από καιρό, γιατί είναι ο κληρονόμος ενός θείου του. Πολύωτο καθηγητό της Φυσικής που πέθανε στη Βραζιλία. Τη στιγμή εκείνη, μπαίνει κάποιος στο γραφείο, σβύνει το φως για να μη τον δούνε, πυροβολεί το Μάντελ, άλλ' αντί γι' αυτόν σκοτώνει τον Κούρτις. Τώρα η θέσι του Μάντελ γίνεται ακόμα πιο κρίσιμη. Είναι βέβαιος ότι θα κατηγορηθούν αυτόν για το φόνου του Κούρτις. Πριν ειδοποιηθί ωστόσο την αστυνομία, επισκέπτεται τη γρηή μητέρα του, που έχει να την δει δύο χρόνια. Βρίσκει εκεί τη Ρόζμαρι, που του δίνει να καταλάβει πως τον αγαπάει κρυφά και τον βεβαιώνει πως δεν υπάρχει ποτέ τρελλός, παρ' όλες τις αντιθέτες ενδείξεις. Πηγαίνει έπειτα στο διπλανό σπίτι της Ρόζμαρι, όπου ο άδελφός της, ο αστυνομικός Πάτ Ντούλ, άλλοτε στενός φίλος του, τον δέχεται με περιφρόνηση και του μιλάει προσελητικατά. Ο Μάντελ προσπαθεί να μάθι το λόγο αυτής της αλλαγής του.

Δεν είχε πάρει στην καμάρά του τη Βιρτζίνια Μάρβιν. Δεν την είχε σκοτώσει αυτός! Όσο μεθυμένος ή τρελλός κι' αν είναι ένας άνθρωπος, τά θυμάται κάτι τέτοια...

Πήρε τη γκαμπαντίνα του απ' την καρέκλα και είπε: — Δεν έπρεπε ναρθώ εδώ. Άσχημα έκανα... Μά νόμιζα πως ήμαστε ακόμα φίλοι, εσύ κι' εγώ... Τί έπαθες, και τάβαλες μαζί μου, Πάτ; Ζήλεψες έπειδή μ' είχε βοηθήσει λιγάκι η Τύχη;

κι' έπειδή παντρεύτηκα μια κοπέλλα που ο πατέρας της έχει μερικά λεφτά;

Ο Ντούλ έγινε κατακόκκινος. — Όλοι ίδιοι είσατε, εκτός απ' τη Μά και τη Ρόζμαρι, συνέχισε ο Μάντελ φωνάζοντας το καπέλλο του. Το ίδιο κι' ο Τζέι Μέρσερ... Βελθώκατε να μ' άρωστητέτε. Ενώ δε σας έχω κάνει τίποτα, μου φερνάσατε με το χειρότερο τρόπο. Μά βρίζετε, μ' αποαίρνετε.

Τί βλακείες είν' αυτές που λές; Εγώ νοιάζω έν τάξει τη συνειδήσή μου... Ναί, κέρδισα μπόλικά λεφτά με τις γροθιές μου. Ντυνόμουν σαν πρίγκιπας. Αυτή η γκαμπαντίνα, το κοστούμι και τά παπούτσια μου κοστίζουνε πάνω από 200 δολάρια...

Ναί, σωστά, τον διέκοψε ο Ντούλ. Χάρισες και στη μητέρα σου ένα ραδιογραμμόφωνο και μια συσκευή τηλεόρασης... Μά αυτά δεν θα την έμποδίζανε να πείναση, τά δυο τελευταία χρόνια, αν δεν της δίναμε έμεις οι γείτονες ό,τι μπορούσαμε!

Τί είν' αυτά που λές; φώναξε ο Μάντελ.

Ο Ντούλ σηκώθηκε και στάθηκε μπροστά του.

— Άκουσε πολύ καλά τί είπα! Τά δυο τελευταία χρόνια, η μάνα σου έζησε με τις λίγες δεκάρες που της άπομένανε και με τις έλεημοσύνες της γειτονιάς! Γιατί εσύ, ο γυνόκας της, δε μπόρεσες να τ' άβγάλης πέρα με το πρώτο μεγάλο πρόβλημα που σου παρουσιάστηκε στη ζωή σου.

Όπως έμαθα απ' τη Ρόζμαρι, τσάκωσες τη γυναίκα σου με κάποιον άλλο. Μά δεν είχες το θάρρος να παραδεχής πως σ' άπατούσε, κι' έτσι προσποιηθήκες πως δεχόσουνε τη δική της

εξήγησι. Έκανες δηλαδή τον τρελλό κι' άφισες να σε κλείσουνε στο ψυχιατρείο, ώπου να σ' επιθυμήσει πάλι η συμβία σου!

Ύστερα, όταν βγήκες από εκεί, δε μπόρεσες να κάνης λιγά υπομονή, και φώνισες μια κοκοτίσα, για ν' άποδείξης στον εαυτό σου πως είσαι ακόμα άντρας.

Είναι φέμμα, αίσχρό ψέμμα! φώναξε ο Μάντελ.

Καί, μη μπωρώντας πια να κρατηθί, κατάφερε μια γροθιά στο κεφάλι του Ντούλ. Μά εκείνος την άποφυγε και τον χτύπησε συγχρόνως στο στομάχι.

Ύστερα τον ξαναχτύπησε κι' άλλες φορές, άπανωτές, παρακολουθώντας τον από κοντά ως τον τοίχο.

Δεν περνάνε αυτά σε μένα, Μπάρνεϋ! τούλεγε. Έχω συνηρίσει τσούσους και τσούσους, δυνατότερους από σένα!...

Ο Μάντελ ακούμπησε την πλάτη του στον τοίχο και προσπάθησε ν' άμυνθί. Δεν ήθελε να κάνη κακό στον Πάτ. Το μόνο που επιθυμούσε ήταν να καταφύγι σε μια γωνιά, όλομόναχος, και να μωροέση επιτέλους να κλάψει...

Σκουπίσε τη μύτη του με την άναποθή του χεριού του. Όχι, δεν έπρεπε να βάλι τά κλάματα μπροστά στον Πάτ και στη Ρόζμαρι! Θα δικάωνε τότε τον Τζέι Μέρσερ και το Ντούλ που τον περιφρονούσανε.

Φύγε τώρα από δω, Μπάρνεϋ! του είπε ο Πάτ. Καί μην ξαναπατήσης άλλη φορά στο σπίτι μου. Δεν είμαστε πια φίλοι.

Στράφηκε στην έδελφή του και πρόσθεσε: — Τ' άκουες και σύ; Άν σε πιάσω ποτέ να του μιλάς, θα σε

διώξω απ' το σπίτι!

Καλά, φεύγω, είπε ο Μάντελ.

Γύρισε το μπόρ του κοπέλλου του, ώστε να μη φαίνονται τά αίματα. Έβγαλε ύστερα απ' την τσέπη του τά λεφτά που είχε πάρει απ' το ρολόι του, κράτησε 20 δολάρια κι' έβαλε τά υπόλοιπα στο χέρι της Ρόζμαρι.

Άκουσε, μικρή μου! της είπε. Έκείνο που έγινε προηγούμενως... είχε αξία για μένα... περισσότερο απ' όσο νόμιζα. Γιατί είσαι καλή κι' εύγενική... ή καλλίτερη κοπέλλα που γνώρισα ποτέ!

Ο Ντούλ πήγε κοντά της και ρώτησε φιλόποπτα: — Τί είν' αυτά πάλι; Τί θές να πής;

Η κοπέλλα κύτταξε τον έδελφό της κι' ύστερα πάλι το Μάντελ. — Γιατί μούδωσες αυτά τά λεφτά, Μπάρνεϋ; τον ρώτησε.

Κράτησε τα, Ρόζμαρι, τ'ε παρακαλώ!

Προσπάθησε να χαμογελάσει, μά φαίνότανε μάλλον σαν να κλαίγε.

Δός τα στη Μά, πρόσθεσε. Πές της πως έδεχασα να τις τ' άφισω φεύγοντας. Κι' ευχαρίστησε έκ μέρους μου όλους αυτούς που τη φροντίσανε, όσον καιρό την είχα εγώ... ξεχάσει λίγο!

Ο Πάτ την κύτταξε, συλλογισμένος. Η Ρόζμαρι τον έπιασε απ' το μπράτσο, τη στιγμή που έδωγανε.

Μια στιγμή, Μπάρνεϋ! του είπε με τρεμουλιαστή φωνή. Έξήγησέ μου... τί ακριβώς συνέβη;

Ο Μάντελ κατάπιε ένα δάκρυ του κι' άπάντησε: — Μη μου μιλάς άλλο, γιατί θε σε διώξω από τά έδελφός σου. Ξεχάσεσ τί σου είπα;

Ξαναβρέθηκε έξω στο δρόμο, στο κρύο, όλομόναχος, παλεύοντας με τον άνεμο και τριγυρίζοντας άσκοπα στους δρόμους της παλιάς γειτονιάς του. Έλπιζε πως δε θα συναντούσε κανένα γνωστό του...

Ποτέ δεν είχε νοιώσει τέτοια προπή!

Έπρεπε ναμει τρελλός, για να φερθί έτσι στη μητέρα του. Μά όχι, όσο θυμότανε, δεν είχε δείξει τέτοια άπονία για τη Μά!

Προσπάθησε να γυρίσει δύο χρόνια πίσω... Θυμόταν ότι, την παραμονή της ημέρας που τον κλείσανε στο ψυχιατρείο, είχε φροντίσει για τη γριά μητέρα του. Είχε άποσύρει απ' την Τράπεζα όλα τά λεφτά του — κόνου 38 χιλιάδες δολάρια. Είχε κρατήσει ένα χιλιάριο για τον εαυτό του κι' είχε δώσει τά υπόλοιπα στη Γκέιλ, αναθέτοντάς της να στέλνι κάθε βδομάδα στη Μά 75 δολάρια, όσον καιρό θαμινε αυτός στο ψυχιατρείο. Κι' η γυναίκα του του το είχε ύποσχεθί.

Μικρές Ιστορίες

Δέν το ήξερε!...

Ο γάμος της με τον κ. Άγαθόκλη Βλοσυρόπουλο, άνώτερο έφορετικό, με χρυσά γυαλάκια, φαλακρίτσα και κοιλίτσα, δεν είχε κάνει την Έλενίτσα, το γένος Έλαφομουαλίδου, να βάλι μυαλό.

Έξακολουθούσε να γλυκοκυττάει τους νεαρούς, που δεν είχαν ούτε χρυσά γυαλάκια, ούτε φαλακρίτσα, ούτε κοιλίτσα. Καί η έχωριστή αδυναμία της ήταν ο Τάκης, ένας παίδαρος ως εκεί πάνω, που έπαιζε υπάλλα στον ποδοσφαιρικό σύλλογο της γειτονιάς.

Μιά μέρα, η φίλη της η Αγγαία, που ήταν τρία χρόνια μεγαλύτερη από την Έλενίτσα και πολύ πιο σοδαρη, τους έπιασε στα πράσσα ενώ φιλιόντουσαν. Λυπήθηκε από τά βάθη της καρδιάς της τον καυμένο τον κ. Άγαθόκλη και την άλλη μέρα, άποφάσισε να πάη στο σπίτι της φίλης της και να της τ' άλλάξη.

Δεν πρέπει να έχης σχέσεις με τον Τάκη, Έλενίτσα, της δήλωσε κοφτά. Το ξέρεις, ότι τώρα πια είσαι παντρεμένη γυναίκα!

Η Έλενίτσα κατέβασε υπροπαλά τά μάτια της:

— Εγώ το ξέρω, Αγγαία μου. Αλλά...

— Αλλά τί; έκανε άνυπόμονα η άλλη.

— Αλλά ο Τάκης δεν το ξέρει!...

Τί είχαν γίνει λοιπόν αυτά τα λεφτά;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Τό κρυσό ήταν τόσο δυνατό, ώστε ο Μάντελ αναγκάστηκε να φορέσει τη γκαμπαντίνη του. Προσπάθησε να κρυφτεί το αίμα που είχε στο μανίκι του, χώνοντας το χέρι του εκείνο στην τσέπη του, όσο βαθύτερα μπορούσε. Έξακολουθούσαν όμως να φαίνονται οι λεκέδες στ' άλλα μέρη, εκεί που είχε σκουπίσει τα ματωμένα δαχτυλά του.

Ζύγισε την κατάστασι, όσο φυχραιμότερα μπορούσε... Θά του ήταν αδύνατο ν' αποδείξει πως δεν είχε σκοτώσει αυτός τον Κούρτις. Μά κι' η αστυνομία δε μπορούσε ν' αποδείξει πως τον είχε σκοτώσει.

Ήταν τελείως άπισθανο έξω δώλου να του ξαναεπιτεθεί ο άγνωστος δολοφόνος, στο δρόμο, μέσα στον κόσμο.

Εκείνο που τον ενδιέφερε, για την ώρα, ήταν η γνώμη του Πάτ για τη Γκέιλ και το γεγονός ότι η μητέρα του είχε ζητήσει επί δυο χρόνια απ' το έλεος της γειτονιάς...

Πρόσεξε πως είχε λαχανιάσει, παρ' όλο το κρύο. Τά σιγήν λόγια του Πάτ τού τρυπούσαν την καρδιά.

Κι' όμως ήταν φέμματα, όλ' αυτά! Δεν είχε δικαίωμα ο Πάτ να λήη τέτοια πράγματα για τη Γκέιλ. Πώς τολμούσε να μιλάει έτσι για μία γυναίκα που δεν την είχε γνωρίσει ποτέ του, μία γυναίκα τόσο ανώτερή του κοινωνικά;

Αυτή την ιδέα είχαν όλοι όσοι συχνάζανε στο μπάρ του Κέλλυ για τις κοπέλες της άριστοκρατίας: πως ήταν βρωμοθήλυκα, διεφθαρμένα. Ξάν να μη τους άπατούσαν όλη την ώρα κι' οι δικές τους γυναίκες, για να πληρώσουν τα λούσα τους!...

Η Γκέιλ ήταν μία τίμια κοπέλλα. Τάξερε καλά ο Μάντελ. Τό είχε καταλάβει απ' το πρώτο ραντεβού τους.

Τους είχε ενώσει απ' την αρχή ο αμοιβαίος έρωτικός πόθος. Κι' όμως η Γκέιλ είχε αντίστα. Θη, δεν είχε παρασυρθεί, όπου παντρεύτηκαν... Ύστερα είχαν αποζημιωθεί κι' οι δυο, με το παραπάνω!...

Ο Μάντελ προσπάθησε να φαίνεται ήρεμος, για να μην τραβά την προσοχή του κόσμου που περνούσε.

Ίσως ναχε ξεχάσει η Γκέιλ για ποιο λόγο της είχε εμπιστευθεί εκείνα τα λεφτά... Τί αξία είχαν τα λεφτά, για μία πλούσια κοπέλλα σαν κι' αυτήν; Είχε πάντα όσα ήθελε...

Δεν ήξερε τί θα πη πείνα. Δεν ήξερε πόσο τρομερό είναι να μην έχεις να πληρώσεις το νοίκι σου και το λογαριασμό του γκαζιού!

Αυτή δεν είχε μαζέψει ποτέ κάρβουνα δίπλα απ' τις γραμμές του τραίνου, ούτε είχε ζητιανέψει για να πάη στον κινηματογράφο...

Ήταν πιθανό άλλωστε να μην την έδωσε εκείνα τα λεφτά, αλλά να φαντάστηκε απλώς πως τα πήρε απ' την Τρόπεζα—όπως είχε φανταστή πως τσάκωσε τη Γκέιλ μαζί με κάποιον άντρα!

Μπήκε σ' ένα μπάρ, στη γωνία του δρόμου. Έπρεπε, πρώτα απ' όλα, να ταχτοποιήσει τις σκέψεις του. Ήταν είχε δώσει πραγματικά στη Γκέιλ λεφτά για τη μητέρα του, ήταν εν τάξει τα μυαλά του. Ήταν είχε φανταστή πως της τάδεψε, ήταν τρελλός, για τό φρενοκομείο.

Τό μπάρ ήταν ξεστό και μι-σσοκέντητο. Μύριζε μύρα και

φτηνό ούισκυ. Ο Μπάρμαν, ένας χοντρός, φαλακρός, με λίγα γκριζα μαλλιά, άφισε την ιπποδρομιακή εφημερίδα που διάβαζε.

—Τί θα πάρη ο κύριος; ρώτησε.

Ο Μάντελ παράγγειλε ένα ούισκυ, για να χαλάση το χαρτονόμισμα των 20 δολλαρίων που είχε στην τσέπη του. Ήπειτα πήρε το τηλέφωνο, για να μιλήσει στη Γκέιλ, πριν να σπάσουν έντελώς τα νεύρα του.

Περιμένε απάντησι αρκετή ώρα. Έπιτέλους, άκουσθηκε μία ψιλή φωνούλα, νυσταγμένη:

—Εδώ κυρία Μάντελ. Ποιός τηλεφωνεί;

—Εγώ, αγάπη μου, ο Μπάρνεϊ.

—Άκουσε καθαρά την ανάσα της, πριν τού απαντήσει:

—Μπάρνεϊ, αγόρι μου! Πού είσαι;

—Κάπου στο Σάουθ Σάιντ. Θά πάω όμως ένα ταξί και θαρ-θώ άμέσως.

—Ναί, ναί, Μπάρνεϊ! Έλα γρήγορα, σε παρακαλώ!

Ο Μάντελ πήρε μία βαθειά αναπνοή κι' είπε ύστερα:

—Ξέρεις... εκείνη η ιστορία με την κοπέλλα, που γράφανε οι εφημερίδες...

—Δεν πιστεύω ούτε λέξη! τόν διέκοψε η Γκέιλ. Έλα επιτέλους, Μπάρνεϊ! Σε περιμένα όλη τη νύχτα.

Ο Μάντελ της έστειλε ένα φι-λί με τό τηλέφωνο.

—Όσπου να μωρέσω να σου τό δώσω από κοντά, πρόσθεσε.

—Ναί, γλυκέ μου! ψιθύρισε με πάθος η Γκέιλ.

Ο Μάντελ θέλησε τώρα να τηλεφωνήσει για ένα ταξί. Μά δεν ήξερε πού να τους πη να τό στείλουνε. Χρειάστηκε ν' ανοίξη την πόρτα του τηλεφωνικού θαλάμου και να ρωτήσει τό μπάρμαν για την οδό και τόν αριθμό...

Τά χέρια του τρέμανε ακόμα,

όταν ξαναγύρισε για ν' άποτελειώσει τό ούισκυ του.

—Τη βρήκατε στο σπίτι; τόν ρώτησε ο Μπάρμαν χαμογελώντας πονηρά.

—Ναί, τη βρήκα... μουρμούρισε ο Μάντελ. Κερνάω ένα ποτήρι!

—Ευχαριστώ.

Ο Μπάρμαν ήπιε μονάχα μία μπόρα. Ύστερα ο Μάντελ μόξιζε τά ρέστα του και βγήκε για να περιμένη τό ταξί.

Δεν ένδιωθε πιά τό κρύο... Ό-λα θά τελειώνανε καλά! Θά τά κανόνιζε όλα η Γκέιλ... Τόν αγαπούσε πάντα, τόν περιμένε όλη τη νύχτα! Θάταν κοντά της σε δέκα λεπτά!

Ένας άργοπορημένος μαθητής πέρασε μπροστά του, τούρριξε τόν ματιά, τόν ξανακίταξε και τόν ρώτησε:

—Δεν είσατε ο Μπάρνεϊ Μάντελ, κύριε;

—Τό βρήκες, απάντησε ο Μάντελ.

Ο μικρός έβγαλε μία χαρού-μενη φωνή και σπνέχισε τό δρό-μο του, κυττάζοντας πάνω απ' τόν ώμο του. Ήταν ένθουσια-σμένος απ' τη συνάντησί του με τό διάσημο μοδέρ, τό ίδιο σαν να τού είχε βάλει η δασκάλα ά-ριστα στην άριθμητική αντί για τό μηδενικό που άξίζει...

Ο Μάντελ τόν κύταζε κι' αυ-τός πού έφευγε, και χαμογελού-σε χαρούμενα. Ποτέ δεν είχε αλ-σθανθή τόσο καλά τόν εαυτό του! Δοκίμαζε την ίδια έντύπω-σι, όπως τη νύχτα πού είχε κερ-δίσει τό πρώτο του «Χρυσό Γάν-τι»...

Η Γκέιλ θά του τά εξηγου-σε όλα, θά τάβαζε όλα στη θέσι τους...

Τό ταξί έφτασε και σταμάτη-σε μπροστά του.

Δέ θα την έννοιαζε καθόλου, τη Γκέιλ, πού δεν ήταν ξυρισμένος. Τόν επιθυμούσε όπως την επιθυ-μούσε κι' αυτός. Τό είχε καταλά-βει απ' τη φωνή της.

Οι παλάμες του είχαν ιδρώ-σει. Τ' ατύα του βουίζανε. Σκούζαν τά χέρια του στη γκα-μπαντίνη του κι' έτοιμάστηκε να μπη στο ταξί.

Τη στιγμή εκείνη όμως, έφτα-σε μία μαύρη Φορτ της αστυνο-μίας. Άνοιξαν άμέσως οι πόρ-τες της και πήδησαν έξω δυο ά-στυφύλακες με στολή. Ο ένας απ' αυτούς κρατούσε ρεβόλβερ.

—Είσαστε ο Μπάρνεϊ Μάν-τελ; ρώτησε.

—Όχι, δεν είμ' εγώ, απάντη-σε ο Μάντελ.

Δεν ήξελε να τόν καθυστερή-σουν! Τόν περιμένε η Γκέιλ...

Έσφιξε μία ματιά πάνω απ' τόν ώμο του, για να δη πως θά μπορούσε να ξεφύγη.

—Εγώ λέγομαι Φράνκ Μα-ζίνεκ, πρόσθεσε.

Μά ο δεύτερος αστυνομικός, πού είχε πλησιάσει κι' αυτός, τόν διέκοψε:

—Άριστε τις ψευτιές! Σας ξέρω καλά. Σας είχα δη όταν παίζατε μαζί με τό Γκούς Λέο-νεδνιτς... Διάβολε! Σας ζητάει όλη η αστυνομία τού Σικάγου, και σεις κάνετε τόν περιπάτο σας μ' όλη σας την ήσυχία, σαν να μη συμβαίνει τίποτα!

Στράφηκε στο σωφέρ του ταξί.

Μήν κατεβάξης τη σημαία, φίλε, τού είπε. Κάποιο λάθος έ-γινε.

Ο σύντροφός του άνοιξε την πόρτα τού αστυνομικού αυτοκι-νήτου.

—Εμπρός, άνεβα, Μπάρνεϊ! διάταξε.

—Όχι, δέ μπορώ, είπε ο Μάντελ.

—Δέ μπορείς; Γιατί;

—Μέ περιμένει η γυναίκα μου.

—Χά, χά! Καλό κι' αυτό! Τ' άκουσες;... φώναξε ο άστυ-φύλακας στο συνάδελφό του.

Έκείνος κούνησε τό κεφάλι του.

—Έλα, Μάντελ, μήν κάνης φα-σαρία, είπε. Άνέβα στ' αυτοκι-νήτο.

—Όχι! φώναξε ο Μάντελ, κι' έκανε ένα βήμα πίσω.

Ο πόλισμαν έβγαλε απ' την τσέπη του ένα κλομπ. Δίσταζε όμως ακόμα να τό χρησιμοποιή-ση. Δέ μπορούσε να ξερη πως θ' αντίδρούσε ένας πρωταθλητής της πυγμαχίας...

—Άνέβα στ' αυτοκίνητο, ξα-ναείπε.

Ο Μάντελ κούνησε τό κεφάλι του άρνητικά.

Ξανακίταξε πάνω απ' τόν ό-μο του και είδε πως, αν ήθελε να τό βάλη στα πόδια, δέ θά μπορούσε πιά: Τόν είχε περικυ-κλώσει ένα πλήθος από περιέρ-γους.

—Ποιός είν' αυτός; ρώτησε μία χοντρή γυναίκα τη διπλανή της.

—Ο Μπάρνεϊ Μάντελ. Δεν εί-δατε τη φωτογραφία του στην εφημερίδα; Σκότασε μία κοπέ-λα, σ' ένα ξενοδοχείο.

—Χριστός και Παναγιά!... Και φαίνεται τόσο καλό παιδί!...

Ο άστυφύλακας με τό κλομπ ήπιε μία βαθειά αναπνοή.

—Έσύ τό θέλησες, Μπάρνεϊ... είπε.

Έκαμε ένα γρήγορο βήμα πρὸς τό εμπρός και σηκωσε τό κλομπ του. Μά ο Μάντελ έσκυψε γοργά και δέχτηκε τό χτύπημα ψηλά στο μπράτσο. Ύστερα άρπαξε τό κλομπ απ' τά χέρια τού ά-στυνομικού και τό πέταξε μα-κριά.

Ο πόλισμαν θέλησε να μετα-χειριστή τις γροθιές του. Ο

Μάντελ τόν έσπρωξε άπότομα και σήκωσε τό άριστερό του χέρι.

Την ίδια στιγμή όμως, ο άλ-λος άστυφύλακας τόν χτύπησε ά-πό πίσω στο κεφάλι με τη λαβή τού πιστολιού του.

Ένοιωσε ένα πόνο σουδλερό, κάτι σαν άστραπή έλαμψε μπρο-στα στο μάτια του, κλονίστηκε κι' έπεσε... Πριν χάσει τις αισθή-σεις του, τού φάνηκε πως περπα-τούσε γυμνός σ' ένα σκοτεινό και κρύο διάδρομο και πως άκου-γε πίσω από μία κλειστή πόρ-τα τη Γκέιλ να τόν φωνάζει: «Έ-λα, Μπάρνεϊ! Σε περιμένα όλη τη νύχτα, αγόρι μου!»...

Ο άστυφύλακας με τό ρεβόλ-βερ τόν έσπρωξε με τό πόδι του, για να βεβαιωθεί πως είχε λι-ποθυμήσει και δέν τόκανε φέμ-ματα. Ύστερα έσκυψε, τόν ση-κωσε και τόν φόρτωσε στο μαύ-ρο αυτοκίνητο.

1'

Ο Μάντελ στεκόταν, ήρεμος, μπροστά στην πόρτα τού άσαν-σέρ, στο τελευταίο πάτωμα τών γραφείων της Έγκλημιακής Ά-στυνομίας. Περιμένα να τελειώσει ο πεθερός του τη φιλική κουδέν-τα του με τό δικαστή Κλάυ και τόν εισαγγελέα Τζίλιμωρ.

Ήταν ευτυχισμένος πού είχε έρθει ο Έμπλινγκ με τ' αερο-πλάνο απ' τό Ήγκλ Ρίβερ. Μό-νον αυτός μπορούσε να τόν ξε-λασπώση, με τά μέσα πού διέ-θετε και τις προσωπικές γνωρι-μίες του.

Ο Έμπλινγκ έσφιξε τό χέρι τού Κλάυ.

—Ευχαριστήθηκα πολύ πού σας ξαναείδα, Χίραμ, τού είπε.

—Κι' εγώ ακόμα πιο πολύ, Τζών.

—Ύστερα ο Έμπλινγκ χτύπησε φιλικά στον ώμο τό Τζίλιμωρ.

—Τηλεφωνήστε μου μία άπ' αυτές τις μέρες, Μπίλ, πρόσθε-σε. Θά με βρήτε στη λέσχη. Θά κανονίσουμε να φάμε μαζί.

—Και βέβαια, Τζών! απάντη-σε ο Τζίλιμωρ.

Ο Τζος Μέρσερ κατέβηκε με τό ίδιο άσανσέρ, μαζί με τόν Έμπλινγκ και τό Μάντελ. Ο δι-καστής δέν τούδωσε καμμία ση-μασία. Ο Μάντελ όμως θέλησε να έπωφεληθώ απ' την ευκαιρία για να εξηγηθώ μαζί του.

—Άκουσε, Τζος, τού είπε ά-κουμπώντας τό χέρι του στο μπράτσο του. Κάνεις λάθος! Έ-γώ...

Μά εκείνος τραβήχτηκε και τόν διέκοψε ξερά:

—Μή με σκοτίζης. Δέ σε ξέρω!

Ο ήλιος είχε άνεθεί τώρα ψη-λότερα, αλλά δέ ζέστανε καθό-λου. Ο Μάντελ κρύωνε, χωρίς παλτό και καπέλλο.

Ένοιωσε κάποια στενοχώρια γιατί θά παρουσιαζότανε στη Γκέιλ έτοιμ' ένα έπίδεσμο στο κεφάλι. Τούλάχιστον όμως δέ θά-ταν αναγκασμένος να της δώση εξηγήσεις για τά αίμασα στη γκαμπαντίνη του και για τις τρύπες απ' τις σφαίρες...

Τ' αυτοκίνητο τού Έμπλινγκ περιμένα έξω απ' την άστυνομία. Ο σωφέρ κατέβηκε κι' άνοιξε την πόρτα. Ο δικαστής άφισε να περάση πρώτος ο Μάντελ κι' έ-πειτα ανέβηκε κι' αυτός.

—Κάμετε ένα μικρό γύρο. Άντρε, διάταξε τό σωφέρ. Ύστε-ρα θ' άφίσουμε τόν κ. Μάντελ στο ξενοδοχείο του και θά με πά-τε στη λέσχη.

—Μάλιστα, κύριε, απάντησε δ σωφέρ άγγίζοντας με τό δα-χτυλό τό γέισο τού κασκέτου του.

Ο Μάντελ είχε καθήσει στην έκρη του καθίσματος, με τά χέ-ρια του άνάμεσα στα γόνατά του. Ένοιωθε πάντα μία κάποια

άμηχανία μπροστά στον πεθερό του. Ήταν τόσο διαφορετική η κοινωνική θέσι τους!...

Μέ τη Γκέιλ, διέφερε τό πράγ-μα: Αυτή ήταν η γυναίκα του. Ο έρωτας τους την είχε φέριε κοντά του, στο δικό του έπίπε-δο. Όταν όμως είχε να κάνει με τόν πατέρα της, δέν ήξερε τί να πη και τί να κάνει τά χέρια του...

—Ήρεμήστε, Μπάρνεϊ, τού σύστησε ο Έμπλινγκ. Καθήστε πιο άνετα... Έννοια σας, όλα θά πάνε καλά!

Ο Μάντελ θυμήθηκε πως δέν τόν είχε ευχαριστήσει ακόμα.

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

άμχανία μπροστά στον πεθερό του. Ήταν τόσο διαφορετική η κοινωνική θέσι τους!...

Μέ τη Γκέιλ, διέφερε τό πράγ-μα: Αυτή ήταν η γυναίκα του. Ο έρωτας τους την είχε φέριε κοντά του, στο δικό του έπίπε-δο. Όταν όμως είχε να κάνει με τόν πατέρα της, δέν ήξερε τί να πη και τί να κάνει τά χέρια του...

—Ήρεμήστε, Μπάρνεϊ, τού σύστησε ο Έμπλινγκ. Καθήστε πιο άνετα... Έννοια σας, όλα θά πάνε καλά!

Ο Μάντελ θυμήθηκε πως δέν τόν είχε ευχαριστήσει ακόμα.

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μένα!

Ο Έμπλινγκ χαμογέλασε.

—Όσο άσχημα κι' αν λει-τούργουνε τά υπεραστικά τηλέ-φωνα, κατάλαβα άμέσως απ' τόν ήχο της φωνής σας πως κάτι δέν πήγαινε καλά!

—Ναί, βέβαια... είπε. Σας ευχαριστώ πού κάνατε τόν κό-πο για μέ

— 'Ο Μάντελ την άγγιξε.
— Γκέιλ, αγάπη μου! Θησαυ-
ρέ μου! της είπε γλυκά.
— Εκείνη ανακάθησε και μουρμού-
ρισε μ' ένα στεναγμό:
— Μπάρνεϋ!...
— Σφίχτηκε πάνω του μια στιγ-
μή. Ύστερα τον έσπρωξε μα-
κριά.
— Όχι, είπε απότομα.
— Τί όχι, αγάπη μου;
— Το στήθος της πετάχτηκε προς
τά εμπρός, καθώς έωνε τα χέ-
ρια της πίσω απ' το κεφάλι της
για να μαζέψη τα μαλλιά της,
να τ' ανασήκωση και να τ' άφι-
ση να ξαναπέσουνε πάλι.
— Τα μαλλιά της ήταν θλιμμένα.
Τέντωσε μπροστά το κάτω χέλι
της, σαν παραχαϊδεμένο παιδί
έτοιμο να κλάψη.
— Πού ήσουν; παραπονέθηκε.
Μου τηλεφώνησες εδώ και δυό ώ-
ρες και μου είπες πως θαρχό-
σουν αμέσως.
— Ναί, αλλά... άρχισε να λήθ
ό Μάντελ.
— Περιμένα, περιμένα, περι-
μένα... τον έκρινε εκείνη.
— Μά, αγάπη μου, άφισέ με
να σου εξηγήσω!
— Την ξαναπάρει στην άγκαλιά
του. Αυτή τον χτυπούσε πεισμα-
τάρικα με τις μικρές γροθιές
της. Τό έβγαζε, απότραβήχτη-
κε στο βάθος του κρεβατιού κι
άκουμπησε την πλάτη της στον
τοιχο, με τα χέρια της σφιγμέ-
να πάνω στα γόνατά της.
— Όχι, μη μ' άγγιζής! φώ-
ναζε.
— Μά, αγάπη μου!
— Δέ σ' αγαπά πιά.
— Το κάτω χέλιος της έτρεμε.
— Έβαλε τα κλάματα.
— Ήρθα με τ' αεροπλάνο απ'
τις Βερμούδες για να σε δω...
Και σύ... Πρώτα μπλέχτηκες σ'
εκείνη την άσχημη ιστορία με μία
γυναίκα του δρόμου. Ύστερα μου
λές ψέμματα. Και μ' άφίσεις ο-
λομόναχη τόσες ώρες!
— 'Ο Μάντελ προσπάθησε πάλι
να της εξηγήσει.
— Μά, αγάπη μου...
— Τα γυμνά ποδαράκια της βρί-
σκονταν πολύ κοντά στο χέρι
του. Δοκίμασε να τα χαιδέψει, μά
εκείνη τα τράβηξε απότομα.
— Όχι, μη μ' άγγιζής! ξανα-
είπε. Δεν θέλω να μ' άγγιξης.
ποτέ πιά!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
— 'Ο Μάντελ την άρπαξε με τό-
να χέρι απ' τους άστραγάλους
και την τράβηξε κοντά του.
— Θα μ' άκούσης επιτέλους;
φώναζε.
— Όχι, απάντησε εκείνη με
πίσμα.
— Και προσπάθησε να γυρίση κα-
τά τον τοίχο.
— Ναί, θα μ' άκούσης!
— Μη με σφίγγεις! Με πο-
νάς...
— Θα σε πονέσω ακόμα πιο
πολύ, αν εξακολουθήσεις!...
— Θα βάλω τότε τις φωνές.
— Όπως σ' άρέσει.
— Μά, αντί να φωνάξω, ή
Γκέιλ προσπάθησε μόνο να του
ξεφύγη.
— Γκέιλ, αγάπη μου, σε πα-
ρακαλώ! την ικέτευε. Γιατί να
μαλώνουμε δίχως λόγο;
— 'Η νέα γυναίκα φύσηξε μία
τούφα των μαλλιών της, πού-
πεφτε στα μάτια της.
— Γιατί δεν ήρθες όταν εί-
πες; Σε περιμένα όλη τη νύ-
χτα.
— Θάθελα πολύ ναρθώ, αλλά
δεν μπορούσα.
— Γιατί;
— Αμέσως μόλις τηλεφώνησα,
είδοποίησα ένα τραξί.
— Κι' ύστερα;
— Ύστερα με ξανάπιασε ή ο-
στινομία.

— Για ποιά λόγο;
— Για τη δολοφονία του Κούρ-
τις. Ήθελαν να μου μιλήσουν
ό εισαγγελέας κι' ό έπιθεωρητής
Κάρλτον.
— 'Η Γκέιλ πήρε τώρα μία έκ-
φραση ανησυχίας. Τό τετωμένο
κορμί της χαλάρωθηκε.
— Σε ξανασυλλάβανε;
— Μά ναί, σου λέω! Κι' αν
δεν έρχόταν ό πατέρας σου να
με βγάλει, θα με είχαν ακόμα στο
φρέσκο!
— Ποιός είν' αυτός ό Κούρ-
τις;
— 'Ο έφορευκός, πού πληρω-
σε την έγγυση για την άποφύ-
λασί μου.
— Τού χαιδέψε το μάγουλο.
— Έκανα άσχημα πού σε
γκρίνιασα, παραδέχτηκε. Είχα ά-
δικο.
— Δεν πειράζει, αγάπη μου,
είπε ό Μάντελ άγκαλιάζοντάς
την.
— Εκείνη ξανάβαλε τα κλάματα.
— Δέ σκεπτόμουνα αληθινά
αυτά πού σούλεγα, πρόσθεσε. Σ'
αγαπάω, Μπάρνεϋ. Σ' αγαπά!
— 'Ο Μάντελ τη φίλησε. Τί γλυ-
κά πού ήταν τα χείλια της!...
— Κι' εγώ σ' αγαπά, λα-
τρεία μου! της ψιθύρισε με πά-
θος.
— Μπορείς να με δείρης, αν
θέλεις.
— Μά δεν έχω καθόλου τέτοια
διάθεσι.
— Βλέπεις ήταν τόσο μπλεγ-
μένα όλ' αυτά! Πρώτα, τό γραμ-
μα σου καθυστέρησε. Ύστερα,

είχα έκνευριστή τόσο στη δια-
δρομή!... Κι' όταν έφτασα έ-
δώ, τό θρήκα όλα άνωκάτω...
— 'Ο Μάντελ τη φίλησε στα δα-
κρυμένα μάτια της κι' ύστερα
στα μάγουλά της.
— 'Η Γκέιλ έπιασε τό πρόσωπό
του άνάμεσα στα χέρια της.
— Δέ σκότωσες αυτή τη γυ-
ναίκα... Έ, Μπάρνεϋ; μουρμού-
ρισε.
— Όχι.
— Μού τ' όρκίζεσαι;
— Τ' όρκίζομαι, είπε ό Μάν-
τελ σηκώνοντας τό δεξιό του
χέρι.
— 'Η Γκέιλ άναζήτησε τη ματιά
του.
— Κι' οί άλλες... στενοχώ-
ριες σου; Τελείωσαν; Δέ θα ξα-
ναγυρίσουνε ποτέ πιά;
— Οί γιατροί μου δώσανε πι-
στοποιητικό πως έγιναν καλά.
— Είμαι πολύ εύχαριστημένη
γι' αυτό.
— Θα μπορούσες ώστόσο ναρ-
θεις να με δης, αγάπη μου...
— 'Η Γκέιλ τον φίλησε στα χεί-
λια και του εξήγησε:
— Ήθελα ναρθώ. Δέ μπορείς
να φανταστής πόσο θάθελα!...
— Άλλ' ό δόκτωρ Χάρρις έλεγε πως
δεν θάταν σωστό. Αν μ' έδλε-
πες χωρίς να μπορείς να με πά-
ρης... στην άγκαλιά σου, θ'
άργυπορούσε ή θεραπεία σου.
— 'Ο Μάντελ έχωσε τό πρόσωπό
του στα μυρωμένα μαλλιά της.
— Ήξερε πάντα ότι, όταν θάβρι-
σκε τη Γκέιλ, θα του τα εξηγού-
σε όλα...

Είχε καθυστερήσει λοιπόν τό
γράμμα του, πού την πληροφο-
ρούσε ποτέ θαδύγαινε απ' τό ψυ-
χιατρείο. Γι' αυτό δεν είχε έρ-
θει ή Γκέιλ να τον περιμένη...
— Ύπήρχε επίσης σοδαρός λό-
γος πού δεν πήγε να τον δη στο
ψυχιατρείο, δυό όλόκληρα χρό-
νια.
— Ήθελε τώρα να τη ρωτήσει τί
είχε γίνει με τα λεφτά πού της
είχε δώσει για τη μητέρα του.
Μά πριν μπορέση να της μιλή-
ση γι' αυτό τό θέμα, εκείνη του
άνασχηκωσε τό πρόσωπό του και
τον κύτταξε μέσα στα μάτια.
— Μού λές την αλήθεια τώρα,
Μπάρνεϋ; πέρφερε.
— Για ποιά ζήτημα;
— Ξέρεις καλά ποιά έννοιά:
την άρρώστια σου. Έχω σοδ-
ρό λόγο πού θέλω να τό μάθω.
Δέ θα ξαναπαρουσιαστή πιά;
— Οί γιατροί λένε ότι δεν ύ-
πάρχει τέτοιος φόδος, φτάνει
μόνο να κόψω τό μπόξ.
— Να τό κόψης λοιπόν... Ξέ-
ρεις γιατί έπιμένω τόσο;
— Γιατί δέ θέλεις να ξανα-
φύγω από κοντά σου;
— Ναί, και γι' αυτό... άλ-
λά και για κάποιο άλλο λόγο.
— Ποιόν;
— 'Η Γκέιλ σφίχτηκε πάνω του.
— 'Η άνάστα της έγινε λαχανια-
σμένη.
— Θέλω ένα μυρό, Μπάρνεϋ!
μουρμούρισε. Θέλω να κάνουμε
ένα παιδί... Σε παρακαλώ,
Μπάρνεϋ!...
— 'Ο Μάντελ την κύτταξε.
— Τό θέλεις πραγματικά;
— Αν δεν θάθελα, δέ θα σου
τόλεγα!
— Έσκυψε πάνω του ακόμα πιό
πολύ. Τ' αυτιά του Μάντελ βού-
ιζαν, τό κεφάλι του του φαίνο-
ταν ελαφρύ, τό άρωμα της Γκέ-
ιλ τον μεθύσει, τον έπνιγε...
— Κάποια στιγμή έννοιωσε πως
κόντευε να λιποθυμήσει... 'Η Γκέ-
ιλ κύτταξε τώρα με γουρλωμένα
μάτια τό πίσω μέρος του κεφα-
λιού του. Είχε φύγει ό έπίδεσμος
κι' έτρεχε τό αίμα του. Γι' αυ-
τό έννοιωσε τόση εξάντλησι...
— Τί συμβαίνει, Μπάρνεϋ, φώ-
ναζε ή Γκέιλ. Τί είν' όλ' αυτά τα
αίματα; Θεέ μου!... Μπάρνεϋ
αγάπη μου, τί έχεις;...
— 'Ο Μάντελ προσπάθησε να νι-
κήση τον ήλιγγο και την άδυ-
ναμία του.
— Με χτύπησε ένας άστυφύ-
λοκας με τη λαβή του πιστο-
λιού του, εξήγησε. Μά δεν είναι
τίποτα... Σ' ένα λεπτό θα εί-
μαι καλά πάλι...
— 'Η νέα γυναίκα έτρεξε στο σα-
λόνι, έψαξε στίς βαλίτσες της
και ξαναγύρισε φέρνοντας ένα ά-
σημένιο μπουκάλι. Τό ζεβούλω-
σε και τόδωσε στον άντρα της.
— Θέλεις να τηλεφωνήσω κά-
τω στο γραφείο να μάς στεί-
λουν ένα γιατρό; του πρότεινε.
— Έκείνος κούνησε τό κεφάλι
του.
— Όχι, εύχαριστώ, απάντησε.
Θά μού περάσει.
— Άδειασε τό μπουκάλι. Είχε
μέσα ρούμι, πρώτης ποιότητας.
— 'Ο Μάντελ τόνωνιωσε να κατεβαί-
νη, ζεστό, άνάδοντας μία φλόγα
σ' όλο τό κορμί του...
— 'Η Γκέιλ προσπάθησε να του
χαμογελάσει.
— Είσαι καλλίτερα τώρα;
τον ρώτησε με λαχτάρα.
— Τό ρούμι του είχε ξεκαθαρί-
σει τό μυαλό. Έσφίξε τό μπρά-
τσο της, λέγοντας:
— Λυπάμαι, γλυκειά μου!
Δυό χρόνια όνειρευόμουν αυτή τη
στιγμή, και τώρα φέρομαι σαν
βλάκας!
— Μά τί φταίς εσύ; Πώς
μπορούσες να έμποδίσης αυτή
την άδιαθεσία σου;

— Ναί, βέβαια... δέ μπο-
ρούσα.
— 'Η Γκέιλ πέρωσε τό χέρι της
γύρω απ' τη μέση του.
— Έλα τώρα στο λουτρό, να
μου δείξης αυτό τό τραύμα σου,
είπε.
— 'Ο Μάντελ την άκολουθήσε
στο λουτρό, χωρίς ν' άφίση απ'
τό χέρι του τη μπιτίλια.
— Λερώθηκες και σύ με αϊ-
ματα... είπε στενοχωρημένα.
— Μπά, δεν είναι τίποτα. Θα
φύγουν με τό πλύσιμο... Κά-
θισε εδώ, σ' αυτό τό σκαμνί.
— 'Ο Μάντελ υπάκουσε. 'Η νέα
γυναίκα έβριζε νερό ζεστό στο
νιπτήρα, βούτηξε μέσα μία κα-
θρή πετσέτα κι' έπλυνε την
πληγή.
— Πώς τη βλέπεις; ρώτησε ό
Μάντελ.
— Λίγο ακόμα και θα σου ά-
νοιγανε τό κεφάλι, άγόρι μου!
— Όστόσο, δέ μου φαίνεται σοδα-
ρό. Δεν πιστεύω ναχασες τις
δυνάμεις σου απ' αυτό. Μαλλον
γιατί ήσουν πολύ έκνευρισμένος.
— Ναί, πιθανόν.
— 'Η Γκέιλ του χαιδέψε τό μά-
γουλο.
— Άφισέ με, είπε, θα τα κα-
νονισα εγώ...
— Πέρασε πάλι στο σαλόνι και
ξαναγύρισε κεδόντας μία λουρί-
δα από μία άσπρη λινή φούστα
της. Ένώ του έδωσε τον έπί-
δεσμο, τό σώμα της άκουμπού-
σε κάθε τόσο στο δικό του. Κι'
έπρεπε νάχη ό Μπάρνεϋ πολλή
αυτοκυρίαρχια, για να μη την άρ-
πάξη στην άγκαλιά του...
— 'Η Γκέιλ έπλυνε για τελευταία
φορά τό τραύμα του, έβαλε άπά-
νω γάλα και τύλιξε γύρω τό λι-
νό έπίδεσμο.
— Ποιός σου είχε βάλει πριν
τη γάλα με τό λευκοπλάστ; ρώ-
τησε.
— Ένας κουρέας.
— Ήθελες να γίνης όμορφος
για μένα;
— Ναί.
— Αγάπη μου!... 'Ο έπίδε-
σμος πού σουδάλα τώρα, είναι
καλός. Πηγαίνοντας όμως στο
Λέικ Φόρεστ, θα σταματήσουμε
σ' ένα γιατρό...
— Έσύ είσαι ό γιατρός μου!
— 'Η Γκέιλ στερέωσε τον έπίδε-
σμο με δυό χρυσές παραμανές
και τραβήχτηκε πίσω για να
θαυμάσει τό έργο της.
— Τώρα μοιάσεις σαν 'Ινδός
μαχαραγιά! του είπε γελώντας.
— Μόνο πού είμαι!... Πολυ-
νός!
— Ήπτε άλλη μία γουλιά κι' έ-
νοιωσε πιο καλά τον έαυτό του.
— Ήταν απ' την άπνία, τις
συγκινήσεις και τό ότι σε ξανα-
βρήκα τόσο όμορφη... είπε.
— Τί όμορφο μπαμπά πού
διάλεξα για τό παιδί μου!...
τον κορόιδεψε ή Γκέιλ.
— Γδύθηκε ύστερα κι' άνοιξε τό
ντουός. 'Ο Μάντελ κύτταξε τό
βρεγμένο κορμί της με όλοένα
περισσότερο ένδιαφέρον.
— Σου είπα ποτέ πως έχεις
σώμα ύπερόχο;
— Δέ θυμάμαι!... Πάντως, έ-
χεις να μου τό πής δυό χρόνια!
— 'Ο Μάντελ σηκώθηκε απ' τό
σκαμνί πού καθότανε.
— Σου τό λέω λοιπόν τώρα!
— 'Η Γκέιλ έκαμε μία κομική ύ-
πόκρισι.
— Εύχαριστώ πολύ! είπε.
Τούδωσε τό σαπούνι και πρόσ-
θεσε:
— Θα μού κάνης τη χάρι τώ-
ρα να μου σαπουνίσης την
πλάτη;
— 'Ο Μάντελ υπάκουσε. Ξαφνικά
της άρπαξε τό κεφάλι και τη φί-
λησε στο στόμα.
— Πόσο σ' αγαπά! της είπε
με πάθος. Είσαι ή πιό ύπέροχη

γυναίκα του κόσμου!
— Κι' άς είμαι κακομαθη-
μένη;
— Ποιός είπε πως είσαι κα-
κομαθημένη;
— 'Ο γιατρός 'Οριν Χάρρις.
— Δεν είν' ώρα τώρα να τον
σκεπτόμαστε, αυτόν... Αν ήξε-
ρες πόσο σε ποβά, λατρεία
μου!...
— Κι' εγώ άλλο τόσο!
— Αλήθεια; ρώτησε ό Μάντελ,
εύθυσιμένος.
— Για ποιά λόγο έκανα, νομί-
ζεις, όλόκληρο ταξίδι απ' τις
Βερμούδες;... Είσαι καλά τώ-
ρα, Μπάρνεϋ; Δέ ζαλίζεσαι πιά;
— Όχι, καθόλου.
— Τό σαπούνισμα είχε τελειώσει.
— 'Η Γκέιλ ξεπλύθηκε καλά. Ύστε-
ρα ό Μάντελ την άρπαξε, τη ση-
κωσε στην άγκαλιά του, σαν πού-
πουλο, και την πήγε στην κρε-
βατοκάμαρα...
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
— Έξακολουθούσε να κάνει κρύο
δυνατό. Οί κουκουλωμένοι διαβά-
τες σταματούσαν κάθε τόσο για
να κυττάζουν με περιέργεια τη
μικρή ομάδα πού στεκότανε κά-
τω απ' τη μαρκίζα του ξενοδο-
χείου.
— 'Ο Μάντελ έννοιωσε γελοίο τον
έαυτό του, χωρίς παλτό και κα-
πέλλο, με μία λουρίδα ύφρασμα
γύρω απ' τό κεφάλι του και με
τό κλουβί του παπαγάλου στον
χείρι, ενώ με τ' άλλο άνοιγε την
πόρτα του αυτοκινήτου για ν' ά-
νεβή ή Γκέιλ. 'Ο 'Αντρέ, ό σω-
φέρ, παρακολούθουσε τό φόρτι-
 των άποσκευών.
— 'Ο Μάντελ έννοιωσε γελοίο τον
έαυτό του, χωρίς παλτό και κα-
πέλλο, με μία λουρίδα ύφρασμα
γύρω απ' τό κεφάλι του και με
τό κλουβί του παπαγάλου στον
χείρι, ενώ με τ' άλλο άνοιγε την
πόρτα του αυτοκινήτου για ν' ά-
νεβή ή Γκέιλ. 'Ο 'Αντρέ, ό σω-
φέρ, παρακολούθουσε τό φόρτι-
 των άποσκευών.

— Προσέχτε, παιδιά! φώνα-
ζε ό παπαγάλος! 'Η άστυνομία!
Μη λέτε τ' αληθινά σας όνο-
ματα!
— 'Η Γκέιλ, κομψή απ' την κορ-
φή ως τα νύχια, με τό μαντώ
της από γνήσιο βζόν κι' ένα
καπέλλο από μετξωτό β-λυν-
δο, στράφηκε, τη στιγμή πού πα-
τούσε τό πόδι της σ' αυτοκί-
νητο, να νά ρωτήσει τον 'Αντρέ:
— Τί ακριβώς είπε ό πατέρας
μου;
— 'Ο σωφέρ έφερε τό χέρι του
στο κασέτο του.
— Αφού σάς πάω στο Λέικ
Φόρεστ, μαζί με τον κ. Μάντελ,
θα ξαναρθω να τον πάρω.
— Όρσία, είπε ή Γκέιλ.
— Πήκε σ' αυτοκίνητο. 'Ο
Μάντελ της έδωσε τό κλουβί.
— Πώς έγινε ν' αγοράσης άλ-
λο παπαγάλο;
— Μ' άρέσουνε πολύ αυτά τα
πουλιά.
— Τό βλέπω...
— 'Ο Μάντελ έτοιμαζότανε ν' ά-
νεβή κι' αυτός σ' αυτοκίνητο,
πίσω απ' τη Γκέιλ, όταν παρα-
τήρησε πως τους κύτταζε ό
Γκρατσιάνο απ' την άλλη πλευρά
της τξοινοπορτας. Έκαμε ένα
είρηνικό μορφασμό.
— Να σε βρᾶσω κι' έσένα!
είπε.
— Τί λές; άπόρησε ή Γκέιλ.
— Δέ μιλούσα σε σενα, απάν-
τησε απότομα ό Μάντελ.
— Άνέθηκε σ' αυτοκίνητο κι' έ-
κλεισε με όρμη την πόρτα.
— Γιατί μού φέρνεις έτσι ά-
σχημα; παραπονέθηκε ή Γκέιλ.
— Εκείνος χαιδέψε τα γόνατά
της και δικαιολογήθηκε:

— Δεν τήθ-λα, αγάπη μου, με
συγχωρής. Είμαι λίγο έκνευρι-
σμένος, ανήσυχος...
— Γιατί;
— Όρσία ερώτησε κι' αυτή!...
— 'Ο Μάντελ κούνησε τό κεφάλι
του κι' απάντησε:
— Έτσι, δίχως ώρισμένο λό-
γο...
— Έκανε ζήτηση μέσα σ' αυτο-
κίνητο. Ήταν άνετα, εύχάριστα.
Μύριζε τό άρωμα της Γκέιλ κι'
ή μυρωδιά των πούρων του 'Εμ-
πλινγκ.
— 'Ο Μάντελ προσπάθησε ν' άνα-
παυθί, ενώ ό 'Αντρέ έπαυρνε την
κατευθυνσι του 'Αουτερ Ντράϊδ.
— Άλλά δέ μπόρεσε...
— Είχε πιστέψει πως θάταν άλ-
λοαίτια τα πράγματα, όταν βί-
βρισκότανε και πάλι με τη Γκέ-
ιλ. Μά να πού δεν είχε αλλάξει
τίποτα! Ένοιωσε πάντα σφιγμέ-
νο τό λαιμό του. Οί ίδιες ίδεες
στριφογύριζαν μέσα στο μυαλό
του, σ' ένα τρελλό χορό...
— Μία ξανθή κοπέλλα, ή Βιρτζί-
νια Μάρβιν, είχε πεθάνει. Κι' έ-
νας έφορευκός, πού τον λέγανε
Κούρτις. Κάποιος είχε έπιχειρή-
σει να τον σκοτώση κι' αυτόν.
Τού είχε τρυπήσει με δυό σφαί-
ρες τό καπέλλο.
— Και τα γρανάξια της Δικαιο-
σύνης εξακολουθούσαν να γυρι-
ζουν, όση ώρα αυτός βρισκόταν
στην άγκαλιά της Γκέιλ, όπως
και τώρα ακόμα...
— Οί άστυνομικοί χτυπούσαν τις
πόρτες, υποβάλλανε ερωτήσεις,
παίρνανε διάφορα δείγματα για
χημική ανάλυσι, κάνανε υπερα-
στικά τηλεφωνήματα, ρωτούσανε
γιατρούς ψυχιατρείων, άνακρίνα-
νε μπάρμαν, θυρωρούς, οδηγούς
άσανσέρ και γκαρσόνια, προσπα-
θώντας να φορτώσουνε τους δυό
φόνους σ' ένα πρώην πυγμάχο
πού είχε παραζαλιστή από ένα
πλούσιο γάμο...
— Παλιάνθρωποι!... Ήταν όλοι
τους παλιάνθρωποι, καθάρματα,
έκτός απ' τη Ρόζμαρι, τη Μά,
τη Γκέιλ και τον Έμπλινγκ!
— 'Η Γκέιλ σφίχτηκε πάνω στο
Μάντελ.
— Είσαι στενοχωρημένος,
Μπάρνεϋ; τον ρώτησε.
— Ναί, απάντησε εκείνος κού-
νώντας τό κεφάλι του.
— Για κείνη τη γυναίκα;
— Μά ναί, βέβαια!...
— Έννοια σου, άγόρι μου!
του είπε, με τον τόνο μιας μη-
τέρας πού ζητάει να παρηγορη-
ση τό τρομαγμένο παιδί της. Ό-
λα θα πάνε καλά τώρα πιά.
— 'Ο Μάντελ έπαίξε μηχανικά με
τα δάχτυλά του.
— Πώς τό ξέρεις;
— Είμαι βέβαιη! Πως πάει
τό κεφάλι σου, Μπάρνεϋ;
— Καλά.
— Δέ σου πονάει;
— Καθόλου.
— Θέλεις να πάμε σ' ένα
γιατρό;
— Μπά, δεν ύπάρχει λόγος.
— Είσαι κουρασμένος, Μπάρ-
νεϋ, αυτό είν' όλο. Πέρασε τό
μπράτσο σου γύρω απ' τη μέση
μου κι' άκούμπησε τό κεφάλι σου
στον ώμο μου.
— 'Ο Μάντελ άκούμπησε πάνω
της.
— Στον ώμο μου, σου είπα,
παρατήρησε ή Γκέιλ σηκώνοντας
τό χέρι της. Θέλεις να σοκαρι-
στή ό 'Αντρέ πού μας βλέπει;...
— 'Ο Μάντελ έγειρε τό κεφάλι
του στον ώμο της και κύτταξε
μέσ' απ' τό διαχωριστικό κρύ-
σταλλο τη φαρδεία πλάτη του
σωφέρ και τους μύς του λαιμού
μου.
— 'Ο 'Αντρέ δέ σοκάρεται έ-
τσι εύκολα, απάντησε.
— ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια

η ζωή ή οικογένεια
λουζεται με DOP

DOP

...κάνει ώραία καί γερά μαλλιά σαν
μετάξι, εξαφανίζει την πιτυρίδα.

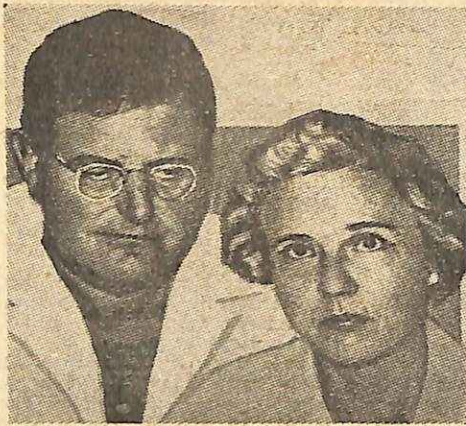
μιά παγωμένη ΦΙΞ...

Ο φρουρός
ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ...

• ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
• ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ
• ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ
• ΤΑΠΙΟΚΑ

Παιδικαί τροφαί
"ΓΙΩΤΗ"

ΒΙΟΦΑΚΜΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ ο.ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Ο Ουίλλιαμ Χέρβου και η γυναίκα του Μίλντρεντ.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ!

Η μυθιστορηματική περιπέτεια των ε-
πειράτων μιας πολυτελούς θαλαμηγού

Μια άσυνήθιστη για τον καιρό μας είδηση μεταδόθηκε εσχάτως από τα ραδιόφωνα και τις εφημερίδες όλου του κόσμου: Η πολυτελής θαλαμηγός «Βαλίντα» είχε εξοφανισθεί στον Ειρηνικό, μαζί με το ζεύγος των Αμερικανών ιδιοκτητών της, τους προσκεκλημένους τους, τον πλοίαρχο και τους τρεις άνδρες του πληρώματος!

Επί τρεις ημέρες δεν ακούσθηκε καμιά είδηση για τους επιβάτες της «Βαλίντα» και η αγωνία για την τύχη τους μεγάλωνε από το βέαιο φόβο, ότι είχαν πέσει θύματα πειρατών.

Η θαλαμηγός ανήκε στον Ουίλλιαμ Χέρβου και τη γυναίκα του Μίλντρεντ, που, μαζί με τον Ουίλφρεντ Χάτερμπρουκ, ήταν έτοιμοι να ξεκινήσουν από το νησί της Ισάβελ-λας των Γκαλαπάγκος, για πολυήμερη κρουα-ζιέρα στα νησιά του Ειρηνικού.

Το βράδυ, πριν από την αναχώρησή τους, ο Ουίλλιαμ Χέρβου έπληξε, βλέποντας πάνω από το κεφάλι του τρία αξύριστα κεφάλια με εγκληματικές διαθέσεις, που στήριξαν τα μαχαίρια τους στη μέση του και τον μετέφεραν δια της βίας στην καμπίνα του πλοίαρχου.

Εκεί, βρέθηκε αντιμέτωπος μ' ένα σαραντάρι άντρα, που είχε το κορμί του τυλιγμένο με κουρέλια, όπως κι' οι άλλοι, που έβλεπε γύρω του ο Αμερικανός. Σε λίγο, ήρθαν στην καμπίνα και οι άλλοι επιβάτες της θαλαμηγού, οδηγούμενοι από άλλους όπλισμένους άνδρες.

Με σπασμένα αγγλικά και ύποκριτη ευγένεια ο σαραντάρις άνδρας, που φαίνονταν να είναι ο αρχηγός των είκοσι πειρατών, πληροφόρησε τον Ουίλλιαμ Χέρβου, ότι ήταν όλοι κατόδικοι στα κάτεργα του νησιού και ότι βρήκαν την ευκαιρία να αρπάξουν όπλα και να δραπετεύσουν, αφού σκότωσαν τους δεσμοφύλακες.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Δρχ. 340.—
Εξαμηνια » 170.—
Τρίμηνη » 85.—

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Λίρες 7.—
» Δολάρια 20.—
» Φρ. Γαλ. 8.000
» Φρ. Βελγ. 1.000

Εμβάσματα Εσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης και Εξωτερικού δια τραπεζικής τοιαύτης προς το περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» Δραγατσάνιου 4 (Πλατεία Κλαυδίου), ΑΘΗΝΑΙ.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση οποιουδήποτε θέματος του παρόντος τεύχους άνευ της έγγραφου άδειας της διευθύνσεως του «Θησαυρού».

Διευθύνσεις συμφόνης τω άρθρω 6 και 7 του Α.Ν. 1092/1936. 1) Διοικητική: Ε.Ε.Ε. «ΑΛΚΥΩΝ» — Ίωανν. Γ. Παπαγεωργίου και Σία, Δραγατσάνιου 4. Διευθυντής Διαχειριστής και υπεύθυνος: Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βησσαρίωνος 3. 1. Γ. Παπαγεωργίου: Σπύρος Μπέλλας, δόξ Βούλαρη 11, Αθήναι.

«Εκλεψαν δυο βάρκες από την παραλία και κατόρθωσαν να φθάσουν άνευρόλητοι στο πλοίο — που βρισκόταν τώρα στην έξορση και στο έλεός τους.

— Σκεφθήκαμε, λοιπόν, ότι θα σας ευχαριστούσε να μάς μεταφέρετε στη Δημοκρατία του Ισημερινού, πρόσθεσε ο αρχηγός των πειρατών, χαιδευοντας το περιστροφικό, που είχε περασμένο στη μέση του.

«Έφερα σοβαρές αντιρρήσεις, αψηφείται τώρα ο κ. Χέρβου, αλλά σ' ένα νόημα του αρχηγού τους, οι πειρατές τράβηξαν πάλι τα μαχαίρια τους και μάς τριγύρισαν. Εκτός από τον αρχηγό, όλοι οι άλλοι ήταν άπλοιο άνθρωποι, απειλημένοι και έτοιμοι να σκοτώσουν στο παραμικρό. Αναγκάστηκα, λοιπόν, να δεχθώ και έδωσα έντολη στον πλοίαρχο Μάκ Καίη και τους άνδρες του να ξεκινήσουμε.

«Το ταξίδι ως τις ακτές του Ισημερινού θα κρατούσε τρεις ημέρες και, εκτός των άλλων, διατρέχαμε τον κίνδυνο να βυθισθούμε από κανένα περιπολικό, αν αντιλαμβανόταν την παρουσία των καταδίκων-πειρατών και μάς ζητούσε να παραδοθούμε.

«Αλλά οι κίνδυνοι ήταν ακόμη μεγαλύτεροι μέσα στο πλοίο μας, από την παρουσία των εξαστριωμένων καταδίκων. Λίγο μετά την αναχώρησή, ο αρχηγός τους μου είπε κοφτά, ότι έπρεπε να περιορίσω στο ελάχιστο τις μερίδες του φαγητού μας, ώστε οι σύντροφοί του να έχουν εξασφαλισμένη αρκετή τροφή.

«Από την πρώτη νύχτα του ταξιδιού μας, είδα καθαρά, ότι μόνο ένα θαύμα θα μάς έδινε ζωτανούς από αυτή την περιπέτεια. Μαζί με τη γυναίκα μου και τον πλοίαρχο Μάκ Καίη, καθόμασταν στην κλειστή γέφυρα του πλοίου, παρακολουθώντας τους δεσμοφύλακές μας, που είχαν ανοίξει την κάβα και έπιναν κτηνωδώς.

«Ξαφνικά, ακούσθηκαν βραχνές φωνές από το μέρος τους και μερικοί προχώρησαν απειλητικά προς τη γέφυρα. Τα πεινασμένα μάτια τους ήταν καρφωμένα στη Μίλντρεντ και οι σκοπιοί τους ήταν φανεροί.

«Βγήκα άποφασιστικά και στάθηκα μπροστά στην πόρτα, με τον πλοίαρχο Μάκ Καίη δίπλα μου. Ώσπρεπε πρώτα να περάσουν πάνω από τα πόματά μας!!

«Ο αρχηγός τους κατάλαβε άμέσως την τραγικότητα της καταστάσεως. «Αν οι άνδρες του μάς σκότωναν, θα τους ήταν αδύνατο να συνεχίσουν μόνοι το ταξίδι, χωρίς τις δικές μας ναυτικές γνώσεις. Τινάχτηκε όρθιος και φώναξε Ισπανικά στους μεθυμένους να γυρίσουν στις θέσεις τους. «Εκείνοι, αδιαφόρησαν και συνέχισαν την πορεία τους. Τότε, φώναξε άλλα όνοματα και άμέσως μερικοί άλλοι άνδρες του σηκώθηκαν και ήρθαν κοντά μας, τραβώντας τα περιστροφικά και τα μαχαίρια τους. Είχαν πάρει διαταγή να μάς υπερασπισθούν από τους συντρόφους τους.

«Οι μεθυμένοι ξαναγύρισαν στις θέσεις τους, μουρμουρίζοντας απειλητικά. «Όσο περνούσαν οι ώρες και οι ημέρες, οι 21 κατάδικοι άρχισαν να μην κρύβουν την εχθρότητά τους και παρακολουθούσαν άγρυπνα όλες τις κινήσεις μας.

«Πρός το τέλος της τρίτης ημέρας του ταξιδιού μας, όταν έπρεπε να πλησιάσουμε σε γη, οι κατάδικοι έγιναν νευρικοί και περισσότερο απειλητικοί. Σ' όλο αυτό το διάστημα, δεν είχαμε δη γη και φοβόντουσαν, ότι τους είχαμε παρাসυρει μακριά, για να τους ρίξουμε σε παγίδα.

«Ακόμη και ο αρχηγός τους, που ως τότε μάς φερόταν φιλικά, μάς κτύπησε καχύποπτα. Σε μία στιγμή, μάλιστα, τράβηξε το περιστροφικό του και σηκώθηκε, ακολουθούμενος και από άλλους.

«Από μέσα μου έκανα μία προσευχή και ένστικτωδώς πλησίασα τη Μίλντρεντ. Την ίδια στιγμή, όμως, ακούστηκε η διαπεραστική φωνή του Μάκ Καίη:

«— Γή μπροστά μας!!

«Όλα τα μάτια καρφώθηκαν στο σημείο, που έδειχνε με το χέρι του. Πράγματι, στην άκρη του ορίζοντα σχηματίζονταν αβιράρα μία προεξοχή, που ύστερα από λίγη ώρα αποδείχτηκε, ότι δεν ήταν παρά οι ακτές του Ισημερινού.

«Αράξαμε στα ανοιχτά και οι 21 κατάδικοι έφυγαν από τη «Βαλίντα» με μία από τις βάρκες της, παίρνοντας μαζί τους ό,τι μπορούσαν να σηκώσουν.

«Η επιδρομή των 21 καταδίκων στο πολυτελές γιάτ μου μου στοίχισε περίπου 1.000 λίρες. Αλλά, καθώς τους έβλεπα να φεύγουν, σκεπτόμουν, ότι ήμασταν τυχεροί που δε χάσαμε τη ζωή μας».

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

Τετραπλή πυρκαμίδα

Το φωνήεν του κέντρου είναι το «Η».

ΠΡΟΣ ΤΟ Α'

2) ΜΗ. 3) ΜΗΝ. 4) ΝΗΜΑ. 5) ΜΗΝΜΑ.

6) ΜΗΝΥΜΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Β'

2) ΑΗ. 3) ΗΡΑ. 4) ΘΗΡΑ. 5) ΘΗΡΙΑ.

6) ΘΗΡΑΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Γ'

2) ΑΗ. 3) ΟΛΗ. 4) ΙΟΛΗ. 5) ΗΛΙΟΣ.

6) ΜΗΛΙΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ'

2) ΡΗ. 3) ΡΟΗ. 4) ΡΟΠΗ. 5) ΤΡΟΠΗ.

6) ΝΤΡΟΠΗ.

Σωστό — Λάθος

1) ΣΩΣΤΟ. 2) ΛΑΘΟΣ (στην Κασπία). 3) ΣΩΣΤΟ. 4) ΣΩΣΤΟ. 5) ΛΑΘΟΣ (άνεψιός του). 6) ΛΑΘΟΣ (370 εκατομμύρια λευκοί. Ένα δισεκατομμύριο κίτρινοι). 7) ΣΩΣΤΟ. 8) ΛΑΘΟΣ (ο Αντάρς είχε ένα εκατομμύριο φορές μεγαλύτερος από τον «Ηλιο»). 9) ΣΩΣΤΟ. 10) ΣΩΣΤΟ. 11) ΛΑΘΟΣ (περιστρέφεται, γι' αυτό και μάς παρουσιάζει διαρκώς την ίδια όψη της). 12) ΣΩΣΤΟ.

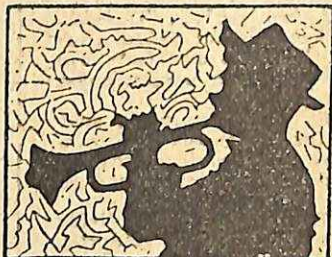
Μικρά προβλήματα

1) 49 χρόνων (X+5X)=84). 2) 3X+1=22. 5X=8-22. 2X+4=22. 3) 36 και 15. 4) Ίουλιαν 22, Λένα 19, Κική 17 (41+36+39=116 που αντιπροσωπεύει το διπλάσιο της ηλικίας των τριών κοριτσιών. Και οι τρεις μαζί είναι συνολικά 58 χρόνων).

Ποιά είναι η συνέχεια;

16 (κάθε φορά 3 επί πλέον). 16 (προσθέτουμε κάθε φορά έναν αριθμό μεγαλύτερο κατά μία μονάδα από την προηγούμενη προσθήκη 1+1, 2+2, 4+3, 7+4, 11+5). 49 (προσθέτουμε 8 κάθε φορά). 36 (είναι τα τετράγωνα των πρώτων αριθμών). 5040 (1X2, 1X2X3, 1X2X3X4, 1X2X3X4X5, 1X2X3X4X5X6 κ.ο.κ.). 216 (πρόκειται για τους κύβους των πρώτων αριθμών).

Όλοι ζωντάνεοι

Το σχέδιό μας δείχνει καθαρά την εικόνα που θα εμφανιστεί μετά το μαύρισμα.

Η λύσις του υπ' αριθ. 707 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΚΑΝΑ — ΑΝΤΑΡΣΙΑ. 2) ΠΑΝΑΜΑΣ — ΑΝΙΑ — ΧΑΛΙ. 3) ΑΤΟΝΑ — ΠΕΡΑΣ — ΜΟΝΑΣ. 4) ΡΑΣΑ — ΠΙΝΑΣ — ΧΑΛΑΡΑ. 5) ΑΡΑ — ΜΑΛΙΣ — ΠΑΡΟΔΟΙ. 6) ΣΤ — ΡΗΓΑΣ — ΛΥΣΙ. 7) ΤΙΜΩΡΩ — ΤΟΣΟΝ. 8) ΑΣΙΤΟΝ — ΑΡΑΙΑ — ΣΩΟΙ. 9) ΣΙΝΑΣ — ΑΜΑΡΑ — ΧΑΣΜΑ. 10) ΙΣΩΣ — ΑΠΑΤΩ — ΔΗΜΙΟΙ. 11) ΠΑΙΑΝ — ΑΡΟΣΙΣ. 12) ΔΑΣΜΟΣ — ΙΑΝΟΣ — ΟΘ. 13) ΝΟΥΦΑΡΑ — ΕΝΟΧΑ — ΚΡΗΣ. 14) ΕΥΡΥΝΩ — ΑΝΙΣΑ — ΔΙΑΤΙ. 15) ΣΑΣΙ — ΚΑΙΩ — ΙΜΑΝΤΕΣ. 16) ΑΠΕΡΑΝΤΑ — ΤΑΩΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ — ΝΕΟΣ. 2) ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ — ΔΟΥΜΑΣ. 3) ΑΝΟΣΑ — ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ. 4) ΝΑΝΑ — ΡΩΤΑΣ — ΣΦΥΡΙΑ. 5) ΑΜΑ — ΜΗΡΟΣ — ΜΑΝΑ. 6) ΠΑΓΩΝ — ΑΠΟΡΩ — ΚΕ. 7) ΑΣΠΙΛΑ — ΑΠΑΣΑ — ΑΑΡ. 8) ΕΝΙΣΤΑΜΑΙ — ΕΝΙΑ. 9) ΤΑΡΑΣ — ΟΡΑΤΑ — ΑΝΙΩΝ. 10) ΑΝΑΣ — ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ. 11) ΡΙΣ — ΠΛΟΙΑ — ΑΡΧΑΙΑ. 12) ΣΑ — ΧΑΥΝΑ — ΔΑΝΙΑ. 13) ΜΑΡΣ — ΧΗΡΟΣ — ΔΑΤ. 14) ΑΧΟΛΟΙ — ΣΑΜΟΣ — ΚΙΝΑ. 15) ΑΝΑΔΑΣΣΙΣ — ΕΡΑΤΩ. 16) ΙΑΡΟΣ — ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ. 17) ΙΣΑΙ — ΔΙΑΙΣΘΗΣΙΣ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΙ ΤΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΣΕΩΣ

Πώς θα εμφανισθούν στους Πανελληνίους Αγώνες της 10 — 14 Σεπτεμβρίου

Το κολυμβητικό πρωτάθλημα του κέντρου, που διοργάνωσεν η Ελληνική Κολυμβητική Ομοσπονδία στο Ολυμπιακό Κολυμβητήριο, μάς χάρισε τελευταία μία σχετική εικόνα του δυναμικού της ελληνικής κολυμβήσεως στις κατηγορίες αντρών και γυναικών. «Αν και μέχρι των Πανελληνίων Αγώνων (10—14 Σεπτεμβρίου), δε μάς χωρίζουν παρά δυο μονάχα βδομάδες, είναι φανερό πως δεν πρέπει να περιμενουμε θαύματα, παρά μονάχα από τα έπαρχιακά ναυτικά κέντρα. Τα κολυμβητικά σωματεία των Αθηνών και του Πειραιώς, δεν έχουν τίποτε άλλο να προσθέσουν παρά εκείνα μόνον τα στελέχη των, που για διαφόρους λόγους, δεν έλαβαν μέρος στο Πρωτάθλημα Κέντρου.

Όσο, το Κέντρον παρουσίασε τον Στέφανο Παπασημακόπουλο (ΠΑΟ) στα 400 μ. με 4'57"4 και στα 1500 μ. με 20'03"8. Τον Αλέκο Ζήσιμο (ΑΟΠΦ) στα 400 μ. με 5'19"5 και στα 1500 μ. με 21'10"4. Το Γιώργο Χατζή (ΠΑΟ) με 5'18"8 στα 400 μ. και 22'17"3 στα 1500 μ. «Αποκάλυψι ήταν ο άνηψιός του παλαιού πρωταθλητού της Ελλάδος Παναγιώτου Χατζηκυριακάκη, ο Μπούμπης Χατζηκυριακάκης (Ε.Π.), που στα 400 μ. ανδρών σημείωσε 5'31"6 και νίκησε το Σταύρο Ζήσιμο (5'34"9). Ο φερελπις αυτός κολυμβητής ασφαλώς θα διακριθί και στα 1500 μ. αν συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο τις προπονήσεις του.

Στο κρόουλ ταχύτητας 100 μ. ο Φώρτης (ΠΑΟ) πρώτευσε με 1'03"7. Η μεγάλη έκπληξη ήταν ο έφηβος Γ. Πολυμερόπουλος (ΠΑΟ), που τερμάτισε ταυτόχρονα με τον Μούρτζη (Ολυμπιακού) και στον ίδιο χρόνο 1'04"8. Ο Ανάργυρος (Ε.Α.) απογοητευμένος γιατί δεν τον έστειλαν στο Πανερωπιακό Πρωτάθλημα της Βουδαπέστης, προτίμησε να μείνι άμέτοχος της σκληρής πάλης για τα πρωτεία του σπρίντ με 1'05"2. Και όμως, τί θα μπορούσε να πετύχη ο ταλαντούχος αυτός σπρίντερ αν αποφάσιζε να δουλέψι μεθοδικά και όρεξάτα.

★

Ο Γιώργος Σμυρλής (Ε.Α.) στα 200 μ. προσθίως ήταν φέτος αστέρι που έλαμψε σε βαθμό α' μεγέθους. Φιλότιμος, εργατικός, με άπαλό γλύστρημα στο νερό

Ο Στέφανος Παπασημακόπουλος διεκδικητής των 400, 1500 μ. των πανελληνίων αγώνων.

και μ' ένα πείσμα αγωνιστικό άειο κάθε έπαίνου, κυριάρχησε στο πρόσβιο απ' την άκρη της περιόδου τόσο στους έφηβους όσον και στους άντρες. Τέσσερις φορές κατέρωψε το πανελλήνιο ρεκόρ. Το θαυμαστό είναι πως αν και έφηβος έχει το ρεκόρ της Ελλάδος και στους άνδρες.

Για επιβράβεισι της φιλοτιμίας του και των προσόδων του και για φωτεινό παράδειγμα για τους νέους τον προτείνουμε για το Κολυμβητικό Πρωτάθλημα της Βουδαπέστης. Η Ε.Κ.Ο.Φ. προς τιμήν της, τον προτίμησε από πολλούς άλλους. Το 2'58"2, που σημείωσε στο Πρωτάθλημα Κέντρου, ασφαλώς δε θα μείνι πολύν καιρό στο βιβλίο των ρεκόρ.

«Απ' τους προσθίους έλειψαν ο Βέργος (Ν.Ο. Βόλου), ο Κυνηγαλάκης (Ολυμπ.), ο Μουστασας (Ολυμπ.). Πολλούς ώραιους αγώνες θα χαίρομασταν, αν οι τέσσερις αυτοί άσσοι του αγωνίσματος παρατάσσονταν στην άφελτρία των 200 μ. προσθίως. Δυστυχώς όμως, ο Βέργος άπουσιάζει στο Βόλο και ίσως έφυγε για σπουδές στο έξωτερικό, ο Κυνηγαλάκης δεν έχει προφάσει να συνέλθι από έγγειρσι σκληρκοειδιτίδος και ο Μουστασας έχει άπογοητευθί...

★

Η άπουσία του Καθατζά (Ολυμπ.) και του Ορφανού (ΠΑΟ), του πρώτου στην Αμερική και του δεύτερου στη Γερμανία, στα 100 μ. ύπτως, έδωσε την ευκαιρία στο Δημήτρη Κολοδό (ΠΑΟ), στο Γ. Χριστόπουλο (ΑΟΠΦ) και στο Διακάτο ΙΙ (Ολυμπιακού) να μάς χαρίσουν συναρπαστικές διαδρομές. Οι χρόνοι των 1'18"2—1'21"1, που σημείωσαν οι τρεις ύπτιοί μας εν ενεργεία, ασφαλώς θα βελτιωθούν, γιατί και οι τρεις είναι φιλότιμοι και πείσμονες. Το άξιοπρόσχετο σημείο είναι πως ο Χριστόπου-

λος ανήκει στην κατηγορία παιδων και επομένως το μέλλον του προοιωνίζεται λαμπρό αν η προπόνησι του προσαρμωσθί ανάλογα με την κλάσι του.

Στους Πανελληνίους όμως θα προστεθί και ο Κώστας Ορφανός (ΠΑΟ), που μόλις από δυο βδομάδες γυρίζει από τη Γερμανία, όπου σπουδάζει γιατρός. Ευσυνείδητος και μαχητικός, όπως είναι, θα δώση ασφαλώς δείγματα των προσόδων του στη δυναμική αναμέτρηση με τους φιλοτίμους ανταγωνιστάς του. Είναι και φέτος έκανός για 1'14" στα 100 μ. ύπτως.

★

Στη σκυταλοδρομία 4X200 μ. έλευθέρας πολλές ομάδες στερούνται ισχυρού τεταρτου κολυμβητού. Ο Παναθηναϊκός σημείωσε 10'08"5 στο Πρωτάθλημα Κέντρου, χωρίς τον Γιούρα Σιδόρωφ, που φέτος δε θάρη στους Πανελληνίους. Έπαιστράτευσε το Γρηγόρη Φώρτη, κολυμβητή μεγάλων δυνατοτήτων, αλλά μειωμένης αντίστασεως στην προπόνησι, και το Γιώργο Πολυμερόπουλο, έφηβο ακόμη, με 1'04"8 στα 100 μ., αλλά μόλις 2'33" στα 200 μ.

Ο Ολυμπιακός σημείωσε 10'57"3, γιατί στερήθηκε τον Ανωνακάκη, που όμως κι' αυτός για την Αμερική. Με τον Τελεώνη, τον φιλότιμο και μαχητικό, αλλά πολιστα και τον Νικολαΐδη, τον βετεράνο, σε βελτιωμένη φόρμα, θα σημείωση πολύ καλύτερους χρόνους.

Ο Α.Ο.Π. Φαλήρου σπηρίζεται στους άκούραστους, τους φιλότιμους, τους υποδειγματικούς αδελφούς Ζησίμους, που αν και έφτασαν σχεδόν στα τριάντα τους χρόνια, εξακολουθούν οι ίδιου αυτοί να τονώνουν το σύλλογόν τους και να προσφέρουν την πολυτιμή συμβολή τους. Θα πλαισιωθούν από δυο άλλες έφεβερικές δυνάμεις, για να βελτιώσουν το 11'18"6 του Πρωταθληματος Κέντρου.

Οι Πανελλήνιοι Κολυμβητικοί Αγώνες του 1958 εν όψει! Νέες συναρπαστικές διαδρομές, νέες συγκινήσεις, νέα γυποκαρόρια! Δε θα βέλαιε να διαβάσετε τις έκπληξεις στους παίδες, στους έφηβους, στις κορασίδες, στις νυναικές; Κάνετε υπομονή ως το έπομένο φύλλο του «Θησαυρού».

ΤΑΚΗΣ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Θέλει να παίξει βιολί και πιάνο μαζί

Κάποιος «Άλμπερτ Κέμπ» Άγγλος, άνάγγειλε τελευταίως ότι έασκεται για ένα μοναδικό μουσικό κατορθώμα: για να παίξι πιάνο και βιολί συγχρόνως!

Ο ίδιος έπαιξε το 1922 πιάνο επί 150 ώρες συνέχεια, για να κερδίσι το παγκόσμιο ρεκόρ.

Άρσθ πέρασε έτσι έξη μερών, για άγρυπνος, στο τέλος ήταν τόσο φέσκος, ώστε χόρεψε και ήπιε σάμπάνια!

«Άλλοι καυχώνται πως έπαιξαν πιάνο περισσότερες ώρες — είπε ύστερα. Αυτοί όμως παίζανε μόνο με τόνα χέρι και σταματούσαν λίγο, για να φάνε κάτι».

Τό ναυτόπουλο

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Άντρικος Μορόνδος, ένα παιδάκι δέκα χρόνων, γυιός ενός φτωχού ψαρά της Βρεταννίας, που πνίγηκε στη θάλασσα, με τη βοήθεια ενός ναυτή, φίλου του πατέρα του, υπήκει ως μούτσος στο καράβι «Ζάν Μπάρτ», που θα έκανε ένα μακρινό ταξίδι στις τροπικές χώρες. Ο επιθεωρητής της εταιρίας, που ο' αυτόν ανήκε το καράβι, έδειξε από τις πρώτες ημέρες μία ιδιαίτερη συμπάθεια στον Άντρίκο και βλέποντας την κλίση του στα μαθηματικά, του έδωσε μερικά μαθήματα. Κατά τη διάρκεια όμως μιας τρικυμίας, τα κύματα παρέσυραν τον κ. Βιλλιέρ, μα ο Άντρίκος έπεσε στη θάλασσα και τον έσωσε. Το «Ζάν Μπάρτ» σε λίγο έφτασε στο Ρίο Ιανέιρο κι η πρώτη δουλειά του Άντρίκου ήταν να στείλει από εκεί ένα γράμμα στη μητέρα του. Έπειτα, ο κ. Βιλλιέρ ξεκίνησε για το εσωτερικό της Βραζιλίας μαζί με το ναυτοπούλο και μερικούς άλλους. Έτσι έφτασαν στο Σάν Χουάν και την άλλη ημέρα συνέχισαν το ταξίδι τους με μουλάρια κι έφτασαν στη Σάντα Εσπεράντζα, στο οποίο του σινοί Κορβιστού. Ο κ. Βιλλιέρ κατόπιν επισκέφθηκε το ίδρυμα του Γερμανού Χόφεν, που βρισκόταν μέσα σ' ένα πυκνό δάσος. Ο Γερμανός όμως έλειπε, γιατί είχε πάει να κουνήσκει κάτι μαύρους που του είχαν κλέψει ζωα και γενήματα. Ο κ. Βιλλιέρ, δίκως να τον περιμένει, προχώρησε με τον Άντρίκο και τον Φλατάκ και μ' ένα μαύρο οδηγό βαρύτερα στο δάσος. Μα σε λίγο ο οδηγός χάθηκε και οι ταξιδιώτες γυρίζοντας πίσω έχασαν το δρόμο...

Α. ΝΤΙ ΜΠΡΕΛ

ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

— «Ε, σιγά! φώναξε ο Φλατάκ, δεν προσέχετε λιγάκι στο ξεφύρτωμα; Δεν είδατε την επιγραφή στη ράχη μου, που λέει «εὐθραυστο»;

— «Αλλά ένας πελώριος μονόφθαλμος μαύρος του κατάφερε μία γροθιά και τον έκανε να σωπάσει».

Τη στιγμή εκείνη, ένας Ιθαγενής της Μαδαγασκάρης, μισόγυμνος με άγριο πρόσωπο, με σώμα ρωμαλέο και χέρια μακρὰ, δυσανάλογα, ξεχώρισε από το πλήθος και κάθισε σ' ένα κορμό δέντρου κοντά στη φωτιά.

— Σκυλόφραγκο! είπε πορτογαλικά. Είσατε και σεις από την καταραμένη ράτσα εκείνων, που ζούν από το αίμα μας και τον ιδρώτα μας. Χτεις ακόμη, κάτι άσποροι έπιασαν ογτώ συντρόφους μας και τους πήραν. Ο,τι πάθουν αυτοί, θα πάθετε και σεις. Σε λίγο ένας από τους δικούς μας, θα κινήσει για τη Μπουένα Βίστα. Ο σενιόρ Χόφεν, θα γύρισε τώρα εκεί με τους αιχμαλώτους του. Ο άπεισταλμένος μας θα του προτείνει ανταλλαγή. Θα μάς δώσει τα αδελφία μας και θα του δώσουμε έσας.

Καθώς μιλούσε, ο Μαλγάσης ξεφυγε με λύσσα το μαχαίρι του. Άν ήταν δυνατόν, θα έφαγε άμέσως τους έχθρους του!

Όταν πιά βγήκε ο ήλιος, ο κ. Βιλλιέρ παρατήρησε ότι οι μαύροι είχαν τριγυρίσει το μέρος τους με φράχτη από θάμνους άγκασωτούς. Τεμπέληδες, όπως είναι σχεδόν όλοι, έμεναν ξαπλωμένοι και δεν σηκώνονταν παρά για να φάνε ή να παίξουν διάφορα παιχνίδια.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΣΑΣ

Βάρκα και κουπιά

Είπαν στη βάρκα τα κουπιά:
—Μά τι είναι τούτη η τεμπελιά;
Μόνη ποτέ σου δεν κουνάς,
το βάρος πέφτει όλο σ' έμάς.
Τι καμαρώνεις σ'τα νερά,
όταν ή πλώρη σου γλιστρά;
Σ' έμάς, για πέδ, δεν τ' κρωστάς
ό,τι κι' αν ήθες κι' όπου κι' αν πιάς;
Κι' είπε ή βάρκα σ'τα κουπιά:
—«Έχετε άχάριστη καρδιά!
Χωρίς έσας εγώ μπορώ,
με το πανάκι να γλιστρώ!
Χωρίς έμένα όμως, κουπιά,
θέ να σάς ρίχναν στή γυνιά
κι' ένα χειμώνα παγερό
κανένα χέρι ίσως σκληρό
θα σάς πετούσε στή φωτιά
για να κρατάτε... ζεστασιά!»

Σ. ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ

Οι περισσότεροι είχαν όψι έλεεινή. Στη Βραζιλία, όπως είπαμε, καλομεταχειρίζονται τους δούλους, ώστε δεν δραπέτευουν παρά μόνο οι τεμπέληδες. Υπήρχαν όμως και αρκετοί, που έφυγαν, για να γλυτώσουν από την κακομεταχείριση. Κι' αυτοί ακριβώς μισούσαν θανάσιμα τους λευκούς. Όλοι αυτοί ήταν κοκκαλιάρηδες και ή όψι τους μαρτυρούσε ότι ζούσαν σε διαρκή αγωνία.

Τη στιγμή που επρόκειτο να σταλή άνθρωπος στην Μπουένα-Βίστα, ο Ιθαγενής της Μαδαγασκάρης διάταξε τον κ. Βιλλιέρ, να γράψει ο ίδιος λίγες λέξεις στον κ. Χόφεν. Ο επιθεωρητής δεν έφερε αντίρρηση.

Αμα έγραψε το σημείωμα με το μολύβι του σ' ένα φύλλο χαρτί, που έσχιζε από το σημειωματάριό του, ο μαύρος φώναξε έναν από τους συντρόφους του και τον έβαλε να το διαβάσει δυνατά.

«Είμαστε αιχμάλωτοι των μαύρων μαρρόνων και ή τύχη μας εξαρτάται από εκείνους που θα ύποστούν οι αυσσοί, που πιάσατε».

Ο κ. Βιλλιέρ είχε προσθέσει γερμανικά, πλάι στο όνομά του, σ'αν νάταν συνέχεια της ύπογραφής του, τις λέξεις: «Φόλγκεν φλούς» (άκολουθήστε το ποτάμι).

Είχε άκούσει πραγματικά κρότο σ'τα νερά, σ'ε μικρή απόσταση, κι' είχε δη μερικούς μαύρους να γυρίζουν από το ψάρεμα με ψάρια ζωντανά ακόμη. Αυτοί έσήμαινε ότι κάποιο ποτάμι περνούσε από εκεί κοντά. Γιατί, αν ήταν μακρὰ, τα ψάρια δε θα έφταναν ζωντανά και φρέσκα, και μάλιστα με τόση ζέση.

Ο άπεισταλμένος με το γράμμα έφυγε άμέσως. Ήταν σπουδαίος δρομέας και παρ' όλο που ή απόσταση ήταν μεγάλη, έλπιζαν να γυρίσει ως το βράδυ.

Και πραγματικά γύρισε στις έφτά. Οι μαύροι άμέσως τον τριγύρισαν. Οι δύστοχοι Ευρωπαίοι νόμισαν ότι ήρθε ή τελευταία τους στιγμή... Άλλ' αντί να τους σφάζουν, τους φοβέρισαν ότι θα τους δέσουν περισσότερους.

Τι είδησεις έφερε ο άπεισταλμένος; ρώτησε ο κ. Βιλλιέρ.

Οι μαύροι του άπάντησαν με βρισιές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

«Υστερ' από τα μεσάνυχτα, ο Άντρίκος, που ήταν ξαπλωμένος με τη ράχη πάνω σ' έναν κορμό πεσμένου δέντρου, έννοιωσε ξαφνικά ένα χέρι σ'τον ώμο του. Έκανε να φωνάξει.

— Σιωπή! του είπε κάποιος. Ήρθα να σε σώσω. Στάσου ακίνητος! Μη γυρίσης ούτε το κεφάλι σου προς το μέρος μου!

Τα λόγια αυτά, όσο σιγά κι' αν προφέρθηκαν, έκίνησαν την περιέργεια ενός μαύρου, που τον πλησίασε.

— Τι έπαθες και παραμιλάς; τον ρώτησε ο μαύρος.

— Ένα φίδι πέρασε από κοντά μου και τρώεα!... του άπάντησε ο Άντρίκος.

— Μακάρι να σ' έδάγκωνε, παλιό σκυλο! του είπε με κακία ο μαύρος, γυρίζοντας πάλι στη φωτιά.

Σε λίγο ο Άντρίκος άκουσε κοντά του έλαφρά βήματα. Ο άγνωστος φίλος ξαναγύρισε.

— Άκουσε, είπε σ' αυτό του μικρού μούτσου. Είμαι ο Μοραμπέ, ο μαύρος που φορούσε στο Ρίο-Ιανέιρο τη μάσκα. Άκουσα την άπάντησι που έφερε ο άπεισταλμένος.

— Παραδώσε το γράμμα;

— Ναι, μά ήταν πολύ άργα. Καθώς πλησιάζαν στη Μπουένα-Βίστα, οι μαύροι έκαναν να ξαναφύγουν. Τρεις μό-

νο δεν το κατάρθωσαν. Άλλους τους σκότωσαν κι' άλλους τους πλήγωσαν βαριά.

— Έμάς τί θα μάς κάνουν;

— Περιμένουν να φέξη, για... να σ'ας σκοτώσουν.

— Δυστυχισμένη μου μανά! ψιθύρισε ο Άντρίκος, που ή σκέψι του έτρεξε εύθους στην καλύβα της Βρεταννίας.

— Ο Μοραμπέ θυμάται το καλό και το κακό, συνέχισε ο μαύρος. Τώρα θα κόψω τα σκοινιά σου. Σιγά-σιγά, χωρίς να σε καταλάβουν να συρθής στο δάσος και να γωθής μέσα σ'τα δέντρα.

— Και πού να πάω; ψιθύρισε ο μικρός.

— Νά, πηγαίνε ίσα σ' εκείνο το δέντρο, του είπε ο μαύρος δείχνοντάς του ένα ψηλό δέντρο, που φωτιζόταν από τη φωτιά. Τράβα ύστερα ώπου να φτάσεις στο ποτάμι. Πάρε τότε την άκροποταμιά και θά σε βγάλη από τ'ήχημα των άσπρων. Στάσου, μην κινηθής!

Συγχρόνως έκοβε τα δεσμά του μικρού μούτσου.

— Στάσου λίγο ακόμα ακίνητος, του είπε ο μαύρος, για να μη σε καταλάβουν.

— Κι' ο κύριος Βιλλιέρ; Ο Φλατάκ;

— Δε μπορεί να τους σώσω...

— Δεν φύγω χωρίς αυτούς!...

— Κύτταξε πώς τους έχουν περικυκλωμένους.

— Μα ο κύριος Βιλλιέρ ζήτησε χάρη για σένα.

— Δε μπορώ να του κάνω τίποτα! Πραγματικά, ο κ. Βιλλιέρ κι' ο Φλατάκ ήταν ξαπλωμένοι κοντά στη φωτιά. Δεξιά κι' άριστερά τους φύλαγαν από δυο μαύροι όπλισμένοι με σπαθιά και μαχαίρια.

Ο Άντρίκος άρχισε να κλαίει.

— Θα μείνω μαζί τους! είπε.

— Θα γωθής, χωρίς να καταφέρεις να τους σώσεις. Ο Ταπαί είναι πολύ σκληρός.

— Ποιός είναι ο Ταπαί;

— Ο Ιθαγενής της Μαδαγασκάρης, ο άρχηγός μας. Άν ήξερε τί έκανα σταγόνες, θα με σκότωνε την ίδια στιγμή...

Σε παρακαλώ, φύγε...

Η περιπέτεια αυτή έκανε τον Άντρίκο να σκεφτή πιο καλά. Άν κατόρθωνε να φτάσει στη Μπουένα-Βίστα, θα μπορούσε ίσως να στείλει βοήθεια στους φίλους του, αφού αυτοί δεν είχαν καμιά άλλη έλπίδα.

— Λοιπόν; του είπε ο Μοραμπέ, που άνηγουσσε για τη σιωπή του.

— Θα φύγω, ψιθύρισε αποφασιστικά ο Άντρίκος, κι' ο Θεός να σου το πληρώσει.

Τη στιγμή, που ο Άντρίκος άρχισε να σέρνεται πίσω με τη βοήθεια του μαύρου, που τον τραβούσε από τα πόδια, ένας μαύρος έριξε έξωλα στη φωτιά. Η φλόγα που ξεπήδησε, φωτίσε το μέρος, που βρισκόταν το ναυτόπουλο.

— Στάσου, σιγά-σιγά, του ψιθύρισε ο Μοραμπέ. Δεν πρέπει να σε δούν.

Ο Άντρίκος έμεινε ακίνητος. Ένας φρουρός σηκώθηκε, έβριξε γύρω τη ματιά του κι' έπειδή δεν είδε τίποτα το ύποπτο, ξανακάθισε.

Η καρδιά του καύμενου του Άντρίκου γτυπούσε δυνατά. Τώρα, που πήρε την απόφασι να δραπέτευση, κάθε στιγμή του φαινόταν χρόνος. Έτρεμε ο μικρός όχι τόσο για τον εαυτό του, όσο για τους φίλους του, που σ'αν μεγαλύτερο, θα πλήρωναν ακριβά τη φυγή του.

Ο Μοραμπέ τουδωσε ακόμη μερικές οδηγίες για το δρόμο που έπρεπε ν' ακολουθήσει και για τα εμπόδια που τυχόν θα συναντούσε.

— Έλα μαζί μου, του είπε ο Άντρίκος.

— Ο Τοπαί θα έβλεπε ότι σ' έσωσα εγώ και θα με σκότωνε!

— Μα να μείνεις στο κτήμα!

— Θα με παραδίδαν στον άφεντη μου και θα με σκότωνε στο ξύλο.

— Γιατί το έφυνες;

— Πήγε να σκοτώσει το παιδί μου. Αυτή τη φορά δε βάσταξα και τον πλήγωσα με το μαχαίρι μου. Δε θα με συ-

χωρέσει ποτέ... Ά, νά, ή φλόγα έσβυσε... Δε θα σε δούν!... Είναι καιρός... φύγε!...

Ο Άντρίκος πήρε γρήγορα το χέρι του μαύρου και το έσφιξε δυνατά. Η αγωνία του δυστυχισμένου μικρού ώπου να φτάσει στο δάσος, δεν περιγράφεται!... Σε κάθε κίνησι των μαύρων, φανταζόταν ότι θα σηκώνονταν να τον σκοτώσουν. Τη στιγμή μάλιστα που έφτασε στα πρώτα δέντρα, ένας μαύρος πετάχτηκε και πήρε τον ίδιο δρόμο μ' αυτόν.

Το αίμα του Άντρίκου πάγωσε. Νόμιζε πιά ότι γάθηκε.

— Θεέ μου, ληψού με! ψιθύρισε.

Ο μαύρος άλλαξε άμέσως διέυθυνσι. Κι' ο Άντρίκος τον είδε να ζητάει καπνό από ένα σύντροφό του.

Σε λίγο ο Άντρίκος, που σερνόταν με μεγάλη προφύλαξι, κατάφερε να ξεφύγει. Άλλά κάθε τρίξιμο φύλλων τον έκανε ν' ανατριχιάζει. Λίγη ώρα βασιάνιστηκε έτσι, ώπου μπόρεσε πιά να σηκωθεί και να περπατήσει. Τα πόδια του όμως και τα νέρια του κι' ακόμα και το πρόσωπό του ήταν ματωμένα από τ' άγκάθια και τους θάμνους.

Επί τέλους, βρήκε ένα μονοπάτι, που είχε γίνει από το πέρασμα των ζώων. Προχώρησε ακόμα αρκετά, ώπου έφτασε το ποτάμι.

Ο Άντρίκος γονάτισε τότε κι' ευναρίστηκε το Θεό που έφυγε τον κίνδυνο. Έπειτα πήρε την άκροποταμιά, κι' άρχισε να τρέχει μ' όλη του τη δύναμι.

Για παιδί της ηλικίας του ήταν δύσκολο πράγμα να τρέξη τόσες λεύγες, χωρίς να νιώσει κόουρασι.

Μα δε λογάριάζε τόσο τον κόπο, όσο τους κινδύνους και τα εμπόδια. Γιατί σκεφτόταν ότι δεν είχε μαζί του ούτε όπλο, ούτε τρόφιμα. Το μέρος εκείνο του ήταν έντελως άγνωστο και κάθε τόσο τον σταματούσαν έκτασεις από άγκάθια και βάλτους, που τον ανάγκαζαν να κάνει το γύρο τους.

Τώρα πιά ο Άντρίκος έννοιωσε για καλά την πείνα και την κοούρασι. Χίλιες φορές του ήρθε να ξαπλωθώ κατ'αρχής και να μείνει εκεί, για να πεθάνει. Άλλ' όταν συλλογίζονταν τη μητέρα του και τους αιχμαλώτους φίλους του, έπαιρνε πάλι θάρρος και δύναμι. Και συνέχισε το δρόμο. Εύτυχως γι αυτόν, άργότερα βγήκε το φεγγάρι και μπορούσε να βαδίσει με κάποια άνεσι.

Λίγο πρίν ξημερώσει, ο Άντρίκος άντίκρυσε μια μεγάλη σάυρα, που κοιμόταν μισοκρυμμένη κάτω από σωρό ξερόφυλλα. Είχε μακρός δυο ποδών. Πώς να κάνει τώρα ο Άντρίκος, που δεν είχε μαζί του παρά το μπιστούνι και το μαχαίρι του; Άν ήταν εκεί οι μαύροι, θα ή σκότωναν και θα την έτρωγαν,

γιατί τους άρέσει πολύ το κρέας της. Έβαλε τότε το μαχαίρι ανάμεσα σ'τα δόντια του, πήρε το μπιστούνι με το δεξί χέρι κι' άρχισε να σέρνεται σιγά-σιγά, για να πλησιάσει την Ιγκουάνα (μεγάλη σάυρα).

Όταν έφτασε δυο βήματα απ' αυτήν, σήκωσε το μπιστούνι του και της κατέφερε ένα δυνατό χτύπημα στο κεφάλι. Η Ιγκουάνα πετάχτηκε με μιάς, πέρασε ανάμεσα σ'τα πόδια τού Άντρίκου, τον αναποδογύρισε, κι' έξασφάνιστηκε.

Ο Άντρίκος σηκώθηκε και την κυνήγησε. Την έφτασε τέλος κι' αποφεύγοντας τα δόντια της, της ρίχτηκε με μπασιουίνες. Κόντενε να την άποτελειώσει, όταν άκουσε πίσω του θόρυβο. Γύρισε το κεφάλι του και είδε λίγο πιο πέρα μια καμηλοπαρδαλί.

Κι' ενώ κατατρομαγμένος κύτταζε το νέο έχθρο, ή καμηλοπαρδαλί έαπλώθηκε χάμω, κι' άρχισε να τρέχει κ' αυτή.

Ο Άντρίκος, χωρίς να βγάλη τα μάτια του από πάνω της, άρχισε να όπισθοχωρεί. Και μόλις έννοιωσε ότι βρέθηκε κοντά σε δέντρο, πήδησε άμέσως απάνω σ'τα κλαδιά του.

Την ίδια στιγμή άκούστηκε ένας πυροβολισμός. Η καμηλοπαρδαλί τινάχτηκε, αλλά δεύτερη σφαίρα την πέτυχε και την έαπλώσε σ'ατά γης. Έξη άνθρωποι β'ήκαν τότε απ' το δάσος.

Ήταν ο Μαρσέλ Γκωτιέ, ο γιαντρός του «Ζάν-Μπάρτ», ο Νορζέκ, ένας μινάς και τρεις μαύροι του κ. Χόφεν.

Ο Άντρίκος, μόλις τους άντίκρυσε, κατέβηκε γρήγορα από το δέντρο κι' έτρεξε να πέσει στην άγκαλιά τους.

Ο μικρός φαινόταν τόσο εξαντλημένος, ώστε ο γιαντρός που τον κύτταζε, δάκρυσε.

— Είσαι πληγωμένος, κατεργαράκο; ρώτησε ο μπάρμπα Ευδάτος με το άγριο ύφος του, αφού πρώτα τον άγκάλιασε.

— Όχι, κύριε Νορζέκ... κουρασμένος μονάχα και πεινασμένος.

— Πάρε να φας, παιδί μου! είπε ο γιαντρός, δίνοντάς του μια γαλέττα από μαγιόκα και μια φέτα χοιρομέρι.

Ο Άντρίκος, μόλις έβαλε την πρώτη μπουκιά στο στόμα του, είπε: — «Ο κύριος Βιλλιέρ κι' ο Φλατάκ είναι αιχμάλωτοι! Τους έπιασαν κάτι μαύροι «μαρρόνοι», και σήμερα θα τους σκοτώσουν. Έγώ κατάφερα να τους ξεφύγω. Με βοήθησε ένας μαύρος κι' έρχομαι να σ'ας είδοποιήσω...

— Τι λές! φώναξε ο ναύτης.

Ο Άντρίκος τότε διηγήθηκε όσα έγιναν από τη στιγμή που χάθηκε ο οδηγός.

— Το πτώμα, που βρήκαμε στο δάσος, σίγουρα θα ήταν το οδηγού! είπε ο γιαντρός. Έκανες πολύ καλά, Άντρίκο. Τώρα, κάθισε να ξεκουραστής και να φας. Ο Νορζέκ κι' εγώ θα σκεφτούμε τι πρέπει να κάνουμε, για να σώσουμε τους φίλους μας.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Χιούμορ

— Μαμά, γιατί βρέχει ο Θεός;
— Για να ποτίσει τ' άμπελα και τα χωράφια, παιδί μου.
— Μπα! Μα τότε γιατί βρέχει και σ'τα καραμύδια!...

Ο μικρός Νταής φωνάζει απ' το κρεβάτι του:

— Μαμά, σόυσε το φως να μη με βλέπουνε πιά οι φύλλοι και τα κουνούλια!...

Η μάμα: Δεν ντρέπεσαι, Κικίτσα; Άκόμα δεν πέρασε μια βδομάδα που πέρασε ή γιαγιά σου, και συ παίζεις μάνο;

Η Κικίτσα: Νά, μαμά, παίζω μόνο σ'τα παύρα κοκκαλά!

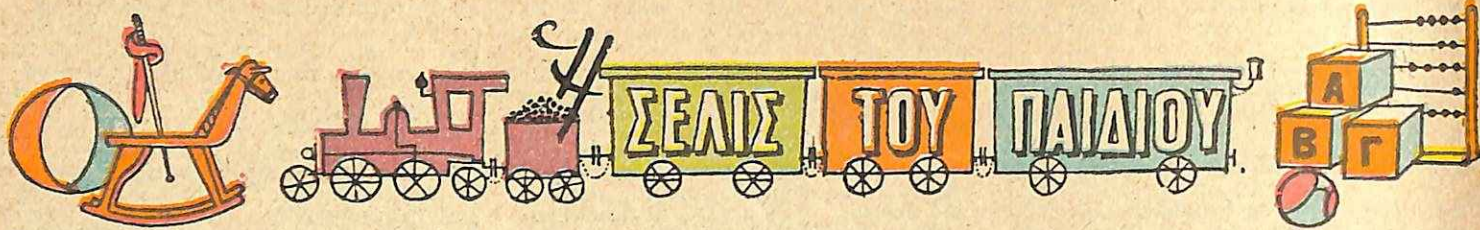
Ένας μαθητής χάζεψι μπροστά στη μύσση ενός εαυροπλάστειου. Κι' ο εαυροπλάστης, για να τον πειράξει, του λέει:

— Ε, πώς σου φαίνονται; Δεν άμφισβάλλω πως αυτή τη στιγμή είσαι έγκλισης ευκτικής.

— Ναι, άπανταίε ο μικρός, Δεν έκανε να σ'αςτα και σ'ας... πτώσεως δοτικής!

— Πό! Πό!... 37 κιλά!...

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

ΑΥΤΟ που θα σας διηγηθώ είναι μία πολύ παλιά ιστορία και γι' αυτό ακριβώς αξίζει να σας την πω, μη τυχόν και την ξεχάσω. Το παλάτι του αυτοκράτορα της Κίνας ήταν υπέροχο. Το καλύτερο του κόσμου! Ήταν δύο γεγάτο πορσελάνες, τόσο πολυτιμές, αλλά και τόσο ευθραυστές, που έπρεπε να κινείται με μέγιστη προσοχή, να μην τους κινήσει κανένα ζήμια.

Ο κήπος του παλατιού είχε κάτι εξαιρετικά λουλούδια και στα μεγαλύτερα από αυτά είχαν βάλει κάτι κουδουνάκια ασημένια, που χτυπούσαν όταν περνούσε κάποιος από κοντά τους, γι' αυτό και κανείς να τα προσέξει. Μάλιστα! Κάθε τι μέσα στον κήπο του αυτοκράτορα ήταν μελετημένο. Και ο κήπος ήταν τόσο μεγάλος, που ούτε αυτός ο αρχικηπουρός δεν ήξερε από που ακριβώς αρχίζει και που τελειώνει.

Προχωρώντας κανείς λίγο πιο πέρα, όπως έκανε τον περπάτο του, έβλεπε σ' ένα θαυμάσιο δάσος με θεωράκια δέντρα και βαθείες, γαλάσιες λίμνες. Το δάσος κατέβαινε μέχρι τη θάλασσα, όπου τα καράβια μπορούσαν να δέσουν τα σκονιά τους στους κορμούς των δέντρων, όπου, κρυμμένο μέσα στην πυκνή φυλλωσιά, κελαιδούσε ένα αηδόνι, με τόσο γλυκά, που ακόμη και ένας φτωχός ψαράς, αντί να κυττάει να ρίξει τα δίχτυα του, να πιάσει κανένα ψάρι, έστεκε σπαρταρώντας, τα βράδια, γι' αυτό ακούστηκαν μελωδικά λάλια του.

— Οέ μου, αναστέναζε. Τι ώραία που κελαιδίζει!...

— Αλλά! έπρεπε να κυττάει και τη δουλειά του και, σ' ένα λίγο, ξεχνούσε το αηδόνι.

— Όσο, το άλλο βράδυ, όταν ξανάρχισε το αηδόνι να κελαιδίζει, ο φτωχός ψαράς άρχισε πάλι να αναστενάζει...

— Αχ! Οέ μου! Τι ώραία που κελαιδίζει! Ταξιδιώτες απ' όλα τα μέρη της γης έβγαιναν στην πρωτεύουσα της Κίνας και χάριζαν μπροστά στο παλάτι και μέσα στον αυτοκρατορικό κήπο, αλλά όταν άκουγαν το αηδόνι, έλεγαν: «Οέ, με μία φωνή».

— Αυτό είναι το πιο ώραίο πράγμα, που έχουμε ακούσει!...

Είχαν να λένε οι ταξιδιώτες, γυρνώντας στα μέρη τους και να γράφουν όλοι απ' αυτούς ήταν γραμματισμένοι, βιβλία επί βιβλίων για την πόλη, για το παλάτι, για τον κήπο, χωρίς να ξεχνούν το αηδόνι, που έλεγαν ότι ήταν το καλύτερο απ' όσα είδαν στην πρωτεύουσα της Κίνας. «Ακόμη κι' όλοι ήξεραν να φτιάχνουν ποιήματα, δε σταματούσαν να γράφουν ύμνους γι' αυτό το αηδόνι, που κελαιδούσε τόσο γλυκά στο δάσος, στην ά-

κρογιαλιά, με τη βαθεία γαλάσι θάλασσα.

Τα βιβλία αυτά κυκλοφορούσαν σ' όλο τον κόσμο. Και, κάποτε, ένα απ' αυτά, έπεσε στα χέρια του αυτοκράτορα.

Καθισμένος στο χρυσό του θρόνο, διάβαζε και ξαναδιάβαζε, σηκώνοντας κάθε λίγο και λιγάκι, από ευχαρίστηση, τους ώμους του, τις θαυμάσιες περιγραφές της πόλεως, του παλατιού και του κήπου και έδελτε πως όλες οι περιγραφές τελείωναν μ' αυτά τα λόγια: «Αλλά το αηδόνι ξεπερνά σε όμορφιά όλα τ' άλλα!».

— Τι είναι αυτό το αηδόνι, τέλος πάντων; φώναζε μία μέρα ο αυτοκράτορας, νευρισμένος. Δεν έχω ιδέα!... Υπάρχει ένα τόσο θαυμάσιο πουλί στο βασίλειό μου; Μέσα στον κήπο μου; Δεν άκουσα ποτέ να γίνη λόγος. Και κύττα, τώρα, να, το μαθαίνω από τα βιβλία!

Φώναζε τότε τον αὐλάρχη, που ήταν τόσο σπουδαίος άνθρωπος, ώστε, αν τύχαινε να του κάνει κανένας κατώτερος, του καμμία ερώτηση, το άπαντούσε με τη λέξη: «Πέπ», που δε σημαίνει τίποτε στην κινεζική γλώσσα.

— Φαίνεται, του έπρεπε ο αυτοκράτορας, ότι υπάρχει εδώ κοντά κάποιο πουλί, που το λένε αηδόνι. Και λένε πως αυτό το πουλί είναι το θαύμα των θαυμάτων του βασιλείου μου. Γιατί δε μου πείτε ποτέ ούτε μία λέξη γι' αυτό το πράμα;

— Δεν άκουσα ποτέ ίσαμε τώρα το όνομά του, έπρεπε ο αὐλάρχης. Δεν παρουσιάστηκε ποτέ στο παλάτι!...

— Λοιπόν, φώναζε ο αυτοκράτορας, θέλω να παρουσιάσει απόψε και να κελαιδήσει για μένα!...

— Όλος ο κόσμος ξέρει, ότι έχω ένα τέτοιο πουλί. Και μόνο εγώ δεν το έχω ακούσει!

— Δεν άκουσα ποτέ μου, ίσαμε τώρα, το όνομά του, ξαναείπε ο αὐλάρχης. Θα ψάξω να το βρω αμέσως!...

— Αλλά που να το βρή;

ΤΟ ΦΤΩΧΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

— Έψαξε κάτω από τις σκάλες του παλατιού, μέσα στα σαλόνια και στους διαδρόμους. Αλλά κανένας απ' όλους βρέθηκεν μπροστά του και τους ρώτησε, δεν έτυχε ν' ακούσουν τίποτε σχετικό με το μαγικό αηδόνι.

Γύρισε, τότε, στον αυτοκράτορα και του έπρεπε πως είχε τη γνώμη, ότι όλα αυτά που γράφουν τα βιβλία για το αηδόνι, είναι παραμύθια.

— Ή αυτοκρατορική μεγαλειότητά σου, του έπρεπε, να μην τα πιστεύω! Είναι φανταστικές ιστορίες.

— Μά το βιβλίο αυτό, που διάβασα, απάντησε ο αυτοκράτορας, μου τσέπει ο παντοδύναμος αυτοκράτορας της Ιαπωνίας. Και δε μπορεί να γράφει ψέματα. Θέλω να

τ' ακούσω, με κάθε τρόπο, αυτό το αηδόνι!

Πρέπει να βρεθώ και να μου κελαιδήσει απόψε, σύμφωνα με την υψηλή επιθυμία μου. Αν δε μου το φέρετε, θα διατάξω να μαστιγωθούν όλοι οι αὐλικοί στο στομάχι, μετά το φαγητό.

Ο αὐλάρχης άρχισε πάλι τα τρεξίματα και τα ψαξίματα κάτω από τις σκάλες του παλατιού. Πίσω ακολουθούσε ολόκληρη η Αὐλή, από περιέργεια, ελπίζοντας, ότι θα τον δὴ σε λίγο να τρώει μερικές βουρδουλές.

— Όλοι ρωτούσαν γι' αυτό το σπουδαίο αηδόνι, που το ήξερε όλος ο κόσμος, εκτός από αυτούς.

Τέλος έπεσαν πάνω σ' ένα φτωχό κορίτσι, που δούλευε στην κουζίνα του παλατιού.

— Ω! Θέε μου! φώναζε αυτό το κορίτσι. Το αηδόνι ζητάει; Μα ναί! Το ξέρω! Βέβαια, κελαιδίζει ώραία! Κάθε βράδυ μου επιτρέπουν να παίρνω μαζί μου στο σπίτι, λίγα αποφάγια από το τραπέζι. Τα πηγαίνω στη μανούλα μου, που είναι άρρωστη. Κάθονται εκεί κάτω, κοντά στην παραλία. Κι' όταν γυρίζω, όσο κουρασμένη κι' αν είμαι, στέκομαι λίγο κάτω από τα δέντρα, ακούω το αηδόνι και το γλυκό κελαιδίμα του μου φέρνει δάκρυα στα μάτια. Μου φαίνεται πως τη στιγμή εκείνη μου δίνει η μανούλα μου ένα γλυκό φιλή.

— Αυτή τη μικρή παραδουλεύτρα της κουζίνας, φώναζε τότε ο αὐλάρχης, θα την προιδώσω σε μαγειρίσα! Και θα της επιτρέπω να στέκεται στην τραπέζα, την ώρα που τρώει ο αυτοκράτορας, αν μάς δείξει που βρίσκεται το αηδόνι. Γιατί είναι καλεσμένο απόψε στο παλάτι!

Και όλη η ακολουθία του παλατιού, με τον αὐλάρχη επικεφαλής, σκόρπισε άμέσως στο δάσος, όπου το αηδόνι είχε τη συνήθεια να κελαιδίζει.

Στη μέση του δρόμου άκουσαν μία αγελάδα να μουγκάζει.

— Α! Το βρήκαμε, επί τέλους! φώναξαν με μία φωνή οι αὐλικοί. Αλλά τι περιεργό πράγμα, ένα πουλάκι να έχει τόσο δυνατή φωνή!...

— Κι' όμως, έτσι είναι!... έπρεπε άλλως. Τόχω ακούσει κι' εγώ πολλές φορές.

— Καλέ όχι! φώναζε η μικρή παραδουλεύτρα. Δεν είναι αυτό το αηδόνι! Αυτή είναι μια αγελάδα. Δε φτάσαμε ακόμη στο μέρος που καθεταί το πουλάκι!

Κάτι πράσινα βατραχάκια άκούστηκαν σ' ένα λίγο να φυλαρούν μέσα στα λασπόνερα του δάσους.

— Είναι υπέροχο! φώναζε ένθουσιασμένος ο Κινεζόπαπας της εκκλησίας του παλατιού. Αξιώθηκα, επί τέλους, να τ' ακούσω! Θαρρείς πως χτυπούν μαζί όλες οι καμπάνες της εκκλησίας!...

— Μά όχι, δέσποτα! Έκανε η μικρή παραδουλεύτρα της κουζίνας. Αυτά που ακούς είναι βατραχάκια!

ΤΟ ΓΚΡΙΖΟ ΠΟΥΛΑΚΙ

Και, τέλος, άκούστηκε από μακριά, μέσα από την πυκνή φυλλωσιά των δέντρων, το κελαιδίμα του αηδονίου.

— Νά! Αυτό είναι, έπρεπε η μικρούλα. Ακούστε! Ακούστε! Είναι κρυμμένο κει μέσα. Και, σηκώνοντας το χέρι, έδειξε με το δάκτυλο, ένα μικρό, γκριζό πουλάκι, κρυμμένο μέσα στα κλαδιά ενός δέντρου.

— Μά είναι δυνατό; έπρεπε ο αὐλάρχης. «Ετσι που είναι, δεν κάνει την παραμικρή εντύπωση. Είναι ένα συνηθισμένο πουλί, σαν όλα. Θάχασε, βέβαια, το χρώμα του από τη σαστισμάρα, βλέποντας τόσο ευγενείς ανθρώπους να το πλησιάζουν».

— Αηδονάκι μου, αηδονάκι μου! φώναζε η μικρή παραδουλεύτρα. Ο χαριτωμένος βασιλιάς μας θέλει απόψε να σ' ακούση να του κελαιδίζει!...

— Με μεγάλη μου χαρά, απάντησε το αηδόνι.

Και συνέχισε το κελαιδίμα του, που έμοιαζε με το κελαιδίμα του νερού, όπως κυλάει ανάμεσα στα βράχια!...

— Θαρρεί κανένας πως χτυπούν κρυστάλλινες καμπάνες, έπρεπε και ο αὐλάρχης. Και τί δυνατή φωνή που βγαίνει από το μικρό του λαρυγγάκι!...

— Μά είναι άπίστευτο αυτό! Τόσον καιρό τώρα και να μην τόχουμε ακούσει διόλου! Θα είναι μία μεγάλη επιτυχία για την Αὐλή

του πολυχρομένου βασιλιά μας!...

— Μήπως θέλει ο Μεγαλειότατος να του ξανακελαιδίσω; ρώτησε το αηδόνι, που, βλέποντας τον αὐλάρχη, τον πέρασε γι' αυτόν αυτοκράτορα.

— Έξοχότατό μου αηδονάκι, του έπρεπε ο αὐλάρχης. Λαμβάνω την τιμή να σε προσκαλέσω, απόψε το βράδυ κιόλας, σε μία γιορτή που θα γίνη στο παλάτι, όπου θα μαγέψης την Αὐλή Μεγαλειότητα, το χαριτωμένο βασιλιά μας με το γλυκόλαλο κελαιδίμα σου.

— Το κελαιδίμα μου, απάντησε το αηδόνι, κάνει περισσότερη εντύπωση ανάμεσα στην πρασιναδα του δέντρου!...

Δέχτηκε, όμως, να τους ακολουθήσει στο παλάτι, όταν έμαθε ότι αυτό ήταν η επιθυμία του αυτοκράτορα.

Στο παλάτι, όλα έλαμπαν από την πάσπα. Οι τοίχοι και τα πατώματα, που ήταν καμμένα από πορσελάνη, γυάλιζαν κάτω από τα θαμπωτικά φάτα, που σκόρπιζαν χιλιάδες χρυσές λάμπες. Γλυκομυρσίδα λουλούδια σκόρπούσαν το μεθυστικό άρωμά τους σ' όλους τους διαδρόμους του παλατιού.

Στη μέση της μεγάλης σάλας, όπου καθόταν ο βασιλιάς στο χρυσό θρόνο του, είχαν στήσει ένα κλαδί καμμένο κι' αυτό από καθαρό χρυσάφι, για να κουνιόσθαι πάνω το αηδόνι. Όλοι οι αὐλικοί ήταν στη σάλα. Ακόμα και η μικρή παραδουλεύτρα της κουζίνας, είχε πάρει την άδεια να στέκεται πίσω από την πόρτα, γιατί, ξεχασα να σας πω, ότι ο αὐλάρχης την είχε κιόλας προιδώσει σε πρώτη μαγειρίσα στο παλάτι! Δεν υπήρχε ούτε ένας αὐλικός, που να μην ήταν εκεί με τα καλύτερα ρούχα του ντυμένος, μ' αυτά που φοριούνται στις μεγάλες τελετές. Κι' όλοι είχαν στήμενα τα μάτια τους στο αηδόνι, που περμένε ποτέ θα του κάνει νόημα ο βασιλιάς γι' αυτό το κελαιδίμα του.

Το κελαιδίμα του αηδονίου ήταν τόσο γλυκό, που ο βασιλιάς δε μπόρεσε να κρατήσει τα δάκρυα, που έρχονταν να κυλούν στα μάτια του. Τόση ήταν η συγκίνησή του κι' η ευχαρίστησή που ένοιωσε, ώστε γι' αυτή στιγμή σηκώθηκε από το θρόνο του και φώναζε πως χαρίζει στο αηδόνι τη χρυσή παντοφλά του!

— Αλλά το αηδόνι ευχαρίστησε το βασιλιά, γιατί ήταν, του έπρεπε, αρκετά ικανοποιημένο.

— Είδα, φώναζε, να κυλούν δάκρυα στα μάγουλά σου. Και αυτό είναι ο πιο ακριβός θησαυρός, γι' μένα!

— Γιατί τα δάκρυα ενός βασιλιά έχουν μεγάλη δύναμη. Μόνο ο Θεός ξέρει πόσο μεγάλη είναι αυτή η δύναμη!...

Και ξανάρχισε πάλι να κελαιδίζει με ούρανια γλυκά.

— Δεν έχω ακούσει ποτέ μου μία τόσο αξιολάτρευτη φιλοφροσύνη! φώναξαν στη σειρά όλοι οι κυρίες της Τιμής.

Και, ρουφώντας όλες από μία γουλιά νερό, άρχισαν να κάνουν γαργάρες, προσπαθώντας να μιμηθούν το κελαιδίμα του αηδονίου.

Ακόμη και οι λακές του παλατιού και οι θεατρίνες δε σταματούσαν να δείχνουν το θαυμασμό τους γι' αυτό το αηδονάκι και ξέρουμε δε πόσο δύσκολο είναι να ευχαριστήση κανείς κάτι τέτοια πρόσωπα.

Στ' αλήθεια, το αηδόνι είχε μεγάλη επιτυχία εκείνο το βράδυ.

Αποφασίστηκε, λοιπόν, να το κρατήσουν στο παλάτι. Θα είχε ξεχωρό κλουδί και θα μπορούσε να πηγαίνει περίπατο δύο φορές την ημέρα. Έπίσης θα είχε και ξεοδο κάθε βράδυ.

Όταν πηγαίνει περίπατο, το ακολουθούσαν δώδεκα υπηρέτες, που ο καθένας τους κρατούσε μία μεταξένια κλωστή, που ήταν δεμένη στο πόδι του αηδονίου, για να μη παρή να πετάξει. Και, φυσικά, ένας τέτοιος περίπατος, δεν είχε το παραμικρό γούστο.

Όλη η πρωτεύουσα της Κίνας δε μιλούσε παρά μόνο γι' αυτό το θαυμάσιο αηδόνι του παλατιού. Όταν συναντούσε κάποιος έναν άλλον στο δρόμο, αντί να του πη καλημέρα, του λέγε:

— Αη... ..δόνι, του άπαντούσε ο άλλος.

Και αναστενάζαν κι' οι δύο μέσα απ' την καρδιά τους. Κάτι παιδάκια, μάλιστα, που δούλευαν σ' ένα λουκανικό, τα βάφτισαν αηδονία, αν και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα μουσικής, εδώ που τα λέμε.

— Αη... ..δόνι, του άπαντούσε ο άλλος.

Και αναστενάζαν κι' οι δύο μέσα απ' την καρδιά τους. Κάτι παιδάκια, μάλιστα, που δούλευαν σ' ένα λουκανικό, τα βάφτισαν αηδονία, αν και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα μουσικής, εδώ που τα λέμε.

— Αη... ..δόνι, του άπαντούσε ο άλλος.

Και αναστενάζαν κι' οι δύο μέσα απ' την καρδιά τους. Κάτι παιδάκια, μάλιστα, που δούλευαν σ' ένα λουκανικό, τα βάφτισαν αηδονία, αν και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα μουσικής, εδώ που τα λέμε.

— Αη... ..δόνι, του άπαντούσε ο άλλος.

Και αναστενάζαν κι' οι δύο μέσα απ' την καρδιά τους. Κάτι παιδάκια, μάλιστα, που δούλευαν σ' ένα λουκανικό, τα βάφτισαν αηδονία, αν και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα μουσικής, εδώ που τα λέμε.

— Αη... ..δόνι, του άπαντούσε ο άλλος.

Και αναστενάζαν κι' οι δύο μέσα απ' την καρδιά τους. Κάτι παιδάκια, μάλιστα, που δούλευαν σ' ένα λουκανικό, τα βάφτισαν αηδονία, αν και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα μουσικής, εδώ που τα λέμε.

— Αη... ..δόνι, του άπαντούσε ο άλλος.

Και αναστενάζαν κι' οι δύο μέσα απ' την καρδιά τους. Κάτι παιδάκια, μάλιστα, που δούλευαν σ' ένα λουκανικό, τα βάφτισαν αηδονία, αν και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα μουσικής, εδώ που τα λέμε.

Το αηδόνι αυτό, μόλις το κούρδισες, άρχισε να κελαιδίζει ένα γλυκό σκοπό, όπως το αληθινό αηδόνι, ανεβοκατεβαίνοντας, με μία χαριτωμένη κίνηση, την ούριτσα του, που ήταν κι' αυτή καμωμένη με χρυσά και ασημένια φτεράκια.

Γύρω από το λαιμουδάκι του ήταν τυλιγμένη μία κορδέλλα, που έγραφε: «Το αηδόνι του αυτοκράτορα της Ιαπωνίας δεν είναι παρ' ένα ταπεινό πουλάκι μπροστά στο αηδόνι του αυτοκράτορα της Κίνας».

— Α! Μά είναι θαυμάσιο! φώναξαν όλοι, με μία φωνή.

Και άμέσως εκείνος, που το πήγε στον αυτοκράτορα, προδίδεσθε Μέγας Αυτοκρατορικός Μεταφορέας Αηδονίων.

— Τώρα, έπρεπε ο αυτοκράτορας, πρέπει να τα βάλουμε να κελαιδίσουν και τα δύο μαζί. Θα κάνουν ένα υπέροχο ντουέτο!...

Και έβγαλαν τα δύο πουλάκια να κελαιδίσουν το ένα πλάι στο άλλο.

— Αλλά η συναυλία δεν πηγαίνει και τόσο περίφημα. Γιατί το αληθινό αηδόνι κελαιδούσε ελεύθερα, όπως του βούλους καλύτερα, ενώ το ψεύτικο κελαιδούσε μόνο, ότι ήταν γραμμένο πάνω στον κυλινδρό της μηχανής του.

— Δε φταίει το ψεύτικο πουλάκι, έπρεπε τη γνώμη του ο αρχιμουσικός του παλατιού. Αυτό τραγουδάει πολύ ώραία. Θα μπορούσε να πη κανείς πως είναι μαθητής μου!

— Έτσι αποφάσισαν να βάλουν το ψεύτικο αηδόνι να κελαιδίζει μόνο του. Έχει κι' αυτό μεγάλη επιτυχία, όπως το αληθινό και επί πλέον έκανε περισσότερη φιγούρα όπως ήταν φορτωμένο με τόσο πολυτίμητα πετράδια.

Τριαντατρείς φορές έπρεπε και ξανάπε τον ίδιο σκοπό, χωρίς να κουραστεί καθόλου. Και όλοι το άκουγαν με την ίδια ευχαρίστηση, αλλά ο αυτοκράτορας σκέφτηκε, ότι ήταν καιρός πια να βάλουν να κελαιδίσουν λίγο και το αληθινό αηδόνι.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

το αληθινό και μάλιστα όχι τόσο γι' αυτό που διαμάντια και τα ρουμπίνια του, όσο γι' αυτό το θαυμάσιο, κρυφό μηχανισμό του.

— Γιατί, έλεγε ο αρχιμουσικός, προσέξτε, σεδαστοί μου αφέντες και πριν απ' όλους ως προσέξη η Μεγαλειότητά σας, τί συμβαίνει με τα δύο αηδονία. Με το αληθινό κανένας δε μπορούσε να ξέρη προκαταβολικά τί σκοπό επρόκειτο να κελαιδίσουν. Ένώ με αυτό εδώ — και έδειξε το ψεύτικο — ξέρουμε τί πρόκειται ν' ακούσουμε. Μπορούμε, αν μάς καπνίσω, να το λύσουμε και να πάρουμε μία ιδέα τί είναι ο μηχανισμός του, να δούμε που βρίσκονται οι κυλινδρόι, πως δούλευουν και πως λειτουργεί το γρανάκι!...

— Αυτό σκέπτομαι κι' εγώ, άρχισαν να φωνάζουν όλοι, ο ένας από δω κι' ο άλλος από κει.

— Έτσι ο αρχιμουσικός πήρε έντολη γι' αυτήν επομένη Κυριακή να κουρντίσει το αηδόνι μπροστά σ' όλο τον κόσμο.

— Θα μπορούσε ακόμα και ο λαός να το ακούση! έπρεπε ο αυτοκράτορας.

Και όλα έγιναν σύμφωνα με το θέλημά του. Όσοι το άκουσαν την Κυριακή, έμειναν κι' αυτοί κατενθουσιασμένοι. Μοναχά οι ψαράδες στην παραλία, που είχαν ακούσει πολλές φορές το αληθινό αηδόνι, είπαν, με μασσημένα λόγια:

— Μά βέβαια! Είναι υπέροχο και αυτό. Κελαιδίζει ώραία. Μοιάζει με αληθινό... αλλά...

— Τι αλλά!...

— Νά! Πως να στο πω; Μου φαίνεται σ' αυτό το λείπη κάτι!...

Το αληθινό αηδόνι, διέταξε ο αυτοκράτορας, να το στείλουν έξω, έξω από την Κίνα.

Το μηχανικό αηδόνι πήρε τη θέση του στο παλάτι. Το έφτιαξαν μία φωλιτσα από μεταί, απέναντι από το κρεβάτι του αυτοκράτορα και όλα τα δώρα που τούκαναν κάθε τόσο, χρυσάφια και πολύτιμα πετράδια, τα άπλωναν τριγύρω του και, στο τέλος, το δίδωσαν Πρώτο Τραγουδιστή στο Βραβυνό Τραπέζι του αυτοκράτορα. Έπίσης το κατατάξαν πρώτο στην αὐλική ιεραρχία, πρώτο από τα άριστερα του αυτοκράτορα, γι' αυτό ναί κοντά στην καρδιά του, γιατί, όπως θα έρετε, και οι αυτοκράτορες έχουν την καρδιά στο άριστερό μέρος, όπως όλος ο κόσμος.

Και, για να τελειώνουμε, ο αρχιμουσικός του παλατιού έγραψε είκοσιπέντε βιβλία σχετικά με το μηχανικό αηδόνι, που καθένα απ' αυτά, ήταν γεμάτο ατράνταχτα επιχειρήματα και ήταν τόσο μεγάλο και είχε τόσο δύσκολες κινεζικές λέξεις, που όλοι έλεγαν, ότι το διάβασαν και τους έρεσε πολύ, γιατί αλ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές, σε μία στιγμή που όλοι παρακολουθούσαν δεν πρόσεξε, ότι, πριν από λίγες μέ-

— Αλλά που ήταν; Πού είχε τρυπώσει; Καρές

κουγες άκόμη και τὰ χαμίνια νὰ σφυρίζουν στο δρόμο: «Τσι-τσι-τσι, γλου-γλου-γλου!». Ήταν αληθινή μαγεία!

Άλλα, ένα βράδυ, πάνω που τὸ ψεύτικο ἀπὸν ἔπλεκε τὴν πιδ γλυκεία νύκτα τοῦ τραγουδιού του, ἐνῶ ὁ αὐτοκράτορας, ξεπλωμένος ἀκόμη στὸ κρεβάτι, τὸ παρακολουθοῦσε μὲ μάτια μισόκλειστα ἀπὸ εὐχαρίστησι, ἀκούστηκε ἕνα «κρακ» ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ μηχανήματος, ἕνα ἐλατήριο τινάχτηκε ἔξω, μερικές ροδέλλες κύλησαν στὸ πάτωμα. Καὶ τὸ ψεύτικο ἀπὸν σταμάτησε ἀμέσως τὸ γλυκὸ σκοπὸ του.

Ὁ αὐτοκράτορας πετάχτηκε ξαφνιασμένος ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Φώναξε ἀμέσως τὸ γιὰτὸ τοῦ παλατιοῦ. «Άλλα τί μποροῦσε νὰ κάνῃ ὁ γιὰτὸς σ' ἕνα ψεύτικο πουλάκι;

Ὁ βασιλιάς ἦταν ἀπαρηγόρητος!

Πέρασαν, ἔτσι, ἄλλα πέντε χρόνια. Ὁλητὴ αὐτοκρατορία ἦταν βυθισμένη σὲ μεγάλο πένθος. Γιατὶ ὅλοι οἱ Κινέζοι ἀγαποῦσαν εὐλκρινῆναι τὸν αὐτοκράτορά τους, ποὺ εἶχε πεσεῖ ἀρρωστος στὸ κρεβάτι, χωρὶς ἐλπίδα γιὰ τρείας. Εἶχαν μάλιστα ἐκλέξει καὶ τὸ διάδοχο τοῦ Ὁρόνου καὶ ὁ κόσμος, ποὺ μαζεύονταν ἔξω ἀπὸ τὸ παλάτι, λυπημένους, ρωτοῦσε τὸν αὐλάρχη πῶς πᾶει ἡ ἀρρώστια τοῦ βασιλιά.

— Πέ! ἀπαντοῦσε ὁ αὐλάρχης. Καὶ χαμίνια, περὶλύπος, τὰ μάτια.

ΟΙ ΞΩΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Ὡστόσο ὁ αὐτοκράτορας δὲν εἶχε πεθάνει ἀκόμη. Κουδουριασμένος καὶ σταχτοκίτρινος, ἦταν ξαπλωμένος στὸ μεγάλο, βασιλικὸ κρεβάτι μὲ τὶς μακριές, βελούδινες κουρτίνες, δεμένες μὲ χρυσές καρδέλλες.

Ὁ δυστυχισμένος ὁ αὐτοκράτορας, μολὶς μποροῦσε νὰ πάρῃ ἀνάσα, φαινόταν σὰ νὰ ἔχῃ ἕνα μεγάλο βάρος, ποὺ τὸν πλάκωνε τὸ στήθος. Γιατὶ μὴ στιγμῇ, μισάνοιξε καὶ τὰ μάτια του καὶ εἶδε τὸ Χάρο νὰ κάθεται στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ μὲ τὸ χρυσὸ του στέμμα στὸ κεφάλι. Κρατοῦσε μὲ τὸ ἕνα χερὶ τὸ χρυσὸ σπαθὶ τοῦ αὐτοκράτορα καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὸ μεγαλόπρεπο λάβρο τοῦ καὶ, σκορπιμένα, ἔδω καὶ κεί, ἀνάμεσα στὶς σούρες ποὺ σχηματίζαν οἱ βελούδινες κουρτίνες, φάνταζαν διάφορα ξωτικά πρόσωπα, φαντάσματα μὲ σατανικὴ ἔκφρασι καὶ ἄλλα, ποὺ εἶχαν μὴ ἀγγελικὴ γλῶσσα.

Οἱ μορφὲς αὐτὲς παρασταίνανε τὶς καλὲς καὶ τὶς κακὲς πράξεις τοῦ αὐτοκράτορα, ποὺ στύλωνε πάνω τους τὰ μάτια του, τὴ στιγμῇ ἀκριβῶς ποὺ ὁ Χάρος ἄρχισε νὰ πλάκωνῃ τὸ στήθος του.

— Θυμάσαι; τοῦ σφύριζε μὲ σαρκασμὸ κάποια ἀπὸ τὶς ξωτικές μορφές.

— Θυμάσαι; τοῦ ξανασφύριξε μὴ ἄλλη.

Καὶ κάθε μὴ τὸ θυμίζει διάφορες πράξεις τοῦ καὶ αὐτὸ ἔκανε νὰ μουσκεῖ τὸ μέτωπο τοῦ αὐτοκράτορα ἀπὸ κομπάκια-κομπάκια κρύου ἰδρώτα, ποὺ λάμπανε σὰ μργαριτάρια.

— Δὲν ἔμαθα ποτὲ τίποτ' ἀπ' ὅλα αὐτά, μουρμουρίζε ὁ αὐτοκράτορας, μὲ σδυμένη φωνή.

Κι' ὕστερα, συγκεντρώνοντας τὶς δυνάμεις του, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ, μέσα στὸ ἐπιθανάτιο παραμιλητό του:

Τὴ μουσική. Νὰ παίξῃ ἡ μουσική! Ἀλλά καὶ σὺ, χρυσὸ μου ἀπὸνάκι, γιατί δὲν κελαιδεῖς λιγάκι; Δὲ σὲ σκέπασα μὲ χρυσάφι καὶ μὲ πολύτιμα πετράδια; Δὲ σοὺ κρέμασα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια τὴ χρυσὴ παντόφλα μου στὸ λαϊμουδάκι σου; Κελαιδῶς, λοιπόν! Κελαιδῶς, χρυσὸ μου!

Ἀλλά τὸ ψεύτικο ἀπὸν οὔτε φωνῇ, οὔτε ἀκρόασι.

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Πετοῦσαν στραβά!..

Στὴν ἐσχάτὴ τὰ δυὸ ἀδελφάκια, ὁ Σάκης κι' ὁ Μάκης, ἔχουν βρῇ κρυφὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τους μὴ πολὺ ἀσχημὴ ἀποσκόλησι.

Κυνήγανε πουλιὰ μὲ σφεντόνες! — Ἐτοί θα γίνουμε καλοὶ κυνηγοί, σὰν μεγαλώσουμε... λέει ὁ ἕνας στὸν ἄλλον καὶ καμαρώνουνε γιὰ τὰ θλιβερά κατορθώματά τους.

Γιὰ νὰ μᾶστε ὁμῶς εὐλκρινεῖς μονάχα ὁ Σάκης καμαρώνει, γιατί ὁ Μάκης δὲν πέτυχε ὡς τώρα οὔτε πτερό.

— Ὅτι αἱ δὲ δικὰ τῆς σφεντόνας μου, ποὺ εἶναι στραβὰ! δικαιολογεῖ τὶς ἀποτυχίες του στὸν Σάκη, γεμάτος παρήγορο.

Ὁποῦ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀναλαμπάνει νὰ τοῦ φτιάξῃ μὴ καινούργια σφεντόνα. — Ἀλλά καὶ παλὶ ὁ Μάκης δὲν καταφέρνει τίποτα.

— Ὡς τώρα ἔλεγε πῶς ἔφταιγε ἡ δικὰ τῆς σφεντόνας σου, ποὺ ἦταν στραβή. Ἐγὼ σοὺ ἔφτιαξα καινούργια, μὰ εὐὲ δὲ χτύπησε τίποτα ἀκόμη... τοῦ λέει ὁ Σάκης.

Κι' ὁ Μάκης, γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ, ἀπαντᾷ:

— Τί νὰ σοὺ κάνω, ἀφοῦ τώρα ἔρχομαι νὰ πετᾶνε... στραβὰ τὰ πουλιὰ!

MIKY MAOVS

Ὡστόσο, ὁ Χάρος ἐξακολουθοῦσε νὰ κυτᾶ τὸν αὐτοκράτορα μὲ τὶς μαῦρες, ἄδειες τρυπες τῶν ματιῶν του καὶ μέσα στὴν αὐτοκρατορικὴ κρεβατοκάμαρα βασιλεῖ ἡ σιγὴ, μὴ τρομακτικὴ γαλήνη.

Ξαφνικά, μὴ μουσική, σὰν οὐράνια ἀρμονία, ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο. Ἦταν ἕνα γλυκὸ, ὑπέροχο τραγούδι. Ἦταν τὸ μικρὸ ἀπὸν, τὸ ἀληθινὸ ἀπὸν, καθισμένο σ' ἕνα κλαδί, ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο, ποὺ εἶχε ἀκούσει φαίνεται πῶς ὁ βασιλιάς ἦταν βαρετὰ ἀρρωστος καὶ ἔτρεφε νὰ τοῦ κελαιδῇ ἕνα σκοπὸ, γιὰ νὰ τὸν σταλάξῃ στὴν καρδιά λίγη παρηγορία καὶ ἐλπίδα.

Ὅσο προχωροῦσε τὸ κελαιδί, οἱ ξωτικές μορφὲς ἀρχίνασαν νὰ σβύνουν μὴ-μὴ καὶ νὰ χάνονται πίσω ἀπὸ τὶς βελούδινες κουρτίνες. Τὸ αἶμα, σὲ λίγο, ἔτρεχε μὲ περισσότερη δύναμι στὸ αἶμα κορμὶ τοῦ αὐτοκράτορα. Ἀκόμα καὶ ὁ Χάρος ἀκούγε μὲ συγκίνησι τὸ τραγούδι καὶ μουρμουρίζε, κάθε λίγο καὶ λιγάκι:

— Λέγε, ἀπὸνάκι, Λέγε...

— Ναί! Ἀλλά δὲς μου πρῶτα τὸ χρυσὸ σπαθὶ τοῦ αὐτοκράτορα, εἶπε τὸ ἀπὸν. Δὲς μου τὴν αὐτοκρατορικὴ κορώνα.

Καὶ ὁ Χάρος τοῦ εἶπε ὅ,τι τοῦ ζητοῦσε ὕστερ ἀπὸ κάθε τραγούδι.

Ἀλλὰ τὸ ἀπὸν ἐξακολουθοῦσε τὸ γλυκὸ κελαιδί. Τραγουδοῦσε τὴ γαλήνη τοῦ κοιμητηρίου μὲ τὰ δεινρολίβανα, τὴ γλυκομύριστη κουφεζιλιὰ καὶ τὸ ἀπαλὸ χορτάρι, ποὺ τὸ ποτίζουν τὰ δάκρυα τῶν ζωντανῶν, τὴν ὥρα ποὺ κλαῖνε τοὺς νεκροὺς τῶν.

Συνεπαρμένους, τότε, ὁ Χάρος ἀπὸ τὴ λύπη τοῦ ἀπὸν, γλύστρησε ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο καὶ χάρθηκε μέσα στὸ σκοτάδι, σὰν ἀσπρη, παγωμένη πάχνη.

— Εὐχαριστῶ! Εὐχαριστῶ, ἀγαπημένο μου οὐράνιο πουλάκι, μουρμούρισε ὁ αὐτοκράτορας. Σὲ ἔχω καλά! Ἐμένα ποὺ σ' εἰδίωσα ἀπὸ τὸ παλάτι μου, ποὺ σ' ἐξώρισα ἀπὸ τὸ βασιλεῖό μου, δὲ μοὺ κράτησες κακία! Ἐ-διδῶς μὲ τὸ γλυκὸ λάλημά σου ἀπὸ τὸ κρεβάτι μου τὰ κακὰ φαντάσματα κι' ἔβγαλες

τὸ θάνατο ἀπὸ τὴν καρδιά μου. Πές μου πῶς νὰ σὲ ἀνταμειψῶ;

— Μὰ τῶκανες κιόλας, αὐτοκράτορά μου, εἶπε τὸ ἀπὸν. Εἶδα νὰ τρέχουν δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτια σου, τὴν πρώτη φορὰ ποὺ κελαιδῶσα μπροστὰ σου καὶ δὲ θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ. Αὐτὰ εἶναι τὰ δάκρυα ποὺ κάνουν τὸ πῶς μεγάλο καλὸ στὴν καρδιά ἐνὸς καλλιτέχνη.

— Σ' εὐχαριστῶ, καλὸ μου ἀπὸνάκι!

— Ἀλλὰ τώρα κοιμήσου... εἶπε τὸ ἀπὸν. Κοιμήσου, γιὰ νὰ ξαναβρῇς δύναμι καὶ ὑγεία. Καὶ ἐγὼ θὰ κελαιδῶ σιμὰ σου καὶ θὰ σὲ νανορίζω...

Σὲ λίγο, ὁ βασιλιάς βυθίστηκε σ' ἕναν ὕπνο, ποὺ ἦταν πραγματικὸ βάλαμο γιὰ τὸ κουρασμένο κορμὶ του.

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΑΗΔΟΝΙΟΥ

Οἱ ἀχτίδες τοῦ ἡλιοῦ, μπαίνοντας τὸ πρῶτ, ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο, βρῆκαν τὸ βασιλεῖα ξυπνητὸ καὶ δυναμωμένο. Κανένας ἀπὸ τοὺς καμαριέρηδες δὲν εἶχε μὴ ἀκόμη στὴν κρεβατοκάμαρά του. Ὅλοι τὸν περνοῦσαν γιὰ πεθασμένο πιά. Ἀλλὰ τὸ ἀπὸν, καθιστὸν ἀκόμα στὸ κλαδί τοῦ δέντρου, ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ παλατιοῦ καὶ κελαιδῶσε, μὲ τὴ γλυκεία λαλιά του.

Πρέπει νὰ μείνῃς γιὰ πάντα κοντὰ μου, τοῦ εἶπε ὁ αὐτοκράτορας. Δὲ θὰ κελαιδῇς παρὰ μόνον κάθε φορὰ ποὺ ἔχεις κέφι. Καὶ αὐτὸ τὸ ψεύτικο ἀπὸν, θὰ τὸ κάνει χίλια κομμάτια.

Μὴν τὸ κάνης αὐτὸ, παρακάλεσε τὸ ἀπὸν. Ἐκανε τὸ κακόμοιρο ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσῃ. Κράτησέ το ὅπως τῶχες ἴσαμε σήμερα.

Ἐγὼ δὲ μπορῶ νὰ μείνῃ γιὰ πάντα στὸ παλάτι. Ἀλλὰ ἄφρη μὲ νὰ ἐρχομαι νὰ σὲ βλέπω, ποτε-ποτε. Ὁδράγωμαι τὸ βράδυ νὰ κουνιάζω σ' αὐτὸ τὸ κλαδάκι, ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρό σου, νὰ σοὺ κελαιδῶ, ὅχι μόνο γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω, μὰ ἀκόμη γιὰ νὰ σὲ κάνω νὰ σκέφτεσαι λιγάκι.

Ἐὰ σοὺ τραγουδῶ γιὰ ὅλα τὰ κακὰ, ποὺ γίνονται γύρω σου, χωρὶς νὰ τὰ μαθαίνεις, γιατί σου τὰ κρύβουν. Ἐγὼ μικρὸς, φτερωτὸς τραγουδιστής, ὅπως εἶμαι, πετῶ παντοῦ ἕνα γύρο. Πηγαίνω στὸς φτωχοὺς φαρᾶδες. Στὰ σπιτία τῶν χωρικῶν. Βρίσκομαι διαρκῶς κοντὰ σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ εἶναι μακριὰ ἀπὸ σένα καὶ ἀπὸ τὸ παλάτι.

Ἀπὸ σένα ἀγαπῶ πῶς πολὺ τὴν καρδιά σου παρὰ τὴ χρυσὴ κορώνα ποὺ φορᾷς στὸ κεφάλι σου, γιατί μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά ἀκτινοβολεῖ κάτι ποὺ μοιάζει μὲ οὐράνιο ἄρωμα, μὲ ἅγιο μύρο. Θάξω... Ὡς κελαιδῶ γιὰ σένα... Ἀλλὰ δὲ μοὺ ὑποσχέθης καὶ σὺ κάτι ποὺ δὲ σοὺ ζητήσω;

— Πές μου! Ὅ,τι θέλεις, φώναξε ὁ αὐτοκράτορας.

— Δὲ σοὺ ζητῶ παρὰ μόνον μὴ χάρι: Νὰ μὴ πῆς σὲ κανένα ἀπολυτῶς, ὅ,τι ἔχεις ἕνα πουλάκι, ποὺ ἔρχεται καὶ σοὺ τὰ λέει ὅλα...

— Γιατί; ρώτησε ἐκεῖνος.

— Ἐτοί θα εἶναι καλύτερα, ἀπάντησε τὸ ἀπὸν.

Καὶ, ἀνοίγοντας τὰ φτερά του, χύθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο.

Τὴ στιγμῇ ἐκείνῃ μπῆκαν μέσα στὴν κρεβατοκάμαρα οἱ ὑπνέτες, γιὰ νὰ ρίξουν μὴ τελευταία ματιὰ στὸ νεκρὸ αὐτοκράτορα.

Δὲν τάχασαν καθόλου, ποὺ τὸν εἶδαν ζωντανό, στὸ πόδι!

Καὶ ὁ αὐτοκράτορας τοὺς εἶπε:

— Καλημέρα!

ΑΝΤΕΡΞΕΝ

ΤΑ ΖΩΑ καὶ ἡ τηλεόρασι

Τὰ παράξενα πειράματα τοῦ Γερμανοῦ «ψυχολόγου τῶν ζώων» δόκτορος Σένδερς

Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς Σένδερς, ποὺ θεωρεῖται στὴ χώρα του ὡς αὐθεντία στὴν ψυχολογία τῶν ζώων, ἐγκαίνιασε, ἀπὸ τοὺς γερμανικοὺς σταθμοὺς τηλεόρασεως, μὴ μοναδικὴ στὸ εἶδος τῆς σειρᾶς πειραμάτων, ποὺ στέφθηκε ἀπὸ ἐκπληκτικὴ ἀληθινὰ ἐπιτυχία. Τὰ πειράματα αὐτὰ ἦταν ἐκπομπὲς μὲ πρωταγωνιστὲς ζῶα καὶ προορίζονταν... γιὰ τὰ ζῶα!

Στὸ ἐρώτημα, ποὺ ἀποτελοῦσε τὸν βασικὸ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τῶν πειραμάτων, ἂν ἕνα ζῶο μπορῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς τηλεόρασεως ἕνα ἄλλο ζῶο, δόθηκε μὴ πανηγυρικὰ καταφατικὴ ἀπάντησι: Ὅλα τὰ τετραπόδα ἀναγνώριζαν — ἀπὸ ἀπόσται ὡς τεσσάρων μέτρων, κατ' ἀνάτα ὅριον — τὰ ζῶα ποὺ παρουσίαζε ἡ ὁδὸν καὶ ἀντιδράσανε, κατὰ τὸν τρόπο ποὺ ὁ ἀντιδρούσαν κι' ἂν τὰ βλέπανε μὲ σάρκα καὶ ὀστά!

Ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία σημείωσε τὸ πείρασμα, ποὺ στὸ ἐκράν τῆς τηλεόρασεως πρωταγωνιστοῦσε ἕνας ποντικός, ἐνῶ ἀπέναντι στὴ συσκευή εἶχε τοποθετηθῇ, ὡς θεατῆς, μὴ γάτα.

Μολὶς ὁ ποντικός παρουσιάστηκε στὴν ὁδὸν, ξεπροβάλλοντας πρῶτα τὸ μουσοῦδι τοῦ κι' ἔπειτα ὁλόκληρο τὸ σῶμα τοῦ, ἡ γάτα, ἡσυχάτη ὡς ἐκείνη τὴ στιγμῇ, ἀναστατώθηκε. Μ' ἕνα τρομερὸ πηδημα, ὤρμησε πάνω στὴ συσκευή, γαντζώθηκε μὲ τὸ ἕνα μπροστινὸ πόδι τῆς καὶ ἐπεχείρησε μὲ τὸ ἄλλο... νὰ ξεσκίση τὸν ποντικό!

Ποῖα ἀκριβῶς αἰσθήματα δημιουργήθηκαν μέσα τῆς, δταν διαπίστωσε πῶς ὁ ποντικός δὲν ἦταν παρὰ μὴ ἄσχηρη, ἀλλή σκιά πίσω ἀπὸ τὸ λεῖο γυαλί, κανεὶς, βέβαια, δὲ μπορεῖ νὰ τὸ ξέρῃ. Τὸ ἀποτέλεσμα, ὅμως, ἦταν πῶς ἀπὸ τὴ στιγμῇ ἐκείνῃ ἡσυχάσε ἐντελῶς καὶ γύρισε τὴ ράχη τῆς ἀδιόφορη στὸν ποντικό τῆς ὁδόν.

Τὸ ἐπόμενο πείρασμα, ποὺ ἔγινε μὲ τὴν ἴδια ἐκλεκτὴ σιαμέζικη γάτα ὡς θεατῆς, ἦταν ἀκόμη πῶς τοῖς ποὺ καὶ οἱ εἰδικοί περιμέναν τὴν ἐξελίξι τοῦ μὲ ἀληθινὴ ἀγωνία. Τὴ φορὰ αὐτῇ, ἡ ὁδὸν παρουσίαζε κάτι πῶς «σύνθετο», μὴ ὁλοκληρωμένη παράστασι: Τὸ κυνήγι ἐνὸς ποντικοῦ ἀπὸ γάτα. Ὡς μποροῦσε ἄραγε ἡ γάτα-θεατῆς ν' ἀντιλήφθῃ αὐτὴ τὴν παράστασι;

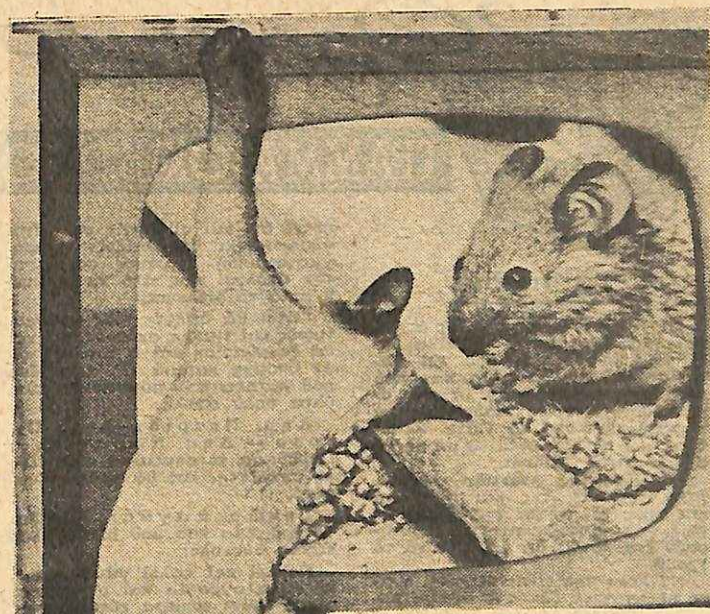
Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν κι' ἐδῶ θετικό. Ἡ σιαμέζικη γάτα κάρφωσε τὰ μάτια τῆς στὸ ἐκράν καὶ ἡ τρίχα τῆς εἶχε ἀνασηκωθῇ! Ἦταν φανερό πῶς «καταλάβαινε»: Ἀναγνώριζε ἕνα γεγονός, παρακολουθοῦσε μὴ παράστασι! Ἡ νομισμένη τῆς ἀποδεικνύονταν μεγαλύτερη ἀπ' ὅσο ἐλπίζανε ἀρχικά οἱ ὀργανωτὲς τοῦ θεάματος.

Ἀκόμη μεγαλύτερη ἐπιτυχία ἀπὸ τὰ πειράματα μὲ γάτες σημείωσαν τὰ πειράματα μὲ σκύλους. Οἱ σκύλοι διαπίστωσαν, ὅτι εἶναι — ἀνάμεσα στὸν κόσμο τῶν τετραπόδων, ἔννοεῖται — οἱ ἰδεώδεις θεατῆς τῆς τηλεόρασεως καὶ προβλέπεται νὰ γίνῃ, εἰδικά γι' αὐτοὺς, μὴ νέα, πολὺ πῶς «προχωρημένη» σειρά πειραμάτων.

Ὅλοι οἱ σκύλοι, ποὺ διαλέχθηκαν γιὰ τηλεθεατῆς, παρακολουθῆσαν μὲ ἀληθινὰ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον τὶς κινήσεις τῶν ὁμοφύλων τους στὴν ὁδὸν καὶ ἀπορροφήθηκαν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸ θέαμα. Παρατηρήθηκε, ὅστόσο, ὅτι ἡ προσοχὴ τοὺς ἔσπασε γρήγορα, δταν ἡ σκηνὴ ἦταν «βουδῇ», δταν, ὁλοσὴ βλέπανε τὸ σκύλο τῆς ὁδόν, χωρὶς νὰ τὸν ἀκούν, νὰ γαυγίζῃ ἡ νὰ προκαλῇ τοὺς ἄλλους θορύβους, ποὺ θὰ ἦταν «φυσικὸς νὰ προκαλῇ».

Ἀντίθετα, ἡ παραίτησι τῆς πραγματικότητος ὁλοκληρωνόταν γιὰ τοὺς σκύλους τηλεθεατῆς, δταν ὁ τετραπόδος... στὰρ τῆς τηλεόρασεως ἀκούονταν νὰ γαυγίζῃ, νὰ βηματίζῃ κλπ. Τὸ ἐνδιαφέρον τοὺς κρατιόταν ἐντονώτατο καὶ ἀπερίσπαστο γιὰ ὅση ὥρα διαρκοῦσε ἡ παράστασι.

Ἀπὸ τὰ περιεργότατα καὶ πῶς ἐπιτυχημένα πειράματα, ποὺ ὀργάνωσαν ὁ δόκτορ Σένδερς κι' οἱ συνεργάτες του, ἦταν κι' ἕνα, προοριζόμενο... γιὰ κότες. Τοποθέτησαν τὴ συσκευή τῆς τηλεόρασεως σ' ἕνα κοτῆσι καὶ παρουσίασαν στὴν ὁδὸν τρία αὐγά μέσα σ' ἄχυρα, ὡστε νὰ δοθῇ ἡ ἐντύπωσι πῶς εἶναι... φρέσκα. Ἡ κότα, ποὺ ἀντίκρισε αὐτὸ τὸ θέαμα, ἐπηρεάστηκε σὲ τρομερὸ βαθμὸ. Κακαρίζοντας, βρέθηκε μ' ἕνα φτερούγιωμα στὴ φωλιά τῆς. Ἡ συσκευή τῆς ἀκολούθησε. Ἀλλὰ, πρὶν ἀκόμη προλάβουν νὰ τὴν ἐγκαταστήσουν, οἱ ὀργανωτὲς τοῦ πειράματος διαπίστωσαν πῶς τὰ τρία αὐγά... εἶχαν γίνῃ τέσσερα. Ἡ κότα εἶχε γεννήσει... μὴ τὴν ἐπιδρασι τῆς τηλεόρασεως.

Ἡ γάτα ὤρμησε στὸ ἐκράν, γιὰ νὰ ξεσκίση τὸν ποντικό!

Σύμπτωσι, θὰ πῆτε ἴσως... Καὶ ὅμως ὅχι! Ἡ ἐπαναλήψι τοῦ πειράματος, μὴ μὴ ἄλλη κότα γιὰ τηλεθεατῆς, κατὰλξε στὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἀποτέλεσμα. Συμπέρασμα: ἡ τηλεόρασι εἶναι ἕνα θαυμάσιο μέσο... γιὰ τὴν αἰσθησι τῆς ὁμοπαγωγῆς!

Ἀνάλογη ἐπιτυχία ἔσπεψε καὶ τὰ πειράματα τοῦ δόκτορος Σένδερς μὲ πιθήκους. Γιατὶ τὰ πειράματα αὐτὰ, μενακλήθηκε εἰδικῶς ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν μὴ φημισμένη γιὰ τὴν ἐξυπνάδα τῆς πιθήκων τοῦ Ζωολογικοῦ κήπου τοῦ Λονδίνου, ἡ Μπέτου, ποὺ ἔδωσε γιὰ τοὺς ὁμοφύλους τῆς ἀπὸ τὴν τηλεόρασι ἕνα... ρεσιτάλ πιάνου!

Ἡ Μπέτου εἶχε ἀποκτήσει, κυρίως, τὴ μεγάλη φήμη τῆς μὴ τοὺς πινάκες... μοντέρνας τεχνολογίας, ποὺ ζωγράφει βουδῶντας τὰ νύχια τῆς στὶς μπονιέρες. Οἱ πίνακες ἐκεῖνοι εἶχαν καταπλήξει τοὺς εἰδικούς καὶ πολλοὺς, χωρὶς νὰ ξέρουν πῶς προέρχονται ἀπὸ μὴ πιθήκων, τοὺς εἶχαν θεωρήσει ὡς ἐμπνευσμένους κατευθεῖαν ἀπὸ τὸν Πικάσο! Μὲ τὸ πείρασμα τοῦ καιροῦ, ὅμως, ἡ Μπέτου ἄρχισε νὰ βαρύνεται τὴ ζωγραφικὴ καὶ οἱ ἐπιστήμονες, ποὺ τὴν παρακολουθοῦσαν, φρόντισαν, γιὰ νὰ μὴν πάῃ χαμένο τὸ καλλιτεχνικὸ ταλέντο τῆς, νὰ μεταπορίσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς στὴ μουσική!

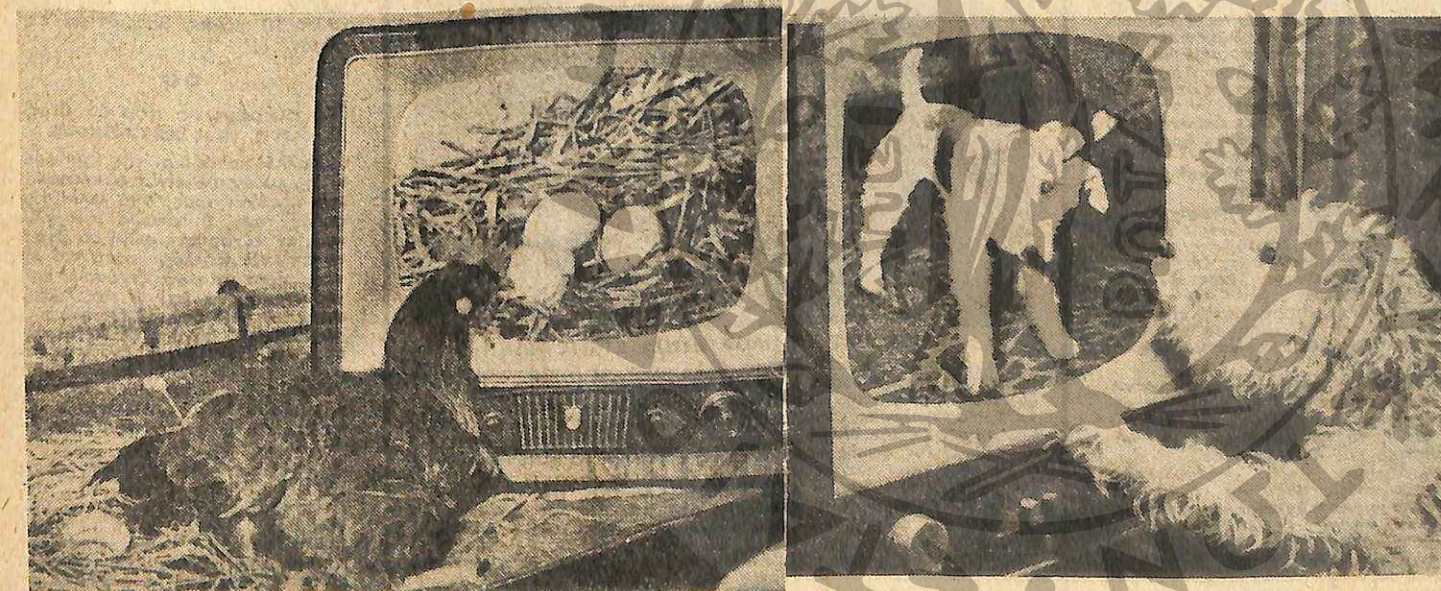
Τὸ ρεσιτάλ πιάνου, ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὴν Μπέτου στὴ γερμανικὴ τηλεόρασι, ἀποδείχθηκε πῶς, ὅχι μόνο ἡ Μπέτου εἶναι ἕνας ἐξαιρετικὸς βιρτουόζος, ἀλλὰ καὶ πῶς ἀρκεῖται ἀπὸ τοὺς ὁμοφύλους τῆς, ποὺ τὴν παρακολουθῆσαν μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον, εἶναι, ἴσως, προικισμένοι... μὲ μουσικὸ αὐτί!

Ὡστόσο, ἀντιμέτωπος στὶς τόσες ἐπιτυχίες τοῦ, ὁ δόκτορ Σένδερς σημείωσε καὶ μὴ ἀτυχία δταν θέλησε νὰ πειραματισθῇ μὲ κινούμενα σκίτσα.

Γιὰ τὸ πείρασμα αὐτὸ χρησιμοποίησε, ἀπὸ τὴν ὁδὸν, τὴ λείαν, ποὺ χρησιμοποιεῖ γιὰ ὅλα οἱς ἐκπομπὲς τοῦ ὁ βασιστικὸς σταθμὸς τηλεόρασεως — μὴ λείαν σχεδιασμένη μὲ πολὺ γούστο, ποὺ κλείνει πονηρὰ τὸ ἕνα τῆς μάτι καὶ γυπάζει μὲ τὴν οὐρᾶ τῆς ἕνα ταμποῦρλο... καὶ, γιὰ τηλεθεατῆς μὴ ἀληθινὴ λείαν τοῦ τεχνολογικοῦ τοῦ Λάβας, τὴ Μαίρη.

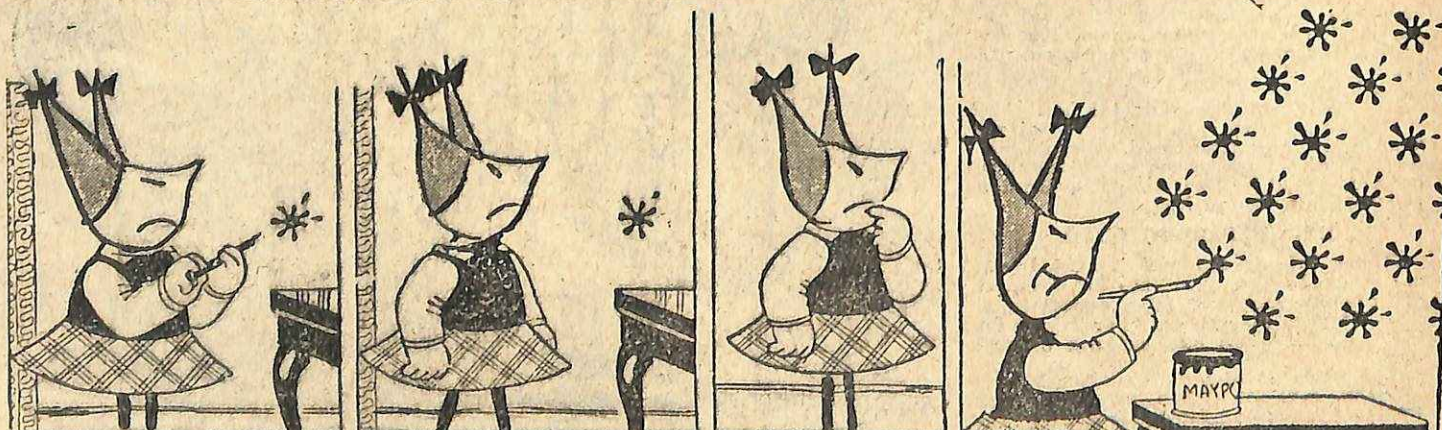
Ἡ συσκευή τῆς τηλεόρασεως τοποθετήθηκε πολὺ κοντὰ στὴ Μαίρη, ἀλλὰ τὸ θέαμα καὶ ἄλλο παρὰ καταφέρει νὰ τὴν συγκινήσῃ. Ἡ μόνη τῆς ἀντίδρασι ἦταν ἕνα πελώριο χασμουρητὸ, ποὺ φανέρωσε τὴ βαθύτατη λύπη τῆς.

Ἀποδείχθηκε ἔτσι πῶς ἕνα σχεδιασμένο ζῶο, δὲ δημιουργεῖ συγγενεῖς παραστάσεις στὴ φαντασία ἐνὸς ζῶου πραγματικοῦ.

Μὲ τὴν ἐπιδρασι τῆς τηλεόρασεως τὰ 3 αὐγά ἔγιναν 4.

Οἱ σκύλοι ἀποδείκνυνται οἱ ἰδεώδεις τηλεθεατῆς.

Πῶς ἡ Ζωῖτσα διόρθωσε τὴ μελανιά ποὺ ἔκανε στὸν τοῖχο

Ερωτικό

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ

Τα παιδιά

Η Καλή νοικοκυρά είναι μια παντρεμένη γυναίκα, μ' έναν καλό σύζυγο, που την λατρεύει. Όταν παντρεύτηκαν πρό εξαιτίας, συμφώνησαν να μην αποκτήσουν άμεσως παιδιά για να χωρούν πιο πολύ τα νιάτα τους— όπως μου γράφετε—και να μη μπουδών άμεσως στα βάσανα.

Η μόνη της φροντίδα, λοιπόν, ήταν το σπίτι της και η άγαπητή της προς τον άντρα της. Τώρα, όμως, που αποφάσισαν να αποκτήσουν ένα παιδί, δε μπορούν να το έχουν.

Η λύπη της είναι μεγάλη, γιατί οι γιατροί δεν της δίνουν μεγάλες ελπίδες.

«Τι σημαίνει που έχω καλό σύζυγο, ωραίο σπίτι και που είμαι μία τέλεια νοικοκυρά, αφού δεν έχω ένα παιδί; Η απελπισία μου δεν πεσιγράφεται!»

Αυτά κι' άλλα μου γράφετε, μετανοιωμένη που έμπόδισε ευθύς εξ αρχής τον εαυτό της να αποκτήσει ένα παιδάκι.

Έχει, λοιπόν, δίκιο να είναι πικραμένη. Πήγε να έμποδισή το θέλημα και την έντολη του Θεού, ο οποίος ανέθεσε στη γυναίκα να συνεχίσει το έργο του επί της γης.

Δεν πρέπει όμως, να απογοητευτεί. Πρέπει να συμβουλευτεί έναν καλό γυναικολόγο και να ακολουθήσει τη θεραπεία που θα της υποδείξει.

Ελπίζω, λοιπόν, να πραγματοποιηθεί το όνειρό της.

Πανεμένη ψυχή, Νικαία: Το ίδιο ζήτημα με το δικό σας είχε φέρει σε άμηχανία εδώ και λίγα χρόνια δύο ζευγάρια της ανώτερης τάξεως και ο 'Αρχιεπίσκοπος, τότε, είχε βοηθήσει σε δύσκολη θέση. Κάποιος μεγάλος, όμως, νομομαθής βοήθησε τη λύση. Δηλαδή, μέχρι της στιγμής που θα γίνει το μυστήριο, δεν υπάρχει καμία σύγκρουση μεταξύ τους. Κι' αν υποθέσει ότι το ένα ζευγάρι παντρεύεται σε μία εκκλησία και το άλλο σε άλλη, την ίδια ώρα, είναι σαν να υπάρχει άγνοια του γεγονότος. Έτσι, παντρεύονται ταυτόχρονα, χωρίς να έχει προηγηθεί κανένας δευσις σύγκρουσης.

Χαμένη αγάπη, Χαλκίδα: Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι συμβαίνει κάτι το σοβαρό.

Φαντάζομαι ότι στην αρχή θα παρασύρθηκε από έναν ενθουσιασμό φίλιας, από τις ευγενικές σας προσφορές, από το αυτόκινητο, που διαβέτετε. Έπειτα όμως, σαν καλοσκεπτικώς τις υπονοούμενες, που έχει απέναντί των γονέων της και τις εθύνες, που έχει απέναντί του εαυτού της, αποσύρθηκε ήρεμα, ίσως και με λύπη της.

Δε θέλει να εκτεθεί και να πικράνη τους δικούς της.

Εσείς δεν τη βοηθήσατε καθόλου σ' αυτό. Κιττάξατε να ευχαριστήσετε τον εαυτό σας, να κάνετε την επίδειξή σας, έπειτα διαβέτετε αυτόκινητο. Τίποτ' άλλο δε συλλογιστήκατε. Δεν έχετε καν κατασταλάξει για το σκοπό της γνωριμίας σας κι' αυτή τη νέα.

Κι' όμως έπρεπε, γιατί είστε λογικός.

Γι' αυτό σας συμβουλεύω να κάνετε ένα από τα δύο: Ή να την αφήσετε ήσυχη, αφού σας αποφεύγει ή να την προσηγάγετε με κάποιο βέτο που σας σώζει από το σκοπό.

Δηλαδή, αφού συμβουλευτήτε τους γονείς σας, για να μη σας φέρουν προσκόμματα άφορτα κι' αφού πάρετε την άδειά τους, να πάτε να βοηθήτε τον πατέρα της και να του εκθέσετε την αγάπη σας για την κόρη του και το σ' αυτό σας δεν θα παραλείψετε να του

πείτε, ότι και οι γονείς σας είναι σύμφωνοι κι' ότι ελπίζετε να πραγματοποιηθεί ο γάμος σας μετά την απόλυση σας από το ναυτικό ή μετά το δίπλωμα.

Έτσι θα δείξετε τους πραγματικούς και τίμιους σκοπούς σας και θα εξακαθαρίσει και τη παρεξήγηση, αν υπάρχει καμιά. Τ' άλλα όλα μου γράφετε περί αυτόκτονίας κλπ. είναι πολύ αφελή.

Δημ. Πετρίδης—Δημ. Πετρίδης—Δημ. Καραντώνας: Παρέδωσα το σημείωμα στον ειδικό συντάκτη, που θα φροντίσει γι' αυτό.

Ζητώ μια αγάπη, Καναδά: Το έρωτά μου που μου θέτετε είναι κάπως δύσκολο.

Πολλοί και καλοί γάμοι έγιναν με αλληλογραφία και οι σύζυγοι αυτοί ζούσαν σήμερα εύτυχισμένοι.

Αν, λοιπόν, η νέα με την οποία θα αλληλογραφήσετε είναι ελκυστική και ανοίξει την καρδιά της τότε μπορείτε να βασιστείτε σε μία συνεννόηση, που θα πραγματοποιηθεί πιο σιγά και με μία προσωπική γνωριμία, όταν θαρθείτε σε ις εδών.

Δυστυχισμένη σύζυγο, Περιστέρι: Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια.

Υπάρχουν άντρες που τους αρέσει να μιλούν και να καυχώνται για τα κατορθώματά τους, αλλιώς θα φανταστικά. Κάποιον είχε κρεμάσει... καλλιτεχνικά τους στους τοίχους του διαμετίου του περί τις 800 φωτογραφίες γυναικών, που έκαυχατο πως έγνώριζε, κι' έλεγε ότι όταν θα έφτανε τις 1000 θα ήρφαζε!...

Βέβαια, η δική σας περίπτωση είναι διαφορετική. Σεις, είστε παντρεμένη οχτώ χρόνια μαζί του, τον

αγαπάτε κι' εκείνος σας αγαπάει και σας αγαπάει με λαχτάρα, κάθε φορά που γυρίζει από το ταξίδι του.

Δεν παύει όμως, να σας δείχνει κάθε φορά φωτογραφίες γυναικών που γνώρισε στο ταξίδι. Αυτό όμως γίνεται, γιατί ξέρει, ότι του έχετε εμπιστοσύνη. Και πρέπει να του έχετε, γιατί είναι υποχρεωμένος από το επάγγελμα να δημιουργήσει γνωριμίες με όλες τις γυναίκες που ταξιδεύουν στο πλαίσιο του.

Να μην τον φοβάστε, ούτε να τον ζηλεύετε.

Αναποφάσιστη, Νέα Ίωνία: Μια φανερά ενδείξει αγάπης είναι η προθυμία ενός νέου να γνωρίσει τους γονείς της νέας.

Αυτό όμως, δεν είναι και εγγύηση για τους αγαθούς σκοπούς του και ότι θέλει να την παντρευτεί μία μέρα. Γι' αυτό, λοιπόν, γίνονται οι άρραβόνες.

Ο νέος, που γνωρίσατε δεν θέλησε να αρραβωνισθεί. Πολύ καλά έκαναν οι γονείς σας, που δεν έδεχτηκαν και σας είπαν να χωρίσετε. Αν δεχόντουσαν θα παρήγαγε τον θόρυβο να δείχνει μεγαλύτερη οικειότητα μαζί σας και το αποτέλεσμα θα ήταν να ικανοποιή τους εγωιστικούς του σκοπούς και να σας εγκαταλείψει μία μέρα. Τώρα, όμως, που γράφετε, πως έπειτα από ενός έτους χωρισμό ξαναγνώρισε και προσπαθεί να επαναπροσθέσει τις σχέσεις του μαζί σας. Αφραδώς κάποιο νέο σχέδιο καταστρώνει εις βάρος σας και καλά κάνετε, που τον αποφεύγετε. Αλλά κι' αν σας σταματήσει στο δρόμο να σας κάνει νέες προτάσεις, μην παραλείψετε να του πείτε, ότι το σπίτι σας το ξέρει και με τη σας ενοχλή.

Αυτό να το κάνετε γνωστό και στους γονείς σας, αφού τον ξέρετε.

Μαριέλα Ι. Γ.: Ευχαριστώ για τα ευγενικά σας λόγια. Μου γράφετε ότι ο νέος αγαπάτε είναι σοβαρός, εργατικός και από καλή οικογένεια. Δηλαδή, θέλετε να πείτε ότι είναι τίμιος κι' έχει καλούς σκοπούς για σας.

Θα το παραδεχθώ αν αυτό αν, μόλις τον πληροφορησάτε ότι εμφανίζει τις σχέσεις σας οι δικό σας,

έρχόταν να βρή τους γονείς σας, να τους καθησυχάσει για τους καλούς σκοπούς του.

Εκείνος όμως σας ζητάει κρυφά ραντεβού και περιπάτους μακρινούς με αυτόκινητο.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι δεν είναι φρόνιμος, γιατί ένας τίμιος νέος σέβεται την κοπέλλα που πρόκειται να κάνει μία μέρα σύζυγό του.

Εάν εσφαλμένη η ιδέα ότι είναι νέος που αγαπά έχει δικαιώματα πάνω σε μία νέα.

Εκείνο, λοιπόν, που σας συμβουλεύω να κάνετε είναι να σκεφτείτε πιο λογικά και να μην αφήνετε τα αισθήματά να σας πνίγουν ούτε να σας παρασύρουν να τρυφερά κι' ευγενικά του λόγια.

Σκεφθείτε ότι έχετε την αξιοπρέπεια σας, η οποία πρέπει να μείνει σεσάστη, ακόμη κι' απ' αυτόν, που διατείνεται, ότι σας αγαπά.

Κι' επειδή βλέπω ότι είσατε πολύ αδύνατοι ψυχικά και κινδυνεύετε, καλά θα κάνετε, για να μη χάσουν κι' οι δικό σας την εμπιστοσύνη, που σας έχουν, να τους φανερώσετε το μυστικό σας για να τους έχετε προεστίες σε στιγμή ανάγκης.

MIRANTA

Τα θερμότερα μέρη του κόσμου

Όσο κι' αν μάς ψήση η ζέση το καλοκαίρι, είναι αδύνατο να φαντασθούμε τι τραβάνε οι κάτοικοι της χερσονήσου Μουσάνταμ, στην είσοδο του Περσικού Κόλπου, όπου η θερμοκρασία φτάνει συχνά τους 66—67 βαθμούς.

Το μέρος αυτό θεωρείται το ζεστότερο του κόσμου. Όταν δε έγινε προσπάθεια πρό ετών να εγκατασταθεί εκεί ένας τηλεγραφικός σταθμός, μερικοί απ' τους εργάτες πέθαναν απ' τη ζέση, άλλοι τρελλάθηκαν κι' οι υπόλοιποι έφυγαν πανικόβλητοι.

Αλλά και στην Κοιλιάδα του Θανάτου — τη θερμότερη περιοχή της Αμερικής — η ζέση φτάνει τους 57 βαθμούς στη σκιά!

Η κοιλιάδα αυτή απλώνεται σε μία γυμνή έκταση 8 εκατομμυρίων στρεμμάτων. Κι' οι βράχοι της είναι τόσο ζεστοί, ώστε βγάζει κανείς φουσκάλες αν τους αγγίξει!

Ακόμα και τα μεσάνυχτα, η θερμοκρασία κυμαίνεται γύρω απ' τους 49 βαθμούς. Τα πόδια κάγονται, μέσα απ' τις χοντρές μπότες.

Το περίεργο είναι, ότι τα θερμότερα μέρη του κόσμου δε βρίσκονται πάνω στον Ισημερινό, αλλά 10 μίλλες βορειότερα απ' αυτόν.

Το μικρόφωνο που θα διορθώνει τους καταδίκους

Πολλοί κατάδικοι της Καλιφορνίας, καθώς θα είναι εαυλωμένοι στο κρεβάτι τους, στο κελί της φυλής τους, θ' ακούουν μία γλυκειά κι' ευχάριστη φωνή να βγαίνει απ' το μαξιλάρι τους και να τους προτρέπει να ξεχάσουν πιά τα παρμένα και να' ακολουθήσουν τον ίδιο δρόμο! Οι πιο παρωμένοι απ' αυτούς δε θα δίνουν σημασία, και θα θυμάνουν αλίστα. Οι άλλοι όμως — όσοι μπορούν ακόμα να διορθωθούν — θα μετανοούν κι' αυτά που θ' ακούουν, και θα γίνονται στο εξής τίμιοι άνθρωποι.

Το βήμα αυτό δε επιτυγχάνεται μ' ένα μικρό μικρόφωνο, εγκατεστημένο στο κέντρο του μαξιλαριού. Ένα γραμμόφωνο θα παίξει ειδικούς δίσκους ηχογραφημένους, και το περιεχόμενό τους θα μεταδίδεται με σύρματα σε όλα τα μικρόφωνα.

ΛΑΘΟΛΟΓΟΥ

Αδίκημένη Μ. Φ., επαρχία: Οφελιμότερο είναι πάντοτε να υπάρχει η γνώμη ενός γιατρού, έστω και μη ειδικού. Θα πλησιάζει περισσότερο στην πραγματικότητα. Εφόσον όμως δε είναι εύκολο, τότε λαμβάνοντας υπ' όψη μου την προσωπική σας άποψη, θα σας συστήσω να κάνετε χρήση της Locithin cream της Lydia P. σε συνδυασμό με την Tonic Lotion της Lydia P. και μετά σχετικά χρονικό διάστημα να μου ξαναγράψετε.

Χωρικό Δ. Μ.: Μόνο με τη δική σας περιγραφή, έστω και αν ήμουν οφθαλμίατρος, δεν θα ήταν δυνατό να έχω γνώμη. Είναι ανάγκη να σας δει ένας ειδικός οφθαλμίατρος.

Ζαρκάδης, Ένταυθα: Με τις συστάσεις μου από μακριά δεν έχω να δηλώσω τίποτα, για το περιστατικό που προσπαθείτε να μάνα με μου περιγράφει. Πρέπει να σας δει δερματολόγος γιατρος.

Βασανισμένος: Δεν είναι δυνατό να ξέρω που φέρεται η άδυσμα σας. Είναι ανάγκη να βεβαιωθείτε ότι δεν φέρεται σε όρισμένο νοσημα, όπως θα παίρνετε τρία κουτάλια του γλυκού Heranite ή Solerag και συγχρόνως θα κάνετε υπερπαισιό.

Αλέκας, Ένταυθα: Για ζήτημα δύσκολο του δερμάτος δεν είναι δυνατό να δοθούν οδηγίες από μακριά και χωρίς ειδική εξέταση. Παρακολουθήστε τα όργανα της συνάδελφου κ. Λυδίας Πουλιέζου — Δούκα και θα καταποθείτε.

Ε. Κ. Δ.: Το περιστατικό για το οποίο ζητάτε τη γνώμη μου, είναι από εκείνα που δεν συζητούνται τόσο εύκολα και μάλιστα αν δεν προηγηθεί λεπτομερής εξέταση. Πρέπει να ελπίσω ότι η χερσονήσος είναι ίση υπέρβαση για το ζήτημα. Πρέπει να είστε άφοβα να αποδεχθείτε σε ένα ειδικό συμβούλιο. Υπάρχουν περιπτώσεις που είναι δυνατό να είναι φυσιολογικό αυτό που σας συμβαίνει.

Βασανισμένος: Εφόσον άκτιστο γράφετε δεν παρουσιάζει τίποτα από τη σπουδαιότητα στην οποία δικαιολογεί τα ενόχληματα, ο γιατρός σας συστήνει να κάνετε νωπή λουή την περιοχή της θέρμης. Δε μου αναφέρει, όμως, να κάνετε σχήμα που ακολουθεί, πάντως είναι γνωστό πολλά φαρμακευτικά (δισκία) αρμόζουν και αντιβιοτικά. Δεν έβρα αν σας ερήσονται και τις Bedos 12 των 1000 γ. ως και τις Bedos δύο των έξι δόσεων.

Αναγνώστη Ρ.: Για τη ρινική πάση η γνώμη μου είναι να ακολουθήσετε τη συμβουλή του καθηγητή που είχατε την τύχη να περάσει από το νησί σας και να σας εξετάσει, δεδομένου ότι είναι και ο άριστος. Όσο για τα άλλα ενόχληματα που μου αναφέρετε, δε κάνετε γενική τονική άγηση του οργανισμού, παίρνοντας και ως βοηθό τον Heranite ή το Solerag τρία κουτάλια την ημέρα, και το βράδυ από του ύπνου δύο κουτάλια του γλυκού Passineural.

Ε. Μ. Κ.: Εφόσον ο καρδιολόγος με το καρδιογράφημα διαπιστώνει ότι δεν υπάρχει καρδιακή βλάβη, δεν καταλαβαίνω πως δικαιολογείτε την άδυσμα σας. Πρέπει να ξέρετε ότι η πλευριτική και από πολλών ακόμη χρόνων επιμονώδης και θεραπευθείσα έχει δημιουργήσει συμφύσεις, οι οποίες προκαλούν πόνο μετά από κόπωση και απότομο ψύδι. Η ταχυπαλμία είναι νευρολογικής φύσεως. Μερικές ενέσεις Calcibronite ενδοφλέβιας με Ισορίθμης Ascorbine Forte θα σας ωφελήσουν. Τοπικές έπληψεις Ιωδίου ή εντρίδες με οινόπνευμα καθαρό.

Κ. Α. Ε. 10: Πρός το παρόν θα αποδύεστε την όρμιονθεραπεία. Θα κάνετε 15 ενέσεις στρυχνίνης των 0,002 μία την ημέρα υποδορίως, επίσης πρωί, μεσημέρι και βράδυ μετά το φαγητό ένα χάπκι από το εξής φάρμακο: Extr. de belladonna 0,005, Extr. de passiflorine 0,01, Extr. de Valerian 0,02, Luminal 0,03, Pour. un. Pil. No 40.

Ε. Φ. Ω.: Ένταυθα: Η μοναδική μου σύσταση είναι να εγκαταλείψετε όσο το δυνατό πιο γρήγορα την έξη, γιατί πολύ γρήγορα τα αποτελέσματα θα είναι ανεπανόρθωτα.

Φράττης Κ.: Η γνώμη μου είναι ότι δε έχετε ανάγκη ιατρικής περίθαλψης, ούτε και συμβουλών. Η παρατηρούμενη ταχυπαλμία είναι νευρικής φύσεως χωρίς σημασία. Μπορείτε να παίρνετε τρεις φορές την ημέρα από μία κουταλιά του γλυκού Passineural. Εκείνο που πρέπει είναι να καταβώσετε να επιβληθείτε στον εαυτό σας και να αποβάλετε απόλυτως τα δύο υλικά για την ύγεια σας ελαττώματα. Τότε αυτόματος όλα θα διορθωθούν.

Ο γιατρός σας

Απαντήσεις επιστολών

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

Β. Τσακίρη, Ηράκλειο: Για τα κοιλιακά ενόχληματα, να απευθυνθείτε στον παθολόγο. Τα άλλα ενόχληματα (φειλονται σε παθολογική κατάσταση). Για τη βελτίωση της κατάστασής σας παίρνετε μετά τη λήξη της περιόδου τρία χάπια την ημέρα, έπι 6 κοπέντες ημέρες, από το φάρμακο Tabl. Cycladine του I m.g. Δέκα ημέρες πρό της άμεσως επόμενης περιόδου θα κάνετε τρεις ενέσεις, μία κάθε δύο ημέρες, από το φάρμακο Amp. Perandrin των 25 m.g. Καθ' όλα τα διαστήματα του μηνός θα παίρνετε τρία χάπια την ημέρα Tabl. Evil. Forte. Η θεραπεία θα εξακολουθήσει επί τριμήνου.

Ε. Δ. Ν. Ζ.: Πειραδιά: Για την πληρή εξακρίβωση της καταστάσεως, είναι απαραίτητη μία γυναικολογική εξέταση.

Ε. Λίλια, Καλαμάκι: Όλα φέρονται να είναι καλά. Τα αποτελέσματα των τοιχομετρήσεων και μονίδια. Η θεραπεία ήταν ανεπάρκτη. Για τη βελτίωση της καταστάσεως θα κάνετε επί ακτή ημέρες πρό της περιόδου πρωί και βράδυ κοπτική πλύνι με ένα κουτάλι της κοπτικής από το φάρμακο Nylmate του I m.g. Μετά από 300 δράμια νερό χλάρω. Το βράδυ με τη κοπτική πλύνι θα τοποθετείτε βαθείς ενδοκολπικούς το περιεχόμενο μιας σύριγγας από το φάρμακο Nylmate του I m.g. (Η σύριγγα περιέχει μέσα στο κουτί της δόσης). Έσπερτικός θα παίρνετε κάθε έξη ώρες από μία κάψουλα από το φάρμακο Caps. Mystelene των 250 m.g. Θα διακόψετε τη θεραπεία κατά τη διάρκεια της περιόδου και θα την επαναλάβετε αμέσως μετά τη λήξη της. Η δλη θεραπεία θα επαναληφθεί και τον επόμενο μήνα.

Συλβάνη, Νέοπύλη: Είμαι Ι. κοντοπονημένος με τα αποτελέσματα της θεραπείας. Οι πόνοι προέρχονται από προεμμηνορροϊκό σπασμό και δεν είναι τίποτε το σοβαρό. Θα εξακολουθήσετε τη θεραπεία σας ως έξη: Μετά τη λήξη της περιόδου θα κάνετε τρεις ενέσεις, μία κάθε δύο ημέρες, από το φάρμακο Amp. Onocylone των 5 m.g. Καθ' όλα τα διαστήματα του μηνός θα παίρνετε τρεις ενέσεις, μία κάθε ημέρα, Amp. Lutoyone των 10 m.g. Καθ' όλα τη διάρκεια του μηνός θα παίρνετε δύο χάπια την ημέρα από το φάρμακο Tabl. Evion των 100 m.g. Η θεραπεία θα εξακολουθήσει επί τριμήνου.

Μ. Γ., Λαρίσα: Η άνωμαλία της περιόδου και οι νευροψυχικές ανωμαλίες φέρονται να προέρχονται από ανεπάρκεια. Για τη βελτίωση της καταστάσεως θα κάνετε μετά τη λήξη της περιόδου τρεις ενέσεις, μία

Πουλιέζου Ι. 33, 2ερός: Σας έγραφα λεπτομερώς στο προηγούμενο τεύχος του «Ερωτικού». Βλ. απ. 3, 33, 2ερός: Διαβάσατε με συμπάθεια το γράμμα σας. Η κατάσταση, στη νεαρή σας ηλικία, φέρεται σε νευροψυχική αιτία και σχετική ανεπάρκεια των ωοθηκών. Το ψυχικό τραύμα των πρώτων ημερών του γάμου επέδρασε βαθεία έπι του ψυχισμού σας και κλονίσε τη νευροψυχική σας ισορροπία. Για τη βελτίωση της καταστάσεως θα κάνετε μετά τη λήξη της περιόδου, έξη ενέσεις, μία κάθε δύο ημέρες, από το φάρμακο Amp. Thelygan. Συγχρόνως θα παίρνετε τέσσερα χάπια την ημέρα Tabl. Thelygan. Μετά το τέλος των φαρμάκων θα συνεχίσετε μέχρι της εμφανίσεως της περιόδου όποτε θα διακοπεί, με τρία χάπια την ημέρα από το φάρμακο Tabl. Yochimbin. Η Houde. Η θεραπεία θα συνεχισθεί επί τριμήνου.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ

Ε. Λ. Σ., Πάτρα: Την λαμβάνουσα κατάσταση της μελαγχολίας με τις έμμεσες ιδέες και τις φοβίες ή έγκυμωσής, ο τρεκτικός και η λοχεία, έφερσαν στην επιφάνεια. Είναι ανάγκη να τονίσει κλινική θεραπεία, για να υποχωρήσουν. Λόγω του θαλασμού ν' αποφυγείτε τη λήψη τοξικών φαρμάκων και δι' σε μεγάλες ποσότητες. Να προτιμάτε τη θεραπεία με ηλεκτροσόκ.

Ε. Κ., Κοζάνη: Δεν γίνεται λόγος για πραγματικό κίνδυνο από τα συμπτώματα, που μου γράφετε. Πρέπει να περάσει η κρίση, που αφορά άρτησμένη αρρώστια, επηρεαμένη κατά αρμόζον μηχανισμό. Κάθε προσπάθεια να πεσείτε περί της εσφαλμένης αντιδράσεως είναι περιττή, γιατί έχετε αναγνωρίσει, της πραγματικότητας, πλυν όμως η φοβία παραμένει. Η αρρώστια σας είναι η φοβία. Αυτήν πρέπει να αντιμετωπίσετε. Να πάρετε Tabl. Oblivon—C. Il. No 2, από δύο την ημέρα μετά το φαγητό. Αφού τελειώσουν αυτά, να πάρετε Tabl. Lafil Il. No 2, στην αρχή μικρές δόσεις και σε συνέχεια τρία την ημέρα μετά το φαγητό.

Carpetti, Ένταυθα: Η χρονιότης καθιστά ακόμη πιο δύσκολη την περίπτωση σας. Η αρρώστια σας θεραπεύεται με μεγάλη προσπάθεια από ψυχίατρο. Όχι βέβαια με αλληλογραφία, ούτε με κάποιο φάρμακο ή μερικές ενέσεις. Έχετε ανάγκη συστηματικής ψυχανάλυσεως και ψυχοθεραπείας.

Κ. Π. Σ., Λακωνία: Καί η άρρωστια και οι μεγάλες δόσεις στρεπτομυκίνης προκαλούν τα συμπτώματα, που μου γράφετε. Φαίνεται στην περίπτωση σας έχουν συνυφασθεί οι δύο παράγοντες. Οι έμβος των αυτιών και μερικά μικροενοχλήματα θα υπάρχουν για μερικό καιρό ακόμη. Αυτά αποτελούν την άφορη, για να παρουσταζονται οι έντονες κρίσεις. Να πάρετε Tabl. Lafil Il. No 2, από τρία την ημέρα μετά το φαγητό και για χρονικό διάστημα πέραν του τριμήνου.

Δ. Β., Βέροια: Η θεραπεία πρέπει να γίνει συστηματική επί μακρό χρονικό διάστημα. Μόνο έτσι μπορεί να περηνέσει θεαματικά αποτελέσματα. Να πάρετε Tabl. Largactil Il. No 2, από ένα, κάθε βράδυ μετά το φαγητό και αργότερα τρία την ημέρα. Δεν είναι άσκοπη και έντελως περιττή η εξέτασή σας από νευρολόγο. Στη Θεσσαλονίκη υπάρχουν καλοί νευρολόγοι.

Δεσποινίδα Έρρικα Ι. 7, Ένταυθα: Πολλές φορές παρουσιάζεται το φαινόμενο να ερωτεύει μία νέα κοπέλλα ένα υπέρηλικα 72 ετών. Δεν ερωτεύεται όμως ποτέ αυτόν τον άνδρα, αλλά ερωτεύεται την υπεροχή του στους διάφορους τομείς της ζωής: γράμματα, μωφωφ, πλούτο, εξουσία κλπ. που αυτή θαυμάζει, αλλά δε δοκεί στους νέους της ηλικίας της. Βεβαίως το έρωτά της μετά το γάμο θα είναι πολύ δύσκολο. Στη δική σας όμως περίπτωση πράδα ο θάνατος και έτσι δεν υφίσταται η ζωή το υδαμά σας. Αυτή είναι η κατάσταση της ψυχής και δόσης. Ο χρόνος θα έπουλση οποιαδήποτε «κατακλίση» να τη βγάλει πέρα, να υπολάβετε σε υποθεραπεία και όλα θα περάσουν.

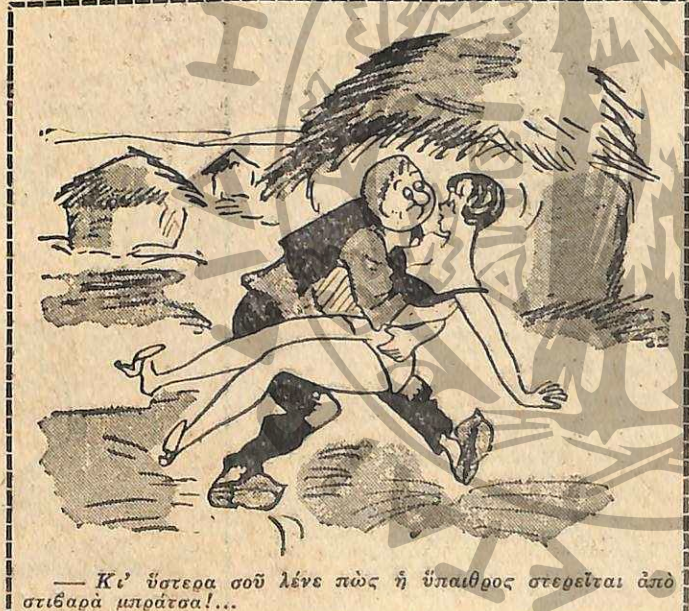
Θεόδωρος Σάππας: Ροδάκης: Κύριος πρέπει να καθοριστεί η φύση των κρίσεων. Πρέπει να ξεκαθαρίσει αν προκύπτει για επιληπτικές ή για υστερικές κρίσεις. Αυτό μόνο γιατρός μπορεί να το διαγνώσει. Και σ' αυτόν πολλές φορές είναι πολύ δύσκολο. Να γίνει οποιοδήποτε ηλεκτροεγκεφαλογράφημα και ακτινογραφία κρανίου Face + Brain. Η θεραπεία είναι ανάλογη της διαγνώσεως. Να μου γράψετε και πάλι με περισσότερα στοιχεία.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΛΙΖΑΜΠΕΤ ΤΑΙΗΛΟΡ ΕΙΝΑΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ;

Αν έπρόκειτο για οποιαδήποτε άλλη στήλη, οι Αμερικανοί θα το χαρακτήριζαν σκάνδαλο. Έπειδή όμως πρόκειται για την Ελίζαμπετ Ταιήλορ, την οποία η μοίρα έληξε τόσο ακήρα τελευταία, παρακολουθούν και πεινιεύουν. Η Λίζ έβλεπε κατ' επανάληψιν μαζί με τον Άρθουρ Λού, γιοιό του διευθυντού της «Μέτρο», 'Ο αδιάκριτος φακός μάλιστα τους συνέλαβε και κολυμπούν μαζί στην πλά, Λά Ιούλα της Καλιφορνίας. Είναι αλήθεια πως οι δύο νέοι γνωρίζονται από μικρά παιδιά, από τότε που η Λίζ, παιδί 13 χρόνων, ντεμπουτάρησε στα σκηνίστια της «Μέτρο», με το φιλμ «Ο αλήτης και η μασάνα». Πολλοί πιστεύουν όμως πως ο νεαρός Άρθουρ εγκατέλειψε τη Τζόαν Κόλλινς και την Ντέμπε Ρέβονλντε χωρίς την Ελίζαμπετ, της οποίας θα γίνει ο τέταρτος σύζυγος.

— Κε' ύστερα σου λένε πως η ύπαυθος στερείται από σιτιβάρ μπάρα... —

Στην 'Ελβετία, μαζί με το ένα υπι-
οτέκι μου παραγγείλατε, σ'ας φέ-
ρουν βουνό από πιάτα.

ΜΙΚΡΟΣ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μερικές γρήγορες οδηγίες
για το στομάχι, αλλά και
για το πορτοφόλι του υπο-
ψήφιου ταξιδιώτη.

Ένας 'Αγγλος εθνομωρφολόγος διατύ-
πωσε κάποτε το ακόλουθο επιγραμμα-
τικό αξίωμα: «Στην 'Αγγλία υπάρχουν
οι καλύτεροι τρόποι στο τραπέζι και η
χειρότερη κουζίνα. Στην Γαλλία, η κα-
λύτερη κουζίνα και οι χειρότεροι τρόποι
στο τραπέζι».

Το αξίωμα αυτό ανταποκρίνεται από-
λυτα στην πραγματικότητα. Για τον κα-
λοφάγα ταξιδιώτη, η 'Αγγλία είναι ο
τόπος, που δε θέπεται ποτέ να επι-
σκεφθεί. Δε θα βρεθεί μόνο στην ανάγκη
να γευθεί τα ανώτατα γαστρονομικά
παράσημα που υπάρχουν στην 'Υ-
δρόγειο, αλλά θα υποχρεωθεί, επί πλέον,
αν δε θέλει να προκαλέσει τις περιφρονη-
τικές γκριμάτσες των 'Αγγλων, να επι-
δείξει, τρώγοντας, τα δεξιότητά του τα-
χυδακτυλογράφου στον χειρισμό των μα-
χαίρο-σπινθηρών.

Στην Γαλλία, αντίθετα, όπου ένα κα-
λό γεύμα θεωρείται σαν η μεγαλύτερη,
μαζί με μια έρωτική νύχτα, απόλαυση
της ζωής, κανείς δε θα κυττάξει πώς
τρώει, αλλά τι τρώει. Οι Γάλλοι δεν
έννοούν να καταστρέψουν την γοητεία
των στιγμών, που είναι αφωσιωμένοι στις
ήδονες του ούρανού τους, με περι-
σπασμούς στα ζήτηματα των καλών τρό-
πων. Και φτάνουν στο σημείο, για να
μην αναγκάζονται να προσέχουν μήπως
οι σάλλες λερώσουν τα ρούχα τους, να
δένουν την πετσέτα γύρω απ' τον λαιμό
τους — πράγμα, που, αν απολυμώσει
νέ το κέντρο ενός 'Αγγλου, θα έδλεπε
να του κλείωνται όλες οι πόρτες!

Ενώ, όμως, χρέος ενός γαστρονομι-
κού οδηγού είναι να υποδείξει την Γα-
λλία σαν τον υπ' αριθμόν 1 εστιατορι-
οτικό παράδεισο της Ευρώπης, γότος του
έπίσης είναι να κρούση τον κώδωνα του
κινδύνου για τους καλοσυνάτους ταξιδι-
στες που ξεκινούν με ισχυρά ποτοφύλα-
τα. Τα διαλεκτά πιάτα της γαλλικής κου-
ζίνας πληρώνονται πανάκριβα και, αν η
κακή σας τύχη σας κάνει να πείτε σ'
ένα πολυτελές εστιατόριο ορεκτώσαν, ο
λογισμός σας για ένα πλήρες γεύμα εί-
ναι ενδεδειγμένο να ξεπεράσει το πεντα-
κόσμικο!

Αλλωστε, δεν είναι μόνο το ταλέντο
του «σέφ», το φρονιμάκι, στο οποίο
οφείλεται να καταβάλλεται τον επιβαλλό-
μενο φόρο, μά είναι και τα εκλεκτά υ-
λικά που στοιχίζουν. Για παράδειγμα,
θα σας φέρω τον «αστακό Θερμίδωρ»,
που αποτελεί οριστική της Κιανής 'Α-
κτής, όπως η αληθινή μπουγιμπέσα Α-
ποτελεί αποκλειστική οριστική της
Μασσαλίας. Ο αστακός αυτός είναι πα-
ραγμεμένος με μανιτάρια, σκεπασμέ-
νος με πυκνό σπανάκι παρμεζάνας, α-
λειωμένος με άσπρο βούτυρο και λουσμέ-
νος σε μια θερπεία σάλτσα, πνιγμένη
στα μπαχαρικά. Όπως καταλαβαίνετε,
έναν τέτοιο θησαυρό είναι επόμενο να
τον ακριβοπληρώσετε!

Για να αποκαταστήσετε το ισοζύγιο
του προϋπολογισμού σας, αν σχεδιάζε-
τε να κάνετε τον γύρο της Ευρώπης, η
καλύτερη λύση είναι, μετά την Γαλλία,
να καταφύγετε στην Αυστρία, την θρη-
νότερη χώρα της ημερήσιας μας πείσης.
Φυσικά, για να συμβεί αυτό, θα γοη-
στεί να διασχίσετε την 'Ελβετία, όπου
το πορτοφόλι σας θα όμορφο για από-
μει, αλλά όχι επ' οικονομία. Τα
πρότο βλέμμα στον κατάλογο θα σας

κάνη να αισθανθείτε κάπως ανήσυχος,
μετά, όμως, θα διαπιστώσετε πως η
κατάσταση είναι λίγο διαφορετική.
Μαζί με το μπιφτέκι, που παραγγέ-
λατε, θα έδωτε νάρχονται, σ' έναν κα-
ταφωτό δίσκο, ένα βουναλάκι φιλοκο-
μένα τριγύνα, πατατάκια, ένα δεύτερο
βουναλάκι καρότα και ένα τρίτο βου-
ναλάκι λάχανο σαλάτας. Αν διαπράξετε
το σφάλμα να διαμαρτυρηθείτε, λέγον-
τας πως δεν παραγγέλλεται τίποτα απ'
όλα αυτά, το γκροσόνι θα σας κυττά-
ξη με έκπληξη. Γιατί τα βοηθητικά αυ-
τά πιάτα, που συνοδεύουν το μπιφτέκι
σας, και που δεν αφήνουν στο τραπέ-
ζι σας παρά ελάχιστο χώρο για τα μαχαί-
ρο-σπινθηρούνα, δεν χρεώνονται χωριστά.
Συμπεριλαμβάνονται στη μία και μό-
νη μερίδα κρέατος που ζητήσατε!

Η αυστριακή κουζίνα θα σας πλήξη
με τη μονοτονία της — το αντίθετο είναι
η μοναδική «εθνική» οριστική της —
μά θα σας αποζημιώσει, καθώς είπαμε,
με τη φτηνεία της. Ο λογισμός σας,
όσο λαίμαργος κι' αν είσαστε, δύσκολα
θα ξεπεράσει το ταπεινό εικασάκι.
Στην βόρειο γείτονα της Αυστρίας,
τη Γερμανία, για να μην αντιμειωθούν
εκπληξίες δυσάρεστες, οφείλτε να εί-
σαστε καταπονημένοι για τις οδυσσι-
κότατες διαφορές που υπάρχουν άνευ-
σα στον όρο «ταβέρνα» και στον όρο
«εστιατόριο».

Οι διαφορές αυτές είναι οι ακόλουθες:
Πρώτον, στο εστιατόριο πίνετε μπίρα,
ενώ στην ταβέρνα — την βράν στούμπε —
έκλεκτο μπουτιλιαρισμένο κρασί όποιος
μωσκάς, εθνικότητας και χρονολογίας
ποθεί η ψυχή σας. Δεύτερον, στα εστια-
τόρια η ποικιλία των φαγητών περιορί-
ζεται στα μπιφτέκια, στα αντίθετα και
στα κλασικά λουκάνικα με το «έκσυρ-
κράουτ» — λαχανό ποτισμένο με ξύδι —
ενώ στις ταβέρνες μπορείτε να διαλέ-
ξετε ανάμεσα στις πιο φημισμένες ορι-
σιαλτέ της διεθνούς κουζίνας. Τρίτον —
πράγμα, που θα το υποψιαστήκατε κιό-
λας — τα εστιατόρια είναι σχετικά φτη-
νά ενώ οι ταβέρνες πανάκριβες.

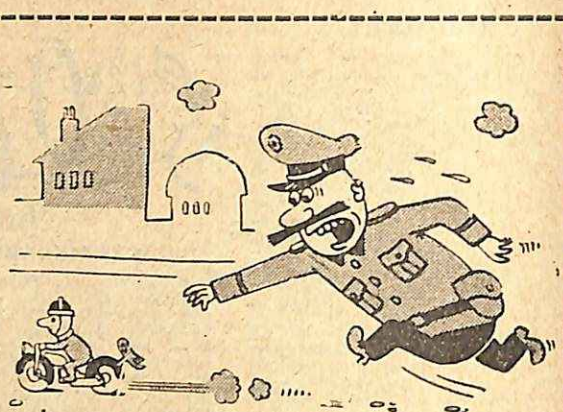
Στο Βέλγιο, οι μάγειροι φιλοδοξούν
να συναγωνιστούν τους Γάλλους συνα-
δέλφους τους, αλλά οι τιμές των
ρεστωράν, επίσης, συναγωνίζονται τις
γαλλικές. Η κουζίνα τους φημίζεται πρό-
παντός για την πλουσιότητα ποικιλίας
της στο μαγειρέμα που κουνελιού και
το χοιρινό — το κλέβει ο λα μπουζού-
λας — είναι το διασημότερο πιάτο της
— και για τις νοτιωτικότερες «ορτίνες»
— λεπτές φέτες ψωμι, αλειωμένες με βού-
τυρο και με τα πιο πικάντικα όρεκτικά
— που προηγουμένως από το κύριο γεύμα.
Οι Βέλγοι θα σας διαφροσύνουν, επί-
σης, μια άλλη εθνική οριστική τους,
τα «μακερά φασόλ», σκουμπιστά παραγε-
μισμένα με πόδια από βατόρρα. Μά το
καλύτερο είναι να μην τους αφήσετε
να σας πείσουν!

Στην 'Ολλανδία, κυριαρχούν, σαν έ-
θνικό πιάτο, τα στρείδια, μά το πιο εν-
διαφέρον για τον ταξιδιώτη, που θέλει
να πλουτίσει τις... έγκυκλοπαιδικές γνώ-
σεις του στον γαστρονομικό τομέα, εί-
ναι να επισκεφθεί ένα από τα Ινδονησι-
κά ρεστωράν, που εγκαταστάθηκαν στη
Χάγη, στο 'Αμστερνταμ και στο Ρότ-
τερνταμ από τον καιρό που η 'Ινδονη-
σία ήταν ολλανδική αποικία.
Εκεί, θα γευθείτε το «κιριτάφελ» —
«πιάτο ρυζιού» — υπό τον όρο, όμως, να
είσαστε μέλος μιας πωσας άκακτα πο-
λυάριθμης. Το γιατί όλα τα καταλάβετε
από τον τρόπο παρασκευής του φαγη-
τού αυτού, που είναι ένα από τα πιο α-
γαπημένα των καλοφάγων.

Ο μάγειρος βράζει μια πάπια, έπει-
τα μια κόττα κι' έπειτα ένα κομμάτι
μοσχάρι στο ίδιο ζουμί, που έβρασσαν
η πάπια και η κόττα. Έπειτα, στο ζου-
μι του μοσχარიού της πάπιας και της
κόττας, βράζει το ρυζί, που γίνεται,
όπως καταλαβαίνετε, ένα γευστικό ποί-
ημα. Μετά το ρυζί, ένας σερβιέρων, φι-
λοκοιμένα και σκεπασμένα με πικάνι-
κη σάλτσα, το μοσχάρι και τα δυο που-
λικά. Η πολυάριθμη πασέα είναι,
λοιπόν, απαραίτητη όταν χρειάζεται να
θυσιαστούν τρία ζωντανά για ένα πι-
λάκι!

Πρέπει ακόμη να προσθέσουμε πως
μαζί με ό,τι άλλο πάστετε, στην 'Ολ-
λανδία θα σας σερβιρίσουν κι' ένα πιάτο
με μουσικότατο όνομα, το «άσπιντ-
πελιν-σλά», που δεν είναι, όμως, πασά-
ν. Βραστές πατάτες σαλάτα! Το «άσπιντ-
πελιν-σλά», πάντως, ούτε να το φάτε
είσαστε υποχρεωμένοι ούτε να το πλη-
ρώσετε πρόκειται.

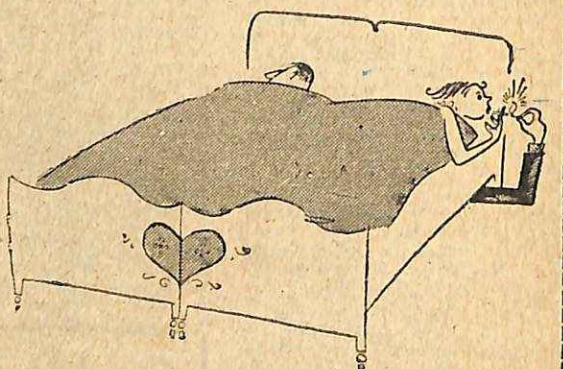
Για να κλείσω με την 'Ιταλία τον
γαστρονομικό αυτό γύρο της Ευρώπης,
είναι περιττό, βέβαια, να σας συστη-
σω πως δεν πρέπει να περάσετε από
έκει χωρίς να φάτε μακαρόνια, που οι
'Ιταλοί τα φτιάχνουν μακάρονα απ' όλους
τους Ευρωπαϊκούς και οι Ναπολιτάνοι
καλύτερα απ' όλους τους 'Ιταλούς.

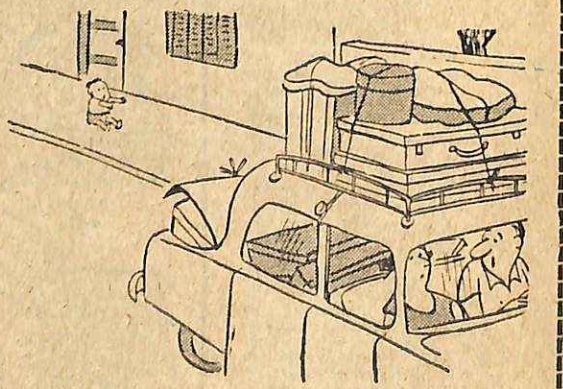
— Στάσου! Αυτό που κάνεις τιμωρείται αυ-
στηρώς!...

— Αν θέλετε, μπορώ να σας δώσω και μερικά
μαθήματα στο σπίτι!...

Χωρίς λόγια.

— Είσοι βέβαιη πως δεν ξεχάσαμε τίποτα στο
σπίτι;

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΟΡΟΙΕΣ

Πόπη Χαράλαμπίδου,
Ένταθα, Ι. Χ. 13, Βόλο και Χρυ-
σοούλα Λ., Πόρο: Τα άσπια που
θα γιορτάσουν την επέτειο των γενε-
θλίων τους κατά τη διάρκεια του Σε-
πτεμβρίου είναι τα ακόλουθα: 1) 'Υ-
δον ντε Κάρλο (1922), Βιττόριο Γκα-
σιάν (1922), Τζόνι Χόλντεν (1930),
Τζόνι Μάκ Μπράουν (1904), 'Αρλιν
Γουόλντ (1929), 3) 'Αλαν Λαντ
(1913), Σαού Νικολέτι (4) Μίτσι
Γκαϊνχο (1931), Τζέιν Σούλτσι,
Μενόνα Λανκρέ (1924), 5) Χριστίν
Ζεντερμπάου, Ντόροϊ Τζάνουκ, 6)
Ότο Κρούγκερ (1885), Νικόλ Φραν-
σίς (1929), 'Αλις Φιλντ (1905), 7)
Πίτερ Λόφφορντ (1923), Χέρμπερτ
Μπένε, Λίντα Μπαρόν, Κλάρα Κα-
λαρά (1915), Ρόμπερτ Μανουέλ
(1915), 8) Χάτζελ Μπουκς, Χένρι
Ουίλκσον, Ζαν-Λουί Μπουζά (1910),
Νεβίλ Ντάρσελ, 9) Τζέιν Γκρίφ
(1924), Νέλι Χάμιλτον, Ρίτσαρντ
Γουίτ (1919), 'Αντα Τζέχουκ, 10)
Έντμουντ Ο' Μπράουν (1915), Ραϊν
Ραϊν, Χίλντε Χίλντεμπραντ, Μπέττυ
Λόβ, Πίερ Λαζάρ, 'Αντρέ Ντασσάρ
(1912), 11) Γιούτα Φρέιμπερ, 'Α-
στα Νίλσον, Ρενέ Κλαίρ, Μπέττυ
Ντρέκ (1923), Κάρλα Χέγκεν, 12)
Μωρίς Σεβλιέ (1889), Μπέρναρ Μπ-
λιέ (1901), Χάιν Ντρίτς, 13) Κλων-
τέ Κολμπερ (1905), Ντίκ Χαίμς
(1916), Σκωτ Μπρέννι (1924),
Μπρίττ 'Εντμουντ, Τζέιν Φάλεμ-
περκ, Μισέλ 'Οκάλι (1922), Τζακ
Χάινς (1910), 15) Τζάκ Κόλπερ
(1922), Πέννυ Σίγκκετον, Κάρλα
Ρούστ, Μάρκαρετ Λόκγουτ, 16) Λο-
ρην Μπακόλ (1924), Τζέινς Πέντς,
'Αντα Ράσελ, 'Αν Φράνσις (1930),
Μουλιούτ (17) Ρόντι Μάκ Ντόουαλ
(1928), Πάτ Κρόνλεϊ (1929), Ζιζέλ
Ποσκαλ (1923), 18) Γκρέτα Γκάρμπο
(1908), Φίλις Κέρκ (1929), Ρο-
σάνο Μπράτσι (1917), 19) Ραϊν
Ντάου (1931), Μάρκαρετ Λίν-
ταϊν, 20) Μπάρμπαρα Μπρίττον,
Σοφία Λόρεν (1934), Κέννεν Μάρ-
(1914), Νταντ Κορρό (1935), 21)
Ντάου 'Αντα (1929), Λουσιέ
Μπράου (1888), 22) Χάιν 'Αλμπερτ,
Μάθι Σκωτ (1916), Πάλ Μιουίνι
(1897), 23) Γουόλτερ Πίττον (1897),
Μίκυ Ρούνι (1920), Ρόμυ Σνάιτερ
(1938), 24) Ζαν Σεβαί (1910), 25)
'Αλντο Ραϊν (1926), Τζόν Ερρίκσον
(1927), 26) Έντμουντ Γκέν (1875),
Μπάρμπαρα Μπρίττον (1920), Ράο
Μίκαελ (1888), Τζούλι 'Αντν (1923), 27)
Τζόνι Ράφ (1903), Κλων Τζάουαν
(1934), Μπάρμπαρα Μορροζ (1929),
28) Φάιν Λάιμμορ, Μπρίττ Μπ-
ντ (1934), Πέτε Φίντς (1916), 29)
Τζόν 'Αντα (1907), Γκρή Γκάρσον
(1908), Λίλαμπετ Σκωτ (1922), Μα-
ρίνα Μπρίττον (1925), Βιρτζίνια Μπρούς
(1910), Τρόδο Χόουμαν (1916),
'Αντίνα 'Εκμπεργκ (1931), 30) Φί-
λιπ Ντόν, Ντεμπόρα Κέρ (1921).

Παράδειγμα του Dan Duryea είναι:
7621 Mulholland Drive, Hollywood,
Calif. U.S.A., του Richard Egan:
11899 Chapparel, Los Angeles 24,
Calif. U.S.A. και του John Kerr:
12840 Sunset Blvd, Pacific Palisades,
Los Angeles, Calif. U.S.A.

Φ. Κ., Θεσσαλονίκη: Σας δίνω
μερικές ακόμα από τις διευθύνσεις που
μας ζητήσατε: Marlon Brando: 8142
Laurel View, Hollywood, Calif. U.
S.A., Rock Hudson: 9151 Warbler
Place, Beverly Hills, Los Angeles,
Calif. U.S.A. William Holden: 4701
Sancola, North Hollywood, Calif. U.
S.A. Eddie Constantine: 16 Sq. de
l'Albanie, Paris 16e, France και Ja-
mes Stewart: 918 North Roxbury
Drive Beverly Hills, Los Angeles, Ca-
lif. U.S.A.

Εύτυχισμένα μένα να είδατε, σ'
Πάτρα: 'Η σάρα που είδατε στο φιλμ
«Πρόσκα» ανήκει στην Βένη της 'Ελ-
βετίας στις 11 'Οκτωβρίου 1929. 'Ελ-
βίς κοστάρω μαλλιά, ύψος 1 μ. 65
και ζυγίζει 52 κιλά. Παίζει στον κι-
νηματογράφο από το 1950. Τα δυο
τελευταία της φιλμ τα γύρισε έξω
από τη Γερμανία. Το ένα στο Λονδί-
νο: «Καίριος για Έρωτα, καίριος για
θάνατο» με το νέο ήθοποιό Τζον Γκ-
διν και το άλλο στη Γαλλία: «Ο
παίκτης» με τον Ζεράρ Φίλιπ.

Μπίλνκκ, 'Επταύρα: 'Ο Γκρέ-
γορ Πάκ γεννήθηκε στις 5 'Απρι-
λίου 1916. Ρίτσαρντ Τάιν στις 11
'Ιανουαρίου 1919. 'Η Χέντυ Λαμάρ στις
9 Νοεμβρίου 1915 και η Γκρή Γκάρ-
σον στις 29 Σεπτεμβρίου 1908. 'Ο
Ζαρκ Μασάλ είναι σύζυγος της
Νταϊ Ρομπέν.

ΚΥΠΡΙΕΣ

'Η Ειρηνούλα Φάνη (17
χρόνων), Γενικών Νοσοκομείων Πάφου,
Κύπρος, θέλει ν' αλληγογραφήσει με
μορφωμένους νέους και νέες απ' όλο
τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Αθ-
να, 'Ελλάδα και την Αίγυπτο. Παρακα-
λεί όλους απαντήσουν να στείλουν μία
φωτογραφία τους.

'Η Δάφνη Ροδόπουλου,
'Αρμενική, Εκκλησίας Νο 2, Λάρνα-
κα, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληγογρα-
φήσει με νέους και νέες απ' όλο τον
κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας
αγνής και σταθερής φιλίας.
'Η 'Αδελφα Ράσσιν, 'Αρ-
μενική, Εκκλησίας 2, Λάρνακα, Κύ-
προς, θέλει ν' αλληγογραφήσει με
νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο,
στην ελληνική, αγγλική και ιταλική
γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γε-
μιών. Το ίδιο ζητεί και η Μά-
ματσογιάν, 'Αρμενική, Εκκλη-
σίας Νο 10, Λάρνακα, Κύπρος.

'Η 'Ανδρούλλα Νάστρη
(24 χρόνων), Χριστοπολίτισσας Νο 15,
Κύπρος, θέλει ν' αλληγογραφήσει με
νέους και νέες από το εσώ-
τερο, κατά προτίμηση από την Αθ-
ηνα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας α-
γνής και σταθερής φιλίας. 'Η Έλ-
λεν της Μάριον Κωστής, για την α-
τινίδου (16 χρόνων), θέλει ν'
ποια ισχυρή ή ιδιόμορφη και νέες απ'
αλληγογραφήσει με σκοπό τη δημιου-
ργία μιας αγνής και σταθερής φιλίας.
'Η 'Εκχαρίτης 'Ελπίδα (18 χρό-
νων), από την Πάφο, ζητεί ν' αλλη-
γογραφήσει με νέους από την Αθήνα
και τον Πειραιά. 'Η 'Ερρίκη (18
χρόνων) από τη Λευκωσία, θέλει ν'
αλληγογραφήσει με νέους από την Αθ-
ηνα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας
αγνής και σταθερής φιλίας. Παρακα-
λεί όλους απαντήσουν να στείλουν μία
φωτογραφία τους.

'Η Ντίνα Κ. Κωνσταν-
τινίδου (17 χρόνων), Σαρπτόλου
Νο 11, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεί αλ-
λογογραφία με νέους και νέες απ' ό-
λο τον κόσμο, ιδιαίτερα από την 'Ελ-
λα, με σκοπό τη δημιουργία μιας
καλής και σταθερής φιλίας. Παρακα-
λεί όλους απαντήσουν να στείλουν μία
φωτογραφία τους.

'Η 'Ελεαχρινή άμα
σύντομα γιατί υπάρχει πρόβλεψη να
ασχοληθούμε με το θέμα αυτό σ' ένα
από τα προσεχή τεύχη μας.

Νέοι φίλοι, ο Κώστας Χαρ-
αλάμπους και ο Νίκος Κλει-
ρα, Κοκκινότριμυθιά, Λευκωσία, Κύ-
προς, επιθυμούν ν' αλληγογραφήσουν
με τις αναγνώστρές μας, που κρύ-
βονται κάτω από τα ψευδώνυμα 'Ακυ-
ζα και 'Αγνή. Παρακαλούν όταν ά-
παντήσουν να στείλουν μία φωτογρα-
φία τους.

Τρεις φίλοι, ο Σπύρος Δη-
μητρίου (19 χρόνων), ο 'Ιάκω-
βος Χριστοδίδης (17) και ο Βλα-
σίου Χριστοδίδης (18), Μπουμπουλίας
Νο 3, Κάτω Βαρύσια, 'Αμμόχωστος,
Κύπρος, ζητούν ν' αλληγογραφήσουν
με νέες από την 'Ελλάδα.

'Ο Μίμης Βασιλάδης (20
χρόνων), Τ.Κ. 135, Βαρύσια,
Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει
με 'Ελληνίδες, ηλικίας 18—20 χρό-
νων.

'Ο Χριστάκης Χατζε-
μπίτης, Στασίον Νο 30, Λεμε-
σός, Κύπρος, θέλει ν' αλληγογρα-
φήσει με νέους και νέες από την 'Ελ-
λάδα, κατά προτίμηση από την Αθ-
ηνα, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό
δ.τι ήθελε επικοινωνήσει. Παρακαλεί
όλους απαντήσουν να στείλουν μία φω-
τογραφία τους.

'Ο Λορένς Γιάγκου (18
χρόνων), Περιβότα, Λάρνακα, Κύ-
προς, επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει με
'Ελληνες και 'Ελληνίδες, καθώς έγκυ-
ραστημένους στο εξωτερικό, με σκο-
πό την ανάπτυξη μιας καλής και δια-
κούφης φιλίας.

'Ο Δημήτριος Λευκά-
Τόχας (44), Νεάπολις, Λευκωσία,
Κύπρος, θέλει ν' αλληγογραφήσει με

ζώνες (16 χρόνων), μαθήτρια, θέ-
λει ν' αλληγογραφήσει με νέους απ'
όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσ-
σα. 'Η 'Αϊζά, από τη Λεμεσό,
επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει με νέους
από την 'Ελλάδα, κατά προτίμηση με
νομικούς, με σκοπό να τους κρατή-
σει μια ευχάριστη συντροφιά στα μα-
κρινά ταξίδια τους. 'Η 'Εκχαρίτης
Πάφου, ζητεί ν' αλληγογραφήσει με νέους
από την 'Ελλάδα, κατά προτίμηση: α-
πό την Κρήτη. Δύο φίλες που κρύ-
βονται κάτω από τα ψευδώνυμα 'Ερ-
μύς (17 χρόνων) και 'Εφείδρα (19)
(19) από τα Βαρύσια, θέλουν ν' αλ-
λογογραφήσουν με νέους από την 'Ελ-
λάδα, κατά προτίμηση από την Αθ-
ηνα και τον Πειραιά. 'Η 'Ερρίκη
'Α'έξας από τη Λευκωσία, ζητεί
ν' αλληγογραφήσει με όμοιους από το
εξωτερικό, κατά προτίμηση από τη
Μακεδονία, με σκοπό τη σύναψη μιας
καλής και σταθερής φιλίας.

'Η 'Ελεαχρινή άμα
σύντομα γιατί υπάρχει πρόβλεψη να
ασχοληθούμε με το θέμα αυτό σ' ένα
από τα προσεχή τεύχη μας.

Νέοι φίλοι, ο Κώστας Χαρ-
αλάμπους και ο Νίκος Κλει-
ρα, Κοκκινότριμυθιά, Λευκωσία, Κύ-
προς, επιθυμούν ν' αλληγογραφήσουν
με τις αναγνώστρές μας, που κρύ-
βονται κάτω από τα ψευδώνυμα 'Ακυ-
ζα και 'Αγνή. Παρακαλούν όταν ά-
παντήσουν να στείλουν μία φωτογρα-
φία τους.

Τρεις φίλοι, ο Σπύρος Δη-
μητρίου (19 χρόνων), ο 'Ιάκω-
βος Χριστοδίδης (17) και ο Βλα-
σίου Χριστοδίδης (18), Μπουμπουλίας
Νο 3, Κάτω Βαρύσια, 'Αμμόχωστος,
Κύπρος, ζητούν ν' αλληγογραφήσουν
με νέες από την 'Ελλάδα.

'Ο Μίμης Βασιλάδης (20
χρόνων), Τ.Κ. 135, Βαρύσια,
Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει
με 'Ελληνίδες, ηλικίας 18—20 χρό-
νων.

'Ο Χριστάκης Χατζε-
μπίτης, Στασίον Νο 30, Λεμε-
σός, Κύπρος, θέλει ν' αλληγογρα-
φήσει με νέους και νέες από την 'Ελ-
λάδα, κατά προτίμηση από την Αθ-
ηνα, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό
δ.τι ήθελε επικοινωνήσει. Παρακαλεί
όλους απαντήσουν να στείλουν μία φω-
τογραφία τους.

'Ο Λορένς Γιάγκου (18
χρόνων), Περιβότα, Λάρνακα, Κύ-
προς, επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει με
'Ελληνες και 'Ελληνίδες, καθώς έγκυ-
ραστημένους στο εξωτερικό, με σκο-
πό την ανάπτυξη μιας καλής και δια-
κούφης φιλίας.

'Ο Δημήτριος Λευκά-
Τόχας (44), Νεάπολις, Λευκωσία,
Κύπρος, θέλει ν' αλληγογραφήσει με

ζώνες (16 χρόνων), μαθήτρια, θέ-
λει ν' αλληγογραφήσει με νέους απ'
όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσ-
σα. 'Η 'Αϊζά, από τη Λεμεσό,
επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει με νέους
από την 'Ελλάδα, κατά προτίμηση με
νομικούς, με σκοπό να τους κρατή-
σει μια ευχάριστη συντροφιά στα μα-
κρινά ταξίδια τους. 'Η 'Εκχαρίτης
Πάφου, ζητεί ν' αλληγογραφήσει με νέους
από την 'Ελλάδα, κατά προτίμηση: α-
πό την Κρήτη. Δύο φίλες που κρύ-
βονται κάτω από τα ψευδώνυμα 'Ερ-
μύς (17 χρόνων) και 'Εφείδρα (19)
(19) από τα Βαρύσια, θέλουν ν' αλ-
λογογραφήσουν με νέους από την 'Ελ-
λάδα, κατά προτίμηση από την Αθ-
ηνα και τον Πειραιά. 'Η 'Ερρίκη
'Α'έξας από τη Λευκωσία, ζητεί
ν' αλληγογραφήσει με όμοιους από το
εξωτερικό, κατά προτίμηση από τη
Μακεδονία, με σκοπό τη σύναψη μιας
καλής και σταθερής φιλίας.

'Η 'Ελεαχρινή άμα
σύντομα γιατί υπάρχει πρόβλεψη να
ασχοληθούμε με το θέμα αυτό σ' ένα
από τα προσεχή τεύχη μας.

Νέοι φίλοι, ο Κώστας Χαρ-
αλάμπους και ο Νίκος Κλει-
ρα, Κοκκινότριμυθιά, Λευκωσία, Κύ-
προς, επιθυμούν ν' αλληγογραφήσουν
με τις αναγνώστρές μας, που κρύ-
βονται κάτω από τα ψευδώνυμα 'Ακυ-
ζα και 'Αγνή. Παρακαλούν όταν ά-
παντήσουν να στείλουν μία φωτογρα-
φία τους.

Τρεις φίλοι, ο Σπύρος Δη-
μητρίου (19 χρόνων), ο 'Ιάκω-
βος Χριστοδίδης (17) και ο Βλα-
σίου Χριστοδίδης (18), Μπουμπουλίας
Νο 3, Κάτω Βαρύσια, 'Αμμόχωστος,
Κύπρος, ζητούν ν' αλληγογραφήσουν
με νέες από την 'Ελλάδα.

'Ο Μίμης Βασιλάδης (20
χρόνων), Τ.Κ. 135, Βαρύσια,
Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει
με 'Ελληνίδες, ηλικίας 18—20 χρό-
νων.

'Ο Χριστάκης Χατζε-
μπίτης, Στασίον Νο 30, Λεμε-
σός, Κύπρος, θέλει ν' αλληγογρα-
φήσει με νέους και νέες από την 'Ελ-
λάδα, κατά προτίμηση από την Αθ-
ηνα, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό
δ.τι ήθελε επικοινωνήσει. Παρακαλεί
όλους απαντήσουν να στείλουν μία φω-
τογραφία τους.

'Ο Λορένς Γιάγκου (18
χρόνων), Περιβότα, Λάρνακα, Κύ-
προς, επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει με
'Ελληνες και 'Ελληνίδες, καθώς έγκυ-
ραστημένους στο εξωτερικό, με σκο-
πό την ανάπτυξη μιας καλής και δια-
κούφης φιλίας.

'Ο Δημήτριος Λευκά-
Τόχας (44), Νεάπολις, Λευκωσία,
Κύπρος, θέλει ν' αλληγογραφήσει με

ζώνες (16 χρόνων), μαθήτρια, θέ-
λει ν' αλληγογραφήσει με νέους απ'
όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσ-
σα. 'Η 'Αϊζά, από τη Λεμεσό,
επιθυμεί ν' αλληγογραφήσει με νέους
από την 'Ελλάδα, κατά προτίμηση με
νομικούς, με σκοπό να τους κρατή-
σει μια ευχάριστη συντροφιά στα μα-
κρινά ταξίδια τους. 'Η 'Εκχαρίτης
Πάφου, ζητεί ν' αλληγογραφήσει με νέους
από την 'Ελλάδα, κατά προτίμηση: α-
πό την Κρήτη. Δύο φίλες που κρύ-
βονται κάτω από τα ψευδώνυμα 'Ερ-
μύς (17 χρόνων) και 'Εφείδρα (19)
(19) από τα Βαρύσια, θέλουν ν' αλ-
λογογραφήσουν με νέους από την 'Ελ-
λάδα, κατά προτίμηση από την Αθ-
ηνα και τον Πειραιά. 'Η 'Ερρίκη
'Α'έξας από τη Λευκωσία, ζητεί
ν' αλληγογραφήσει με όμοιους από το
εξωτερικό, κατά προτίμηση από τη
Μακεδονία, με σκοπό τη σύναψη μιας
καλής και σταθερής φιλίας.

'Η 'Ελεαχρινή άμα
σύντομα γιατί υπάρχει πρόβλεψη να
ασχοληθούμε με το θέμα αυτό σ' ένα
από τα προσεχή τεύχη μας.

Νέοι φίλοι, ο Κώστας Χαρ-

ΡΟΥΣΑ
ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Ιουναϊκολόγος-Μαιευτήρ. Δεχεται 9
—12 και 5 7 ώς και επί συνεντεύ-
ξει Χ Τρικουπη 113. Τηλ, 613 610

Ο Ιoannis Ioannidis,
S/T Evgenia Niarchos, Niarchos
London Ltd, 41/43, Park Street,
London W. 1, England, επιθυμεί ν
αλληλογραφήση με μία Έλληνα περι-
κανίδα, ηλικίας 20-25 ετών.

Τὸς Ἕ «Λεμονιὰ» (17 χρόνων), ἀ-
πὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια, μορφωμένη καὶ
εὐπαρουσίαστη, θέλει ν' ἀλλογογρα-
φήσῃ μὲ νέους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ
κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ἡ
Ἑ «Ἀσπασία» (19 χρόνων) ἐπὶ τὸ
Σουδάν, μορφωμένη ἀλλὰ ὄχι πολὺ
μουσικῇ, πού πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ
προσέλας τὴν Ἑλλάδα, ζητεῖ ν' ὠ-

Η Dora Alciviadou, Bakirkoy Iskele Caddesi No 31, Istanbul, Turkiye, ζητεί ν' αλληλογραφήση με όμογενείς από τό έξωτερικό, ηλικίας άνω των 30 χρόνων. Η Nini Anastasio, για την οποία ισχύει η ίδια διεύθυνση, θέλει επίσης ν' αλληλογραφήση με νέους άνω των 30 χρόνων.

Δύο καλοί φίλοι, ὁ Ε. Αργυρίου
καὶ ὁ Ε. Εφτίς, 90 Queen's St. W.
Mollahra, Sydney, N.S.W., ζητοῦν

25 χρόνων, με εκδόσε το 1914

Από την Αμερικανική Υπηρεσία Υγείας

119

οτήμῃσι ἀπὸ τῶ
 ὧν 20 χρόνων.
 λος Οἴκο
 IX Μεραρχίας,
 ηλογραφησὴν με
 , με σκοπὸν τὴν
 καὶ σταθερῆς
 ιος Μανέ-
 ρος Ροῦμκος καὶ
 κης, 862 Α.Ε.
 οῦν ν' ἀλληλο-
 ὅλη τὴν Ἐλ-

λος Ὀϊκοῦ
 IX Μεραρχίας,
 ηλογραφία με
 με σκοπὸν τὴν
 καὶ σταθερῆς
 ιος Μανέ-
 ρος Ρούμκος καὶ
 κης, 862 Α.Ε.
 ουν ὃ ἄλληλο-
 ὃλη τὴν Ἑλ-
 Ὁ Λέων
 ΚΕΝ Μεσολω-
 907, θέλει ν
 ἀπὸ τὴν Ἑλ-
 ἀπὸ τὴν Ἀθ-

Ο Λέων
ΚΕΝ Μεσολούγ
Τ 907, θέλει ν
ς από την. Ελ
από την Αθη
ννινα, στην ελ
κοπό 6,5 τι έπα
ς Άναστα
Τ.Π., Ιος Λο
σε, έπιδραμ
σε απ' όλο τ
σημογραφία
ύ γυγελος
ΚΕΝ Μεσο
ΣΤΓ 907, θέλ
ε την αναγκ
εται κάτω ά
όμενη υπαρ
υπαξιωματικ
ΚΕΝ Μεσο
ΣΤΓ 907, ζη

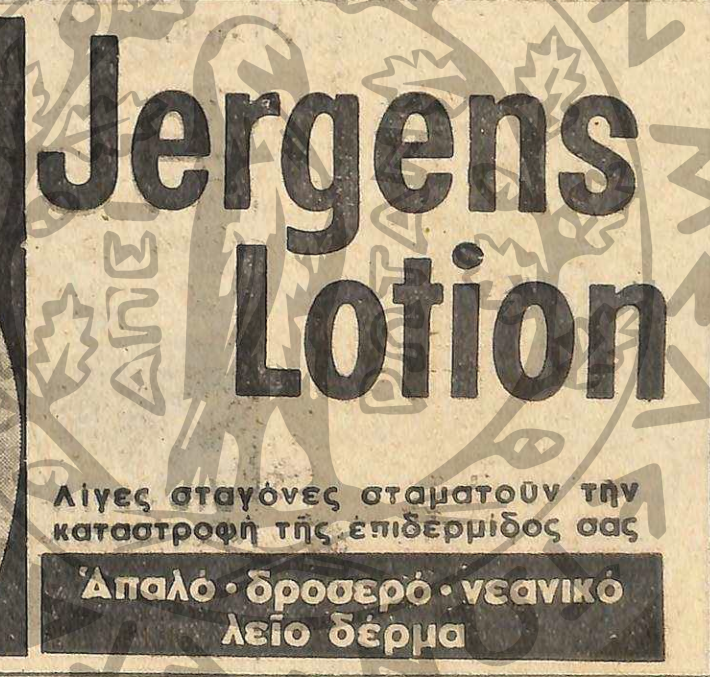
Παπακων
411 ΓΣΝ, ΣΤΓ
γραφίσει με τη
κρίβεται κατά
«Γκρίζα μάτια»
πατσινί
ς Λόχος, ΒΣΤ

ροσφής με νέες
 τὴν ἐξωτερικὴν
 γὰ μίαν καλὴν
 ἡ Γ. Γ. Ὁρ. γ.
 (Α)ΣΕΣ, ΣΤΙ
 ὁμογενεῶσιν
 γλῶσσα, με σκοπο
 καὶ κατὰ πο
 αὐτὸς Γ. Ὁρ. α
 ΒΣΤ 902, ἐπι
 σή με νέες ἀπ
 16—19 χρόνων
 ὑμὶν μίαν ἀνὴ
 ἔων ν. ὡς ν
 οἱ αὐτοὶ Γεωργ
 ΣΤ 902, θελο
 ἀντιστοιχίαν
 αὐτὸς «Ἐρσία τ
 μίαν ἀγάπην ἀπ
 οὐκ Ἀρσεί
 οῦς. 4ος Λόχου
 ἀλληλογενεῶσιν
 028 τεύχους.

οη γό πο
 όχος, ΣΤΓ 907
 με νέες από τη
 πιά. 'Ο ΑΒ. Δσ
 Π., 'Ο ΑΒ. ΒΣ
 Αλληγοράση μ
 'Ο 'Ιωάννη
 ΚΕΜ, 2ος λό
 θέλει ν' αλλη
 τὸ τὸ ἐξωτερικό

ληνική Ιταλική και γαλλική γλώσσα.
 Δύο φίλοι, ο Κωνσταντ. Τσιτρίνης και ο Χρυσόστομος Κονής, 655 Α. Β.Π., ΣΤΓ 902, Grèce, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλούν όσες απαντήσεις να στείλουν μια φωτογραφία τους. Ο Παύλος Μοναχός, ΚΕΒΟΠ, 2ος Λόχος, Μοναχόβιτς, ΒΣΤ 902, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση σταχτές, με σκοπό την ανάπτυξη μιας αγνης φιλίας.
 Ο Κωνσταντ. Τζιλιδάκης, 516 ΕΞΠ, 103Τ.Γ., ΣΤΓ 914Α, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με την «Μικρή μεγάλη» του 1018 τεύχους. Ο Βασίλειος Μακρής, ΚΕΝ Τριπόλεως, 1ος Λόχος, ΣΤΓ 928, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας από την Νάουσα, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Κρίκια μάτια», με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας και έτι άλλο προκύβη. Την παρακαλεί όταν απάντησε να στείλει μια φωτογραφία της. Ο Μιχαήλ Κουτσπεράκης, 575 Τ.Π., Α. Διεύσεως, ΣΤΓ 917, Συγκρότημα 'Αμμοδού, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα και κατά προτίμηση από τη Θεσσαλονίκη και την Κρήνη. Ο Θωμάς Βασιλειάδης, ΚΕΝΤ 8ος Λόχος, ΣΤΓ 928, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με τ' όλοις κριζί, του 1018 τεύχους από τη Νάουσα.
 Ο υπαξιωματικός Χρηστάτος Μπουτζίσιος, ΚΕΝ Καλαμών, 2ος Λόχος, ΣΤΓ 909Α, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την «Αίαντα άνωϊσι» από την Αθήνα και τον Πειραιά, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Ο Γεώργιος Καρδερής, 11ου ΑΤ, ΠΛΟ 106 ΧΙΛ, 914Γ, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Τριπούλες» του 922 τεύχους. Ο ίδιος έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 18—25 χρόνων με σκοπό ό,τι ήθελε προκύβη. Ο Βασίλειος Γεωργακόπουλος και ο 'Ανδρέας Χουστόπουλος, ΚΕΜ, ΛΥΒ 3ος Λόχος, ΣΤΓ 909. Ναύπλιον θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας αγνης και σταθερής φιλίας.
 Ο 'Εμμ. Ζερβουδάκης, ΚΕΜ 3ος Λόχος, ΣΤΓ 909, Ναύπλιον θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο με σκοπό τη συνανη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Ο Νικόλαος Μπασιλάκης, Είδικος Λόχος Μηχανικών, Θήρα, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα κατά προτίμηση από την Κρήνη, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας. Παρακαλεί όσες απαντήσεις να στείλουν μια φωτογραφία τους. Ο Βασίλειος Αποστολόπουλος, Ε.Τ.Ι., 1ης Αλφ., ΣΤΓ 914Β, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 19—25 χρόνων. Ο Τάκης Γκριλάκιωτης, 745 Β.Μ., ΒΣΤ 902, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας αγνης φιλίας. Ο Ν. Αποστόλου, 'Ιωάννου και του Πειραιά, ΣΤΓ 902, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τον Πειραιά. Ο ΑΒΟ ΒΣΤ 903, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες του εσωτερικού. Ο 'Ιωάννης Φατοπούλος, ΚΕΜ, 2ος Λόχος, ΣΤΓ 909, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό.
 Ο 'Αθανάσιος 'Αναστασίου, 563 Τ.Π., 1ος Λόχος, ΣΤΓ 916Γ, Grèce, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας αγνης φιλίας. Ο Ευάγγελος Μαντόπουλος, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Χερουβείμ υπαξιού» του 1026 τεύχους. Ο υπαξιωματικός 'Ηλίας Λέκκας, ΚΕΜ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Λαγυστάκι» με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας.
 Ο 'Ιωάννης Πατσάκος, ΣΤΓ 928, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Κρίκια μάτια».
 Ο 'Αλέκος Μπατινιέλλας, ΚΕΑΤΟΔ 3ος Λόχος, ΒΣΤ 902, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα και τον Πειραιά με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Ο Γεώργιος Δούκας, 391 ΣΑΙΕΣΕ, ΣΤΓ 901Α, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την 'Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή σκευών και καρτών στα. Ο Νικόλαος Γρησέ, ΚΕΤ ΣΕΟΤ, 1η 'Ιλν, ΒΣΤ 902, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας αγνης φιλίας. Ο Ν. Αποστόλου, 'Ιωάννου και του Πειραιά, ΣΤΓ 902, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τον Πειραιά με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας.
 Ο 'Αλέξανδρος Δροσίνης, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 4ος Λόχος, ΣΤΓ 907, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με την «Τούλα» του 1028 τεύχους. Ο Ακης Παπαορηγόπουλος, ΚΕΝΜ, 3ος Λόχος, ΣΤΓ 907, ζήτη αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά. Ο Δ. ΑΒΟ ΒΣΤ 903, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες του εσωτερικού. Ο 'Ιωάννης Φατοπούλος, ΚΕΜ, 2ος Λόχος, ΣΤΓ 909, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό.
 Ο 'Αθανάσιος 'Αναστασίου, 563 Τ.Π., 1ος Λόχος, ΣΤΓ 916Γ, Grèce, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας αγνης φιλίας. Ο Ευάγγελος Μαντόπουλος, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Χερουβείμ υπαξιού» του 1026 τεύχους. Ο υπαξιωματικός 'Ηλίας Λέκκας, ΚΕΜ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Λαγυστάκι» με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας.
 Ο 'Ιωάννης Πατσάκος, ΣΤΓ 928, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Κρίκια μάτια».
 Ο 'Αλέκος Μπατινιέλλας, ΚΕΑΤΟΔ 3ος Λόχος, ΒΣΤ 902, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα και τον Πειραιά με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Ο Γεώργιος Δούκας, 391 ΣΑΙΕΣΕ, ΣΤΓ 901Α, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την 'Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή σκευών και καρτών στα. Ο Νικόλαος Γρησέ, ΚΕΤ ΣΕΟΤ, 1η 'Ιλν, ΒΣΤ 902, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας αγνης φιλίας. Ο Ν. Αποστόλου, 'Ιωάννου και του Πειραιά, ΣΤΓ 902, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τον Πειραιά με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας.
 Ο 'Αλέξανδρος Δροσίνης, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 4ος Λόχος, ΣΤΓ 907, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με την «Τούλα» του 1028 τεύχους. Ο Ακης Παπαορηγόπουλος, ΚΕΝΜ, 3ος Λόχος, ΣΤΓ 907, ζήτη αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά. Ο Δ. ΑΒΟ ΒΣΤ 903, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες του εσωτερικού. Ο 'Ιωάννης Φατοπούλος, ΚΕΜ, 2ος Λόχος, ΣΤΓ 909, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό.
 Ο 'Αθανάσιος 'Αναστασίου, 563 Τ.Π., 1ος Λόχος, ΣΤΓ 916Γ, Grèce, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας αγνης φιλίας. Ο Ευάγγελος Μαντόπουλος, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Χερουβείμ υπαξιού» του 1026 τεύχους. Ο υπαξιωματικός 'Ηλίας Λέκκας, ΚΕΜ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Λαγυστάκι» με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας.
 Ο 'Ιωάννης Πατσάκος, ΣΤΓ 928, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Κρίκια μάτια».
 Ο 'Αλέκος Μπατινιέλλας, ΚΕΑΤΟΔ 3ος Λόχος, ΒΣΤ 902, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα και τον Πειραιά με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Ο Γεώργιος Δούκας, 391 ΣΑΙΕΣΕ, ΣΤΓ 901Α, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την 'Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή σκευών και καρτών στα. Ο Νικόλαος Γρησέ, ΚΕΤ ΣΕΟΤ, 1η 'Ιλν, ΒΣΤ 902, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες από την 'Ελλάδα, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας αγνης φιλίας. Ο Ν. Αποστόλου, 'Ιωάννου και του Πειραιά, ΣΤΓ 902, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από τον Πειραιά με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας.
 Ο 'Αλέξανδρος Δροσίνης, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 4ος Λόχος, ΣΤΓ 907, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με την «Τούλα» του 1028 τεύχους. Ο Ακης Παπαορηγόπουλος, ΚΕΝΜ, 3ος Λόχος, ΣΤΓ 907, ζήτη αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και τον Πειραιά. Ο Δ. ΑΒΟ ΒΣΤ 903, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες του εσωτερικού. Ο 'Ιωάννης Φατοπούλος, ΚΕΜ, 2ος Λόχος, ΣΤΓ 909, Grèce, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό.
 Ο 'Αθανάσιος 'Αναστασίου, 563 Τ.Π., 1ος Λόχος, ΣΤΓ 916Γ, Grèce, έπιβήσαν ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη δημιουργία μιας αγνης φιλίας. Ο Ευάγγελος Μαντόπουλος, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την ανανυστρία μας, που κρυβεται κάτω από το ψευδώνυμο «Χερουβείμ υπαξιού» του 1026 τεύχους. Ο υπαξιωματικός 'Ηλίας Λέκκας, ΚΕΜ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907,

ΟΙ ΛΗΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Τό στοιχείο

ΜΙΑ μελαγχολία, μια προαίσθησι συμφόρας, είχε στα μούτρα η γυναίκοι και σούδα-φάρτα σιγκουδέντιας φοβισμένη.

Κι' η Έφταλία μ' ούλο τη τ' σάν-φρουά Βυήκε και ρώτησε:

— Τι είναι, καλέ; Λές και πάθατε σαολίκι και τσιριπιτί!...

— Αχ! Έφταλία μου, τί θές νάναι; Ένα στοιχείο! Φώλασαν ούλες, έτοιμες να ξεσπάσουν σε δάκρυα.

Κι' άρχισαν να της περιγράφουν το τρομερό θερίο, πώς βγάξει φίδια απ' το στομάχου του, κι' έχει νύχια, δόντια, και φτερά τουρλου-τουρλου.

Κι' έτσι με τ' νυχτερινά μουγκρητά του άγνωστου και μυστηριώδους ζωτικού, τ' καρδιοχτύπια κι' ο φόβος του μαχαλά είχαν γίνει πανικός. Κι' η Έφταλία τους ήλεγε στο κοινοαίμεντο:

— Ηβοί! καλέ και γιατί δεν τ' σκοτώνετε;

— Να τ' σκοτώσουμε; Τί λές, Φταλία μου, λωλάθηκες; Μπα σε καλό σου! Και σκοτώνεται ποτέ ο δ' από 'δω;

Κι' όσο τ' θράδνα, ούτε φώσια άνάβανε, ούτε παντζούρια και πόρτες άνοίγανε κι' ένας ξαφνικός άγέρας σάν λυσσαμένος καβαλλάρης ήτρεξε απ' τ' έν ντουρσέκι στ' άλλο σέρνοντας πίσω του τ' μουγκρητά του θερίου, τόσο τ' κακό και τ' μυστήριο φούντωνε!

Και μια κακαβαράχτη θεοφοβούμενη ήλεγε άρδουτι-αρδουτι:

— Τετραδοπαράσκευα δεν κρατάτε, στην εκκλησία δεν πατάτε, γι' αυτό κι' ο Θεός μ'ας στέλνει κατά διαβόλου! Άπο τότε που ο άγέρας μέσα στο ντου-νιά ακουλήκισε απ' τ' οι μπέμπες και τ' πυρσέλοι, που φαμπρικάρει τ' ένα μιλέτι κόντρα στ' άλλο, οι κασπλοβλεπούσες Παναγιές μ'ας τ' εκκλησίες δεν κοτάνε πιά να σηκώσουν τ' μάτια να μ'ας καρσιλαντίσουν.

— Άκούστε! ξεφώνισε τότε η Έφταλία. Θά φέρω τ' Νικολάκη μου πούνε Σαββατογεννημένος και δέ φοβάται τ' στοιχεία, να τ'ο πιάση!

— Να πιάση τ' ζωτικό; ρώτησαν σταυροκοπούμενες. Ούλα κι' ούλα, έκτος άν τ'ον ένης για ξεπάτωμα!

Μα η Έφταλία τ'ο βολί τη:

— Έπειτα, ξέρει κι' ένα άλλο κόλπο ο άγτρας μου; Λέει τ'ο Ιησούς Χριστός νικά κι' εγώ τ'ο δίνω τρία στυλιά λιθάνα να κρατά στ' χέρι του. Έρεϊ, λοιπόν, όση ώρα εγώ κι' ο Νικολάκης μου θα λείπουμε, να κάνετε μετάνοιες και να λέτε τ'ο Θεοτόκε Παρθένα.

Τ'ο ίδιο βράδυ πήρε τ'ο Νικολάκη τη με τ'ο τσιφτέ του — ήταν σπουδαίος άδιδτής κι' είχε βγάλεϊ τεσκερέ για κυνήγι — και πήγανε να κάνουνε καρτέρι.

Στ'ο μεταξύ ο μαχαλάς ούλος μ' άγωνία στ'ο στην περιμένε. Πράγματι, κατ'α μεσάνυχτα άκούστηκε πάλι τ'ο μουγκρητό τ'ο στοιχείου και ξεπίσω έ να μπάμ!

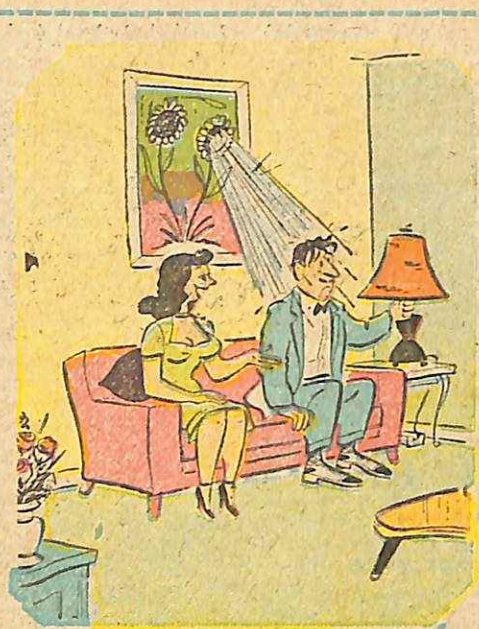
Σε λίγο άρριθάρισε σκασμένη στ'α γέλια η Έφταλία.

— Νά τ'ο στοιχείο, μωρέ αγαθοεούρες! ξεφώνισε.

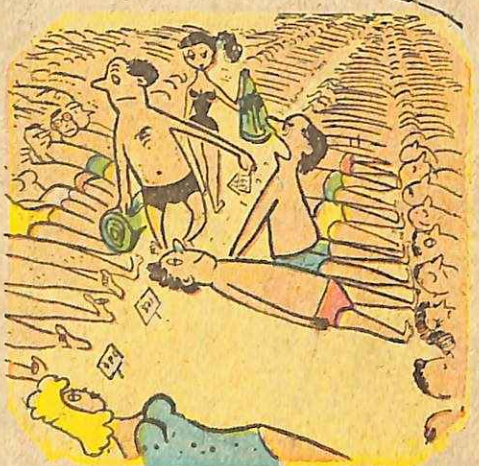
Και τους έδειξε ένα «τσικνιά» ένα παράξενο πουλί, ράτσα «τρουνονοκράχτη», πού η φωνή του από μακριά άκούεται τ'η νύχτα σάν μουγκρητό στοιχείου!...

ΣΟΚΡ. ΡΩΝΑΣ

— Ελπίζω, μαντάμ να ευχαριστηθήμα-τε απ' τ'η διαμονή σας στο ξενοδοχείο μας!...

— Σε προσειδοποίησα να μην αποπει-ραθής να σέυσης τ'ο φώ!...

— Είναι οι ίδιοι, πού έχουνται πάντα άργά και στ'ον μινιατογραφό!...

— Ελπίζω, μαντάμ να ευχαριστηθήμα-τε απ' τ'η διαμονή σας στο ξενοδοχείο μας!...

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Μαρίδες

ΚΟΥΖΟΥΜ ήροκτες με τ'ο Σουρπουί-τα μου στ'ο φάληρο ήπαμε-για-βρούμ, Σουρπουίτα, λέω, άιντε κα-θαρός άέρας να ήπαίνουμε, μαριδά-κια, καλαμαράκια φελιάν φιστικ να έ-τρώνμε. Άμμα τ'ο λιωφορείος ήπαίνου-με, ώραία-ώραία σ' ένα μααζί ήπαίνου-με, άμέσως καθισμένοι ενόμαστε. Τίρα-πεζάκι καλό ήτανε, από πάνω άερ-κι ήφουσους, από κάτω τ'ο θάλασσα πλιτς πλάτε στ'α πόντια μας έκανε.

— Κουζούμ, Σουρπουίτα μου, λέω, καλά είναι;

— Άαααα θαύμα είναι! τ'ο Σουρπουί-τα μου με λείει.

— Άμμα χίτς ακόμα καθισμένοι ντέν εί-νίκαμε, ένα αντίρω πως πιλοισασμένος ένετα! «φυστικά» λέει.

— Γιαβρούμ, λέω, ιστάσου μπέ! Έντ'ο φάληρος ένεται, φυ-στικά θα έτρώω.

— Μονά ζυγα δεν παίζετε;

— Τί μονά, ζεβζέκ έρίφ, λέω, τί ζυγα φελιάν φιστικ με λές; Άμα μονά ζυ-γά ήθελα στ'ο φά-ληρο θα ήρχομουν, άιντε κιτ!

Τ'ο ένα φυστικός ήφουνει άμμα ένας άλλος έρχεται! — Φυστικά!

— Βί, βί, λέω, άιντε μπέ στ'ο δου-λειά σου ήπαινε! Χίτς από τ'ο μυαλό σου τί περνάει μπέ; Από τ'ο Άθνα ξεοσκυμένο είναι, για φυστικά θα έρ-χόμουν; Άιντε κιτ!

— Είναι φρέσκα τ'ς Αίγινης, κύριε! — Και τί με νοιάζει έμένα; Αίγινης-μαίγινης, νεμέλιαζιμ! Άιντε ήπαινε!

Τ'ο φυστικός φεύγει, άμάν ντόξα Σο-θεός, λέω, παλαμάκια χτυπημένα έκα-νω, άμμα χίτς γκαρσόνις ντέν έρχε-ται, ένα λούστρος έρχεται.

— Γυάλισμα, κύριος! — Τί γυάλισμα μπέ! Άμα παπούτσια μου γυάλισμα ήθελανε, στ'ο φάληρο θα έρχόμουν; Χίτς στ'ο Άθνα ντέν ήμ-πορούσα γυαλισμένα να τ'α έκάνω; Άιντε κιτ!

— Τί είπες; — ήπαινε ιστέ! Άιντε!

Τ'ο λούστρος φεύγει άμμα τ'ο Σουρ-πουίτα μου με λείει «Καραμπεταί! τί φωνάζεις, γιατί βρίξεις τ'ον κόσμο;»

— Γιαβρούμ, λέω, παλαμάκια χτυπη-μένα έκάνω, χίτς ένα γκαρσόνις ντέν έρ-χεται, άμμα φυστικά έρχονται, λού-στρος έρχονται, μόνο φαττά ντέν έρ-χονται.

Χίτς κουβέντα μου τελειώσαμε ντέν έκαν'ένα ήροκτικό έρχεται! — Γιαβρούμ, κύριε.

— Ντέν ήθελω γιαβρούμ.

— Πάρτε ένα ματσάκι για τ'η δεσποί-νιδα.

Τ'ο ντεσποινίς, κουζούμ, ντέν είναι ντεσποινίς, κυρία ένεται, και χίτς για-σημιά ντέν ήθελε! μαοιδίτσες ήθελε, καλαμαράκια ήθελε, άμα πούντα.

Κοριτάκι έφεύγει, παλαμάκια δυνα-τά χτυπημένα έκάνω, γκαρσοοοοοοον, φωνάζω, άμα χίτς γκαρσόνις ντέν έρ-χεται, μια ήφισσα έρχεται!

— Νά σε π'ω τ'ο μοίρα σου, με λείει, βάλε ένα δίφραγκο!

Άμμα έμένα τ'ο αίμα στ'ο κεφάλι μου άνεθασμένο ένεται!

Τ'ο μοίρα μου τ'ο ήξερω, κουζούμ, λέω. Χίτς μαριδες ντέν θα έτρώω ούτε καλαμαράκια.

— Νά σε π'ω εγώ τ'ο μοίρα σου, με λείει πάλι, βάλε ένα δίφραγκο.

— Άιντεε! Κιοπόγλου κιοπέκι! λέω. Τότες ήφουνει τ'ο ήφισσα, άμμα ά-πό μακούα με λείει:

— Ισαλλάχ, έσένα αυτοκίνητο να σε κόψη.

— Ούστ, κακοκρόνο νάχνη, λέω! Ούστ. Και τ'ο παλαμάκια πολύ δυνατά χτυ-πημένα έκάνω γκαρσόνις έρχεται! — Χτύπες, λέει.

— Μπέ εσάγγλου εσέκ, λέω τώρα έρχε-σαι; Μαρίδες φέρε.

— Δεν έρχομει! — Καλαμαράκια μπέ! — Δεν έρχομει.

— Ιστέ να!

Και μούντζα τ'ο έδίνω Άσκημα έ-κανα;

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

ΠΟΝΕΜΕΙΝΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ παιδάκια τ'ης γειτονιάς παράγγειλαν στ'ον Κω-στάκη, πώς θα ήπανε σπίτι του τ'ην Κυριακή, να τ'ον χαιρετήσουν, πού είχε τ'α γενέθλια του. Αυτό τ'ο σκέφτηκε μια καλή γειτόνισσα, η κυρά Δέσπω, πού ένδιαφερόταν και φρόντιζε πάντοτε για όλες τ'ς παλιές οικογένειες, πού καθόνταν γύρω τ'ς, όταν τους συνέβαινε τίποτα.

Στ'ην οικογένεια τ'ου Τάσου Μαλιδη είχε συμβη κάτι δυσάρεστο. 'Ο Κωστάκης, τ'ο μοναχοπαίδι τους, ένα όμορφο άγοράκι έξη χρόνων, είχε παραπαήσει και είχε σπάσει τ'ο πόδι του.

Η πρώτη, πού έτρεξε στ'ο σπίτι τους, ήταν η κυρά Δέσπω, όταν άκουσε τ'ς φωνές τ'ης Έλένης τ'ης μη-τέρας του και τ'ο κλάμα τ'ου παιδιού.

Έκείνη δέ σάστισε καθόλου, όπως συνέβη στ'η μη-τέρα, αλλ' έτρεξε να τηλεφωνήσ άμέσως στ'ς Πρώ-τες Βοήθειες, να πάρουν τ'ο παιδί και να τ'ο ήπανε στ'ον «Εισαγγελισμό», πού δεχόταν τ'ην ήμερα εκείνη.

Κι' έτσι έγινε. 'Ο Κωστάκης κατόπιν γύρισε στ'ο σπί-τι του με τ'ο πόδι στ'ο γύψο.

Η πρωτοβουλία τ'ης καλής γειτόνισσας να ήπ' στ'α παιδιά για τ'α γενέθλια τ'ου Κωστάκη, συγκίνησε τους γονείς του και γέμισε χαρά τ'ην ψυχή τ'ου παιδιού, πού περιμένε με άνυπομονησία πότε θα έρχόταν η Κυρια-κή, για να δ'η συγκεντρωμένους τους φίλους του γύρω από τ'ο κρεβάτι του.

— Μαμά, θα φορέσω τ'α καλά μου ρούχα; άρχισε από τ'ο πρώι να ρωτά η Κωστάκης.

— Ναι, παιδί μου, θα φορέσες τ'ο καινούργιο σου κοστούμι και θα είσαι τ'ο πιο όμορφο απ' όλα τ'α παι-δάκια.

— Μαμά, θάρρουνε όλα τ'α παιδιά; — Ναι, Κωστάκη, όσα μπορούνε... Η άνυπομονησία του ήταν μεγάλη ως πού ν' άκούση να χτυπά τ'ο κουδούνι τ'ης πόρτας. Τ'ο μεσημέρι έφα-γε διαστικά και τ' άπόγευμα δεν κοιμήθηκε.

Ορρώντας τ'ο καινούργιο του κοστούμι περιμένε κα-θιστός πάνω στ'ο κρεβάτι και τ'ο κοστούμι περιμένε κα-πασμένα μ' ένα σεντόνι.

Ο Τάσος Μαλιδης δεν έλειψε από τ'ο σπίτι του εκείνο τ' άπόγευμα. Έμεινε να δ'η τ'η χαρά τ'ου παιδιού του και να βοηθήσ τ'η γυναίκα του στ'ς προετοιμασίες τ'ης γιορτής.

Ήταν αγαπημένο ζευγάρι ο Τάσος και η Έλένη. Δεν ήταν τόσο νέοι, μα ήταν γε-ροί άνθρωποι. Από κάποια άναπο-διά τ'ς τυχής παντρεύτηκαν, ό-ταν εκείνη ήταν 38 χρόνων και έ-κείνος 45. 'Ο Τάσος είχε μια καλή θέσι σε μια Τράπεζα κι' έτσι μπο-ρούσε να προσφέρη τ'ο κάθε τί στ'ο ήραίο, κομψό σπίτάκι του, πού εί-χε φτιάσει με τ'ς οικονομίες του και μ' ένα δάνειο από τ'ην τράπε-ζα. Ήταν, λοιπόν, άπερίγραπτη η χαρά πού ένοιωσαν, όταν γεννή-θηκε ο Κωστάκης, τ'ο παιδί πού περιμέναν για να συμπληρώση τ'ην ευτυχία τους!...

Τ'ο κουδούνι τ'ης πόρτας χτύπη-σε, ο Κωστάκης ξεπετάχτηκε, τέν-τωσε τ'ο κεράκι του και πρόφερε με συγκίνηση:

— Έρχονται! — 'Ο μπαμπάς του έτρεξε ν' άνοίξη τ'ην πόρτα και να κά-ν'η τόπο να περάσουν καμιά δεκαπενταριά παιδάκια, ό-σπια κι' άγορία, τ'ς ηλικίας περίπου τ'ου Κωστάκη. Πίσω από όλα, διαστικά, έρχόταν η Σοφίτσα, τ' όρ-φανό τ'ης γειτονιάς, ένα κοριτσάκι επτά χρόνων, πού τ'ο αναλάβεϊ μια πλούσια γειτόνισσα, όταν πέθαναν οι γο-νείς του, και πού βοηθούσε στ'ο σπίτι τ'ην κυρία τ'ης στ'ς δουλειές.

Αυτ'ην δεν τ'ην είχαν έδοιοποίησε, μα ήπνε μόνη τ'ης. Δεν είχε καλά ρούχα, φάρεσε όμως ένα τσιτάκι πού τ'ης είχαν φτιάσει, και ήπνε κρυφά μάλιστα από τ'ην κυρία τ'ης, είχαν παιδί έφερε στ'ον Κωστάκη από ένα παιχνιδάκι.

Όσο για τ'η Σοφίτσα, βαστούσε στ'ο κεράκι τ'ης τρία κόκ-κινα γαρύφαλλα, πού τ'α είχε βγάλει από ένα άνθοδο-χείο πού βρισκόταν στ'ο σαλόνι τ'ης κυρίας τ'ης.

Η Σοφίτσα περιμένε ντροπαλά, άκουμπισμένη στ'ον τοί-χο, να τελειώσουν όλα τ'α παιδιά, να πούν τ'ς ευχές τους και να προσφέρουν τ'α δώρα τους.

Κι' όταν όλα παραμέρισαν δεξιά και άριστερά από τ'ο κρεβάτι τ'ου Κωστάκη, η μικρούλα προχώρησε με τ'α κ'α βήματα, ήλπισας κι' ήλπισε τ'ο κεράκι τ'ης με τ'α γαρύφαλλα. Έπειτα, δίχως να τ'ο θέλη, σάν κάποια σου-ψι να περάσε από τ'ο μυαλό τ'ης, ψιθύρισε μερικά σου-ψι να ήλπιε λογάκια για ευχές και άρχισε να κλάμα. Τ'α παιδάκια άρχισαν να γελούν, μα ο Κωστάκης, άφου μύ-ρισε τ'α γαρύφαλλα, τ'ς είπε:

— Ευχαριστώ, Σοφίτσα!

Από μια γωνία τ'ου διαμτίου ο Τάσος και η Έλένη πα-ρακολουθούσαν τ'η σκηνή με τ'ο όρφανο. Η Έλένη έφ'η-ξε τ'ο χέρι τ'ου άντρα τ'ης και δυό δάκρυα κύλησαν από τ'α μάτια τ'ης. 'Ο Τάσος άντελήφθη τ'η συγκίνησι τ'ης και πιάνοντάς τ'ην από τ'ο μπράτσο, τ'ς είπε:

— Άς αφήσουμε μόνά τ'α παιδιά. Πάμε να έτοιμάσωμε τ'ο δισκο με τ'α γλυκά...

Ήταν μια πρόφασι για να σκορπίση τ'ς σκέψεις τ'ης από τ'ο παρελθόν, ένα τραγμένο παρελθόν, πού τ'ς θύμιζε τ'η στιγμή εκείνη η Σοφίτσα...

Είχαν περάσει πολλά χρόνια από τότε. Ήταν τ'ην έ-ποχή πού η Έλένη είχε μείνει κι' αυτ' όρφανη από γο-νείς και πού μια πλούσια γειτόνισσα τ'ην ήπρε να τ'ην προστάτησ π'ο σπίτι τ'ης.

Αυτό συνέβη σε μιάν άλλη πόλι, μακριά από τ'ην Ά-θνα, σπ'ην ίδια πόλι πού ζούσε και η οικογένεια τ'ου Τάσου.

Η οικογένεια τ'ου Τάσου δεν ήταν πλούσια, γιατί ο πατέρας του ήταν απλός έργατης σε ένοσπασίο, κι'

Ο μπαμπάς τ'ου Κωστάκη έτρεξε ν' άνοίξη τ'ην πόρ-τα στ'α παιδιά...

Όταν ζουν

ΠΑΡΕΛΘΟΝ

είχε θάψει γυναίκα και δυό παιδιά, τ'ον Τά-σο και τ'ην Άφροδίτη, πού ήταν η μεγαλύτε-ρη, αλλά πολύ άσχημο κορίτσι.

Μία σούλα χωρίς τ'α δυό σπίτια και η Έλέ-νη σπικνόνταν στ'ς μύ-τες τ'ων ποδιών τ'ης για να παρακολουθ'η τ'ο παράθυρο τ'ο παινι-δι τ'ου Τάσου και τ'ης Άφροδίτης, γιατί δεν τ'ολμούσε να βγ'η από τ'ο σπίτι. Η κυρία τ'ης ήταν πολύ άυστηρή και τ'η μάλυνε για τ'ο παραμικρό. Μία μέρα μάλι-στα, πού τ'ην τράβηξε από τ'ς κατσίδες, η Έλένη έκλαψε τόσο πολύ, πού τ'ην άκουσαν από τ'ο δίπλανο σπίτι να φω-νάζη: «—Μαμά μου! Πού να τ'ην άκούση όμως από τ'ον τάφο τ'ης η καυμένη η μανούλα τ'ης! Τ'ην άκουσαν όμως ο Τάσος και η Άφροδίτη κι' όταν άργότερα τ'ην είδαν τ'ς χαμογέλασαν και τ'ην παρηγόρησαν.

Με τ'ον καιρό, τ'α τρία παιδιά, παρ' όλο πού η Έλένη ή-ταν πολύ μικρότερη τους, συνδέθηκαν με φίλια και κάθε φορά πού έλειπε η κυρία τ'ης, η Έλένη κατέβαινε σπ'ην αυλή και έπαίξε μαζί τους.

Τ'α χρόνια πέρασαν, ο Τάσος σπούδασε και μπήκε υπά-λληλος σε μια Τράπεζα. Η Έλένη είχε γίνει ώραία κοπε-λίτσα. Κι' έτσι άρχισε ένα κρυφό έίδυλλιο άνάμεσα στ'ους δυό νέους. Κάποτε όμως, πού ο Τάσος τ'ολμούσε να ήπ' κατ'ι σπούς γονείς του για τ'ην Έλένη, αυτοί θυμωσαν και τ'ο άπάντησαν πως δεν ήταν η θεσί του να πάρη μια υπερέ-γρια! Έξ άλλου έπρεπε να παντρευτ'η η άδελφή του.

Ο Τάσος στενοχωρήθηκε απ' τ'α λόγια τους κι' όταν τ'α είπε σπ'ην Έλένη, έκλαψε κι' αυτ' όλη τ'η νύχτα. Μα ο έρωτας τους συνεχίζόταν πιο δυνατός και όρκιστ'ιταν να περιμένουν ως τ'ην ήμερα πού θα παντρευόταν η Άφρο-δίτη. 'Ο καιρός περνούσε, οι δυό νέοι μεγάλωναν, μα δεν άλλαζαν γνώμη. Μία μέρα βρέθηκε επί τέλους ο γαμπρός και η Άφροδίτη παντρεύτηκε. Τότε ο Τάσος γύρεψε από τ'ην Τράπεζα μετ'άθεσι σπ'ην Άθνα, ήπρε μαζί τ'ον τ'ην Έλένη κι' έφυγε δίχως να ρωτήσ τους γονείς του.

Ο γάμος τους, τ'ο σπίτι, τ'ο παιδί, συμπλήρωσαν τ'ην ευτυχία τους.

Σήμερα η Σοφίτσα θύμιζε σπ'ην Έλένη τ'ο παρελθόν τ'ης. 'Ο Τάσος όμως άγκαλιάζοντάς τ'ην τ'η φίλος και τ'ς είπε:

— Νά μ'ας ζήσ'η ο Κωστάκης!

— Νά μ'ας ζήσ'η, Τάσο, τ'ου άπάντησε κι' εκείνη. Κι' έπειτα φώναξε:

— Σοφίτσα!

Τ'ο κοριτσάκι έτρεξε σπ'ην κουζίνα και η Έλένη σκύδον-τας τ'η φίλος και τ'ς είπε:

— Κάθσε δ'ω να φας αυτό τ'ο μεγάλο κομμάτι, τ'ο γλυκό. Είναι όλο δικά σου!

Τ'α μάτια τ'ης μικρούλας έλαμψαν από χαρά και σκύδον-τας φίλως τ'ο χέρι τ'ης Έλένης, σάν να φιλούσε τ'ο χέρι τ'ης μανούλας τ'ης.

ΜΙΡΑΝΤΑ

“Ενα από τα δυό!”

“Η το όμορφο αυτό φόρεμάκι είναι καινούργιο, ή είναι πλυμένο με DAL!”

Γιατί με το DAL τὰ ρούχα ξαναγίνονται και παίρνουν όλη τη λαμπρόδα του καινούργιου ΕΥΚΟΛΑ

ΑΝΕΤΑ ΑΚΟΠΑ

- Η συγχρονισμένη νοικοκυρά μεταχειρίζεται DAL.
- Η έξυπνη νοικοκυρά μεταχειρίζεται μόνο DAL.

ΤΟ DAL όμορφαίνει, δ,τι πλένει

ΠΡΟΪΟΝ “BIOKROM”

“MIND”

Bac-Stick
(άποσμηκτόν)

Αροσία “Αρωμα Φρεσκάδα

Επιτυχία 100%

Είς όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, διά να επιτύχετε παντού και πάντοτε, χρειάζεσθε αρωματική φρεσκάδα.

Τό BAC - STICK απαλλάσσει από κάθε αρωματική όσμη, δίδει μια αίσθηση εύφορίας. Και πόσο εύκολα “Αρκεί μια έλαφρά έπαφή.” Έχει ένέργεια άμεση και διαρκή.

Μόνον τό BAC - STICK περιέχει τό βακτηριοκτόνον και άποσμηκτόν BAC-43

Πωλείται εϊς τό Φαρμακεία και Μαρπωλεία

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ “ΠΕΘΑΝΕ,, 40 ΦΟΡΕΣ!...

Οι ασφάλειες ζωής ενός εκπληκτικού Γερμανού άπατεώνα

Η άστυνομία της Δυτικής Γερμανίας καταζητεί από εδώ και λίγο καιρό κάποιον Χάινς Καλντάιτ, που κάταγεται από τόν Άμβούργου, είναι ηλικίας σαράνταπέντε χρόνων και θεωρείται ως ένας από τούς μεγαλύτερους άπατεώνες τών ημερών μας. Ο δαιμόνιος αυτός άνθρωπος, που έχει γίνει τώρα άφαντος, ξεγέλασε διάφορες άσφαλιστικές εταιρίες σε δεκατέσσερις γερμανικές πόλεις και μάζεψε κανονικάτα από τὰ ταμεία τούς άρκετά εκατομμύρια μάρκα!

Όσο κι αν τόν πράγμα φαίνεται παράξενο, ο Χάινς Καλντάιτ έχει “πεθάνει” σαράντα φορές ως τώρα. Έχει δηλαδή εισπράξει σαράντα φορές τις άσφάλειες ζωής, που είχε κάνει στόν... εαυτό του κατά περιόδους, παρουσιάζόμενος στις εταιρίες ως... άδελφός τού μακαρίτη.

Η ιστορία τού Χάινς Καλντάιτ για τήν άστυνομία και τις άσφαλιστικές επιχείρήσεις άρχισε τό 1955, στην πόλη Καρλσρούη. Ο άπατεώνας παρουσιάστηκε εκεί σε μια εταιρία και ζήτησε ν’ άσφαλιστῇ τή ζωή του για εκατό χιλιάδες μάρκα, δίδοντας τόν άδελφό τού Κάρλ ως άποδέκτη τού ποσού. Τό ποσό τής άσφάλειας δέν ήταν μεγάλο κι’ οι μνισίες δόσεις, που θα πλήρωνε ο Καλντάιτ, ταίριαζαν σόν πορτοφόλι ενός πλάσιέ οικιακών σκευών, όπως είχε δηλώσει ότι ήταν τó επάγγελμά του. Η εταιρία, λοιπόν, δέν είδε τίποτα τό παράξενο και τό ύποπτο σ’ αυτήν τήν ύπόθεση.

Μία βδομάδα μετά τήν πρώτη άσφάλισι, ο Καλντάιτ, που άκολουθούσε όλοάφανερα ένα καλά μελετημένο σχέδιο, παρουσιάστηκε σε μια εταιρία της Φρανκφούρτης. Ύστερα σε μια άλλη τού Άμβούργου, κατόπιν σε άλλη στην Κολωνία και συνεχεία ακόμα σε άλλες εταιρίες διαφόρων πόλεων της δυτικής Γερμανίας. Σε κάθε τέτοιο... σταθμό, η ιστορία επαναλαμβάνονταν. Ο Καλντάιτ άσφαλιζόταν για τή ζωή του, λέγοντας πως είχε “ένα άσχημο προαίσθημα” κι’ οι άσφαλιστές δέν ήβελαν τίποτα καλύτερο, μια κι’ άποδεικνύονταν από τήν καθιερωμένη ιατρική εξέταση πως η υγεία του ήταν περίφημη.

Τό δεύτερο μέρος τής απάτης ή μάλλον ή πραγματική και καθαυτὸ απάτη ξετυλιγόταν σύμφωνα με μια γραμμή, που είχε χαραχτῇ πολύ επιδέξια από τόν Χάινς Καλντάιτ. Ένα τηλεγράφημα πληροφορούσε τήν εταιρία, πως ο Χάινς Καλντάιτ είχε σκοτωθῇ σε αυτοκινητικό δυστύχημα. Τό τηλεγράφημα αυτό φαινόταν ότι είχε σταλῇ από τήν άστυνομία τού Άμβούργου ή τής Φρανκφούρτης ή οποιασδήποτε άλλης πόλεως, που βρισκόταν άρκετά μακριά από κεί όπου είχε γίνει ή άσφάλεια.

Δυὸ μέρες αργότερα, παρουσιάζονταν στην εταιρία, για να πάρη τὰ λεφτά, ο “άδελφός” τού μακαρίτη, ο Κάρλ Καλντάιτ, που δέν ήταν άλλος από τόν ίδιο τόν άπατεώνα, με παραλογιστικά, χωρίς σε διάφορα έξυπνα τρῦκ, με αλλοιώτικη έκφρασι, τόν φωνῇ και κινήσεις. Μαζί του είχε κι’ ένα συμβολαιογράφο με τή διαθήκη τού νεκρού, ο ίδιος δὲ κρατούσε ένα πιστοποιητικό θανάτου θεωρημένο από τήν άστυνομία κι’ ένα διαβατήριο. Έξηγουσε, λοιπόν, στήν εταιρία, πως εφόσον ο Χάινς Καλντάιτ, που θα πληρωνόταν, δέν ήταν τόσο ποσό, ώστε να απαιτηθῇ ιδιαίτερη έρευνα, για τις συνθήκες τού δυστυχήματος, ή εταιρία κατέβαλλε τὰ χρήματα στὸν “άδελφό” τού μακαρίτη άμέσως. Σύμφωνα με τὸ πιστοποιητικό τού θανάτου, ο Χάινς Καλντάιτ είχε σκοτωθῇ άκαριαία από σύγκρουσι τού αυτοκινήτου του μ’ ένα άλλο.

Όσο για τόν συμβολαιογράφο, αυτός βρισκόταν δὲ απόλυτα καλή πίστι κι’ έκανε τή δουλειά του, χωρίς να ύποπτεται καθόλου, ότι ή διαθήκη, που τόν είχε παραδοθῇ, ήταν γραμμένη όχι από τόν άνταρχο μακαρίτη, αλλά από τόν... κληρονόμο.

Τὰ ποσὰ τών άσφαλίσεων δέν ξεπερνούσαν ποτέ τις διακόσιες χιλιάδες μάρκα και τὸ τέχνασμα τού Καλντάιτ, όπως δήλωσαν κατόπιν οι ειδικοί, ή μπορούσε να έφαρμόστῃ μ’ επιτυχία απ’ οποιοδήποτε άπατεώνα τόν σοφίζονταν. Πραγματικά, πολλές άσφαλιστικές εταιρίες δέν έλέγχουν απ’ ευθείας τούς θανάτους τών πελατῶν τούς, όταν υπάρχουν ιατρικά πιστοποιητικά θεωρημένα από τήν άστυνομία.

Ο Χάινς Καλντάιτ, όμως, δὲ στάθηκε για πάντα τυχερός. Έδώ και λίγο καιρό παρουσιάστηκε σε μια άσφαλιστική εταιρία, στην πόλη Μπάντ. Οντεσμπουργκ—ήταν ή τεσσαρακοστή πρώτη φορά, που είχε “πεθάνει”—για να εισπράξει εκατόν εικοσι χιλιάδες μάρκα. Η εταιρία αυτή, όμως, είχε εγκαινιάσει πριν από λίγες βδομάδες τήν έξής προφύλαξι: Πριν πληρώσει ένα ποσό για άπρόσπτο θάνατο, να ρωτῇ άλλες εταιρίες, αν ο πελάτης της είχε άσφαλιστῇ και σε καμμία απ’ αυτές κι’ αν ή άλλη εταιρία είχε πληρώσει ή θα πλήρωνε τήν άσφάλεια.

Έξηγησαν, λοιπόν, στὸν “Κάρλ”, πως γι’ αυτό τὸ λόγο δὲ θα μπορούσαν να τού καταβάλουν άμέσως τήν άσφάλεια και τού σύστησαν να αφήσῃ κάποιο πληρεξούσιό του να πάρη τὰ χρήματα και να τού τὰ στείλῃ, μια κι’ ο ίδιος θάφευγε τήν άλλη μέρα για τήν “Αμερική.”

Ένωείται, πως ο “Κάρλ” Καλντάιτ από κείνη τήν ώρα δέν ξανάγινε άρατός. Η εταιρία τού Μπάντ Οντεσμπουργκ, ρωτώντας τις άλλες, πληροφορήθηκε πως ο Χάινς Καλντάιτ είχε πεθάνει ἤδη... άρκετες φορές. Αποτάθηκαν έτσι όλες οι εταιρίες στην άστυνομία, αλλά ήταν πια άργά. Ο άπατεώνας είχε πια έξαφανιστῇ. Η άστυνομία, μετά τις μάταιες έρευνες, που έχει κάνει ως τώρα, ύποπτεται ότι ο άπατεώνας έχει ίσως φύγῃ στο εξωτερικό.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Μία νέα άποστολή ξεκίνησε με τήν άπόφασι να τόν ανακαλύψῃ και να τόν αϊχμαλωτίσῃ.

ΕΝΑ από τὰ ελάχιστα πια μεγάλα αϊνίγματα, που εξακολουθούν να μένουν άλυτα στὸν πλανήτη μας, ίσως να βρῇ τή λύσι του τις έρχόμενες βδομάδες. Πέντε έξερευνητές τών “Ιμαλαίων από τούς πιο τολμηρούς και πιο έμπειρους, ο Τζέραλντ Ράσελ, ο Νόρμαν Ντέρενφουρτ, ο Τόμ Σλάικ και οι άδελφοί Πήτερ και Μπράιαν Μπέρν, έχουν ξεκινήσει, έδώ και λίγον καιρό, με τήν άκλόνητη άπόφασι να επιτύχουν σὲ κάτι, που πολλοί, πριν από εκείνους, τὸ επιδίωξαν με φανατισμό χωρίς να τὸ επιτύχουν: Να θρουν τόν περίφημο Χιονάνθρωπο, να τόν φωτογραφίσουν και — αν σταθῇ δυνατόν — να τόν πιάσουν αϊχμάλωτο και να τόν φέρουν μαζί τούς!

Είναι περιττό, φυσικά, να επαναλάβουμε στους άναγνώστες μας τήν προϊστορία τής σημερινής άπόπειρας, που γίνεται για τήν ανακάλυψι τού Χιονάνθρωπου. “Από τὸ 1921, που ο άρχηγός τής πρώτης άποστολής στο “Έβερεστ συνταγματάρχης Χόουαρντ-Μπριούρτ βρήκε, σὸν βουνό τών “Ιμαλαίων Λάκπα-Λά, τις πατημασιές στο χιόνι τού μυτηριώδους αὐτοῦ πλάσματος, τὸ αϊνίγμα τού Χιονάνθρωπου, δέν έπαυε να φλογίζει τή φαντασία τής κοινῆς γνώμης σε όλα τα μήκη και τὰ πλάτη τής Γῆς.

Πολλοί έξερευνητές έπιχειρήσανε να επιτύχουν κάτι παραπάνω από τόν συνταγματάρχη Χόουαρντ-Μπριούρτ, συγκεντρώνοντας τις χειροπιαστές και όριστικές άποδείξεις για τήν ύπαρξι τού Χιονάνθρωπου. Δέν κατόρθωσαν, όμως, στην καλύτερη περίπτωση, παρά να ξαναδοῦν αὐτὰ τὰ ίχνη και να τὰ φωτογραφίσουν. Με τὰ ίδια τούς τὰ μάτια, δέν είδαν τόν Χιονάνθρωπο ποτέ και πουθενά! Παράλληλα, πολλοί επιστήμονες άρχισαν να διατυπώνουν σοβαρές άμφιβολίες για τήν πραγματική βάση τού έλκυστικού αὐτοῦ θρύλου και να ύποστηρίζουν πως δέν επρόκειτο για τίποτα περισσότερο παρά για ένα άγνωστο είδος άρκουδας ή για έναν μεγάλο πίθηκο.

Οι πέντε έξερευνητές, που έπιχειροῦν σήμερα, για μια ακόμη φορά, να λύσουν τὸ μεγάλο αϊνίγμα, — και να άποκαλύψουν, ίσως, έτσι τόν χαμένο κρίκο στην άλυσίδα τής εξέλιξης τού ανθρώπου στη σημερινή μορφή του — δέν συμμερίζονται καθόλου τις άμφιβολίες αυτές που διατυπώθηκαν. Ξεκινούν με τήν άπόλυτη, τῇ βαθεία ριζωμένη μέσα τούς πεποίθησι πως ο Χιονάνθρωπος υπάρχει και πως είναι ένα δν έξαιρετικά άναπτυγμένο, που δέν έχει τήν παραμικρή σχέση με άρκουδα ή με πίθηκο.

Ο Τόμ Σλάικ, μάλιστα, που στάθηκε ο έμπνευστής και ο σταυροφόρος τής νέας άποστολής, στοιχημάτισε, πριν ξεκινήσῃ, χίλια δολάρια πως ο Χιονάνθρωπος είναι άκριβώς όπως τόν παρουσιάζουν οι άφηγήσεις τών κατοίκων τής Νεπαλῆς και τού Θιβέτ, δηλαδή ένα δν πολύ συγγενέστερο προς τόν πρωτόγονο άνθρωπο παρά προς οποιοδήποτε ζῷο.

“Πιστεύω —έδήλωσε— πως μια από τις δύο άκόλουθες έκδογες ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα: “Η πως ο Χιονάνθρωπος αποτελεί τὸ κλειδί που μας λείπει στην εξέλιξι τού πιθήκου σε άνθρωπο, ή πως σὸ “Ιμαλάια ζουν τὰ τελευταία άπομεινάρια μιας προϊστορικής φυλής, που κυριαρχούσε άλλοτε σ’ όλόκληρη τήν “Ασία και που, άπομονωμένη πια έντελώς από τήν ύπόλοιπη ανθρωπότητα σὸν άνεξερεύνητα δάση αὐτῆς μινε σε έντελως πρωτόγονη μορφή και κατάσταση.”

Μαζί μ’ άλλο ένα από τὰ μέλη τής σημερινῆς έξερευνητικῆς άποστολής, τόν Πήτερ Μπέρν, ο Τόμ Σλάικ είχε έπιχειρήσει σὸν καλοκαίρι να ανακαλύψῃ τόν Χιονάνθρωπο. Όπως και οι προηγούμενοι, όμως, έξερευνητές, δέν κατάφεραν να πραγματοποιήσουν τόν βασικό άντικειμενικό σκοπό τούς.

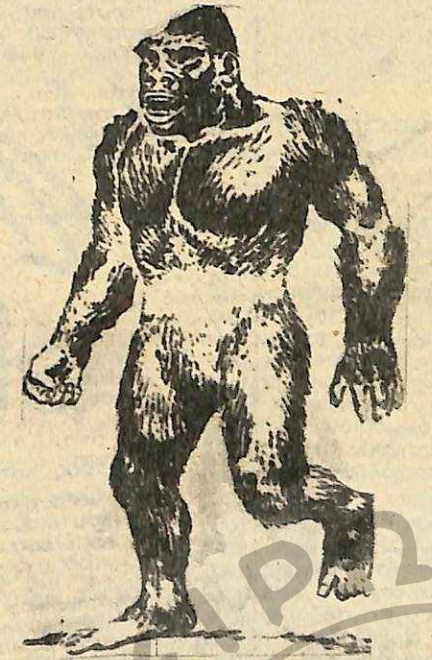
Μπορέσαν, όμως, να διακρίνουν όλοάφανερα τὰ ίχνη τού Χιονάνθρωπου και να πάρουν σειρά από φωτογραφίες.

Τὰ ίχνη αὐτὰ άποκαλύπτουν πως τὸ πέλμα τού μυτηριώδους Γίετι — όπως ονομάζουν τόν Χιονάνθρωπο οι Ιθαγενείς τής περιοχής — έχει μήκος σαράντα εκατοστά και πλάτος εικοσι, είναι, δηλαδή, πολύ μεγαλύτερο από τὸ πέλμα μιας άρκουδας ή ενός πιθήκου και έχει, σε μεγέθυνσι, τις ίδιες περίπου αναλογίες με τὸν άνθρωπο.

Έξ άλλου, τὰ ίχνη τού Χιονάνθρωπου, που δέν βρέθηκαν σ’ ένα μόνο σημείο, αλλά σε τρία, άποδεικνύουν πως τὸ αϊνιγματικό πλάσμα τών “Ιμαλαίων βαδίζει πάντα με τὰ δυὸ πόδια και ποτέ με τὰ τέσσερα.

Ο Τόμ Σλάικ και ο Πήτερ Μπέρν συγκεντρώσανε επίσης πάνω από δεκαπέντε μαρτυρίες κατοίκων τής Νε-

Τὰ μέλη τής νέας άποστολής για τήν ανακάλυψι τού Χιονάνθρωπου σ’ έναν από τούς σταθμούς τής έκστρατείας τούς “Ξεχωρίζουν, άνάμεσα στους Ιθαγενείς όδοντους, ο Νόρμαν Ντέρενφουρτ, ο Πήτερ Μπέρν, ο Τζέραλντ Ράσελ (όρθιος) και ο Μπράιαν Μπέρν.

Ο Χιονάνθρωπος, όπως τόν παρουσιάζουν οι περιγραφές τών Ιθαγενών.

της όροσειας, είναι πεισματάρδες έξερευνητές είναι άποφασισμένοι να μην εγκαταλείψουν τις προσπάθειές τούς, αν δέν τόν βρουν, έκτός αν τούς πιάσῃ σὸν μεταξύ ο χειμώνας.

Και πάλι, όμως, ή οι ίδιοι ή άλλοι στη θέσι τούς θα επαναλάβουν τήν άπόπειρα τὸ καλοκαίρι τού 1959, με τήν έλπίδα πως κάποτε επιτέλους θα επιτύχουν.

“Η ανθρωπότης δύσκολα θα ήσυχάσῃ, αν δέν έξιχνιάσῃ όριστικά τὸ μυστήριο τού ένδεχόμενου αὐτοῦ... συγγενῆ τῆς!

πάλης, που διατείνονται πως είδαν τόν Χιονάνθρωπο. Χαρακτηριστικό είναι πως όλες οι περιγραφές, που έγιναν από τούς “αὐτόπτες” μαρτυρές, συμπίπτουν μεταξὺ τούς και έπιβεβαιώνουν ότι πρόκειται για ένα δν έντελώς διαφορετικό απ’ όλα δσα ζουν στην έπιφάνεια τού πλανήτη μας.

Σύμφωνα με τις περιγραφές αὐτές, ο Γίετι είναι “έναν άνθρωπος σκεπασμένος με τρίχες”, που τρέχει με τὰ δυὸ πόδια και τρέφεται με ρίζες, με χορτάρι και με καρπούς τών δέντρων. Οι τρίχες, που σκεπάζουν τὸ σώμα του, είναι κόκκινες, μα τόν χειμώνα αλλάζουν χρώμα.

Τὸ άνάστημά του ξεπερνάει τὰ δυὸ μέτρα, τὸ πρόσωπό του είναι μακρόστενο και μοιάζει με πρόσωπο πιθήκου και τὰ χέρια του είναι έξαιρετικά μακριά.

Οι Νεπαλέζοι, που άποκαλούν επίσης τόν Χιονάνθρωπο: “Μι τοέμπο”, που θα πῇ: “μεγάλος άνθρωπος”, και “Μι μπόμπο”, που σημαίνει: “δυνατός άνθρωπος”, ισχυρίζονται πως, τὸ καλοκαίρι τού 1956, σκότωσε έναν Ιθαγενῆ έξω από ένα χωριὸ στὰ περίχωρα τής Πουνάκα. Τού έσπασε με τὸ δυνατό του χέρι τόν τράχηλό και τὸ κομμάτισε τὰ ρούχα.

Οι χωρικοί, που βρήκανε τὸ πτώμα, είδαν να ξεχωρίζουν κοντά του οι πατημασιές τού Χιονάνθρωπου.

“Ακόμη περιεργότερη είναι μια άλλη ιστορία, που άφηγήθηκαν οι ντόπιοι στους δυὸ έξερευνητές και που έκείνοι τήν άκουσαν, φυσικά, με κάθε έπιφύλαξι, παρ’ όλους τούς όρκους τού πληθυσμοῦ πως είναι πέρα για πέρα αληθινή!

Κάποιο χωρικό — τούς άφηγήθηκαν — είχε ξεσκρίώσει πως ο Χιονάνθρωπος πλησίαζε σ’ ένα σπῆτι όρεινὸ χωριὸ ξεμοναχιασμένο από τ’ άλλα κι’ έπιανε νερό από τήν στέρνα. Σοφίστηκαν, τότε, ένα τέχνασμα, για να τόν πιάσουν ζωντανό. “Αδειασαν τήν στέρνα από τὸ νερό και τῇ γέμισαν με δυνατῇ μύρα τού Θιβέτ!

Τὸ άλλο πρωί, βρήκαν τόν Χιονάνθρωπο πλάι στη στέρνα, άναίσθητο από τὸ μεθύσι! Τόν δέσανε σφιχτά κι’ έτοιμάστηκαν να τόν κατεβάσουν θριαμβευτικά στην κοιλιάδα.

Στὸ δρόμο, όμως, ο Χιονάνθρωπος συνήλθε, “πασσε” με τήν τρομερή μυϊκή του δύναμι, τὰ δελμά τούς, ξεφύγε κι’ εξαφανίστηκε άνάμεσα στους δρόμους.

“Αν, όμως, ο Τόμ Σλάικ και ο Πήτερ Μπέρν διατηροῦν εύλογες άμφιβολίες για τήν αθεντικότητα τής έντυπωσιακῆς αὐτῆς ιστορίας, ή πεποίθησι ενός δολοκλήτου λαοῦ στην ύπαρξι τού Χιονάνθρωπου, ή σύμπτωσι τών περιγραφών μεταξὺ τούς και ή προσωπική διαπίστωσι αὐτῶν σ’ αὐτῆς τις περιγραφές, ένισχύσανε ύπάρχει και πως ή ανακάλυψι του είναι πραγματοποιήσιμη, αν τήν έπιχειρήσῃ μια έμπειρη και καλά οργανωμένη άποστολή, θελήσῃ δὲ να τήν βοηθήσῃ λίγο κι’ ή τύχη.

“Ετσι, όργανώσαν-έφέτος, μια δεύτερη έκστρατεία, με τήν συμμετοχή, καθώς είπαμε, τριών ακόμη έξερευνητῶν, που τήν άρχηγία τῆς, σάν προεσθύτερος και πιο έμπειρος από τούς άλλους, ανέλαβε ο Τζέραλντ Ράσελ.

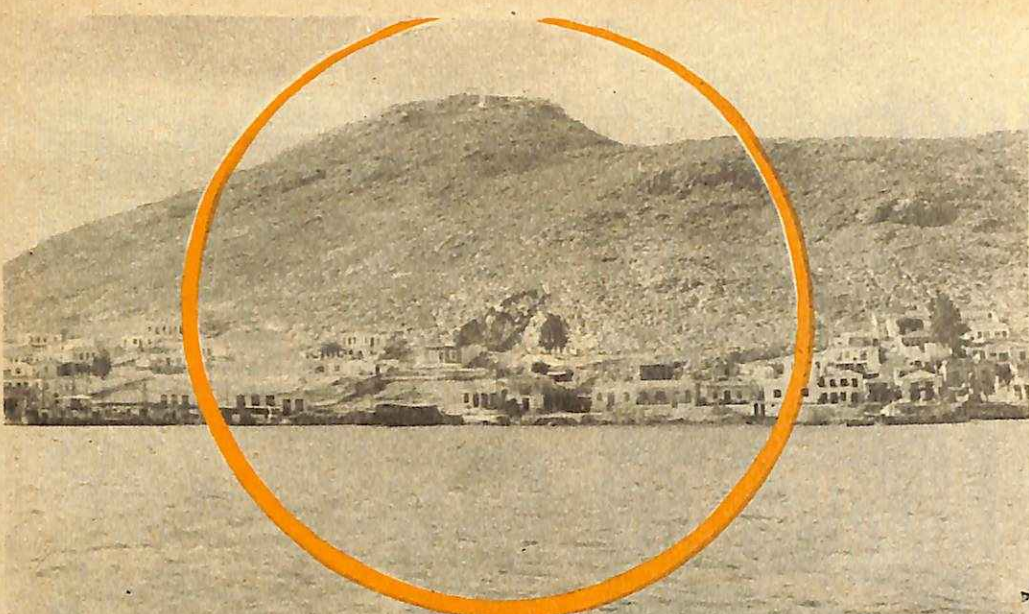
“Η άποστολή πλαισιώνεται επίσης από πέντε Ιθαγενείς όδοντους, που συγκαταλέγονται άνάμεσα στους καλύτερους γνώστες τής όροσειρας τών “Ιμαλαίων.

Για τήν ώρα, ο Χιονάνθρωπος, αϊστό φάντασμα, εξακολουθεῖ να είναι άνεύρετος. “Αλλά τῇ πεισματάρδεος έξερευνητές είναι άποφασισμένοι να μην εγκαταλείψουν τις προσπάθειές τούς, αν δέν τόν βρουν, έκτός αν τούς πιάσῃ σὸν μεταξύ ο χειμώνας.

Και πάλι, όμως, ή οι ίδιοι ή άλλοι στη θέσι τούς θα επαναλάβουν τήν άπόπειρα τὸ καλοκαίρι τού 1959, με τήν έλπίδα πως κάποτε επιτέλους θα επιτύχουν.

“Η ανθρωπότης δύσκολα θα ήσυχάσῃ, αν δέν έξιχνιάσῃ όριστικά τὸ μυστήριο τού ένδεχόμενου αὐτοῦ... συγγενῆ τῆς!

Η θάλασσα της Σαλαμίνας, όπου έγινε η ιστορική ναυμαχία. Στο βάθος υψώνεται επιβλητική η κορυφή του Αιγάλεω, όπου έσπασε το θρόνο του ο Ξέρξης για να παρακολουθήσει την καταστροφή του ελληνικού στόλου.

Σικελία, χάρις στις ανασκαφές που γίνονται εκεί, άθικτοι ελληνικοί άμφορες μεγίστης αρχαιολογικής αξίας. Ο χρόνος, που θα τεθεί σ' εφαρμογή το σχέδιο των υποβρυχίων έρευνών, δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί από τώρα, δεδομένου ότι το άμεσως ενδιαφερόμενο Ναυτικό Μουσείο δε διαθέτει ούτε χρήματα, ούτε πλωτά μέσα, ούτε κατάλληλο τεχνικό προσωπικό.

Το Ναυτικό Μουσείο, όμως, θα παρακάμψη αυτές τις δυσχέρειες καταφεύγοντας στις αρμόδιες υπηρεσίες ανέλκυσης ναυαγίων του βασιλικού μας ναυτικού, οι οποίες θ' αρχίσουν εντός του έτους τις σχετικές «ανασκαφές».

«Αν, δέ, παρ' έλπίδα, οι ενδιαφερόμενοι συναντήσουν άρνηση, είμεθα σέ θέσι να γνωρίζουμε ότι θα καταφύγουν, στην ανάγκη, και σ' αυτούς ακόμη τους έρασιτέχνες βατραχανθρώπους, μολονότι η ένερ-

Άρμόδιος του Ναυτικού Μουσείου έξηγε τις έρευνες που πρόκειται να γίνουν το Σεπτέμβριο

ΣΤΑ στενά της Σαλαμίνας θα ζωντανέψη έφ'έτος μια από τις ένδοξότερες σελίδες της ελληνικής ιστορίας. Άργά-άργά, μέσα από το άτλας των νερών, θα δούν το φώς της ήμέρας τα λείψανα των αρχαίων τριήρων, με τις οποίες πριν από 2438 χρόνια (Σεπτέμβριος του 480 π. Χ.) οι Αθηναίοι με αρχηγό τον Θεμιστοκλή κατεναυμάχησαν τον κολοσσιαίο στόλο των Περσών και έσωσαν την Ελλάδα από την τρομερότερη απειλή των αρχαίων χρόνων. Την πρωτοβουλία της ανέλκυσης των λειψάνων της θρυλικής ναυμαχίας από το βυθό είχαν οι αρμόδιοι του Ναυτικού Μουσείου της χώρας μας, που έλπιζαν ότι η υποβρυχία αυτή έπιχείρησι θα στεφθή από όλη ή μερική έπιτυχία.

Άλλά, και αν ακόμη, όπως υπολογίζουν οι αρμόδιοι του Ναυτικού μας Μουσείου, ή διαβρωτική δύναμι του νερού, κατάρτισε σέ διάστημα 2.1/2 χιλιοτηρίδων τα υπολείμματα των «ξύλινων τειχών», όπως είχε αποκαλέσει το Μαντείο των Δελφών τις τριήρεις, θεωρείται βέβαιη ή ανακάλυψι αρχαίων όπλων και άγγείων άνεκτιμήτου αρχαιολογικής αξίας, τα όποια ή πάροδος του χρόνου είναι άδύνατο να κατέστρεψε έξ' ολοκλήρου.

Τη βεβαιότητα αυτή, στηρίζουν στο γεγονός ότι εδώ και λίγες μέρες ανέλκυστηκαν από το βυθό της θάλασσας στη

Θάλασσα

ΟΙ ΤΡΙΗΡΕΙΣ

για τους αυτή θα είναι «έπιχείρησι άπελπισίας».

Άπαντώντας σέ σχετικές ερωτήσεις μας, έέχον μέλος του Ναυτικού μας Μουσείου, που ζήτησε να μην αποκαλυφθή το όνομά του, μας είπε τα έξης:

— Η πρωτοβουλία μας, αν και ώραία, δεν είναι ώστόσο ούτε νέα, ούτε πρωτότυπη. Ο τέως πρωθυπουργός της Μ. Βρετανίας, ο σερ Ουίνστον Τσώρτσιλ, ζή στα γεράματά του με ένα παράλληλο όνειρο: Να βρή τρόπο να ανασύρη από το βυθό του κόλπου των Συρακουσών τις εκατό ελληνικές τριήρεις, που βυθίστηκαν εκεί στη ναυμαχία του έτους 414 π. Χ.

»Σήμερα τα περισσότερα κράτη, ιδίως δέ ή Γαλλία, ή Αγγλία και ή Ιταλία, διαθέτουν ειδικά σκάφη υποβρυχίων έρευνών, για την ανάκαλυσι και ανέλκυσι ναυαγίων, που έχουν αρχαιολογική αξία ή κρύβουν άμυθητους θησαυρούς.

»Συγκεκριμένα, ή Γαλλία διαθέτει το πασίγνωστο για τις έπιστημονικές του «ανασκαφές» πλωτό έργαστήριο του γαλλικού πολεμικού ναυτικού «Καλυψώ», με κυβερνήτη τον πλοίαρχο Κουστώ. Το «Καλυψώ» έχει διενεργήσει μέχρι της στιγμής σπουδαίες υποβρυχίες παρατηρήσεις κι' ή καθηγητής Έζερτον, που βρίσκεται πάνω στο σκάφος, έχει τραθήξει με την ειδική φωτογραφική μηχανή του, μοναδικές φωτογραφίες του βυθού της θάλασσας σέ βάθος 6.000 μέτρων!

Παράλληλα, ή ισπανική κυ-

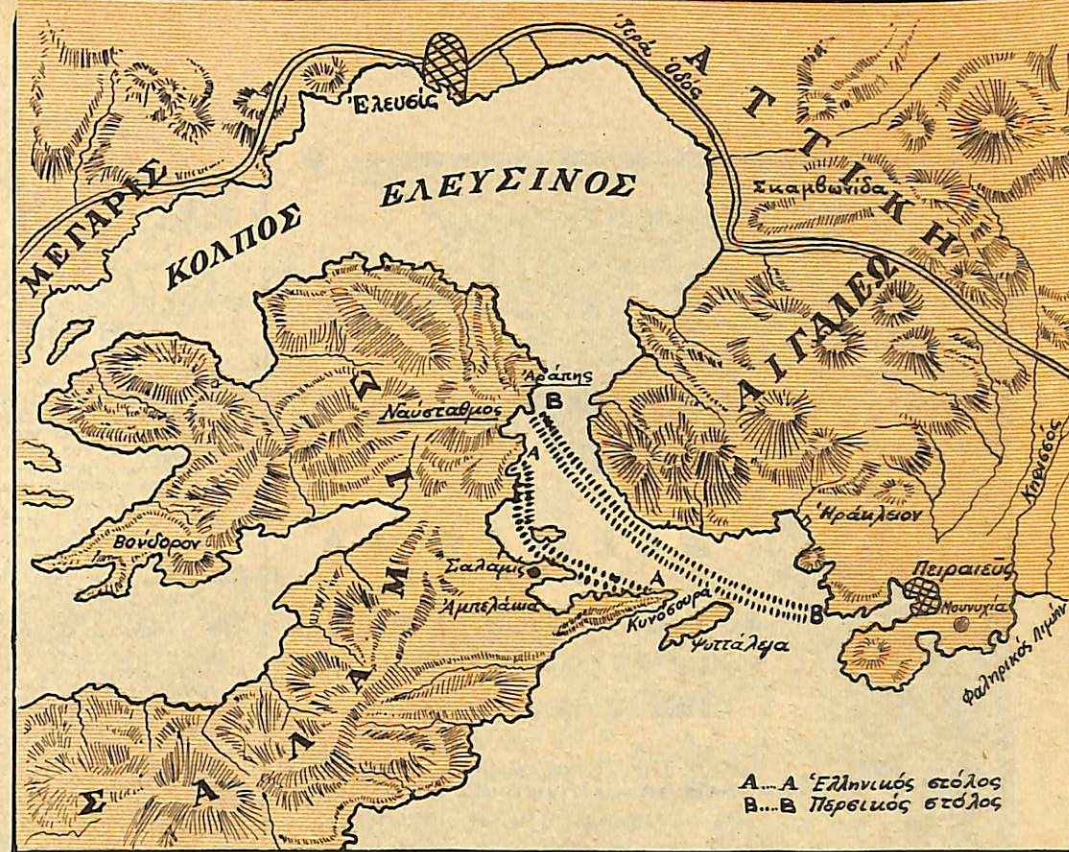
Μια άναπαράστασι της θρυλικής ναυμαχίας της Σαλαμίνας, όπως τη φαντάστηκε ο ζωγράφος Γζών Μπράιαν. Τα ελληνικά πλοία συντρίβουν, πυρπολούν και στέλνουν στο βυθό τον περίφημο στόλο του Ξέρξη.

Παραστατικός χάρτης του κόλπου της Σαλαμίνας και της διατάξεως των αντίπαλων στόλων κατά την μεγάλη ιστορική ναυμαχία.

βέρνησι έχει κατ' έπανάληψι χορηγήσει στην «Βρετανική έπιχείρησι Ναυαγιαρεισιών», το δικαίωμα να ένεργήση έρευνες στον όρμο του Βίγκο για την άνεύρεσι των βυθισθέντων, το έτος 1702, γαλιόνων του «Άργυρού Στόλου» της Ισπανίας, κατά τη διάρκεια της ναυμαχίας μεταξύ Ισπανικών και άγγλοολλανδικών σκαφών. Άποτέλεσμα των έρευνών αυτών ήταν ή ανέλκυσι του μεγαλύτερου μέρους του γαλιονίου «Δούξ της Φλωρεντίας».

»Έξ άλλου, κατά το πρώτο συνέδριο της Υποβρυχίου Αρχαιολογίας, που συνήλθε στις Κάννες τον Ιούλιο του 1955, είχε αποφασιστή, κατ' αρχήν, να γίνουν έρευνες στην Κρήτη, την Κύπρο καθώς και στην Μαχδία των τυνησιακών ακτών, όπου βρίσκεται βυθισμένο ένα αρχαίο πλοίο από το όποιον οι Έλληνες σφουγγαράδες ανέλκυσαν, κατά τα έτη 1907—1912, το περίφημο άγαλμα του «Ερμή της Μαχδίας».

»Όσον άφορά τις έρευνες που άπεφασίσαμε να κάνωμε έμεις στον κόλπο της Σαλαμίνας, δεν παρουσιάζουν τις δυσκολίες των υποβρυχίων ανασκαφών της Κύπρου και της

«Έτσι, λοιπόν, δεν αποκλείεται κάποιο φθινοπωρινό πρωί, καθώς από το μουντό ούρανό θα πέφτη ή πρώτη βροχούλα, τα λείψανα των πλοίων του Θεμιστοκλέους ανασυρόμενα ύστερα από σιωπή θανάτου 25 αιώνων, ν' άντικρύσουν πάλι τα ίδια βουνά και την ίδια θάλασσα. Τη θάλασσα που γέμισε «βουή, δόξα και θάνατο» και τα βουνά, που «ο μέγας βασιλιάς Ξέρξης», αφού μάταια περίσμενε να θαυμάση τη νίκη, τα έγκατέλειψε ντροπισσμένος και πανικόβλητος.

Και ύστερα, τα ένδοξα αυτά κουφάρια, αφού αναστήσουν για λίγο τη δόξα της μεγάλης εκείνης μέρας, θα πάρουν το δρόμο όλων των λειψάνων. Θα έναποθεθούν στο Ναυτικό Μουσείο, άμυεδείς μάρτυρες μιας λαμπρής σελίδας της ναυτικής ελληνικής ιστορίας, που την έγραψαν πριν από δύομισι χιλιάδες χρόνια άνθρωποι που είχαν στις φλέβες τους το ίδιο αίμα με μας.

Α.

Οι πρωταθλητές του φταρνίσματος

Ένας Άμερικανός μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, γιατί είχε φταρnisτή τόσο δυνατά, ώστε έξαρθρώθηκε ή ώμοπλάτη του! Έκει, οι γιατροί τούδωσαν να μυρίση αϊθέρα και του προκάλεσαν έτσι ένα καινούριο δυνατό φταρνισμα, που ξανάφερε στη θέση του το βγαλμένο κόκκαλο!

Έξ άλλου, χάρις σ' ένα τρομερό φταρνισμα, πετάχτηκε άπ' τη μύτη ενός παλαιού πολεμιστού μια σφαίρα, που είχε μείνει σφηνωμένη στο κεφάλι του επί 20 χρόνια.

Ξέρετε τώρα ποιο είναι το ρεκόρ του φταρνίσματος; Το 1927, ένας Σκωτσέζος, στο Έδιμβούργο, φταρνίστηκε 690 φορές συνέχεια! Στο συνολικό όμως αριθμό φταρνισμάτων, κρατάει τα πρωτεία κάποια Κ. Μπέτυ Γκρόζ, από την Καλιφόρνια, που έχει φταρνιστή περι τις διακόσιες χιλιάδες φορές ως τώρα!

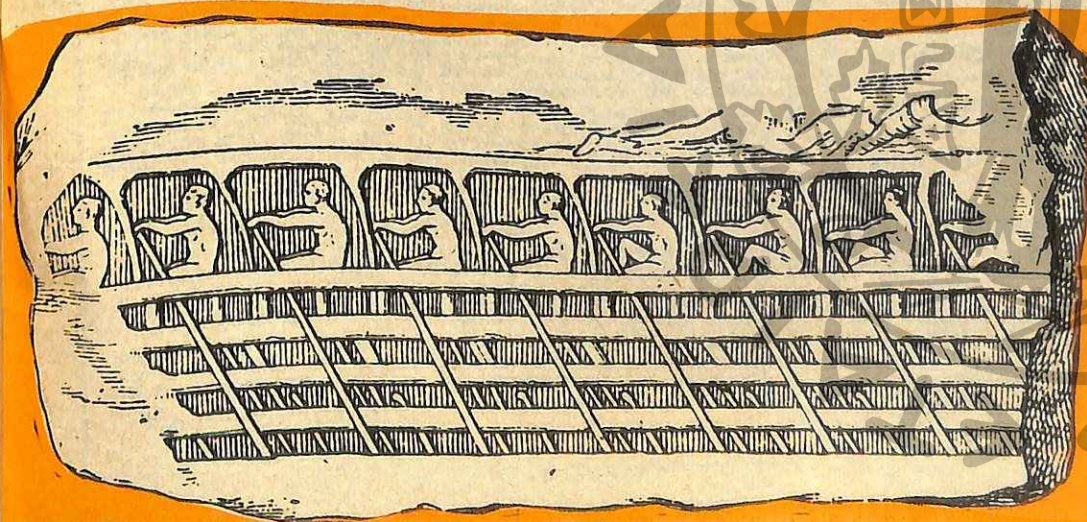
Α ν ω: Προτομή του Θεμιστοκλέους, του αρχιναυάρχου του ελληνικού στόλου, που χάρις σ' αυτόν ή Ελλάδα για μια ακόμη φορά παρέμεινε έλευθερη. Κ ά τ ω: Μέρος αθηνάϊκής τριήρους, από άνάγλυφο που βρέθηκε στην Άκρόπολι.

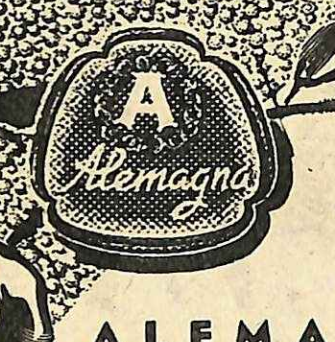
Κρήτης, γιατί εδώ ή θάλασσα είνε άβαθής.

»Φυσικά, ένδέχεται οι τριήρεις των Αθηναίων και των Περσών να έχουν μετατοπιστή από την αρχική τους θέση, όπωσδήποτε δε θα έχουν σκεπαστή από άμμο, ενώ πολλές από αυτές θα έχουν πάθει σοβαρές καταστροφές από τις άγκυρες των διαφόρων πλοίων, που άγκυροβόλησαν κατά καιρούς στον κόλπο της Σαλαμίνας.

»Όστόσο—κατέληξε ο άρμόδιος του Ναυτικού μας Μουσείου—τα ένδεχόμενα αυτά δεν πρόκειται να έπηρεάσουν τα σχέδιά μας, γιατί ή προσπάθεια αυτή, εκτός του ότι συγκινεί κάθε ελληνική ψυχή, αν στεφθή από έπιτυχία, θα είναι άνυπολόγιστης αξίας».

Η πρωτοβουλία του Ναυτικού Μουσείου είναι ώραία και, έφ' όσον το έπίσημο κράτος συμβάλη θετικά σ' αυτήν, υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες να άχθη σέ αξιοίο πέρας.

ALEMAGNA

MILANO

ΑΙ διεθνώς γνωστά Βιομηχανία Ζαχαροπλαστικής

ALEMAGNA (Αλεμάνια) MILANO

"Έχουν την τιμήν να παρουσιάσουν και εις το Έλληνικόν κοινόν, μερικά των προϊόντων των, ανωτάτης κλάσεως εις ποιότητα, ιδεώδους γεύσεως, έξοχου άρπαλάς και ειδικώς Σήμερα ...

...την Καραμέλλα της εποχής μας.

CHARMS

(τσάρμς)

εις τās ακόλουθους γεύσεις :

ASSORTED ORANGE LIMONE CHERRY COFFEE CRYSTAL MINT RABBARO ANICE BANANA BUTTER RUM PINEAPPLE TAMARINDO MONEY LAMPONE UVA MENTOLO DOPPIA MENTA LIQUIRIZIA MENTA LIQUIRIZIA PIPPERMINT CHLOROPHYLL CITRUS ASSORTMENT SANA GOLA	Ποικιλία γεύσεων Πορτοκάλι Λεμόνι Τσέρρυ Καφές Κρυστάλλικη μέντα Ραβάρβαρον Γλυκάνισον (Ούζο) Μπανάνα Βούτυρο-Ρούμι 'Ανανάς Ταμάρινδος ΜΕΛΙ Βατόμουρον Σταφύλι Μαντόλ Διπλή Μέντα Γιάμπολι Μέντα-Γιάμπολι Πίπερμαν Χλωροφύλλη Ποικιλία Κιτροειδών: (Λεμόνι, Πορτοκ. Μανταρίνι) Σαναγκόλα (Λεμόνι, Πορτοκ. 'Αχλάδι, Βατόμ. Δαμάσκηνο)
--	---

Μία σειρά έκλεκτων και ύγιεινών προϊόντων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Ζαχαροπλαστεία, Περίπτερα, Καταστήματα Τροφίμων.

ΑΝΤΙΠΡ. ΤΗΛ. 72.201

ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Η αντιραχίτική βιταμίνη D

Μετά τον πόλεμο κορηγούνται μεγάλες δόσεις βιταμινών, χωρίς πολλές φορές να είναι ανάγκη να κορηγούνται διόλου. Οι βιταμίνες είναι απαραίτητες για την κανονική ανάπτυξη του ανθρώπου και γενικά απαραίτητες για τη ζωή. Κανονικά ο οργανισμός τις παίρνει από τις διάφορες τροφές. Αν για ένα ή άλλο λόγο δεν γίνεται κανονική απορρόφηση των τροφών, τότε παθαίνει κανείς αβιταμίνωση, για ένα ή περισσότερα είδη βιταμινών. Ο γιατρός, που θα σας εξετάσει, θα βρει το είδος των βιταμινών που σας λείπει και θα φροντίσει να σας κορηγήσει την ποσότητα, που έχετε ανάγκη.

Μεγάλες δόσεις ή άσκοπη κορήνη βιταμινών προκαλούν υπερβιταμίνωση, που είναι επίσης βλαβερή για τον άνθρωπο. Έχουμε μιλήσει για διάφορες βιταμίνες. Σήμερα θα εξετάσουμε τη βιταμίνη D, που η έλλειψή της προκαλεί την ραχίτιδα των μικρών παιδιών.

Η βιταμίνη αυτή εξωορίζεται σε βιταμίνη D2 ή καλοκαιρική και βιταμίνη D3. Η βιταμίνη D2 δε βρίσκεται μέσα στον οργανισμό, αλλά παράγεται στο δέρμα με την ακτινοβολία του ήλιου ή τεχνητών υπεριωδών ακτίνων. Η βιταμίνη D3 βρίσκεται σε διάφορα ζωικά προϊόντα, όπως είναι ο κρέας του αγγού, το βούτυρο και το μωρουνόλαδο.

Τα πουλιά απλώνουν, καθαρίζοντας τα φτερά τους με το σώμα τους μια λιπαρή ουσία, η οποία με την επίδραση των ακτίνων του ήλιου γίνεται βιταμίνη D και την εισάγουν στον οργανισμό τους με το σώμα τους. Και οι γάτες παίρνουν τη βιταμίνη D με το διαρκές γλύψιμο και καθαρίσμα των τριχών τους, που πάνω σ' αυτές επεδράσαν οι ακτίνες του ήλιου.

Τα καθαρικά που περιέχουν παραφίνη και ορυκτέλαια παρασύρουν τις βιταμίνες Α, Ε, D και Κ χωρίς να τις αφήσουν να απορροφηθούν από τον οργανισμό. Γι' αυτό πρέπει να αποφευχθούν αυτά τα καθαρικά, προ πάντων στα παιδιά.

Η βιταμίνη D κανονίζει το μεταβολισμό του αδεστίου και του φωσφόρου, που αποτελούν τα κύρια συστατικά των οστών και συνεπώς στην κανονική αύξηση και στερεότητα τους στη νεαρή ηλικία. Πρέπει όμως να κορηγούνται ώριμες δόσεις για να κρατηθεί η κανονική αναλογία φωσφόρου-αδεστίου.

Μεγάλες δόσεις βιταμίνης D αφαιρούν από το σώμα τον φωσφόρο και το αδεστίο και προκαλούνται έτσι αντίθετα αποτελέσματα. Τα οστά παθαίνουν αραιώση, οι μαλακοί ιστοί γίνονται αδεστώδεις, προσβάλλονται τα σωληνάκια των νεφρών, τα αιμοφόρα αγγεία, οι βρόγχοι, η καρδιά, το στομάχι. Λίθοι από άλατα του αδεστίου παρουσιάζονται συχνά στα ούρα. Τα φαινόμενα αυτά σταματούν και εξαφανίζονται, αν η δόση της βιταμίνης D επανέλθει στο φυσιολογικό.

Ο άνθρωπος κανονικά προμηθεύεται βιταμίνη D από τις τροφές και από τον ήλιο, που επιδρά στο δέρμα και δημιουργεί βιταμίνη D. Σε βόρεια κλίματα και μεγάλες πόλεις με στενούς δρόμους, όπου οι άνθρωποι ζουν σε ανήλιαγα δωμάτια και δεν έρχονται σε επαφή με τον ήλιο, παρατηρείται συχνά ραχίτις ή τα έλαφρα συμπτώματά της. Τα παιδιά που εκτίθενται στο υπαίθρο και ζουν με ανοικτά παράθυρα, που τα πλημμυρίζει ο ήλιος, δεν παθαίνουν ποτέ ραχίτιδα. Μα η κατάχρηση του ηλιακού φωτός είναι ένα δυνατό, αλλά άργο δηλητήριο. Προκαλεί εγκαύματα, πυρετό, κεφαλόπονο, γενική κακοδιαθεσία και σόκ στον άνθρωπο.

Τα φαινόμενα αυτά παρατηρούνται αρκετές ώρες μετά τη μακρά έκθεση στον ήλιο. Η ηλιοθεραπεία ωφελεί πολύ, μα η κατάχρησι βλάπτει, προ πάντων στα παιδιά.

Το κεφάλι πρέπει να προσφυλάσσεται με πλατύνηρο καπέλο και τα μάτια με σκούρα γυαλιά. Η έκθεση στον ήλιο θα γίνεται στην αρχή μετρημένη. Μπορεί να φτάσει για τα παιδιά μισή ώρα το πρωί και μισή το απόγευμα. Μία κρέμα για τον ήλιο με καλό φίλτρο προσφυλάσσει από πιτσιλίες και εγκαύματα.

Στα βόρεια μέρη, όπου ο ήλιος κάνει ολόκληρο το χειμώνα, προσφυλάσσουν τα παιδιά από τη ραχίτιδα με υπεριώδεις ακτίνες. Πειράματα απέδειξαν πως η ακτινοβολία με υπεριώδεις ακτίνες είναι πιο αποτελεσματική από το πλούσιο σε βιταμίνες D μωρουνόλαδο.

Τα παιδιά που υπεβλήθησαν σε υπεριώδεις ακτίνες, αδεσσαν σε βάρος και ύψος, ή δρεζι τους μεγάλωσε, ο όπνος έγινε κανονικός και λιγότερη η νευρική τους. Η ακτινοβολία πρέπει να γίνεται με προσοχή και να επιβλέπεται η διάρκεια της και η απόσταση της λάμπας. Τα ζωνθα παιδιά είναι πιο ευαίσθητα από τα μελαχρόνια στην ακτινοβολία.

Οι τροφές που περιέχουν βιταμίνη D είναι το γάλα, τα αυγά, τα ψάρια και το λίπος. Ανάλογο με την τροφή που παίρνουν τα ζώα και ανάλογο με την έκθεση τους στον ήλιο είναι και το ποσό της βιταμίνης D, που βρίσκεται στο γάλα και τα αυγά.

Το γάλα και το βούτυρο είναι πολύ σπουδαίες πηγές της βιταμίνης D, όχι μόνο για το ποσό της βιταμίνης, που περιέχουν, μα γιατί έχουν και αδεστίο, που συνδυάζεται με τη βιταμίνη D για το δυνατόν των οστών.

Καλή τροφή είναι και τα ψάρια, οι γέφυρες, ο σολωμός και οι σαρδέλες, που περιέχουν εκτός από τη βιταμίνη και ιώδιο, αδεστίο και φωσφόρο. Τα μικρά ψάρια πρέπει να τρώγονται με τα κόκαλά τους, αλλά να μασιούνται καλά.

Η βιταμίνη D γιατρεύει πολλές αρρώστιες, αλλά πρέπει πάντοτε να κορηγείται από γιατρό και να παρακολουθείται ο άρρωστος για να προληφθούν τα δυσάρεστα αποτελέσματα από τη κορήνη της.

ΛΥΔΙΑ-ΠΟΥΛΙΕΖΟΥ-ΔΟΥΚΑ
Γιατρός-Δερματολόγος

ΣΑΡΚΟΒΟΡΑ ΦΥΤΑ

Σατανικές παγίδες και «θάλαμοι θανάτου» για ζευγάρια έγκληματα, που δεν τιμωρούνται από τη δικαιοσύνη των ανθρώπων!...

ΠΟΙΟΣ θα πίστευε ότι τα φυτά, δηλαδή οι ενόργανοι οργανισμοί, έχουν την ικανότητα να απορροφούν την τροφή τους από το έδαφος, μπορούν να τραφούν με την βοήθεια μερικών ειδικών οργάνων τους, και με ζωντανές υπάρξεις; Κι' όμως, ο Άγγλος βοτανολόγος Τζαίμς Φόστερ, σ' ένα τελευταίο περίεργο άρθρο του, μας αποκαλύπτει ένα πλήθος τέτοιων σαρκόβωρων φυτών, που αναγκάζονται από τη φύση να διαπράττουν μικρά εγκλήματα, για να ζουν από τα θύματά τους.

Στην Εύρωπη π.χ. υπάρχει ένα τέτοιο ύδροχαρές σαρκόβορο φυτό, η περίφημη «Ουτρικολόρια» ή «Ουτρίκα», η οποία είναι εφοδιασμένη με μερικά αγγεία σαν τις φλέβες μας, σκεπασμένα στην άκρη με μία βαλβίδα, η οποία επιτρέπει την είσοδο στα μικρά δασυακρόνυμα, αλλά τους απαγορεύει αόστην την έξοδο.

Τα δασυακρόνυμα, λοιπόν, αιχμαλωτίζονται ζωντανά από την «Ουτρικολόρια», η οποία τα διαλύει με τα όξεία της και τα χωνεύει.

Ένα άλλο φυτό που συναντάται στα τέλματα της Καλιφορνίας ή «Νταρλίγκονια», συλλαμβάνει με τον ίδιο περίπου τρόπο τα θύματά της. Έχει δηλαδή ένα περίεργο όργανο συλλήψεως, που το λένε «ασκίδιο», ένα είδος λουλουδιού με ζωηρά χρώματα, το οποίο υπόσχεται στα έντομα άφθονο νέκταρ. Τα έντομα, λοιπόν, ξεγελούνται από αυτά τα χρώματα και κάθονται επάνω για να ρουφήξουν το μέλι του. Συνήθως όμως δεν μένουν ευχαριστημένα από το λίγο μέλι που βρίσκουν απ' έξω και τυφλώνουν από τη βουλιμία τους, τρυπώνουν μέσα στο «ασκίδιο» για να φέρουν περισσότερο. Μα μόλις περάσουν το μέλι του, δεν μπορούν πια να τα ελκύσει έξω, εξ αιτίας της κατασκευής αυτού του ασκιδίου, που μοιάζει με... λαβύρινθο.

Ο ασκός το δολοφονεί με το όγρο του και καταβροχθίζει τα πτώματά τους.

Το «ασκίδιο» της «Νταρλίγκονια» μπορεί να φτάσει καμιά φορά και σε μήκος 70 εκατοστών, και σε μέτρο. Φαντάζεται τώρα και να αναρριχηθεί κοπάδια των εντόμων που πεθαίνουν εκεί μέσα. Κι' όλα αυτά τα έντομα πεθαίνουν μέσα στο πελώριο έντομο σαρκόβορο φυτό, αναδίνοντας μια δυσωδία και αποπνικτική μυρωδιά, που προσελκύει από μακριά μερικά πουλιά, τα οποία της Νταρλίγκονιας όπως τα λένε, τα οποία βρίσκουν μ' αυτόν τον τρόπο αβυσσική τροφή και καθαρίζουν από τα πτώματα την πολυχρωμή παγίδα, που ετοιμάζεται έτσι για καινούργια εγκλήματα...

Ο «Κεφάλουπος Φολικουλάρις», πάλι, που μεγαλώνει στις τελαματίδες εκτάσεις της Νέας Ολλανδίας, έχει δύο ειδών φύλλα. Άλλα φύλλα του είναι κανονικά και συνηθισμένα κι' άλλα μοιάζουν μ' ένα κούτελο, που έχει στο χείλος του ένα τριπλό εμπόδιο, που το περνούν εύκολα τα έντομα, όταν περνούν. Κατόπιν, όμως, δεν καταφέρνουν με κανένα τρόπο να γυρουν από κει μέσα. Το τριπλό εμπόδιο αυτόν των παράξενων φυλλών αποτελείται από διαδοχικά λεπτά αλυσίδα, στα οποία αγκάθια και αγκίστρια, στα οποία αγκάθια και έντομα κατά την είσοδό τους και πεθαίνουν γαντζωμένα εκεί πέρα όπως έπαινα σε σαρματσάκι.

Μα το περίφημο «Νηπενθές» των τροπικών χωρών είναι ένα από τα φυτά που προκαλούν την κατάληψη και τον θάνατο των εξερευνητών.

Το «Νηπενθές Ραγιά» των περιοχών από το Ισημερινό, έχει κάτι άλλοκοτα λουλούδια, που μοιάζουν κι' αυτά με ασκούς μακρούς ως

"Αααααα, ξεκουράστηκα!!"

ΠΛένω με

FAB COLGATE - PALMOLIVE

μισό μέτρο και τόσο φαρδείς, ώστε μπορεί να περάσει από το στόμα τους ακόμα κι' ένα περιστέρι. Το δόλωμα, με το οποίο ελπίσται τα θύματά του, είναι οι χρωματισμοί του, που είναι πολύ χτυπητό. Το πελώριο λουλούδι του έχει ένα εμορφο κιτρινοπράσινο χρώμα με μωλούς πορφυρούς λεκέδες. Το επάνω μέρος του, όμως, είναι γαλάζιο ή μαζι ή κόκκινο και το χείλος του είναι κίτρινο ή κόκκινο προς το πορτοκαλί, με γαλάζιες γραμμές από μέσα. Το φανταστικό αυτό λουλούδι έχει ένα γλυκύτατο νέκταρ, που προσελκύει αναρίθμητα έντομα, μικρά και μεγάλα τα οποία όπως είναι κυριώμενα πάντα από τη βουλιμία τους, τρυπώνουν στο εσωτερικό του, απ' όπου γλυτίζουν και πέφτουν στο βάθος του.

Στο βάθος τώρα του «Νηπενθούς Ραγιά» βρίσκεται ένα δηλητηριώδες όγρο, που σκοτώνει άμεσα τα έντομα, όσο κι' αν είναι μεγάλα και διαλύει σιγά-σιγά τα πτώματά τους, διαλύει ακόμα και τα σαρκοβόρα φυτά. Το πελώριο σαρκόβορο φυτό, που μοιάζει με ασκούς μακρούς ως φανταστικά, που μοιάζουν στην α-

κρη και παίρνουν το σχήμα ενός ασκιδίου. Όταν τώρα ένα από αυτά τα ελπίσται όργανα έρεθιστεί από την παρακίηση επαφή των ποδιών ενός εντόμου, που ριψοκινδύνευσε μέσα σ' εκείνες τις σκωτεινές σπείρες, ελπιζοντας να βρει κάτι για την τροφή του, βγαίνει από κάποια μικροσκοπική πόρτα του μερικές ίνες μακρές σαν κλωστές... Όποιο έντομο, λοιπόν, ή όποιο ζωώδες εισδύσει μέσα στο «θάλαμο του θανάτου», αγγίζει δίχως να το θέλει, το όργανο που περιγράφουμε παραπάνω και τότε νοιώθει με τρόμο να συλλαμβάνεται από εκείνες τις κλωστές, που τυλίγονται γύρω του και το ακινητώνουν... Όσο μάλλον αγωνίζεται να ξεφύγει από το θανάσιμο εκείνο αγκάλιασμα, τόσο πιο πολύ σφιγγονται γύρω του οι κλωστές, οι οποίες στο τέλος το πνίγουν! Το έντομο τότε ή το ζωώδες καταβροχθίζεται από το σαρκόβορο φυτό κι' έπειτα στα μέρη του δεν είναι... φαγώσιμα σπέρματα ως την έξοδο του «θάλαμου του θανάτου», όπου παρασύρονται από τον αέρα.

Ο 'Αμερικανός γεωχημικός Τζών Κούλπ

ΠΡΙΝ από μερικά χρόνια δεν υπήρχε το στρόντιον 90. Πράγματι, αποτελεί το πιο θανατηφόρο προϊόν των ατομικών εκρήξεων. Είναι μια ουσία που έφτιασε ο άνθρωπος, ένα ισότοπον (παράλληλη δηλαδή) του κοινού μετάλλου στρόντιου. Κάθεμια από τις 140 περίπου ατομικές εκρήξεις που προκάλεσαν ως σήμερα η 'Αμερική, η Ρωσία και η 'Αγγλία, παρήγαγε και διασκόρπισε στη Γη μια ποσότητα αυτής της δολιχικής ουσίας.

Με την πυρηνική εκρήξη, λεπτότατα μόρια στρόντιου 90 τινάζονται ψηλά στη στρατόσφαιρα (σε ύψος 11-12 χιλιομέτρων από τη Γη) ή στην τροπόσφαιρα (το αμέσως κατώτερο ατμοσφαιρικό στρώμα). Από εκεί, ξαναπέφτουν σιγά-σιγά και απορροφώνται από το έδαφος. 'Υστερα τα φυτά παίρνουν το στρόντιον από το χώμα, τα ζώα τρώνε τα φυτά και τελικά οι άνθρωποι εισάγουν στον οργανισμό τους το στρόντιον 90, με τις φυτικές και τις ζωικές τροφές τους.

Αποτέλεσμα: Κάθε άνθρωπος στον κόσμο έχει σήμερα στα όστα του μια ποσότητα στρόντιου 90, ενώ πριν από το 1945 δεν είχε καθόλου.

Είναι όμως δυσκολώτατο να μετρήσουμε πόσο στρόντιον έχουμε απορροφήσει, έφδον η ποσότης του σ' ολόκληρο τον κόσμο είναι σχετικά ελάχιστη — εύτυχως δέ, γιατί έχει υπολογισθεί ότι αν υπερβεί συνολικά το ένα εικοστό μιάς κουταλιάς της σούπας, θ' αρχίσει πιά ν' αποτελεί σοβαρό κίνδυνο για όλη την ανθρωπότητα!

Ωστόσο, όπως θα δούμε πιο κάτω, είναι 'Αμερικανός επιστήμων βρήκε τον τρόπο να κάνει τη λεπτότατη αυτή μέτρηση. Πρόκειται για τον ειδικό γεωχημικό Τζών Κούλπ, που έρευνσε συστηματικά αυτό το θέμα και κατέληξε στα εξής ψυχρά κι αντικειμενικά συμπεράσματα, έλευθρα από κάθε πολιτική ή προπαγάνδα:

1) Τα παιδιά συγκεντρώνουν στα όστα τους περισσότερο στρόντιον από τους ενήλικους, γιατί ο σκελετός τους βρίσκεται ακόμα στην ανάπτυξη του. Πράγματι, τα παιδιά της 'Αμερικής έχουν απορροφήσει 11 φορές πιο πολύ στρόντιον από τους ενήλικους.

2) 'Αν όμως, για την ώρα, δεν κινδυνεύουν από την ποσότητα αυτή.

3) 'Αν τα ατομικά πειράματα συνεχισθούν με τον ίδιο σημερινό ρυθμό, μετά 20 χρόνια θαχη αυξηθεί σημαντικά η ποσότης του στρόντιου στα όστα μας, αλλά δε θ' είναι ακόμη επικίνδυνη — τουλάχιστον αν δεν κάνουν λάθος οι επιστήμονες στους υπολογισμούς τους.

4) Με τις ίδιες προϋποθέσεις, ως το έτος 2100 η ανθρωπότης θα έχει απορροφήσει μόνο το ένα πέμπτο της μεγαλύτερης δόσας δόσας — πάντοτε σύμφωνα με τις σημερινές αντιλήψεις.

5) 'Αν όμως, πολλαπλασιασθούν πολύ τα πειράματα, ή αν εκραγή ατομικός πόλεμος, οι παραπάνω υπολογισμοί μπορεί ν' ανατραπούν και το στρόντιον 90 να γίνει ένας θανάσιμος κίνδυνος για όλους τους κατοίκους της Γης.

Μ' άλλα λόγια, το στρόντιον 90 είναι ο 'ατομικός δημόσιος κίνδυνος υπ' αριθ. 1».

Οφείλει δέ το χαρακτηριστικό αυτό στις ιδιότητές του.

Έχει «ημιπερίοδο ζωής» 28 ετών. Δηλαδή μετά 28 χρόνια χάνει τη μισή ραδιενέργειά του, σε άλλα 28 χρόνια τη μισή από αυτή, κ.ο.κ. Τα περισσότερα άλλα προϊόντα των ατομικών εκρήξεων χάνουν τη ραδιενέργειά τους τόσο γρήγορα, ώστε δεν προλαβαίνουν να βλάψουν την ανθρωπότητα.

Αλλά έχει και μόνον άλλη επικίνδυνη ιδιότητα το στρόντιον 90: Συγκεντρώνεται κατά προτίμηση στα όστα, όπως και το ασθέσιο που του μοιάζει χημικά. 'Ενώ όμως το ασθέσιο δημιουργεί τα όστα, το στρόντιον 90 τα καταστρέφει!

Όταν εκραγή μια «μικρή» ατομική βόμβα, δυνάμεις χιλιάδων τόνων, η ραδιενέργειά σκάνη της δέ φτάνει πο-

λύ ψηλά, κι' έτσι ξαναπέφτει στη Γη σε λίγες βδομάδες, συνήθως δέ γύρω από το σημείο της εκρήξεως. 'Αλλ' οι ραδιενεργές ουσίες από μια εκρήξη υδρογονοβόμβας δυνάμεις εκατομμυρίων τόνων τινάζεται ως τη στρατόσφαιρα, κάνουν 10 χρόνια περίπου να ξαναπέσουν στο έδαφος και απλώνονται σχεδόν ομοιόμορφα σ' όλη τη Γη. Κάθε χώρα λοιπόν και κάθε άνθρωπος δέχεται συνεχώς, δίχως να το καταλαβαίνει, μια ποσότητα στρόντιου 90.

Όπως είπαμε και πιο πάνω, τα φυτά απορροφούν το στρόντιον από το έδαφος. Τα πρόβατα κι' οι αγελάδες τρώνε τα φυτά αυτά και το στρόντιον περνάει στο γάλα τους. 'Υπολογίζεται λοιπόν ότι τα 80% περίπου του στρόντιου που μπαίνει στον οργανισμό μας, περιέχονται στο γάλα και στα γαλακτοκομικά προϊόντα (δωρίδα, λαχανικά, σιτάρι, κλπ.).

Αφού ο δόκτωρ Κούλπ επινόησε μια λεπτοτάτη μέθοδο μετρήσεως του ραδιενεργού στρόντιου, έδωσε 30 σταθμούς έρευνας σ' όλο τον κόσμο. Οι συνεργάτες του εξέτασαν αμέτρητα δείγματα από γάλα, νερό, χώμα και λαχανικά και βρήκαν παντού στρόντιον 90.

Νά οι αριθμοί στους οποίους κατέληξε με τις έρευνές του ο δόκτωρ Κούλπ (αντιπροσωπεύουν μονάδες στρόντιου):

Ανεκτό όριο για το κοινό γενικά	100
Ανεκτό όριο για το προσωπικό ατομικών εργοστασίων	1000
Ποσότης που υπάρχει σε κάθε άνθρωπο κατά μέσον όρον (1957)	0,20
Ποσότης που υπάρχει σε κάθε παιδί της 'Αμερικής, ως 4 ετών (1958)	0,90
Ποσότης που υπάρχει σε κάθε ενήλικο 'Αμερικανό (1958)	0,08
Ποσότης που θα υπάρχε το 1977 σε κάθε παιδί αν δε συνεχισθούν τα πειράματα	1,50
Ποσότης που θα υπάρχε το 1977 σε κάθε παιδί αν συνεχισθούν τα πειράματα με το σημερινό ρυθμό	10
Ποσότης που θα υπάρχε το 2100, αν συνεχισθούν τα πειράματα με το σημερινό ρυθμό	21

Μ' άλλα λόγια, τα παιδιά έχουν απορροφήσει ως τώρα μια ποσότητα 100 φορές μικρότερη από το μέγιστο ασφαλές όριο — οι δέ γονείς τους 11 φορές πιο λίγο.

Για το προσωπικό των ατομικών εργοστασίων επιτρέπεται δεκαπλάσια ποσότης για τους εξής λόγους:

α) Δεν υπάρχουν παιδιά μεταξύ του, β) εξετάζεται τακτικά, γ) περιβάλλεται από ειδικά μέτρα προστασίας, δ) δέχεται θεληματικά τον κίνδυνο, ε) απορροφάει την αυξημένη αυτή ποσότητα σε μια όριση μόνο περίοδο της ζωής του.

Στη Βόρειο 'Αμερική υπάρχει διπλάσιο στρόντιον 90 από όση στη Νότιο 'Αμερική, στην 'Αφρική και στην Αυστραλία. 'Η Ευρώπη βρίσκεται ανάμεσα, έχει δηλαδή λιγότερο στρόντιον από τη Βόρειο 'Αμερική, αλλά περισσότερο από τις άλλες ηπείρους. Ειδικά η Ρωσία έχει το ίδιο περίπου στρόντιον με τις 'Ηνωμ. Πολιτείες.

Ο δόκτωρ Κούλπ μελετάει επίσης λεπτομερώς τον τρόπο που φτάνει το στρόντιον 90 ως τον ανθρώπινο οργανισμό. Βρήκε λοιπόν ότι εδάφη φτωχά σε ασθέσιο συγκεντρώνουν πολύ περισσότερο στρόντιον από όσα συγκεντρώνουν τα ασθεσιούχα. 'Επίσης παρατήρησε ότι το έδαφος που σκάβεται και λιπαίνεται συγκρατεί λιγότερο στρόντιον από το ακαλλιέρηγο.

Το στρόντιον μένει στους επιφανειακούς 5 πόντους του εδάφους, κι' έτσι τα περισσότερα λαχανικά, που έχουν βαθιές ρίζες, δεν απορροφούν μεγάλη ποσότητα.

Υστερα, στο γάλα της αγελάδας υπάρχει 7 φορές λιγότερο στρόντιον από όση υπήρχε στην τροφή της.

Κι' από αυτό πάλι, μόνο τα τρία τέταρτα καταλήγουν στα ανθρώπινα όστα.

Ο δόκτωρ Κούλπ σκοπεύει τώρα να επεκτείνει τις έρευνές του στις τροπικές ζούγκλες, με τη βεβαιότητα ότι το έδαφος τους — που έχει χάσει το ασθέσιό του με τις δυνατές βροχές — θα περιέχει μεγάλη ποσότητα στρόντιου 90.

Περίεργα ρεχόρ

Για να κερδίσουν ένα στοίχημα μισής λίρας (χάρτινης), τρεις τελειόφοιτοι της 'Οξφόρδης πήγαν πεζή από την πόλη αυτή ως το Λονδίνο. Έκαναν δηλαδή μια διαδρομή 90 χιλιομέτρων περίπου, σε λιγότερο από 20 ώρες, καταρρίπτοντας έτσι το ρεκόρ που είχαν σημειώσει τρεις άλλοι συμφοιτητά τους.

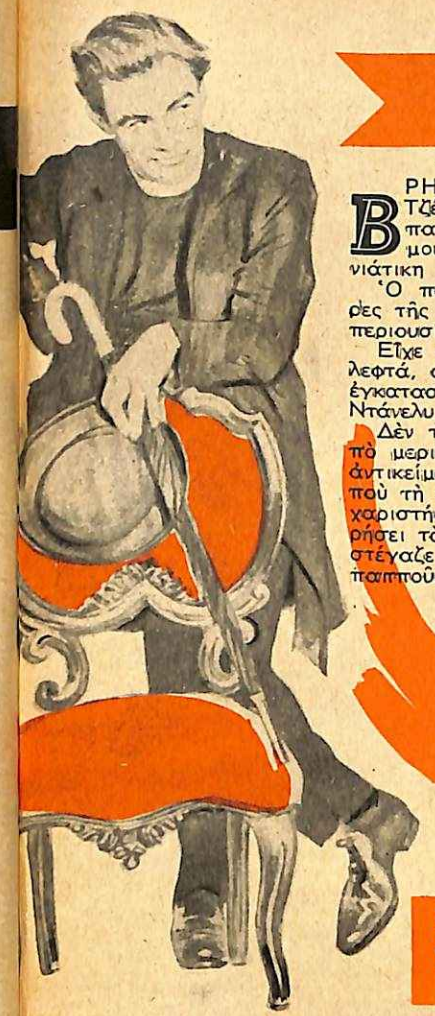
Στο Πόρτ 'Ελζαμπετ της Νοτίου 'Αφρικής, η ξανθεία μίς Χίρμ Ρούντμαν ηρώσε «κουτό» επί 4 ώρες ευπόλητη, επιδιώκοντας να κινήσει σ' ένα διαγωνισμό άτοχης σ' αυτό το «πορτ».

Στο τέλος, είχε βγάλει πελώριες φουσκάλες στα πόδια της. Κι' όμως πήρε μόνο το δεύτερο βραβείο.

Από τα 18 ζευγάρια που είχαν αρχίσει το διαγωνισμό, μετά 3 ώρες είχαν απομείνει μόνο 10.

Σ' όλο αυτό το διάστημα, παίζανε συνεχώς δυο όρχηστρες.

Κάθε τόσο αναγγέλλεται από διάφορα μέρη του κόσμου κάποιο καινούργιο και παράξενο ρεκόρ. Τελευταίως λοιπόν, σημειώσε ένα τέτοιο ο Σουηδός σκονοβάτης Έλλαν Λούντμπεργκ, μένοντας επί 50 ώρες και 5 λεπτά καθισμένος σε μια καρέκλα, στήμένη πάνω σ' ένα 'εντωμένο σκονί!

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΘΕΟΣ

ΒΡΗΚΑΜΕ το είδωλο, εγώ και η θεία Τζένυ, σ' ένα από τα συρτάρια του παππού μου και πατέρα της θείας μου, του Μάκ 'Αλστερ, μια χειμωνιάτικη μέρα του 1900.

Ο παππούς είχε γυρίσει όλες τις χώρες της 'Ανατολής κι' είχε μαζέψει μεγάλη περιουσία.

Είχε κατορθώσει όμως να φάει όλα τα λεφτά, σπαταλώντας τα άσκοπα, ως ότου εγκαταστάθηκε στο μικρό μας χωριό, το Ντάνελυ.

Δεν του είχε απομείνει τίποτ' άλλο από μερικά μπαούλα γεμάτα με περίεργα αντικείμενα και μια πλούσια βιβλιοθήκη, που τη χάρισε στο χωριό. Για να τον ευχαριστήσει η κοινότητα, του είχε παραχωρήσει το δεύτερο πάτωμα του κτιρίου που στεγάριζε τη βιβλιοθήκη. Όταν πέθανε ο παππούς, το κράτησε η κόρη του, άνα-

Γυρίζοντας από το σχολείο, εύρισκα τον αιδεσιμώτατο να κουβεντιάζει με τη θεία μου...

λαμβάνοντας συγχρόνως να εξυπηρετήσω τους πηγαίναν να βρουν ένα βιβλίο.

Εκεί έμενα τώρα κι' εγώ, γιατί οι γονείς μου είχαν μια φάρμα αρκετά χιλιόμετρα έξω από το χωριό, και διαφορετικά δε θα μπορούσα να πηγαίνω στο σχολείο.

Το αγαλλματάκι, λοιπόν, ήταν ένας περίεργος θεός, σκαλισμένος σε μαύρη πέτρα, που καθότανε σταυροπόδι πάνω σ' ένα κίτρινο βάθρο. Μαζί μ' αυτό βρήκαμε κι' ένα σημείωμα του παππού, που έλεγε πως το είχε αγοράσει στην Κίνα και πως ο έμπορος του είχε πει ότι ήταν μαγικό. Μπορούσε δηλαδή να κάνει ό,τι κι' αν του ζητούσε αυτός που θα του πρόσφερε θυσία.

Είναι άστοχο... είπα γελώντας, όταν διάβασα το σημείωμα. Όλος ο κόσμος ξέρεi πως τα είδωλα δεν έχουν καμιά δύναμη.

Κι' όμως, Ντέιβ, καμιά φορά... μουρμούρισε σκεπτική η θεία Τζένυ. Την κίτταβα, έκπληκτος. Ήταν 26 χρονών, κι' όλοι στο χωριό την εκτιμούσαν, γιατί ήταν πολύ έξυπνη και μορφωμένη. Αυτός ήταν κι' ο λόγος που δεν είχε παντρευτεί. Οι άντρες που την πλησίαζαν, τραβηγμένοι από τα μαύρα σκουρά μάτια της, τα λυγράκια της, τα υπέρλαμνα κορμιά της, έφευγαν φοβισμένοι από την ανωτερότητά της. Είχε διαβάσει όλα τα βιβλία του παππού, κι' οι γνώσεις της ειδικά πάνω στις χώρες της 'Ανατολής ήταν καταπληκτικές.

Η θεία Τζένυ τοποθέτησε το μικρό θεό πάνω σ' ένα τραπέζακι, στο κάτω πάτωμα. Κι' από την ημέρα εκείνη είχαμε περισσότερες επισκέψεις στο σπίτι. Όλοι θέλανε να δουν το αγαλλματάκι και να κάνουν τις παρατηρήσεις τους.

Λίγο αργότερα, έφτασε στο Ντάνελυ ένας καινούργιος πάστορας, ο Τζών Χάρλεϊ Μπράουν, που θα έφευγε τον 'Ιούνιο για την 'Ανατολή σαν ιεροπόστολος.

Την πρώτη Κυριακή που λειτουργήσε, η εκκλησία ήταν γεμάτη όσο ποτέ. Κάθε οικογένεια που είχε κόρη της παντρείας, ήταν εκεί, και κάθε κοπέλα φορούσε το πιο καλό της φόρεμα. Πολλές μάλιστα είχαν φτιάξει καινούργιο, γι' αυτή την περίπτωση. Βλέπετε, ο πάστορας ήταν μόλις 30 χρονών κι' άνηπντρος...

Η μόνη που είχε ντυθεί όπως κάθε άλλη Κυριακή, ήταν η θεία Τζένυ.

Το στασίδι του παππού, που το χρησιμοποιούσαμε τώρα εγώ κι' η θεία μου, ήταν το πρώτο. Έτσι, βλέπαμε από πολύ κοντά το άμορφο πρόσωπο του Τζών Μπράουν, στεφανωμένο από τα χρυ-

σοκάστανα μαλλιά του.

Πρόσεξα πως η θεία Τζένυ φαινόταν πολύ απορροφημένη από αυτό το θέαμα, κι' απόρησα...

Μην ξεχνάτε πως δεν ήμουν παρά ένα αγοράκι 12 χρόνων...

Όταν τελείωσε η λειτουργία, ένα πλήθος γυναικείας παρασύρανε το νέο πάστορα στον αυλόγυρο και τον τριγύριζαν. Τού έκαναν ερωτήσεις, του χαμογελούσαν και τον καλούσαν για τραπέζι.

Το ίδιο έγινε και τις επόμενες Κυριακές. Έτσι που στο τέλος το μόνο σπίτι που δεν είχε επισκεφθεί ακόμα ο πάστορας, ήταν το δικό μας.

Γιατί δεν τον καλείς και σύ; ρώτησα τη θεία μου.

— Δεν κάνει, Ντέιβ, μου εξήγησε με λυπημένο ύφος. Βλέπεις, εγώ δεν έχω οικογένεια και μπορεί να μας παρεξηγήσουν οι γείτονες...

— Ίσως όμως ναρθή μόνος του.

Ο καιρός περνούσε. Στο χωριό είχε διαδοθή η φήμη πως ο πάστορας ήθελε να παντρευτεί, ώστε να πάρει και τη γυναίκα του μαζί του, όταν θαφευγε για την 'Ανατολή.

Οι κοπέλλες ράβανε κάθε τόσο καινούργια φουστάνια και δέ λείπανε ούτε μια Κυριακή από την εκκλησία.

Ένα ανοιξιάτικο πρωινό, καθώς έφευγα για το σχολείο, μου μύρισε λιβάνι. Μπήκα ξαφνιασμένος στη βιβλιοθήκη κι' είδα ένα θυμιατό να καίει μπροστά στο μικρό θεό και τη θεία Τζένυ να τοποθετεί γύρω του βάζα με λουλούδια!

— Μα τί κάνεις εκεί; Λατρεύεις το είδωλο; φώναξε έκπληκτος.

— Όχι δά! απάντησε εκείνη γελώντας. Απλώς του προσφέρω θυμίαμα, για να μου στείλει ένα σκακουλάκι λίρες. Ξέχασε τι έγραφε ο παππούς...

Κούνησα το κεφάλι μου, απογοητευμένος.

— Μα, θεία, δε φοβάσαι μήπως σε δη κανείς και το μάθη όλος ο κόσμος; της είπα.

— Αυτό θέλω κι' εγώ... μουρμούρισε.

Σκέφθηκα πως δε θ' άκουσα καλά, κι' επειδή βιαζόμουν να φύγω δεν την ερωτώ.

Την άλλη μέρα κι' όλες, ολόκληρο το Ντάνελυ συζητούσε για τη θεία Τζένυ, το είδωλο και το σκακουλάκι με τις λίρες!

Είχε νυχτώσει σχεδόν, όταν χτύπησε η πόρτα. Έτρεξα ν' ανοίξω. Ήταν ο νέος πάστορας.

Τα μάτια της θείας Τζένυ έλαμψαν παράξενα, μόλις τον είδε. Συζητήσαν για διάφορα πράγματα. Σε μια στιγμή, η θεία μου έκανε με τρόπο νόημα να φύγω.

Υπάκουσα με βαρεία καρδιά. Δεν άκουσα ποτέ έφυγε ο πάστορας, γιατί είχα αποκοιμηθώ...

Από εκείνη την ημέρα, κάθε απόγευμα, γυρίζοντας από το σχολείο, εύρισκα τον αιδεσιμώτατο Τζών Μπράουν να κουβεντιάζει με τη θεία μου. Τις περισσότερες φορές μιλούσαν για τις χώρες της 'Ανατολής, κι' έδωπα το θαυμασμό ζωγραφισμένο στο πρόσωπο του πάστορα για τις ατελείωτες γνώσεις της.

Όταν κάποτε τη ρώτησα τι ήθελε αυτός ο τόσο ταχτικός επισκέπτης μας, μου είπε χαμογελώντας:

— Προσπαθεί να με πείσει πως δεν πρέπει να πιστεύω στα είδωλα, και να σώσω την ψυχή μου!

Και φαίνεται πως το πέτυχε, γιατί η θεία δεν έβαζε πιά λιβάνι και λουλούδια μπροστά στο αγαλλματάκι...

Πρόσεξα ότι είχε αλλάξει πολύ. Φορούσε χαριτωμένα φορέματα, γελοίες και συχνά την άκουσα να μουρμουρίζει κάποιο τραγουδάκι. Μα κι' ο πάστορας είχε αλλάξει. Το πρόσωπό του είχε χάσει την τυπική και σοβαρή έκφρασή του. Αν δε φορούσε μαύρα, δε θα τον ξεχώριζε κανείς από οποιονδήποτε άλλο νέο άντρα.

Ένα μήνα αργότερα, η θεία Τζένυ μου ανέγγειλε πως θα παντρευόταν με το Τζών Μπράουν και θαφευγε μαζί του για τις 'Ινδίες.

Μη στενοχωριέσαι, Ντέιβ, θα σου χαρίσω το μικρό θεό, για να με θυμάσαι, και να μην γίνω θεία.

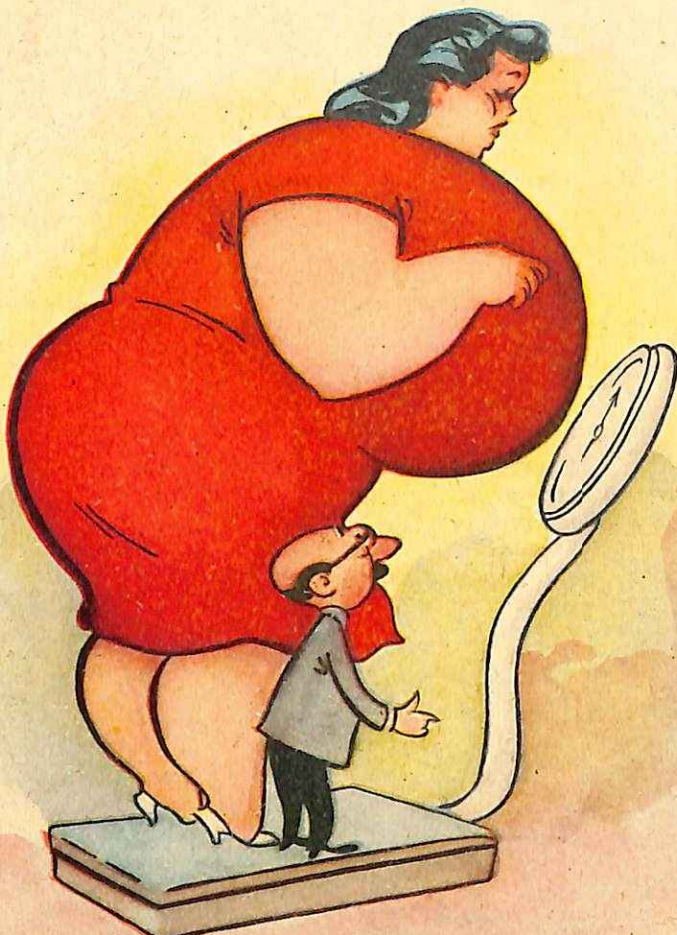
— Τι να τον κάνω; Δεν έχει καμιά δύναμη. Είδες πως, παρ' όλο που του θυσίασε, δε σου χάρισε αυτό που επιθυμούσες! μουρμούρισα πεισμαμένος.

— Είσαι βέβαιος; με ρώτησε τότε η θεία Τζένυ χαμογελώντας πονηρά. 'Υστερα από μερικά χρόνια, όταν θαχης μεγαλώσει πιά, θα καταλάβεις πως μου το χάρισε... Μόνο που τον βοήθησα κι' εγώ λιγάκι!

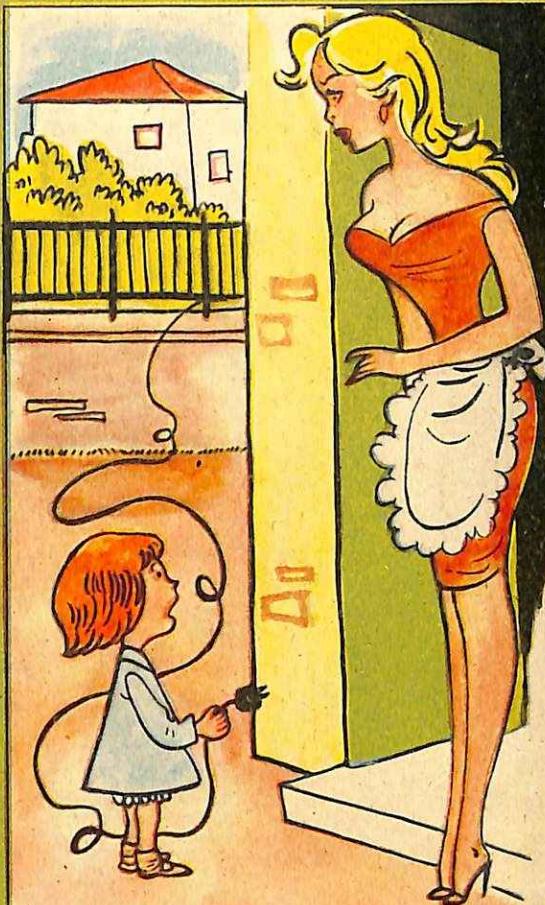
...Τώρα που γράφω αυτή την ιστορία, το αγαλλματάκι μου χαμογελάει πάνω από το κίτρινο βάθρο του. Έχω πιά καταλάβει.

ΤΖΟΝ ΜΠΑΤΣΕΚ

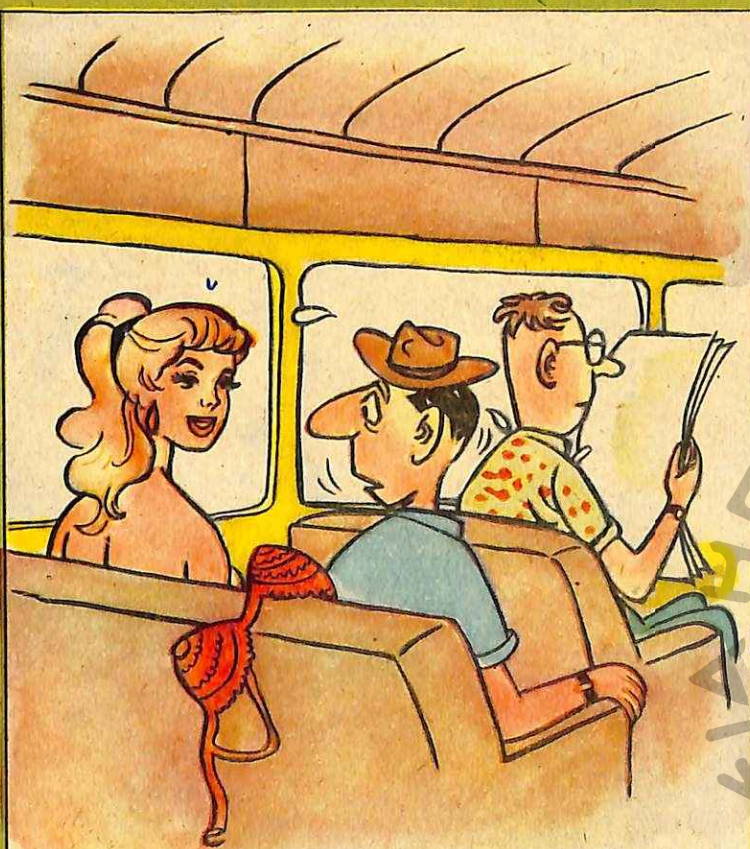

— 180 κιλά διαιρούμενα διά του δύο μᾶς κάνουν 90...
Είμαι ικανοποιημένη!...

— Μᾶς δανείζετε λίγο ρεύμα, κυρία
'Αμαλία, μέχρις ότου ὁ μπαμπᾶς πληρώ-
σῃ τὸ λογαριασμὸ τοῦ ἡλεκτρικοῦ;

— Φοβερὴ ζέστη σήμερα, ἔ;

— Κι' ἐνὶ τῇ Ριβιέρα θὰ περάσῃς ἐφέτος τὸ
καλοκαίρι, σὺν, Πανσάνια;